

Durham E-Theses

*The evidence of published papyrus fragments for the
text of fifth century drama at Athens*

N. Levitt

How to cite:

Levitt, N. (1961) The evidence of published papyrus fragments for the text of fifth century drama at Athens. Masters thesis, Durham University.

Use policy

The full-text may be used and/or reproduced, and given to third parties in any format or medium, without prior permission or charge, for personal research or study, educational, or not-for-profit purposes provided that:

- a full bibliographic reference is made to the original source
- a <https://etheses.durham.ac.uk/id/eprint/9839/> is made to the metadata record in Durham E-Theses
- the full-text is not changed in any way

The full-text must not be sold in any format or medium without the formal permission of the copyright holders.

Please consult the [full Durham E-Theses policy](#) for further details.

The Evidence of Published Papyrus Fragments for the Text
of Fifth Century Drama at Athens.

An abstract of a thesis by N. Levitt B.A. submitted for the degree of
Master of Letters.

The aim of this work is to provide a comprehensive and documented catalogue of the published papyrus texts from Graeco-Roman Egypt which coincide with extant mediaeval sources of Fifth Century Athenian Drama. To facilitate comparison, the papyrus evidence is accompanied by a parallel modern recension; for the fully extant dramas the Oxford Classical Texts of Aeschylus, Sophocles, Euripides and Aristophanes have been used, and for the "fragmenta" the texts of Nauck (ed. altera) and Kock.

The evidence of the papyri has been presented as a simple transcript or "Abschrift". This form allows the continued use of one standard parallel text irrespective of the deviations of individual papyri from the *textus receptus*. At the same time prejudicing suppletions are avoided, and editorial symbols reduced to a minimum. Variant readings of the papyri and mss, and characteristic features of the papyri are recorded in the apparatus criticus.

Significant textual material is discussed in the commentary. All new variants and readings of the papyri which support existing presumptive variants have been noted, and, if necessary, evaluated. Where the surviving evidence indicates that the papyrus text diverged from the mediaeval mss tradition, editorial reconstructions have been considered; in at least four instances the differences appear to be less extensive than hitherto assumed. Certain corruptions in the papyri indicate the previous existence of readings not extant in the mediaeval mss; the probable nature of such lost variants has been explored.

An index of new variants is appended, and the frequency of these analysed in selected plays of differing mss representation. It is apparent that papyri of the Roman and Byzantine periods maintain a fairly constant standard, and any appreciable increase in the proportion of new variants in these papyri may normally be associated with peculiarities in the later transmission of individual plays. The proportion of new variants in texts immediately before the Alexandrian recension is three times greater than in the subsequent papyri, indicating the need for greater reserve in the consideration of Ptolemaic variants.

The Evidence of Published Papyrus Fragments for the Text
of Fifth Century Drama at Athens.

A thesis by N. Levitt B.A.
submitted on 1st March 1961 for the degree of
Master of Letters.

Contents.

Introduction.

Bibliography.

Aeschylus; Text and Commentary.

Sophocles; Text and Commentary.

Euripides; Text and Commentary.

Aristophanes; Text and Commentary.

Appendix; A list of new variant readings in the papyri,
and an analysis of their frequency in selected plays.

Index.

Introduction.

The aim of this work is to provide within the scope of one volume a catalogue, with texts and commentary, of the published papyrus fragments of 5th Cent. Athenian drama which coincide with texts or 'fragmenta' extant in the mediaeval mss. The inventory is based upon the list of texts published by Roger A. Pack,¹ with the addition of more recently edited texts available before June 1960.

The scale of Pack's work precludes more than a general outline of the contents of particularly long or fragmentary texts. It has seemed desirable, therefore, in dealing in detail with a very small part of the literary papyri, to give a more comprehensive account of the material available. A table of contents precedes the text of each of the dramatists, the lines of individual plays being arranged in strictly numerical sequence. Listing all the contents of each papyrus under a single entry Pack is unable to record lines in exact sequence, or, in some instances, even to distinguish plays under their separate headings.² To facilitate comparison between the several parts of fragmentary papyri, an index of publications has been supplied listing contents and details of related texts.

The papyri of the four great Attic dramatists have been published in a very wide selection of journals, and methods of presentation vary considerably. A number of editors prefer to give two versions of the text, the first a direct transcript of

¹ The Greek and Latin Literary Texts from Graeco-Roman Egypt, Ann Arbor, 1952. ² The Orestes fragments of P.Oxy. 1370 will be found with Medea ll. 20-63, and the fragments of Ar. Equites from P.Oxy. 1373 are catalogued with Pax ll. 1326-35.

the contents of the papyrus (abschrift), and the second a collation of the papyrus evidence with the textus receptus (umschrift). More often, for reasons of economy, the two versions are integrated. Even the choice of text for collation must depend upon the peculiarities of the individual papyrus. The editor may find that one edition approximates more closely to the papyrus than another, or occasionally a particular ms proves to be more suitable than any of the modern editions; in the case of the Ptolemaic Strasbourg papyrus a combination of the text of Prinz-Wecklein and Murray is employed, whilst others of the Ptolemaic papyri defy collation entirely.¹ Clearly, in such circumstances, not even a standard of reference exists, and accurate cataloguing is quite impossible. For this reason the evidence of the papyri has been presented throughout in the form of the initial transcript, and the Oxford Classical Text has been adopted as a standard of comparison for all the major plays, whilst the texts of Nauck and Kock have been used for the 'fragmenta'.

then what?

It has been possible to admit a greater measure of flexibility in the use of symbols, provided that no ambiguity arises. Deletion by the copyist may be variously indicated [τ], :τ:, .τ. or /; but the symbol { }² is more commonly used to denote an editorial emendation and has been replaced by [] in Soph. O.C. 797 and Eur. Heracles 57. Editorial signs to indicate excision³ or insertion⁴ which are essential in collated texts would simply obtrude in a transcript version, and have therefore been omitted. In the majority of texts an uncertain or entirely illegible

¹ See P. Didot, pp. 16-8, and C.R. 18, p. 2. (P. Lit. Lond. 75).

² P. Vat. II, { } "indicano lettere o parole che lo scriba stesso ha cancellate nel papiro sovrapponendo quando occorre le lettere o parole da sostituirsi." ³ [] and [] (in B.K.T.) ⁴ <τ>τous is written τούς, as it would in fact appear in the text of the papyrus.

? X
letter is indicated by a dot; in the volumes of P.S.I. a more distinctive symbol * is used which is not so readily confused with punctuation or marks in the papyrus indicating deletion or variant readings. The latter symbol has been adopted.

Two small fragments of Euripides from P.Par. II which were inaccurately catalogued, the one through an error on the part of M. Brunet de Presle, and the other due to Pack's misunderstanding of de Presle's circuitous description of the text, have been reassigned to their correct sources in Helen I245¹ and Supplices 270.² It has also been found that in seven fragments the brackets which should indicate a break in the text of the papyrus have been either omitted or inverted in error. Three of these lines³ have been corrected with certainty, and a probable correction is indicated in the case of a fourth.⁴ Professor E. G. Turner has kindly supplied the bracket after πούς in Eur. Medea II49 from a photostat of P.Oxy. 2337. It has not been possible to correct the two remaining errors, both of which occur in B.K.T. 5,2.⁵

In reconstructing the transcript version of the papyri and in recording variant readings in the apparatus criticus it has been the primary aim to give an accurate and faithful reproduction of the text indicated by the papyrologist. Some licence has been taken, however, in the commentary to suggest reasonable alternatives. In Eur. Andromache IOI5 AN has been suggested for AA[, in Orestes 9I T]E for]T, and in Phoenissae IO95 III]IQTAE for ETPAT]IQTAE. In certain instances it has seemed that the interpretation of the evidence proposed by the papyrologist is not justified. In Soph. O.T. 780 and Eur. Bacchae II3I the papyri do not appear to be incompatible with the reading of the mss, as has been suggested. P.Oxy. I805

¹ Helen I26I (De Presle). ² Auge fr.275 (Pack). ³ Eur. Phoenissae III in C.R. I8, Phoenissae IO85 in J.J.P. II, and Ar. Equites 45 in Mel.Nicole. ⁴ Eur. Orestes IO70 in Rev.Phil. I9. ⁵ Eur. Mel.Desmotis 499,3 and Ar. Ranae 258.

supports the superior reading $\mu\epsilon\ \theta\eta\varsigma$ in Soph. Trachiniae I254, not the inferior variant, as A. S. Hunt believed. In Eur. Andromache I7 a comparatively slight error would account for the text of the papyrus which Grenfell, Hunt and Murray consider to have contained a radically different beginning to the line. An attempt has also been made to recover former readings where a corruption in the text of the papyrus appears to indicate the loss of a probable variant.¹

Describing the exacting demands upon skill and energy which the transcription and interpretation of a papyrus text make, H. C. Youtie comments, with special reference to the documentary papyri:-² "In these circumstances, the visual and mental energy available to the reader of the papyri does not always suffice for the job to be done. At some point even the most energetic decipherer will lay down the burden of transcription as one he can no longer bear. Almost always he leaves something, whether much or little, for others to complete or to emend. And it often happens in this way that lesser men correct the greater and take on the semblance of brilliance because the ground has been prepared for their activity. They are enabled to bring fresh energy to the task at a late stage. Like pygmies standing on the shoulders of giants, they survey the mountain tops that were denied to their predecessors." The literary papyri command a wider and more expectant audience. In this genre, the giants show a greater tendency to be gregarious.³ Here, the pygmy who ventures

¹ See Aesch. Septem 634, Eur. Hippolytus 284, 422, Phoenissae I28, I5I4 ff., I529 and Ar. Thesm. 242. ² H. C. Youtie, The Textual Criticism of Documentary Papyri; Prolegomena, I,9.

³ It is a feature of both the first and second editions of Eur. Bacchae by Dodds that account is taken of papyri which were at that time unpublished; and a similar relationship exists between P. Harris 38 and Page's edition of Eur. Medea.

forth to the mountain peaks may expect to find a straight and sure path trodden by the giants who have gone before. We are considerably indebted both to papyrologists and others whose work has embraced the papyrus evidence for Attic drama. Acknowledgment of this, where appropriate, has been made in the commentary.

Almost from the first publication of Greek literary papyri, a critical examination of the texts^I revealed two distinct characteristics. The papyri support the mediaeval mss to an extent that was quite unexpected; Grenfell observes that they are remarkable rather for their agreement with the accepted text where this is suspect than for help with new readings. Less surprising is the fact that none of the papyri invariably support the variant readings of one ms or of a single hyparchetype. It is undoubtedly one of the most valuable features of the papyri that they furnish a reliable pointer to the reading of the Alexandrian text amidst the competing claims of presumptive variants in the mediaeval mss. This does not necessarily mean, however, that the papyri are entirely independent of the family groups into which we divide the mediaeval texts; nor does it prove that these divisions are of a comparatively late date, as Grenfell deduced. The distinctive error $\delta\omicron\rho\omicron\varsigma$ in Aesch. Septem 532 associates P. Oxy. 2334 with the mss of the Byzantine triad; other papyri sharing a distinctive error with a division of the mss are P. Oxy. 22, reading $\beta\lambda\acute{\epsilon}\phi\alpha\iota$ with L in Soph. O.T. 375, and B.K.T. P 5005, reading $\acute{\alpha}\nu\alpha\kappa\rho\acute{\iota}\nu\alpha\sigma\theta\alpha\iota$ with M and V in Eur. Hipp. 254. The case of P. Antinoe 23 is particularly interesting: C.H. Roberts

^I A survey of the evidence undertaken as early as 1904 by Sir Fredric Kenyon in the Proceedings of the British Academy Vol. I, is supported by B. P. Grenfell in J.H.S. XXXIX, (1919).

accounts for the papyrus reading of Eur. Medea 835 by the suggestion that this text was copied from an exemplar in the tradition of A V B, and corrected by the same copyist against a text in the tradition of L and P.¹ Although there is more than one possible explanation of the evidence, and that proposed by Roberts is not necessarily correct, it is at least certain that the papyrus stands in a particularly close relationship with the mss, A V and B. Where such an association with one or more of the mss divisions is apparent the papyrus is by far the oldest extant witness of that tradition; therefore, agreement between the papyrus and mss of other family groups is generally significant.²

The number of new variant readings is more often regarded as the criterion by which the textual value of a papyrus is assessed. Observing that the frequency of new variants is particularly high in the Ptolemaic papyri of Euripides, and lowest in the Byzantine texts of Aristophanes, Grenfell concluded that there was little prospect of obtaining a better text of Aristophanes or Sophocles until Ptolemaic or, at least, Roman papyri of these dramatists should be forthcoming. It does not now appear that this expectation will be justified. The frequency of new variants in the Roman texts does not show any significant increase upon that which exists in the Byzantine fragments; and in Sophocles there is even a slight decrease.³ Obviously no comprehensive assessment of Roman and Byzantine texts is possible unless due allowance is made for peculiarities which are apparent in the later stages of their transmission; the mediaeval mss

¹ This hypothesis implies that Roberts does not subscribe to Grenfell's late dating of the mss divisions. ² The conjecture $\pi\acute{\alpha}\nu\ \tau'$ in Eur. Hippolytus 284 would not be valid, if it were not established that B.K.T. 5005 and M are from a common hyparchetype.

³ See Appendix; An analysis of the frequency of variant readings in the papyri of selected plays.

tradition of Euripides is quite different from that of any of the other dramatists, and plays not fully represented in that tradition preserve proportionately fewer correct variants. For this reason, E. R. Dodds attributes the particularly high proportion of new variant readings in the papyri of Eur. Bacchae to the special circumstances associated with the subsequent transmission of that play.¹ The Byzantine text of Eur. Rhesus and the Roman papyri of Ar. Thesmophoriazusaie contain a proportionately high frequency of new variants. If these results are represented as normal, the Byzantine texts of Aristophanes and Sophocles will naturally seem poor by comparison.

The Ptolemaic papyri present a further difficulty; for it is established that the texts of Greek drama were extensively corrupted by histrionic interpolation during the period of the 4th-2nd Cent. B.C. The extent of such corruption must have varied in proportion to popular demand for individual plays. Moreover, the considerable popularity of several of the dramas of Euripides is attested by the very extent of their representation in Ptolemaic finds. Conversely, Aristophanes, essentially a poet of 5th Cent. Athenian social and political life, was superseded by the writers of Middle and New Comedy with their more universal appeal. It would be wrong, therefore, to presuppose a similar Ptolemaic transmission of all four dramatists.

It follows that we must regard Ptolemaic variants in a rather different light from the new variants of Roman or Byzantine texts. D. L. Page summarises the position thus:-² "The nature of the case prevents more than an approximation to the Alexandrian text. Behind and beyond that it is rarely possible to go. Our mss are

¹ The uniform frequency of 25 variants per 100 lines in both Roman and Byzantine texts supports the view that the cause must lie in a later stage of the drama's transmission. ² Edn. Medea; Introduction pp. li-lii.

h. what?
which?

based on a single Alexandrian text which was formed after collation of many pre-Alexandrian texts: we may approximate to the Alexandrian archetype, but not to the ultimate fifth-century archetype, since the evidence for pre-Alexandrian readings other than those incorporated in the Alexandrian text has almost totally disappeared." The new readings preserved in the Roman and Byzantine papyri are relatively few, and are presumptive variants of the Alexandrian archetype which has been faithfully preserved in every stage of its transmission. The extant Ptolemaic texts are representatives of a tradition which we know to have been exposed to extensive corruption; and moreover, they contain only an insignificant part of the vast store of evidence available to the scholars of Alexandria. It would be reasonable to assume that we have recovered little or nothing that was unknown to them. Therefore, the 'presumptive variant' of the pre-Alexandrian text must be, in the majority of cases,^I a reading which the editor of the Alexandrian recension rejected on the basis of much greater evidence.

The modern editor who avails himself of the evidence of the Ptolemaic papyri must have a clear conception of the text he is proposing to restore. The pre-Alexandrian text can assist him to recover the Alexandrian reading as often as the mediaeval mss diverge from this archetype. To go beyond this point he must on very slight evidence surpass the ~~em~~ense achievement of Alexandrian scholarship.

^I If the Roman and Byzantine papyri give an accurate indication of the average frequency of errors in the present text of Greek drama, it would appear that not more than one third of the extant Ptolemaic variants could possibly have been admitted to the Alexandrian archetype.

Bibliography

Abbreviations.

- Actes Pap.V - Actes du Ve Congres International de Papyrologie.
Oxford, 1937. Bruxelles 1938.
- Aegyptus - Aegyptus: Rivista italiana di egittologia e di
papirologia. Milano, 1920-.
- A.J.P. - American Journal of Philology. Baltimore, 1880-.
- Archiv - Archiv fur Papyrusforschung und verwandte Gebiete.
Leipzig, 1901-.
- B.G.U. - Agyptische Urkunden aus den Koniglichen (staatlichen)
Museen zu Berlin: Griechische Urkunden, Vols.I-9. Berlin,
1895-1937.
- B.K.T. - Berliner Klassikertexte herausgegeben von der
Generalverwaltung der Koniglichen Museen in Berlin, Hefte I-7.
Berlin, 1904-23.
- C.P. - Classical Philology. Chicago, 1906-.
- C.Q. - Classical Quarterly. Oxford, 1907-.
- C.R. - Classical Review. Oxford, 1887-.
- Et. de Pap. - Societe Royale Egyptienne de Papyrologie: Etudes
de papyrologie. Le Caire, 1932-.
- Gueraud-Jouguet - O.Gueraud et P.Jouguet, Un livre d' ecolier
du IIIe siecle avant J.C. Publications de la Societe Royale
Egyptienne de Papyrologie: Textes et documents, Vol.2. Le Caire,
1938.
- G.L.P. - D.L. Page, Greek Literary Papyri, Vol.I, The Loeb
Classical Library; London and New York, 1942.
- Hermes - Hermes: Zeitschrift fur klassische Philologie. Berlin,
1866-.
- J.J.P. - Journal of Juristic Papyrology, Vols.I-3. New York,
1946; Warsaw, 1947-49.
- J.H.S. - Journal of Hellenic Studies. London, 1880-.
- Mel. Nicole - Melanges Nicole. Geneve, 1905.
- New Chapters - J.U. Powell, E.A. Barber, and others, New Chapters
in the History of Greek Literature, Series I-3. Oxford, 1921-33.

- P. Achmim - P. Collart, "Les Papyrus grecs d' Achmim a la Bibliotheque Nationale de Paris," Bulletin de l' Institut Francais d' Archeologie Orientale, 31(1931), 33-III.
- P. Amherst - B.P. Grenfell and A.S. Hunt, The Amherst Papyri. Parts I-2. London 1900-01.
- P. Antinoe - C.H. Roberts, The Antinoopolis Papyri, Egypt Exploration Society. London, 1950-.
- P. Cairo Zen. - C.C. Edgar, Zenon Papyri, Vols. I-4. Catalogue general des antiquites egyptiennes du Musee du Caire, Nos. 79, 82, 85, 90. Le Caire, 1925-31.
- P. Didot - H. Weil, Monuments grecs publies par l' Association pour l' encouragement des etudes grecques en France, Vol. I, (Paris, 1879), pp.2-34.
- P. Flor. - D. Comparetti e G. Vitelli, Papiri greco-egizii: Papiri Florentini, Vols. 2-3. Milano, 1911-15.
- P. Harris - J.E. Powell, The Rendel Harris Papyri of Woodbrooke College, Birmingham. Cambridge, 1936.
- P. Heid. - E. Siegmann, Literarische Griechische Texte der Heidelberger Papyrussammlung. Heidelberg, 1956.
- P. Hibeh - B.P. Grenfell and A.S. Hunt, The Hibeh Papyri, Part I. London, 1906.
- P. Lit. Lond. - H.J. Milne, Catalogue of the Literary Papyri in the British Museum. London, 1927.
- P. Lond. - F.G. Kenyon and H.I. Bell, Greek Papyri in the British Museum: Catalogue with Texts, Vols. I-5. London 1893-1917.
- P. Merton - B.R. Rees, H.I. Bell and J.W.B. Barns, A descriptive Catalogue of the Greek Papyri in the Collection of Wilfred Merton, F.S.A. Vol. 2 (1959), London.
- P. Mich. 3 - J.G. Winter, Papyri in the University of Michigan Collection: Miscellaneous Papyri. University of Michigan Studies, Humanistic Series, Vol. 40. Ann Arbor, 1936.
- P. Oxy. - The Oxyrhynchus Papyri, London, 1898-. Vols. I-6, Grenfell and Hunt, Vols. 7-9, Hunt, Vols. 10-15, Grenfell and Hunt, Vol. 16, Grenfell, Hunt and Bell, Vol. 17, Hunt, Vol. 18, Lobel, Roberts and Wegener, Vol. 19, Lobel, Roberts, Wegener and Bell, Vol. 20, Lobel, Roberts and Wegener, Vol. 21, Lobel, Vol. 22, Lobel and Roberts, Vol. 23, Lobel.

- P. Par. - W. Brunet de Presle et E. Egger, Les Papyrus grecs du Musée du Louvre et de la Bibliothèque Impériale. Notices et extraits des manuscrits de la Bibliothèque Nationale, Vol. 18. Paris, 1865.
- P. Petrie - J.P. Mahaffy and J.G. Smyly, The Flinders Petrie Papyri, Parts I-3. Royal Irish Academy: Cunningham Memoirs, Nos. 8, 9, II. Dublin, 1891-1905.
- P. Rain. - H. Gerstinger, H. Oellacher, und K. Vogel, Mitteilungen aus der Papyrussammlung der Nationalbibliothek in Wien: Papyrus Erzherzog Rainer, Neue Serie, Dritte Folge. Baden bei Wien, 1939.
- P. Ross. Georg. - G. Zereteli, O. Krueger, und P. Jernstedt, Papyri russischer und georgischer Sammlungen, Vol. I. Tiflis, 1925.
- P. Ryl. - J. de M. Johnson, V. Martin, A.S. Hunt and C.H. Roberts, Catalogue of the Greek (and Latin) Papyri in the John Rylands Library, Manchester, Vols. I-3. Manchester, 1911, 1915, 1938.
- P.S.I. - G. Vitelli, M. Norsa, ed.altri. Pubblicazioni della Società Italiana per la Ricerca dei Papiri Greci e Latini in Egitto: Papiri greci e latini, Vols. I-II. Firenze, 1912-1949.
- P. Tebt. - B.P. Grenfell, A.S. Hunt, J.G. Smyly, and E.J. Goodspeed, The Tebtunis Papyri, Parts I-3. London, 1902-38.
- P. Vat. Gr. II - M. Norsa e G. Vitelli, Il Papiro Vaticano Greco II. Città del Vaticano, 1931.
- Racc. Lumbroso - Raccolta di scritti in onore di Giacomo Lumbroso. Milano, 1925.
- Raineri M. - Mittheilungen aus der Sammlung der Papyrus Erzherzog Rainer, Vols. I-6. Wien, 1887-1897.
- Rev. Phil. - Revue de philologie. Paris, Nouvelle Serie, 1877-1926; Troisième Serie, 1927-.
- S.I.F.C. - Studi italiani di filologia classica. Firenze, 1893-1919; Nuova Serie, 1920-.
- Sitzb. Berl. Akad. - Sitzungsberichte der (Königlich-) Preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin: Philosophisch-historische Klasse. Berlin, 1882-.

Sitzb. Wien. Akad. - Sitzungsberichte der (Kaiserlichen)
Akademie der Wissenschaften in Wien: Philosophisch-historische
Klasse. Wien, 1849-.

Woch. Phil. - Wochenschrift für klassische Philologie. Berlin,
1884-1920.

Texts.

Aeschyli Tragoediae; rec. G. Murray. Oxford, (ed. altera) 1955.

Sophoclis Fabulae; rec. A. C. Pearson. Oxford, 1957.

Euripidis Fabulae; rec. G. Murray. Oxford, Vol.I, 1955, Vol.II,
(ed. tertia) 1957, Vol.III, (ed. altera) 1949.

Aristophanis Comoediae; rec. F. W. Hall et W. M. Geldart. Oxford,
Vol.I, (ed. altera) 1952, Vol.II, (ed. altera) 1951.

Tragicorum Graecorum Fragmenta; ed. A. Nauck. (ed. altera) 1889.

Comicorum Atticorum Fragmenta; ed. T. Kock. 3 Vols. 1880-1888.

General Reference.

Syntax of the Moods and Tenses of the Greek Verb; W. W. Goodwin.
London, 1897.

Griechische Grammatik (Handbuch der Altumswissenschaft, II, I),
E. Schwyzer. I. Bd. 1953, 2. Bd. 1950.

LSJ - Liddell and Scott, Greek-English Lexicon, 9th ed. rev. 1940.

Aeschylus

AESCHYLI TRAGOEDIAE

Septem Contra Thebas. I55-I58.	P.Oxy. I8,2I79.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I63-I64.	P.Oxy. I8,2I63. (Fr.I0.)	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
498-503, 529-552.	P.Oxy. 22,2334.	Late 2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
62I-638, 644-656.	P.Oxy. 22,2333.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Agamemnon. 7-I7, 20-30.	P.Oxy. I8,2I78.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Choephoroe. 50.	P.Vat.II. 9.42.	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
Glaucus Marinus. Fr.30.	P.Oxy. I8,2I59.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Glaucus Ponticus. Fr.36.	11 P.S.I. II, I2I0. P.Oxy. 4, 2160	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Danaides. Fr.44, I-5	P.Oxy. 20,2255. (Fr.I4.)	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Dictyulci. Frr.48, 49.	P.Oxy. I8,2I6I.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.

Myrmidones Fr. I3I,2-3.	P.Oxy. I8,2I63. (Fr.I.)	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fr. I36.	P.Oxy. 20,2256. (Fr.55)	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Mysi. Fr. I43.	P.Cairo Zen. 4,5965I.	3 rd .Cent. B.C. Philadelphia.
Niobe. Fr. I56, I57.	Hermes 68,25I.	2 nd .Cent. A.D.
Xantriai. Fr. I68.	P.Oxy. I8,2I64.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Philoctetes. Fr. 250.	P.Oxy. 20,2256. (Fr.88.)	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fabula Incerta Fr. 377.	P.Oxy. 20,2256. (Fr.9a.)	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

I55 δορύτανακτος αἰθήρ ἐπιμάνεται.

τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;

ποῦ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

ἔ' ἔ' ἔ' ἔ',

I58 ἀκροβόλων [δ'] ἐπάξεις λιθάς ἔρχεται·

I63 πολεμόκραντον ἀγνόν τέλος ἐν μάχῃ,

I64 σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὀγκα, πρὸ πόλεως

498 βακχᾶ πρὸς ἀλκὴν θυιάς ὡς, φόβον βλέπων.

τοιούδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·

Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

Et. πρῶτον μὲν Ὀγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις

πύλαισι γείτων, ἄνδρος ἐχθαίρουσ' ὕβριν,

503 εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον.

529 ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ

σέβειν πεποιθὸς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,

I58 ἐπαξέων CODD. UT VID. Π : ἐπάξεις WILAMOWITZ

ἔρχεται CODD. : FORT. OM. Π : ἄπτεται GROENEBOOM I63-I64

ΕΙΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

]πιμαιν*	[155
] * ι γενησετα	[
] * θεος]	
]ων λιθας	[158
<hr/>		
]τελο] μάχα	163
] * και προπ *	[164
<hr/>		
]ων	498
]	
]	
]εχθαιρου]πτολ	[]ς
]ον]ς	503
<hr/>		
ο		529
σ		

μάχαισ τε CODD. : μάχα, σύ τε HERMANN ET (μάχα) Π "Ογμα
 CODD. :] * και Π 502 έχθαιρουσ' CODD. Π^C. (σ SUPRASC. ADD. MAN^I)

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

- 531 ἧ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίῃ
 Διός. τόδ' αὐδ' ἄ μητρὸς ἐξ ὄρεσκίου
 βλαστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
 στείχει δ' Ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
 535 ὥρας φουούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θορίξ.
 ὁ δ' ὤμῳ, οὔτι παρθένων ἐπύνημον,
 537 φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται
 547 Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δε τοιόσδ' ἀνήρ
 548 μέτοικός, Ἄργει δ' ἐκτίλων καλὰς τροφάς,
 549 [πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἅ μὴ κραίνουι θεός]
 538 οὐ μὴν ἀκόμπαστός· γ' ἐφίσταται πύλαις·
 τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῃ
 540 σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
 Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
 γόμοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
 φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
 ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
 545 ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ κατηλεύσειν μάχην,
 546 μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον.

532 Διός M Φ F TRI. : δορός A Q Π γρ. P 537 φρόνημα

CODD. : φρουρημα Π POST 537 νν. 547-9 TRAI. KIRCHHOFF 541

Σφίγγ' CODD. :]γγα Π 542 γόμοις ἐνώμα CODD. : γόμοισι

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

η.μ [531

δορ [

βλαστημ [

στειχει δ' ἴ [

ωρας φυο [535

ο δ' ωμον [

φρουρημα [

ου μην ακ [

] ο γαρ πολε [

] ει κυκ [540

] γγα ωμ [

] ποις εν [

φερει δ' υπ α [

ως πλειστ' [

ελθων δ' εο [545

μακρας κελ [

Παρθενοπ [

μετοιχο [

πυργοις [

νωμᾶ WAKEFIELD :] ποις εν [Π 543 ὑφ' αὐτῆ RELL. :

ὑπ' αὐτῆ H ET UT VID. Π 549 SECL. WILAMOWITZ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

550 Ετ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν·

552 ἢ τὰν πανῶλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.

62I ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν·
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἠβῶσαν φύει,
ποδῶμες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.

625 θεοῦ δὲ δῶρὸν ἐστὶν εὐτυχεῖν βροτούς.

Χο. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
ἡμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῆ
δορίπονα κἀκ' ἐκτρέποντες <ἐς> γᾶς
ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλῶν

630 Ζεὺς σφε κἀνοι κεραυνῶ.

Αγ. τὸν ἐβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἐβδόμαις πόλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σου κασίγνητον, πόλει
οἷας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·

πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεῖς χθονί,

635 ἀλώσιμον παιῶν' ἐπεξισαχάσας,

550 Ετ (SC. Ετεοκλήης) SUPRA LIN. ADD. MAN² 55I-552

INVICEM TRAI. LOBEL 622 φύσει M Q Π : φέρει Φ γρ. Q :

φύει WELLAUER 625 βροτούς CODD. : βροτοῖς Π 626 δικαίους

ΕΙΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Ετ
 ει γάρ τ[..... 550
 αυτοι[.....
 η ταν[..... 552

.....]ξομεν 62I

.....]φυσει

.....]αι

.....]ασαι δο[]υ

.....]ν βροτοις 625

.....]ους λιτας

.....]λις ευ[]ηι

.....]εκτοθεν

.....]νω 630

.....]αι[

.....]

.....]

.....]ι ζ []ηρυθεις

.....]χασα[..... 635

Φ Π : δικαίως REll. : δικαίους λόγους ήμετέρους m ^{SUPRASC.}

629 ἔκτοθεν IN FINE COLI HABET Π 234 ζ(VEL ξ) []ηρυθεις

Π^{MG.} : κάπιγρωθεις γρ.P

σοὶ συμφέρεσθαι καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ', ἀτιμαστῆρα τῶς ἀνδρηλάτην,
638 φυγῆ τὸν αὐτὸν τόνδε τεύσασθαι τρόπον.

644 χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχιστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἠγουμένη.
Δίκη δ' ἄρ' εἶναι φησιν, ὡς τὰ γραμίματα
λέγει 'Κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
ἔξει πατρῶαν δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.'
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τάξευρήματα.

650 [σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ·]
ὡς οὔ ποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψη, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

Et. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίπου γένος·
ἡμοί, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.

656 ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,

637 ἀνδρηλάτην CODD. Π. : ἀνδρηλατῶν BLOOMFIELD

650 DEL. HALM ET WILAMOWITZ 652 πόλιν CODD. : πα [Π

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

ω[] θανειν[] λας	
νδρηλατην	
ασθαι τροπι[]ν	638
<hr/>	
υχ[]	644
ον[]ς ηγ[]	
ιν ως τα γραμμα[]	
ρα τονδε κα[] πολ[]	
ματων τ επ[]στροφ[]	
τι ταξευρηματα	
θι τ[]να πεμπειν δοκει	650
κη[]υκευματων	
ωθι ναυκληρειν πα[]	
θεον[]εγα στυγος	
ον Οιδιπου γενος	
ν αραι τελεσφορο[]	
οδυρεσθαι π[]	656

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

- 7 [ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.]
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
10 ἀλώσιμόν τε βάζειν. ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὐτ' ἀν' δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
εὐνήν ὄνειροις οὐκ ἐπισκοπούμενην
ἐμήν — φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
15 τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ —
ὅταν δ' αἰδέειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
17 ὕπνου τὸδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,

20 νῦν δ' εὐτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὄφθαλμοῦ πυρὸς.
ὦ χαῖρε λαμπτῆρ νυκτός, ἡμερήσιον
φάος πιφάουσων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
25 ἰοῦ ἰοῦ.

7 DEL. PAUW (v. 4-6 CITAT SINE v. 7 ACHILLES IN ARATI

PHAEN. p. 28.) I4 ἐμήν CODD. II : ἐμοί WEIL 23 νῦν φῶς

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

] κτ x [7
] κιν [
] [[τ]] γην π [
] ωσι x [10
] ναικος x [
] τ αν δε ν [
] νην ονειρ [
] ην φοβος γα [
] μη βεβαιως [15
] αν δ αιδειν x [
] x []' [17
<hr/>	
νυ [20
ευ [
ω [
φα [
πο [
λου [25

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Ἄγαμέμνωνος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
εὐνῆς ἐπαντελασαν ὡς τάχος δόμοις
ὄλουγμὸν εὐφημοῦντα τῆδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἴλιου πόλις
30 ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·

30 π * [FORT. SIC Π

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Αγα [

ευν [

ολο [

επ [

κ κ [

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

50

ἰὼ πατασφαῖ δόμων.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

κατασκευασμένων

50

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR. 30. NK²

- I Εύβοίδα καμπήν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
2 ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλοῦ Λίχα.
-

FR. 30 CITAT STRABO X, 447.

I καμπήν Β :

καμπήν RELL. Π : κάμπτων ΜΕΙΝΕΚΕ

2 αὐτήν C D Π :

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ

] ἕδα [] ἀμπηναμφικλην x [I
] νκαταυτηντυμβοναθ [2

· αὐτόν RELL.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR.36. NK²

I

εὐδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν.

FR.36 CITAT SCHOL. AD AR. RAN. I528 I πρῶτον

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΕΥΣ

εὐ[]δραν μεν ὡς-φη[]	I
πρ[]ν ἀπο-στόματ[]	2

V Π : πρώτα REILL.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

I ἔρᾱ μὲν ἀγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
FR.44. NK² ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔδευσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς
5 μῆλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·

FR.44 CITANT ANTH. XIII,600B, ET EUST. IL. 978,25.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

] αιχθο [L

I

]

]

]

]v

5

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR.48. NK² I ὄβρια

FR.49. NK² I θῦσθαι

FR.48 CITANT AELIANUS N.A.7,47, PHOTIUS LEX. 314,23.

I ὄβρια AEL. ET PHOT. : οβριχοισ[II FR.49 CITAT

ΔΙΚΤΥΟΥΑΚΟΙ

υστριχωντοβριχοισ* [I

θωσθαιμητριπαρεξει* [I

HESYCHIUS 2,334.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR.131. NK² 2 δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους,
3 οὓς < προπεπωκώς > εἶσω κλισίας

FR.136. NK² I μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὀμίλια

FR.131 CITAT HARPOCRATION p.159,8. 3 οὓς εἶσω
κλισίας COD. : οὓς προπεπωκώς εἶσω κλισίας HEATH,
(HARPOCRATIONEM SECUTUS, QUI 'πεπωκότες, ἀντὶ τοῦ προ-
δεδωκότες' NOTAT.) TUM v.4 θάσσεις CONI. HERMANN :

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ :

δοριλ [..... 12

δουςυπ [

κλισια [..... 4

]λιαδεκ [..... I

οὐς σὺ προπίνεις ... εἶσω κλισίας BLOMFIELD : οὐς σὺ
 προπίνων θάσσεις εἶσω ET v.4 κλισίας LOBEL, ET FORT. Π
 FR.136 CITAT LUCIANUS AMOR.II,457. I POST ὀμιλία
 καλλῶ Ω Γ : καλλῶν T V : δεκ [Π : κλαῶν
 DOBREE, QUI H. V. AD LUCIANUM ATTRIBUIT.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR. I43. NK²

I

ὦ Καίκε Μύσιαί τ' ἑπιρροαί.

FR. I43 CITANT STRABO XIII, I, 70, MACROBIUS SAT.

5, 20, 16, SCHOL. HEPHAESTIO ρ. 163. STRABO H. V. AD

ΜΥΣΟΙ

ὦ Καίε Μύσαι τ' ἐπ[

I

MYRMIDONES RETTULIT: FABULAE NOMEN OM. MACROBIUS, ET

HEPHAESTIO: AD MYSOS RETTULIT PAUW.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR.156 NK²

I θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
2 ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλη.

FR.157 NK²

I ἐφημένη
2 τάφον τέκνοις ἐπῶξε τοῖς τεθνηκόσιν

FR.156 CITANT PLATO RESPUBL. II,380A, EUSEBIUS P.E. XIII,
643C, PLUT. DE AUD. POETIS I7.I7B, ET DE COMM. SENT. I4,1065,
STOBAEUS FLOR. 2,7. I θεὸς μὲν CODD. II : θεὸς μὲν αὐτός

ΝΙΟΒΗ

] θεος μεναιτιανφουειβ x x x x [I
] κωσαιδωμαπαμπηδη [2
<hr/>	
] ονημαρτονδεφημενηταφον	I
] οιζεποιμωζουσατοιςτεθνηκοσιν	2
<hr/>	

TEMPERABAT NAUCK. FR.157 CITAT HESYCHIUS 2,180. I ἐφιμένη
 COD. : ἐφημένη CONI. MUSURUS II τάφον COD. II (AD v.2 RE-
 FERT NAUCK) : τάφω MUSURUS 2 ἔπωζε HESYCHIUS : ἐπώζε
 NAUCK : ἐπώζουσα IMMISCH, KLOEGEL : εποιμωζουσα II

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

I ὄρεσσιγόνιοι
FR. I68 NK² νύμφαις κρηναῖσιν κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγέλω
3 Ἰνάχου Ἀργεῖου ποταμοῦ παῖσιν βιοδώροις

FR. I68 CITANT SCHOL. AD AR. RAN. I344, PLATO RESPUBL.
II, 381, EUSEBIUS PRAEP. EVANG. 645C, DIOGENES EPIST. 34.

I-2 νύμφαι ὄρεσιγόνιαι (ὄρεσιγόνιοι V) Σ AD AR. RAN. : Νύμφαι
ὄρεσσιγόνιοι IN TEXTU AR. RAN. I344 : νύμφαις κρηναῖσιν,

ΞΑΝΘΡΙΑΙ

νυμφαὶ νᾶμερτεῖς κ[]λαισιν ἀγειρ[] 2

Ἰαχου ἀργείου ποταμοῦ παῖσιν βιοδῶροι [] 3

κυδραῖς DIOGENES : Ὀρεσσιγόνοισι / νύμφαις κρηνιάσιν
MEINEKE (κυδραῖσι ADD. DINDORF.) : νυμφαὶ νᾶμερτεῖς κ[]
Π θεαῖσιν Σ AD AR. : θεαῖς DIOGENES :]λαισιν (FORT.
]ι αἰσιν) Π 3 Ἀργείου ὑπο ποταμοῦ Σ AD AR. : Ἀργείου
ποταμοῦ PLATO, EUSEB. Π

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR.250. NK²

I

ἔνθ' οὔτε μέμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἔσθ'.

FR.250 CITANT SUIDAS, PLUTARCH MOR. 476B, ARISTAENETUS

I,27,121, DIOGENIANUS 4,88, GREG. CYPR. 2,47, GREG. CYPR.

ΦΙΛΟΚΡΗΤΗΣ

μὲν ἐν [] I

LEID. 2,13. GREG. CYPR. MOSQ. 3,20.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR. 377. NK²

I

οὔτε δῆμος οὔτ' ἕτης ἀνὴρ.

FR. 377 CITANT SCHÖL. AD ILLIAD 6, 239, EUSTATHIUS IL.

ΑΔΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

] x λ ο σ τ ι ζ ο υ τ ε δ η μ ο σ ο υ τ ' ε [[v]] τ η ς α ν η ρ

I

64I,58. I ἔτης CODD. : ἔτης Π^C. : ἔντης Π^{A.C.}

AESCHYLUS

Septem Contra Thebas.

158. The traces of this line in the papyrus,]ων λιθάς, support the reading of the mss, ἐπαλξέων. The suggestion of H.J. Rose, that the genitive is dependent upon ἔρχεται, and constructed on the analogy of τυγχάνω is not convincing. Most editors accept the emendation of Wilamowitz ἐπάλξεις, and attribute the reading of the mss and papyrus to a misinterpretation of ἀκροβόλων as a passive adjective, to which the substantive ἐπαλξέων has been assimilated.

It is to be observed, however, that in the papyrus there is no trace of the verb ἔρχεται, although space enough for this remains after λιθάς. The omission of ἔρχεται from a text of the 2nd. Cent. A.D. may be significant, and suggests that the difficulty may lie, not in the case-ending of ἐπαλξέων, but in the verb. The conjecture of Groeneboom, ἄπτεται, is an excellent alternative, which incorporates the genitive in a sound though uncommon idiom, whilst expressing perfectly the meaning indicated rather clumsily by ἔρχεται.

163-4. The papyrus, reading μάχα at the end of 1.163, confirms Hermann's emendation μάχα σύ τε.

531-2. βία δορός, recorded in the text of A Q Π and as a variant in P, is an early corruption caused by a failure to appreciate the special significance of βία in the correct reading βία Διός. The error may possibly be due to the close proximity of the literal use of this word in 1.448, Πολυφόντου βία, 1.571, Τυδέως βίαν and 1.577, Πολυνείκους βίαν. A similar literal interpretation of the threat of Arcas, λαπάξειν ἄστν Καδμείων βία Διός, would lose point in view of his earlier

expression of impiety, αἰχμήν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ σέβειν : and αἰχμή would readily suggest its synonym, δορυ, as a solution to the difficulty.

But in ll.745-6 we find 'Απόλλωνος εὔτε Λαίου βίη, where the meaning is obviously, "in spite of Apollo or Laius". Similarly in ll.531-2, Arcas threatens "to pillage the city of the Cadmeans, whether God likes it or not". Compare the threat of Capaneus in ll.427-8, 'θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέσειν πόλιν, καὶ μὴ θέλοντός.'

542-3. The evidence of l.532, where P.Oxy.2334 joins Q, A and γρ. P in error, indicates a close connection between the papyrus and the hyparchetypes Φ Q. Therefore the support of the papyrus for ἐνώμα adds little or nothing to the authority of the unanimous mss tradition.

Whether the lacuna of l.542 is to be restored γομ]ποις, or κομ]ποις, as suggested by Roberts, the substitution of π for φ casts suspicion upon the papyrus text of the following line, where the papyrus, reading υπ α[υτη, appears to support the inferior variant of H.

625. The new reading of the papyrus βροτοῖς is an easier variant for the accusative of the mss, and has possibly been attracted by the presence of δῶρον, which is normally associated with the dative.

626. P.Oxy.2333 does not appear to be in agreement with any particular group of mss. Therefore its support for the reading of Φ, δικαίους, is most valuable. Further evidence for the ending -ους is found in the suprascript ἡμετέρους δικαίους λόγους added by a late corrector of M. Two-termination forms of adjectives in -ος are not infrequently used by the Attic tragedians: but they are sufficiently rare to invite interference with the text.

634. That the marginal note ζ []ηρυθεις in P.Oxy. 2333 records a variant reading, is confirmed by a similar note, ζ εθηλᾱ opposite a textual reading ἐθηκᾶν in a fragment of Alcaeus, P.Oxy.2165. The existence of an early variant reading for κάπικηρυχθείς is evident from the marginal note in P, γρ. κάπιγυρωθείς. The exact nature of the variant in the papyrus must remain open to conjecture. The established reading κάπικηρυχθείς suggests a very slight error κ]ηρυθεις, but a probable reconstruction on the evidence of P is γ]ηρυθεις.

The only evidence for the form, γηρυθείς, is found in Aesch. Supplices 460, γηρυθεῖς' ἔσει, where the context obviously implies a middle voice. The form, γυρωθείς, and its compound, ἐπιγυρωθείς, are both without parallel. Although the marginal variants of P and the papyrus are equally unacceptable, they must at least be evidence of an earlier reading. A possible solution may be found in κάπιγαυρωθείς, a reading palaeographically close to that of P, and well supported by Xen. Cyropaedia 2.4.30, ἐπιγαυρωθείς τῇ ἐντολῇ. The context seems to require that ἐπιγαυρωθεῖς χθονί should mean, "having vaunted over the city", and this may not be an impossible interpretation. It appears however, that all the extant examples of γαυροῦμαι and ἐπιγαυροῦμαι with a dative indirect object must be interpreted, "to pride oneself on", or, "to regard with satisfaction". Therefore if κάπι-γαυρωθείς χθονί is to be accepted as a possible variant, it may be necessary to translate, "having looked upon the city in proud anticipation."

652. The remains of the papyrus indicate a new reading. C.H.Roberts restores πα[τρᾶν, which, however, he considers to be inferior to the reading of the mss, in view of the evidence of Soph. Antigone 994, τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν. An

alternative reconstruction palaeographically nearer to the
text of the mss might be, οὐ δ' αὐτὸς γινῶσθαι ναυκληρεῖν πάλιν.

Agamemnon.

6-7. The remains of P.Oxy.2178 scarcely justify the claim made by G. Murray in the apparatus criticus of this play, "vv.6-7 ambos habet Π." It is, moreover, a contradiction of his preceding note, "vv.7-30 initia mutila in Π."

The evidence does at least establish the first word of l.7, ἀστέρως : but the support of a papyrus of even the 2nd. Cent. A.D. is far from being conclusive, since those who reject this line are for the most part of the opinion that it is an interpolation of a date earlier than the Alexandrian recension.

23. Both φάος and φῶς were used freely by the tragedians according to the requirements of the metre. In prose the contracted form was normally employed. Therefore, the natural tendency in transmission would be to substitute the contracted form for one no longer in common use. The metre is restored in F and Triclinius by the repetition of νῦν from l.20; an inappropriate variant. The papyrus is undoubtedly correct in supporting M and V.

30. Traces of the first two letters only of this line are visible. Although practically illegible, they exclude the reading of the mss ἐάλωκεν. Lobel restores π[ε]πτωκεν, comparing the use of πεπτωμένοι in Aesch. Choephoroe 263; but the positive evidence for such a reconstruction of the papyrus is slight.

Dictyulci.

Fr.48,I. The evidence of Aelianus indicates the use of ὄβρια or an inflected form of that word in the texts of both Aesch. Dictyulci and Eur. Peliades. The note by Photius is inaccurate in its definition, and possibly also in attributing both ὄβρια and ὄβρίκλα to this one play. Yet neither of these inaccuracies need necessarily imply any defect in the spelling of ὄβρια: on this score at least Photius may be regarded as being in complete agreement with Aelianus. In view of the proximity of ὑστρίχων to ὄβρίχοισι [in the papyrus it is reasonable to assume an error of assimilation. The text may be emended to read :- ὑστρίχων τ' ὄβρίχοισι [.

Myrmidones.

Fr. I3I, 3. Some form of the verb προπίνω, which is implied by Harpocration's note, has been omitted from his citation of the text. Therefore, on the assumption that εἴσω κλισίας constitutes the remainder of 1.3, Blomfield conjectured σὺ προπίνεις and Heath προπεπωκώς. Dindorf, accepting the second of these emendations, proposed θάσσεις in 1.4. The evidence of the papyrus now makes it clear that κλισίας must be referred to 1.4, and a proportionately longer lacuna allowed in 1.3: partial confirmation is at the same time given to Blomfield's conjecture. Lobel has adapted the earlier conjectures to the fresh evidence of the papyrus to make the very convincing restoration, οὗς οὐ π[ροπίνων θάσσεις εἴσω] κλισιά[ς].

Niobe

FR.157, I. The papyrus confirms the correction ἐφημένη of Musurus for the reading of the ms, ἐφιμένη.

I-2. It is also established by the papyrus that τόπον must be read as the last word of l.1, and not in l.2, as had quite naturally been assumed by Nauck. The metre is restored in the papyrus by a participle ἐπιμαύουσα for ἐπιμαύε, Nauck's correction of ἐπιμαύε in the ms. Epicharmus 96, Ahr. and Cratinus Nem.2 support the belief that ἐπιμαύε is the imperfect indicative of ἐπιμαύειν "to brood upon"; and there can be no doubt that Hesychius interpreted the passage in this way. The reading of the papyrus is, therefore, an easier variant for ἐπιμαύουσα, an almost certainly correct restoration by Immisch and Kloegel.

Xantriali.

Fr. I68, I-2. The traces of ink above the α of αἴσιν suggest the relative αἴσιν, and a preceding relative clause is implied by 1.4 of the papyrus, αἴτε παρίστανται πᾶσιν βροτέοισιν ἐπ' ἔργοις. A relative before ἀγέλρω would remove, or at least explain, most of the discrepancies which appear to exist in the three sources.

It now becomes apparent that Diogenes has adapted the text more freely than had at first been appreciated. His unmetrical reading, Νύμφαις κρήναισιν κυδραῖς θεαῖς ἀγέλρουσαν, is obviously an adaptation to prose of an original reading, Νύμφαι Κρηνιάδες κυδραῖ θεαί, αἴσιν ἀγέλρω. The reconstruction of the text read by the scholiast of Ar. Ranae is less certain, since there is no apparent reason for the omission of κυδραῖ; but it is probable that θεαῖσιν is a corruption by haplography of θεαῖ αἴσιν. The most probable reconstruction of this text is, therefore, Νύμφαι ὄρεσσίγονοι <κυδραῖ> θε<αῖ> αἴσιν ἀγέλρω.

It would appear that the three sources fail to agree on one minor point only. Otherwise the text may be restored with some measure of confidence:-

$$\text{Νύμφαι} \left\{ \begin{array}{l} \text{ὄρεσσίγονοι (SCHOL.)} \\ \text{Κρηνιάδες (DIOGENES)} \\ \text{ναμερτεῖς (PAPYRUS)} \end{array} \right\} \text{κυδραῖ θεαῖ, αἴσιν ἀγέλρω.}$$

Of the variants, ναμερτεῖς bears no apparent relationship to the other two, and is a reading of no special difficulty.

Κρηνιάδες is a rare feminine form of the adjective κρηναῖος used only in conjunction with the noun Νύμφαι; the possibility of this word becoming corrupt is considerable, and such a reading is supported by the easier variant ὄρεσσίγονοι.

11
Sophocles

SOPHOCLIS TRAGOEDIAE

Ajax.		
51-67, 266-276, 291-307.	P.Oxy. I7,2093.	2 nd .-3 rd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
694-705, 753-764.	P.Oxy. I3,I6I5.	Early 4 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Electra.		
363-364.	P.VAT.II. I7,30.	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
993-I007.	P.Oxy. 4,693.	Early 3 rd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Oedipus Rex.		
I02-I2I,	P.Oxy. I8,2I80.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I78-I90, I97-200.	P.S.I. II,II92.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
292-294, 297-299.	P.Oxy. I8,2I80.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
375-385.	P.Oxy. I,22.	ca. 5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
397-404, 4II-467.	P.Oxy. I8,2I80.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
429-44I.	P.Oxy. I,22.	ca. 5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
474-475, 480-484, 503-532, 574-587.	P.Oxy. I8,2I80.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
688-696, 708-7I0, 73I-740, 75I-753, 755-784, 8I9-827.	P.Oxy. II.I369.	5 th .-6 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
97I-974.	P.Oxy. I8,2I80.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I304-I3I0, I350- I358.	P.Oxy. II,I369.	5 th .-6 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.

Antigone. 242-246.	P.Oxy. 6,875.	Early 2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
689-690.	A.J.P. 6I. (Pap. F.M.2.)	1 st .-2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
7I2-7I5.(Parodied)	P.S.I. II,I2I3.	1 st .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Trachiniae.		
I2-2I, 37-39, 275- 283, 289-292, 30I- 303, 360-365, 370- 387, 532-535, 576- 58I, 602-606, 744, 763-764, 78I-797, 850-854, 873-878, I064-I073, I13I-I147, I253-I257, I274-I276.	P.Oxy. I5,I805.	Late 2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Oedipus Coloneus.		
I36-I46.	P.Mich. 3,I40.	2 nd .-3 rd . Cent. A.D.
562-564, 797-799.	P.Vat.II. II,I8.	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
Ichneutae.		
Fr.294.	P.Oxy. 9,I174. (Fr.XI.)	Late 2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Nauplius.		
Fr.400	P.Oxy. I7,2077. (Fr.II.)	2 nd .-3 rd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Poimenes.		
Fr.466.	P.Oxy. I9,222I.	Mid.1 st .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Scyrii.		
Fr.5II,4-6.	P.Oxy. I7,2077. (Fr.I.)	2 nd .-3 rd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Tereus.		
Fr.532,I-2.	P.Vat.II. 9,25.	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
Fabula Incerta.		
Fr. 7I6.	P.Ryl. 3,482.	2 nd .Cent. A.D.

Fabula Incerta.

Fr.749.(Parodied?)

BGU.7. Nr.I688.

4th.Cent. A.D.
Philadelphia.

Eurypylos.

Fr.768.

P.Oxy. 9,II75
(Fr.5.I.)

Late 2nd.Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 51 ἐγὼ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
 γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμεικτά τε
 λεῖλας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα.
- 55 ἔνθ' ἐσπεῶν ἔκειρε πολύκερων φόνον
 κύκλω ῥαχίζων, κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
 δισσοῦς Ἀτρεΐδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτων στρατηλατῶν.
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
- 60 ἔτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρηκ κακῆ.
 κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
 τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
 ποίμνας τε πάσας ἐς δόμους κομίζεται,
 ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων.
- 65 καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.
 δεῖξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
 ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς.

55 ἐσπεῶν CODD. : εισπ. Π 57 δισσοῦς
 CODD. Π^{C.} (MAN²) : διοιους Π^{A.C.} 58 ὅτ' CODD. :
 ὄδ' L² : τοτ Π 63-64 ORDINEM TRAI. Π, QUOD

ΑΙΑΣ

ε[] σφ[51
γνώμα[
και προς τε[
λειας αδα[
εν[] εισπ[55
κυ[] λωι ρα[
δ[ο][] σ[] Δτ[]	
τοτ άλλο[
εγω δε φο[
ωτρυνον[60
κ[] πειτ επε[
ζωντ[62
↓ τους [] αν[64
πο[63
← δει[66
ω[67

↓ CORRIGIT. 64 ως CODD. : τους [] Π

65 OM. Π, QUOD ← CORRIGIT. 67 υτ Π^{MG.}

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 266 φίλους ἀνιδῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
 ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνῶν;
 Χο. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν
 Τε. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντος ἀτάμεσθα νῦν.
 Χο. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κἀτοιδ' ὅπως λέγεις.
 Τε. ἀνὴρ ἐκεῖνος, ἦν κ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἦδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
 ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονούντας ἦν ἴα ξυνῶν
 νῦν δ' ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
 κεῖνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῆ
 276 ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσσον ἢ πάρος.

-
- 291 σελπιγγοῖς; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὔδει στρατός.
 ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαλ', ἀεὶ δ' ὑμνοῦμενα
 γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγῇ φέρει.
 κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὁ δ' ἐσσήθη μόνος.
 295 καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας
 εἴσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
 ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὐερόν τ' ἄγραν.

270 ὅπως CODD. Π : ὅπερ CONI. MEINEKE.

- 273 ἦν ἴα CODD. : ἦν ἴα Π 293 γυναιξὶ CODD.
 STOB.FLOR. 85, I. Π^C : γυναικί ARIST.POL. 1260^a
 30. Π^{A.C}. 294 μεθουσ Π^{A.C}. 295 τὰς ἐκεῖ μὲν

ΑΙΑΣ

] ειν [266
 ... []
] ξυν []
] ν κακ []
 ... []
] μεσθα νυν []
] οπως λεγεις [270
] τηι νοσωι []
] ν κακο []
] ς ηνεια ξ []
 ... []
] ε της ν [] σ []
] κακ []
] πα [276
 ... []

σα [291
 ο δ [] π [] προ [] ς με []
 ... []
] ξ
] γυναι γυναικι κ [] σμο []
] α
] καγω μ [] ε [] θουσ ελεξα ο δ ε []
] και τας εκει μεν ουκ εχω [295
] εσω δ εσηλθε συνδετους αγ []
] ταυρους κυνα []] τηρας ευκ [297
 ... []

CODD. Π : τὰς μὲν ἔνδον SUID. 296 ἔσω CODD. Π :
 εἴσω DINDORF. 297 εὐερόν τ' SCHNEIDEWIN. : εὐερών
 τ' L A REC. : ευκ [] Π (LECTIO INCERT.)

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 298 καὶ τοὺς μὲν ἠύχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
 ἔσφαζε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
- 300 ἤμιλλεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πύτων.
 τέλος δ' ἀπάξας διὰ θυρῶν σκιᾶ τινι
 λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κᾶτα
 τοὺς δ' ἄμφ' Ὀδυσσεῦ, συντιθεῖς γέλων πολὺν
 ὄσπν κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτελοῖσσι τ' ἰών
- 305 κᾶπειτ' ἐπάξας αὐθις ἐς δομοὺς πάλιν
 ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
- 307 καὶ πλήρες ἄτης ὡς διοπτρεύει στέγος,

-
- 694 ἰὼ ἰὼ Πᾶν Πᾶν,
 ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλλήπλαγμιτε Κυλ-
 λανίας χιονοκτύπου
 πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
 θεῶν χοροπολ' ἄναξ, ὅπως
 μοι Μῦσια Κνώσι' ὄρ-

700 χήματ' αὐτοδαῆ ξυνῶν ἰάφης.

- 298 ἠύχένιζε CODD. :]ειξε Π 299 κάρραχιζε
 A : κάρραχιζε L Π 301 ἀπάξας Lb Σ : ἀπάξας L^{A.C.} :
 ἀπαίξας Π : ὑπάξας (ὑπαίξας) L^{C.} A REC. : ἐπάξας
 REC. 303 συντιθεῖς CODD. : ξ[Π 305 ἐπάξας A
 REC. : ἀπάξας L (EX -αις FACTUM) REC. : ὑπάξας Mb :

ΑΙΑΣ

]τους μεν[]ειξε[298
]ζε παραχι[]ους δ[
]ζετ ^ο ω[]τε φωτας εν π[300
τ[]λος δ απαίξας δια θυ[
λογους ανεσπα τους με[
τους δ αμφ Οδυσει ξ[
οσην κατ αυτων υβ[
καπειτ εναίξας αυθις [305
]μπων μολις π[]ς ξυ[
και πληρες ατη [307

ιω ιω Παν[694
ω Παν Π̄α[
λανιας χι[
πειραλιας [
θεδν χο[
μύσια Κ[
ξυνών ι[700

έσάξας MORSTADT : εναίξας Π γ̄ Π^{MG.}

699 νόσια L A REC. : νόσια REC. : μύσια

Π(NOVERAT SUID. v. νόσια VEL SUIDAE FONIS)

700 ίάφης A REC. : ίάφεις L REC. : ι[Π

ξυνάφης BOITHE

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

701 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.

Ἰναρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων

μολῶν ἄναξ Ἀπόλλων

ὁ Δάλιος εὐγνωστός

705 ἐμοὶ ξυνεῖη διὰ παντός εὐφρων.

753 εἶρξαι κατ' ἡμαρ τούμφανές τὸ νῦν τόδε

Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μῆδ' ἀφέντ' ἔαν,

755 εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.

ἐλῆ γὰρ αὐτὸν τήνδ' ἔθ' ἡμέραν μόνην

ὄλας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.

τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόητα σώματα

πίπτειν βαρελαῖς πρὸς θεῶν δυσπραξαῖς

760 ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν

βλασάν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπον φρονῆ.

κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἔξορμώμενος

ἄνους καλῶς λέγοντος ἠρέθη πατρός.

764 ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, δορὶ

701 POST χορεῦσαι LACUNAM STATUIT LOBECK

755 θέλοι L Π : θέλει REC. 756 ἡμέρα μόνη CODD. :

ἡμεραν μόνην Π 759 δυσπραξαῖς CODD. Π(FORTASSE EX

ΑΙΑΣ

νυν γ[701
 Ικαριων[
 μδλων[
 ὁ Δάλιος[
 εμοι ξυ[705

]εξ[753
]αφ'έντ' εἶν

]ιν θέλοι ποτε° 755

]ημεραν μονην•

]εφη λεγων•

]α σωματα

]εων δυσπραξ(αι)ς

]ρωπου φυσιν 760

]ανθρωπ[]ν φρονηι•

]εξορμώμενος

]ευρεθη πατρος•

]κν[]ν δορι 764

δυσπραξ(α FACTUM) : δυσπραγ(αι)ς STOB.FLOR. 760

φύσιν CODD. Π : φύσει STOB.ECL. 761 φρονηι L^{A.C.}

REC. STOB.ECL. : φρονεῖ L^{C.(MAN?)} A REC. STOB.FLOR.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 363 ἔμοι γὰρ ἔστω τούμῃ μὴ λυποῦν μόνον
 364 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς λαχεῖν.

-
- 993 ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἂν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.
 995 ποῖ γὰρ ποτε βλέφασα τοιοῦτον θράσος
 αὐτῆ· θ' ὀπλίσει καὶ ὑπηρετεῖν καλεῖς;
 οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς,
 σθένεις δ' ἔλασσον πῶν ἐναντίων χερσίν.
 δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχεῖ καθ' ἡμέραν,

- I000 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπῃ μηδὲν ἔρχεται.
 τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευῶν ἐλεῖν
 ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
 ὄρα κακῶς πράσσετε μὴ μελίζω κακὰ
 κτησάμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.

- I005 λυεῖ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ

363 λυπεῖν μόνον CODD. Σ : λυποῦν μόνον ERFURDT
 ET FORT. Σ : λυπουμενον Π 364 λαχεῖν L^{SUPRASC.} REC. :
 τυχεῖν L A REC. Π 995 ποτ' ἐμβλέφασα L A REC. : ποτ'
 ἐμβλέφασα L^{A.C.} : ποτε βλέφασα MONAC. Π 996 ὀπλίσει

ΗΛΕΚΤΡΑ

του μεμηλυτού	363
μενονβοσκηματηςσηςδεουκερωτιμης	
τυχειν·	364
<hr/>	
]αν' αυτη μη[993
]υλαβειαν[
]γαρ ποτε βλε[995
] ' οπλιζη κα[
]ισορας· γυνη[
]νεις δ ελασσον[
]ων δε τοις μ[
]ν δ απορρει κ[1000
]υν τοιουτον α[
]πο ⁵ ατης εξαπα[
]ακως πρασσο[
]ωμεθ' ει τις το[
]αρ ημας ο[1005

CODD. Π : ὀπλίξει JEBB 998 ἔλαττον CODD. : ἔλασσον
 BRUNCK Π 1003 πράσσοντε CODD. Π : πάσχοντε Σ AD O.C.
 v.1676. 1005 ἡμᾶς CODD. Π : ἡμῖν ELMSEY

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

βάξειν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.

1007

οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν

ΗΛΕΚΤΡΑ

]καλην λ[

]α[]ειν[

1007

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 102 Οἰ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
 Κρ. ἦν ἡμῖν, Ἰναξ, Λαίος ποθ' ἠγεμῶν
 γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
- 105 Οἰ. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω.
 Κρ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
 τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.
- Οἰ. οἷ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τὸδ' εὐρεθήσεται
 ἔχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
- 110 Κρ. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῆ. τὸ δὲ ζητούμενον
 ἄλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τὰμελούμενον.
- Οἰ. πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῦς ὁ Λαίος,
 ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνω;
- Κρ. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκοθημῶν πάλιν
 πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἔκειθ', ὡς ἀπεστάλη.
- 115 Οἰ. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
 κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;
- Κρ. θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἷς τις, ὃς φόβῳ φυγῶν
 ἦν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἶχ' εἰδῶς φράσαι.
- Οἰ. τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,
 121 ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
-

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

] υ γαρ ανδρο [102

] μιν ωναξ [

] ε πριν [

] ων [105

] ον [

] στελ [

] τας [

] ειν τ [

] θησ [

] κμ [

] ια [

] μενο [110

] ενον

] ος

] ονω [

] φασκ [

] ν πα [

] ουκέθ [115

] σταλ [

] τλι ου [

] ωρ ο [

] τλι εκ [

] ησατ α [

] ος φοβω [

] ιδως φ [

] υροι μαθ [

] μ [121

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

I78 ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ
 ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται·
 I80 νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδω
 θαναταφόρα κεῖται ἀνοίκτως·
 ἐν δ' ἄλοχοι πολιαὶ τ' ἐπι ματέρες
 ἀκτὰν παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
 λυγρῶν πόνων

I85 ἰκτῆρες ἐπιστενάχουσιν.
 παιὰν δὲ λάμ-
 πει στονδέσσά τε γῆρυς ὄμαυλος·
 ὧν ὑπερ, ὧ χρυσέα θυγάτερ Διός,
 εὐῶπα πέμψον ἀλκάν·

I90 Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς

I97 θρήκιον κλύδωνα·
 τέλει γάρ, εἴ τι νύξ ἀφῆ,

SUPRA I78 θρη[]ιοναποξενονορμον ειωθεσανγαρ
 τακαθα***αβαλλειν / ειστηνηθαλασσαν κ' ομ λει†
 καιεισαλαλυματεβαλλον*κη*ν*φω Π I78 εσ[]
 θεουτουαιδου Π^{MG.} I80 δὲ γένεθλα A REC. Π : δ'
 ἂ γενέθλα L REC. Σ^l I81 θαναταφόρα L^{A.C.} (VEL FORT.
 θανατάφορα) REC. (θανατα[]α) Π : θανατηφόρα REC. :

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ακτανπρο []	θεου	I78
ωνπολισα []	ολλυται	
νηλεα []	εγ []	απροσπεδωι	I80
θανατα []]	ακειταιανοικτως*	
]	νδα []	πολιαι	
τεπιμα []	α []	τα []	
παραβω []			
λυγρωνπον []			
ικτηρεζεπι []			I85
παιωνδελαμ []			
σατεγηρυζομ []			
]	νυπερωχ []		
]	παπεμφ x []		
]	ον x x []	I90

θρ []	I97
τε []	

θαναταφόρω L^C. REC. : θανατηφόρω A REC. I82-I83

ομοιοντοκxπροκ [] x x x x x x / x x x x λλο []] εξεστεμμεν [] ι

x x x x /] θακ Π^{MG}. I84 άκτάν CODD. Π : άχάν

NAUK I85 ίκτῆρες CODD. Π: : ίκετῆρες C DINDORF

I86 παιάν L^C. A REC. : παιών L^{A.C}. REC. Σ Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τουτ' ἐπ' ἄμαρ ἔρχεται·

200 τόν, ὦ <τᾶν> πυρφόρων

292 Χο. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὀδοιπόρων.

Οι. ἤκουσα κἀγώ· τόν δὲ δρῶντ' οὐδεὶς ὄρα.

294 Χο. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δειματός γ' ἔχει μέρος

297 Χο. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ

τόν θεῖον ἤδη μάντιν ὦδ' ἄγουσιν, ὦ

299 τάληθές ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνω.

375 μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρα, βλάψαι ποτ' ἄν.

Τε. οὐ γὰρ σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ὦ τὰδ' ἐκπράξει μέλει.

Οι. Κρέοντος, ἢ τοῦ ταῦτα τάξευρήματα;

Τε. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

Οι. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης

ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,

382 ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται

297 οὐξελέγξων L^{S.} (MAN²) A REC. Π : οὐξελέγξων

L REC. 375 βλάψαι L^{C.} A REC. Σ : βλέψαι L^{A.C.} REC. Π

376 με L A REC. Π : σε REC. γε σοῦ L A REC. Π :

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

τ [
 τον [200

πύρων 292

ραι
 ος 294

ξων αυ [297

ηδη μ [299

π [φ [299

λλον ὅστις φως ορᾷ βλεφαι ποτ' αν· 375

με μοιῤα προς γε σου πεσειν επει

Απολλων ὦι ταδ' εκπραξαι μέλει·

ς ἢ σου ταυτα ταξευρήματα

σοι πημ' ουδεν· αλλ' αὐτος συ σοι·

και πυραννι και τέχνη τεχνης 380

υσα τω πολυζηλω βιω

μιν ὁ φθονος φυλασσεται

γ' ἔμοῦ BRUNCK 378 σοῦ L A REC. Π^C : του Π^{A.C.} Π^S.

(MAN²) 380 τυραννί L A REC. (πυραννι) Π : τυραννίς

REC. STOB.FLOR. 49. IO.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

383 εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὐνεχ', ἦν ἐμοὶ πόλις
 δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχειρίσεν,
 385 ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐδ' ἀρχῆς φίλος,

397 ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
 γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν·
 ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐμβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
 400 παραστατήσιν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε
 ἀγλατήσιν· εἰ δὲ μὴ ᾿δοκεῖς γέρων
 403 εἶναι, παθῶν ἔγνωσ' ἄν οἶά περ φρονεῖς.

Χο. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη

411 ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφομαι.
 λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας·
 σὺ καὶ δέδορκας κού βλέπεις ἴν'· εἴ κωσοῦ
 οὐδ' ἔνθα νάεις, οὐδ' ὄτων οἰκεῖς μέτα.
 415 ἄρ' οἴσθ' ἀφ' ὧν εἴ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὧν
 τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,

383 οὐνεχ' L A REC. : ουνεχ' Π 384 αἰτητόν
 L A REC. Π : ὠνητόν Γ 385 πιστός L A REC. Π^C :

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

] χης συνὲκ' ἦν εμοῖ πόλις
] κ' αἰτήτον εἰσεχειρίσεν.
] ὠν ὁ πειστος [] ο ε [] α [] χης φίλος 385

] πους επαυσα [397
] π ο ιωνων []
] λειν δοκων []
] Κρεοντειοις [400
] συχω ξυνθε []
] όκεις []
] οια πε []
] ι τα το [404

] ραφο [411
] ωνειδισ []
] ς ἴν' εἰ και []
] ν οικεις μέτ []
] ηθας εχθρος ω [415
] ε και επι γης αν []

πεισ [] Π^{A.C.} ούξ L A REC. : ο ε [] Π^{C.}

416 και Π L A REC. : και επι Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

417 καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
 ἐλάῃ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
 βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.

420 βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμῆν,
 ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
 ὅταν καταλῶν τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
 ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχῶν;
 ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνη κακῶν,

425 ὅσ' ἐξιῶσεις σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμόν στόμα
 προσηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
 κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.

Οι. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλυεῖν;

430 οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
 ἄφορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;

Τε. οὐδ' ἐκδομῆν ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.

Οι. οὐ γὰρ τί σ' ἤδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ

434 σχολῆ σ' ἄν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.

417 τοῦ σοῦ L A REC. : ἀπο σου Π^{A.C.} : ἀπο
 του Π^{S.} (MAN^I) χαλε) επο Π^{MG.} 420 λιμῆν L (υ
 SUPRA ι SCRIPTO) :] μην Π : μυχός WECKLEIN :
 SECL. HOUSMAN 422 ὑμέναιον ὃν L A REC. : υμε [

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

] ηξ[] και απο σου πατρος
] ης τ[] πους ἄρα
] υν μ[] ειτα δε σκοτον
] εστ[] μην 420
] αχα
] υμε[] ν δομοις
] ας ευπλο[] υχω
] κ ε[] ισθα[] ι κακων
] ις τεκνοις 425
] τ[] υμον στομα
] ιν βροτων
] ι ποτε
] υτου κλυειν
] ν ου παλιν 430
] ραφεις ἀπει
] κάλεις
] ντ' επει ·ηιδη
] τειλαμην

] ν Π : λιμένα τον εν HOUSMAN 423 εὐ-
 πλοίας L A REC. Π : ἀπλοίας MALIT PEARSON 430
 οὐ L A REC. Π²¹⁸⁰ Π^{22S} : αὐ Π^{22A.C.} 433 ἦδη
 Ε Π^{2180MG} : ἦδει L REC. : ἦδειν (ἦδειν) L^S.
 REC. Π²²

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 435 Τε. ἡμεῖς τοιοῦδ' ἔφουμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
 μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
- Οι. ποιοῖσι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
 Τε. ἦδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
- Οι. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῃ λέγεις.
- 440 Τε. οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφους;
 Οι. τοιαῦτ' ὀνειδίξ' οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.
- Τε. αὐτὴ γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
 Οι. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.
- Τε. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με.
- 445 Οι. κομιζέτω δῆθ'· ὡς παρῶν σύ γ' ἐμποδῶν
 ὄχλεις, συθεῖς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
- Τε. εἰπὼν ἄπειμ' ὣν οὔνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
 δεύσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
 λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
- 450 ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσαν φόνον
 τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε.
 ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ' ἐγγενῆς
 φανήσεται θηβαῖος, οὐδ' ἠσθήσεται
 τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
- 455 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι
 σκῆπτρῳ προδεικνύς γαῖαν ἐμπορεύσεται.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

		οκει	435
]ες	
οισ		βροτων	
]η	με		
]ω]ς	
]ου]φους	440
]τ	υ		
αυτη γε μ			
αλλ ει πολ			
απειμι τοι			
κομιζετω			445
οχλεις· ου			
ειπων απε			
δεισας προσω			
]εγω δε σοι το			
ζητεις απειλ			450
]ον λαιειον· ου			
ξεν]ς λογω]με	
φαν]σεται]ηβ	
τη	ξυμφορα		
και πτωχος α			455
]πρ			

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φανήσεται δὲ παῖσι τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καὶ ἥς ἔφου
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὀμόσπορος τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν
εἴσω λογίζου· κἂν λάβῃς ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.

Χο. τίς ὄντιν' ἄ θεοπιέπει-
α Δελφίς εἶπε πέτρα
ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαν-
τα φοινίαισι χερσίν;
ἴωρα νιν ἀελλάδων

429 Οἰ. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄφορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;
Τε. οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.
Οἰ. οὐ γάρ τί σ' ἤδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ
σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.

430 οὐ L A REC. Π²I80 Π²²S. : αὐ Π²²A.C.

43I ἄφορρος L A REC. : αγορρος Π 433 ἤδη E
Π²I80^{MG}. : ἦδει L REC. : ἦδειν (ἦδειν) L^S. REC.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

] νω [.
] εφϋ
] πατρο [.
] και φ [.] και τ [] υτ' ιω [460
] ζ [] υ· καν λ [] εφε [.
] ιν ε [] ηδη μ [] μη [.
] όν [] α [.
] κ [.
] τ []] τα 465
] χε [.
] x [467

η ταυτα δητ ανεκτα προς τουτ [429
 ουκ' εις ολεθρον ουχι θασσον αυ πα [ου:
 αγορρος οικων τωνδ' αποστραφε [.
 ουδ' ικομην εγωγ' αν ει συ μη κ [.
 ου γαρ τι σ' ηδειν μωρα φωνησο [.
 σχολησ' γ' αν οικους τους εμους [434

Π²² 434 σχολη σ' L A REC. SUIDAE v. σχολη γ' αν

A : σχολη γ' SUIDAE B C PORSON (σ' POST εμούς

ADDITO) : σχολης γ' Π^{A.C.} : σχοληι σ' γ' Π^{C.}

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

435 Τε. ἡμεῖς τοιοῦδ' ἔφουμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.

Οι. ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;

Τε. ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.

Οι. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσασθ' ἴσθ' ἄλλοις.

Τε. οὐκ οὐκ οὐ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφυς;

441 Οι. τοιαῦτ' ὄνειδις' οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.

474 τὸς ἀρτίως φανεῖσα

475 φάμα Παρνασσοῦ τὸν ἄδη-

480 τὰ μεσόμφαλα γὰρ ἀπονοσφίζων

μαντεῖα· τὰ δ' αἰεὶ

ζῶντα περιποτᾶται.

δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταρασ-

484 σει σοφὸς οἰωνοθέτας,

503 παραμείψειεν ἀνήρ.

ἀλλ' οὐποτ' ἔγωγ' ἄν,

435 ἡμεῖς τοιοῦδ' L A REC. : ημεῖς δε Π^{A.C.} :

ημεῖς δε Π^{C.} ὡς μὲν σοὶ L A REC. Π : ὡς σοὶ μὲν

SCHAEFFER 436 γονεῦσι L A REC. Π^{C.} : τονεῦσι Π^{A.C.}

437 ποίοισι; μεῖνον. L A REC. Π^{C.} (ποιοῖσι Π^{A.C.}) :

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ημει^ς δε τοιοῖδ' ἔφουμεν· ὡς με [435
 μῦροι· [τ]ονεῦσι δ' οἱ σ' ἔφυσαν ἐ [
 τοιοι [ε]ι· μελνον τις δ' ἐμ' ἐκφυ [
 ἦδ' ἡμερα φύσει σε καὶ διαφθ [
 ὡς παντ' ἄγαν αἰνίχτα κᾶσα [
 ουκ [] εἰ [
 το [] 441

] * [474
] Παρν [475

] φιλων 480
]
]
] σεἰ 484

] εἰ [503
] λλ ουποτ εγω [

ποῖοι; σήμηνον REC. 439 ἄγαν L^C. A REC. Π :
 ἄγαν τ' L^{A.C.} : ἄγαν γ' TRICL. κᾶσαφῆ L A
 REC. Π : οὐ σαφῆ Γ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

505 πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος, μεμ-
φομένων ἀν' καταφαίην.

φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
περδεσσ' ἦλθε κόρα
ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη

510 βασάνῳ θ' ἀδύπολις· τῷ ἀπ' ἐμᾶς
φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν.

Κρ. ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν

515 πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς
ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν ἐς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακράωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βᾶξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν

520 ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κελήσομαι.

Χο. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἀν'

507 γὰρ ἐπ' αὐτῷ OM. HERMANN : ἐπ' αὐτῷ OM.

TRICL. T 510 τῷ ἀπ' L A REC. : τῷ πρὸς EILMSLEY :

τῷ παρ' WOLFF : των απ Π 516 πρὸς γ' ἐμοῦ REC.

SUID. v. βᾶξιν : πρὸς τ' ἐμοῦ L^C. (QUID FUERIT PRIUS

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

πριν [] δοιμ' ο [] 505

φομενων α []

φανερα []

πτεροεσσα η []

πο [] και σ []

βασανωι θ' [] 510

των απ εμ []

πο []' οφλη []

] α []] επη πε []

] ου τον τυρανν []

] των· ει γαρ εν []] μφ [] 515

] ζει προς τ []] πεπο []

] γο []] ν ε []] βην φερον

] α []] ωνος ποθος

] ρ []] ντ []

] γαρ εις απλ []

] ζημια μ []

] τουτου φερε [] 520

] λλ εις μ []

] κος μεν εν []

] λων []

] ουν []

INCERTUM) A REC. (UBI IOTA ELISO τι DICI CREDIDERUNT

TRICL. ET GLL. REC.) : προς τί μου HARTUNG :

προς τ [] Π 521 ἐς L A REC. : εις Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὄργῃ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

525 Κρ. πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

Χο. ἠύδατο μὲν τάδ', οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

Κρ. ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ καὶ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τούτῳ κλημα τοῦτό μου;

530 Χο. οὐκ οἶδ'. ἀ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὀρῶ.
αὐτὸς δ' ὄδ' ἦδη δωμάτων ἔξω περᾶ.

532 Οἰ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσοῦνδ' ἔχεις

574 Κρ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δέ σου
μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ κάμοῦ σὺ νῦν.

Οἰ. ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.

Κρ. τί δῆτ' ; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;

Οἰ. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.

Κρ. ἄρχεις δ' ἐκεῖνη ταῦτὰ γῆς ἴσον νέμων;

580 Οἰ. ἂν ἦ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.

525 πρὸς τοῦ δ' A REC. : τοῦ πρὸς δ' (VEL πρὸς
δ') L REC. Π : τοῦπος δ' Lb Γ 528 ἐξ ὀμμάτων
ὀρθῶν δὲ L^C. REC. : ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν τε L^{A.C.} A REC. :
ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν REC. : ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε REC.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

]εν[]ν η γνω[
]προς δ[]θη ται[]εμαις γνω[525
]ισθεις[]μαντις τους λ[]ους φ[
 η[]δατο[]οιδ[]νω[
]ξ ομμα[]δ ορθω[
 κατη[]το τ[]υ[
 ουκ οιδ']α[]ρ δρωσι[530
]υ[]συ[]ως[]υρ[532

]ου 574
]νυν
]ομαι
]εις
]η[
]κ ενεστιν[
]νηι τὰ[
]π[580

SUIDAE V B E ν. όρθης : έξ όμμάτων δ' όρθων δέ

SUIDAE A :]ξ ομμα[]δ ορθω[Π 530 δρωσ'

L A REC. : δρωσι Π 531 OM. Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Οι. ἔνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κἀκὸς φαλῆν φίλος.

Κρ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.

σκέφαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς

585 ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ

ἄτρεστον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αὔθ' ἔξει κράτη.

587 ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμέλων ἔφην

688 τούμῃον παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ.

Χο. ὦναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἄπαξ μόνον,

ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα

πεφάνθαι μ' ἂν, εἴ σε νοσφίζομαι,

ὅς τ' ἐμὰν γὰν φίλαν ἐν πόνοις

σαλεύουσαν κατ' ὀρθὸν οὔρισας,

696 τανῦν τ' εὐπομπος εἰ γένοιο.

708 ἐμοῦ 'πάκουσον καὶ μᾶθ' οὔνεκ' ἐστὶ σοι

688 καταμβλύνων L A REC. Π : καταμβλύνεις

HARTUNG 695 οὔρησας L A REC. SUID.s.v. : οὔρισας

REC. EUSTATH. 66I,45; I282,I7. Π 696 εἰ δύναι

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

]αρ δ[
]δοξη[
]δε το[
]ελεσθ[585
]ον ευ[
]ουν[587
	<hr/>	
]ύνων κεαρ[688
Χορ(ος)	[]υ	
	[[χ' α []ε	
	παραφ []ν	
	επι φρον []πεφαν[
	μ' αν []νοσφιζομ[
	[]ν φίλαν	
	[]υ[
	[]ούρισας	
]μπος ει δύναι γ[696
	<hr/>	
]μαθ ουν[708

γενοῦ L^{A.C.} : εἰ δύναιο γενοῦ (γίνου T) L^{C.} A

REC. : ει δύναι γ[(VEL ει δύναιο[]) : εἰ

δύναιο HERMANN : εἰ γένοιο BERGK

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.

710 φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.

731 Ιο. ἠὺδατο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.

Οι. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὐ τὸδ' ἦν πάθος;

Ιο. Φωκίς μὲν ἡ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἔς ταύτῃ Δελφῶν ἀπὸ Δαυλίας ἄγει.

735 Οι. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς;

Ιο. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.

Οι. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;

Ιο. τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;

740 Οι. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λάιον φύσιν

751 ἄνδρας λοχίτας, οἳ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;

Ιο. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν

753 κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λάιον μῆλα.

775 μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς· ἠγόμην δ' ἀνὴρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη

752 ξύμπαντες CODD. :]άντες Π

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

] ντικῆς [

] ωνδε σ [

710

] ατο γαρ ταυτ' ο [

731

] ου σθ' ο χωρος [

] μεν η γη κλ [

] Δελφῶν [

] ονος τ [] εληλυθῶς*

735

] ν η συ τησδ ε [

] ινου τουτ' εκηρυχ [

] δρασαι βεβο [

] ουτ' Οιδίπους ε [

] ωτα τον δε λα [

740

] νηρ αρ [

751

] άντες ε [

] Λάϊον μ [

753

] ρ δε Μερ [

775

] ων μέγισ [

] ν μοι τυχη [

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 777 τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἄξια,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἄξια.
 ἀνὴρ γὰρ ἐν δέλτοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης
 780 καλεῖ παρ' οἴνω πλαστός ὡς εἶην πατρί.
 κάγῳ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
 μόλις κατέσχον, θατέρῳ δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφώρας
 784 τοῦνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.

- 819 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων; καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
 ἢ 'γῶ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθεὶς.
 λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
 χραίνω, δι' ὧνπερ ὤλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;
 ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
 καὶ μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμούς; ἰδεῖν
 825 μηδ' ἐμβατεῦσαι πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 827 Πόλυβον, ὃς ἐξέθρεφε κάξ' ἐφυσέ με.

777 ἄξια L A REC. Π^{C.} (MAN^I) : ἀξιαι Π^{A.C.}

778 OM. Π 780 POST οἴνω PUNCT. HABET Π]ι' ἦν (VEL
]ι' ἦν) Π 824 φυγόντι L^{C.} A REC. : φευγοντ[Π :
 φυκτοντι L^{A.C.} μῆστι L^{A.C.} : μήτε L^{C.} A REC. ET

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

δ' επεστη θ[αξιᾶ[ι].	777
γάρ εν δελπν[ησθεις με[779
ρ' οινω· πλα[ιγην πα[780
	εν ουσαν ημ[
	ραι δ' ἴων πέλα[
	χον· οί δε δυσ[
	θέντι τον λ[784

	λος ην	819
εμαυτω τασδ[θεις.	
του θανο[εμαῖν.	
ω δι [η]νπερ[υν κακός.	
ι πας[αν] άν[ει με χρη φ[
φευγοντ[] μ[τε[ους[] ε[
βατευσαι πατρ[825
υγῆναι και [
ός εξεδρεφ[827

FORT. Π 825 ἐμβατεύειν L A REC. (ἐπιβαίνειν Σ^{C.}) :

βατευσαι Π (ἐπιβῆναι Σ^{A.C.}) 827 ἐξέφουσε κᾶξέδρεφέ

L A REC. : ἐξέδρεφε κᾶξέφουσε REC. ET FORT. Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

971 τὰ δ' οὖν προδόντα συλλαβὴν θεσπίσματα
κεῖται παρ' Ἄιδῃ Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.

1ο. οὔκουν ἐγὼ σοι ταῦτα προύλεγον πάλαι;

974 Οἱ. ἠΐδ' ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.

1304 δύναμαί σ', ἐθέλων πόλλ' ἀνερέσθαι,
πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθρῆσαι·
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

Οἱ. αἰαῖ αἰαῖ,

φεῦ φεῦ,

δύστανος ἐγώ,

ποῖ γὰς φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι

1310 φθογγὰ διαπυτᾶται φοράδην;

1350 νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβ' ἀπὸ τε φόνου
ἔρυτο κἀνέσασεν, οὐ-
δὲν ἐς χάριν πρᾶσσαν.
τότε γὰρ ἀν' θανῶν

1306 τοίαν L A^{A.C.} REC. : τοίαν A^{S.} L² MG.

REC. Π 1307 αἰ αἰ αἰ. L A REC. : αἰ αἰ REC. :

αἰαι αἰαι REC. Π 1310 διαπέτταται L A REC. : δια-

πέτταται REC. : διαπυτᾶται MUSGRAVE :]απυτᾶτ [

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

I355 οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.

Χο. θέλοντι κάμοι τοῦτ' ἀν' ἦν.

Οι. οὔκουν πατρός γ' ἀν' φονεὺς

I358 ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος

I355 ἄχος A REC. : ἄχος L REC. : ἄχο (VEL

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

]μοι τοςονδ' άχο[I355

]ν ην

]

]δε ν[]φι[I358

άχο[) Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 242 τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον.
Φυ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστέθησ' ὄκνον πολύν.
Κρ. οὔκουν ἔρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεῖς ἄπει;
Φυ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως
246 θάψας βέβηκε κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
-

- 689 λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ φέγειν ἔχει.
690 τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
-

- 712 ὄρᾳς παρὰ ρέθροισι χειμάρροισι ὅσα
δένδρων ὑπέκει, κλῶνας ὡς ἐκαύεται,
τὰ δ' ἀντιτελνόντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
715 αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα
-

242 σημανῶν A L REC. Π : σημανῶν REC. ET
FORT. DIDYMUS AD AI. I225. 243 προστέθησ' ὄκνον

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

]ς τι σημαίνων νε[242
]θη^σκ^{κν} ο^{κν}χλ^{κν}ον πολυ[
]τ' απαλλαγθεις απε[
]ρον τ[]ς αρτιω[
]ι διφιαν 246

]σειτ[689
]μα[690

οραισπαρρειθροισινοτανη[]δ[712
 ημεντισεικηιτοιςλογοιςεκαωιζε[
 οδαντιτεινωναυτοπρυμνοςοιχε[
 αυτωςδενασος 715
 παρωδία

CODD. Π^C. :]θηκ' οχλον Π^{A.C}. 715 αυτως PEARSON
 αυτως L^{A.C}. A REC. : αυτως Π : ουτως L^C. Lb

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

12 δράων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείω κύτει
βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.

15 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστήρα προσδεδεγμένη
δύστηνος αἰὲ κατθανεῖν ἐπιυχόμην,
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτε.

χρόνω δ' ἐν ὑστέρω μὲν, ἀσμένη δέ μοι,

ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·

20 ὅς εἰς ἀγῶνα τῆσδε συμπεσὼν μάχης
ἐκλύεται με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων

37 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.

ἔξ οὔ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,

39 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνοι τῆσ' ἀνάστατοι

275 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος,
πρατὸν νιν ἐξέπεμφεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
ὀθούνεκ' αὐτὸν μόνον ἀνθρώπων δόλω

278 ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμόνατο,

12 τύπει CODD. : κύτει STRABO 458 : Π LECTIO

INCERT. 17 OM. BERGK 275 Ὀλύμπιος CODD. : } μπιων

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

] π[12

] ος

] του

] ε[15

] ην[

] α[π[

] δε μ[

] νης τ[

] αχης[

] ονω[21

] τα[37

] υ γαρ ε[

] ις μ[39

] μι^{xx}ων[275

] ν· ουδ ηνεσχετ[

] ανθρωπων δο[

] ω[] ημύνατο 278

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

279 Ζεὺς τὰν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ.
 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
 κείνοι δ' ὑπερχλιόντες ἐκ γλώσσης κακῆς
 αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἴσ' οἰκήτορες,
 283 πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσορᾷς

289 φρόνει νιν ὡς ἤξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν.

Χο. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
 292 τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.

301 αἰ' πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
 ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δούλον ἴσχουσιν βίον.

303 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε

360 τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος,
 ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας
 ἐπιστρατεύει πατρίδα [τὴν ταύτης, ἐν ἧ
 τὸν Εὐρυτον τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,

364 κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα] τῆσδε καὶ πόλιν

301-302 DEL. HENSE SUPRA 360] ρα συνεξ [/

] μωνι ταυτ [/] ραι νοησαι [] ειμνωνος [/ Π

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

]	δίκη	χειρ	υμένω	[279
			αιμονε	[
]	κ]	λωσσης	κα	[
]	είσι	οικητορες			
]	ρ	εισορα		[283
<hr/>					
			γαρ	λο]
			τον	κλυειν	[
			ης	κυρε	[
			επυσμ	[292
<hr/>					
]	ν	ησα		[301
]	νυν	δ		[
		μ		[303
<hr/>					
]	ν	παιδα]	κρυφιον	ως
				εχο	[
]	κλημα]	αιτιαν	θ'
				ετο	[
]	στρατε]	α	την
				ταυ	[
]	ν	Ευρυτο]	δεσποζ	[
]	ινει]	ν	τ]
				α	τησδ
					[
					364

360 Έχοι A VENE II : Έχη L^C. REC. : Έχει L^{A.C.}

HARL 362-364 τήν πατέρα SECL. HARTUNG

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

365 ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὄραῖς, ἦκει δόμους

370 δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέση Τραχινίων
ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ᾧσ' ἐξελέγειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,

374 οὐχ ἤδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξελεῖν ὅμως.

Δη. οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος;
τιν' ἐσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ᾧ δύστηνος· ἄρ' ἀκόνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο,

379 ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν.

Αγ. πατρὸς μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ
'Ιόλη 'καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφωνεὶ δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.

Χο. ὄλοιντο μὴ τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ

384 λαθραῖ' ὅς ἀσκεῖ μὴ πρέπονθ' αὐτῷ κακὰ.

Δη. τί χρὴ ποεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεληγμένη κυρῶ.

Χο. πεύθου μολοῦσα τάνδρος, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

] ρσε° κ [365
<hr/>	
] ν' ἄ τουδ [370
] τα πολλ [
] συνεξη [] ον ωσα [
] ελεγκειν [] ε μη λεγ [
] ομαι° το δ [] ον εξε [
] αλαινα [] υ ποτ' εἰμ [375
] δεδεγμα [] ημονη [
] ιον° ὦ δυ [] ρ' α [
] κεν ωσι [] ὦ [
] α λαμπρ [
] ς μεν ουσα [380
] λειτο° τῆς εκειν [
] εφωνει δῆθεν [
] μη τι παντες ο [
] ς ἄσμε [] η προπ [
] ιν γ [] ναικες ω [385
] α [] ιν εκπ [
] νδρο [387
<hr/>	

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 532 ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἔξοδῳ,
 τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
 τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
 535 τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη.

-
- 576 τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν
 στέρξει γυναῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
 τοῦτ' ἐννοήσασ', ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνου θανόντος ἐγκειλημένον καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαφα, προσβαλοῦσ' ὅσα
 581 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπεύρανται τάδε.

-
- 602 ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναῦφῃ πέπλον,
 δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρῃ τῆς ἐμῆς χερσός.
 διδούς δὲ τόνδε φράξ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
 κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ,
 606 μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου

-
- 744 Δη. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ πάρ' ἀνθρώπων μαθῶν

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

$\left. \begin{array}{l} \text{το} \cdot \text{ι} \cdot \text{ς} \\ \text{ο} \text{ς} \text{ η} \lambda \\ \text{υ} \text{σα} \chi \\ \omega \end{array} \right\}$	<p>532</p> <p>535</p>
--	-----------------------

$\left. \begin{array}{l} \eta \tau \iota \nu \text{ ε} \iota \\ \text{ν} \text{ο} \cdot \text{ς} \text{ αν} \\ \alpha \\ \kappa \lambda \eta \mu \epsilon \\ \rho \text{ο} \sigma \beta \alpha \lambda \\ \text{π} \epsilon \tau \epsilon \iota \rho \end{array} \right\}$	<p>576</p> <p>581</p>
--	-----------------------

$\left. \begin{array}{l} \sigma \tau \omega \varsigma \text{ φ} \epsilon \rho \eta \\ \delta \acute{\omega} \rho \eta \mu' \text{ εκ} \\ \delta \iota \delta \upsilon \sigma \varsigma \text{ δε } \tau \\ \kappa \epsilon \iota \nu \upsilon \text{ παρ} \\ \mu \eta \left[\begin{array}{l} \epsilon \text{ ο} \\ \cdot \cdot \end{array} \right]$	<p>602</p> <p>606</p>
--	-----------------------

$\left[\begin{array}{l} \mu \text{ θ} \\ \text{παρων} \end{array} \right]$	$\left[\begin{array}{l} \text{ανθρωπου Αρ} \\ 744 \end{array} \right]$
---	---

μηδ' CODD. : μη $\left[\begin{array}{l} \epsilon \text{ Π} \end{array} \right]$ 744 μαθων CODD. Π^C. :
 παρων Π^{A.C.} $\left[\begin{array}{l} \text{ανθρωπου Αρ(ιστοφανης ?)} \end{array} \right]$ Π^{MG.}

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

763 καὶ πρῶτα μὲν δεῖλαιος ἔλεω φρενὶ
764 κῶσμῳ τε χαίρων καὶ στολῆ κατηύχετο·

781 κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράλνει, μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
ἄπας δ' ἀνευφήμησεν οἰμωγῆ λεώς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·

785 κούδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίλον μολεῖν.
ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
Λοκρῶν τ' ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκρα.
ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ

790 ῥιπτῶν ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῆ βοῶν,
τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
σοῦ τῆς ταλαίνης καὶ τὸν Οἰνέως γάμον

793 οἶον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου,

781-782 κόμης CODD. : κόμης ET κρατὸς INVICEM
MUTAVIT HEATH :]ομη Π : κοπή HENSE : (βολῆ :
κῶσης : κόγης) ALIA ALII 782 διασπαρέντος CODD.Π :
διασπαρέντος MEINEKE 783 ἀνευφήμησεν CONI. BRUNCK
(EX ἀνευφημήσει HESYCHIUS) Σ AD EUR. TROI. 573. Π :
ἀνηυφήμησεν DINDORF : ἀνευφώνησεν A REC. (ἀνευ
φωνῆς ἐν L) : ἀνεφώνησεν REC. 787 βοῶν CODD. :

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

]μεν [763
]χαι^α [764

]ομη δε λ [781
]ρᾶτος διασπαρευτος [
απας^δ ανευφημησεν ο [
του μεν νοσουντος· το [
κουδεις ετολμα τάνδ [785
]πατο γαρ πεδονδ []κα [
]ων ἰυζων· αμφι []κτ [
Λοκρων ορειοι προ []ες Ε [
επει δ απειπε πολλα με [
ριπτῶν εαυτον· πολλα δ [790
το δδσπᾶρευνον λεκτρον [
σου της ταλαινης. και του [
οιόν^α καταστησαιτο λυμ [793

[κκ]ων Π : δάκνων DIOG. L. x. I37 ἐκτύπου
CODD. Π : ἔστενον DIOG. 788 Λοκρῶν ὄρειοι CODD
Π : Λοκρῶν τ' ὄρειοι DIOG. 790 ῥίπτων CODD. :
ριπτῶν Π 793 οἶον CODD. Π^{A.C.} : οἶαν Π^{SUPRASC.}
(QUOD FORTASSE λυμαντίν INDICAT : λυμαντήν CODD.)
κατακτῆσαιτο CODD. : καταστήσαιτο Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 794 τὸτ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
 ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ
 δακρυροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ·
 797 ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ φύγῃς τούμὸν κακόν,

-
- 850 φαίνει δολίαν καὶ μεγάλην ἄταν.
 ἔρωγεν παγὰ δακρύων;
 κέχυται νόσος, ὧ πόποι, οἶον ἀναρσίω
 854 < ὕπ' > οὔπω ἀγκαλειτὸν

-
- 873 — τί δ', ὦ γεραία, καινοποιηθὲν λέγεις;
 Τρ. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην
 ὀδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.
 — οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα; Τρ. πάντ' ἀκήμοας.
 — τέθνηκεν ἡ τάλαινα; Τρ. δεύτερον κλύεις.
 878 — τάλαιν', ὀλεθρία· τί νι τρόπῳ θανεῖν σφε φής;

-
- I064 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρος ὄνομα πρεσβεύσης πλέον.
 I066 δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβῶν

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

τὸτ' ἐκ προσεδρου λιγνυός δ [794
 οφθαλμον αρας εἶδέ μ' ἐν [
 δακρυροουντα* και με πρ [
 ω παι προσελ [] • μη φυγη [797

] φαι [850
] λαν [
] παγα [
] ω ποπ [
] κλε [854

] αινο [873
] ανειρ [
] ν εξ αι [
] νου [
]
] λαι [878

] ητυ [1064
] μα πρε [
] τος εξ ο [1066

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- I067 ἔς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἶδῶ σάφα
εἰ τούμῳ ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κελνης ὀρών
λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
- I070 ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτιρόν τ' ἔμε
πολλοῖσιν οἴκτρον, ὅστις ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
- I073 τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,

- II31 Ηρ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
Υλ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
Ηρ. οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἔμης θανεῖν χερσὶ;
Υλ. κὰν σοῦ στραφεῖη θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
- II35 Ηρ. δεινοῦ λόγου κατήρξας· εἰπέ δ' ἦ νοεῖς.
Υλ. ἅπαν τὸ χρῆμ' ἤμαρτε χρηστὰ μωμένῃ.
Ηρ. χρῆστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾶ;
Υλ. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.
- II40 Ηρ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;
Υλ. Νέσσοσ πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν

I070 οἴκτιρόν CODD. :] τεῖ [Π I071 ὥστε
A REC. Π : ὥστις L F Σ¹ II32 ἐκτόπου CODD. Π :
ἐντόπου MEINEKE II36 μωμένῃ Lb L² (SUBKOFF) Π

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

] ν ως· ειδω [1067
] ν η κε [
] κακου [
] τει [1070
] σ ωστε [
] δ αν [
] δε [1073
<hr/>	
] ν εθεσπ [1131
] νος προς εκτο [
] ξ εμης θανε [
] ξ̄ το παν μαθ [
] σ· ειπε δ η νοε [1135
] χρηστα μωμ [
] α σον κτεινας [
] ροβαλειν· σε [
] δε τους ενδ [
] αρμακευς Τραχινι [1140
] ταυρ [] σ [] ε [

(ζητούσα Σ ΕΤ GL. Α : SED HELLAD. AP. PHOT. BIBL.531^α

4 BEKK. IN FRAGMENTORUM SERIEM REVOCARI DEBIT) :

μνωμένη L A REC. 1138 POST προσβαλεῖν PUNCT. HABET Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- II42 τοῖδ' ἐφίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμήναι πόθον.
 Ηρ. ἰοῦ ἰοῦ δύστηνος, οἴχομαι τάλας.
 ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
 οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμπορᾶς ἴν' ἔσταμεν.
 ἴθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
- II47 κἀλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σὺν ὀμαιμόνων,

-
- I253 ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθε, ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἴστρον ἐς πυρᾶν με θῆς.
 I255 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε. παῦλά τοι κακῶν
 αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη.
- Υλ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,

-
- I274 τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι
 λείπου μηδὲ σὺ, παρθέν', ἐπ' οἴκων,
 I276 μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,

I254 πυρᾶν με θῆς A REC. : πυρᾶν μεθῆς L

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

II42

] λας·

] στι μο[

] ἔν' ἔστα[

] κέ[

II47

] ὠν[
..

I253

] ριν εμ[

] ς πύρα[

] οι κακ[

] υστα[

I257

] αι τα[

I274

] τι

] παρθε[

I276

] υσα[

(μεθης ΕΚ μεθεως FACTUM) : πύρα[Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- I36 δύναμαι τέμενος
γνώναι ποῦ μοί ποτε νάξει.
Οι. ὄδ' ἐκεῖνος ἐγώ· φωνῆ γὰρ ὄρῳ,
τὸ φατιζόμενον.
Χο. ἰὼ ἰὼ,
δεινὸς μὲν ὄρᾶν, δεινὸς δὲ κλυεῖν.
Οι. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.
Χο. Ζεῦ ἄλεξιπτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
Οι. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίῃσαι
πρώτης, ὣς τῆσδ' ἔφοροι χώρας.
I46 δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἄλλοτρίοις

-
- 562 ὃς οἶδα καύτοσ ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,
ὥσπερ σύ, χῶς εἷς πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
564 ἦθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κάρῃ,

-
- I38 ἐκεῖνος A REC. Π : ἐκεῖνος ὄρᾶν L B I40
ἰὼ ἰὼ CODD. : ιω ω Π I43 ἄλεξιπτορ A REC. :
ἄλεξιπτορ L REC. Π 562 ὡς CODD. Π : ὃς DINDORF

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ

δυναμαι τεμενος I36
 γωναι που μοι ποτε [
 οδ εκεινος εγω φωνη γαρ ορω
 το φατιζομενον

ιω ω I40
 δεινος μεν οραν δ [] ινο [] δ []
 μη μ ικετευω προσιδη [] αν []
 Ζευ αλεξητωρ τ []
 ου πανυ μοιρας ευδ []
] ησδ εφορ []
] x x [] I46

] ωσοιδαγαυτοςωςεπαιδευθην 562
] σπεροτουλοφοιλεουςθη [] ευσ
] λειστανηρεπιξ [] νη [] ηθλη
] νευμ [] τατωμωκαρα 564

γ' αὐτος CODD. Π : καὐτὸς DOEDERLEIN πλειστ'

CODD. : πλειστα Π 564 κινδυνεύματ' ἐν CODD. :

] νευμ [] τα Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 797 ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πέθων, ἴθι·
ἡμᾶς δ' ἕα ζῆν ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
799 οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τεροίμεθα.
-

798 ἐνθάδ' CODD. : ενθαδε Π οὐ CODD. Π^C :

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ιθιημαςδεαζηνηνθαδεου [[δε]] γαρανηκαως	797
ουδατεχοντεςζωμενειτερποιμεθα	799

ουδε Π^{A.C.} 799 ὡδ' CODD. : ωτ Π εἰ CODD.

Π : ἦ L^{S.} F.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR. 294. NK²

- I κάξορμενίζει κούκ έπισχολάζεται
2 βλάστη.
-

FR. 294 CITANT ATHENAEUS GRAM. II p. 62 F., EUSTATHIUS

IL. p. 899, 17. I κάξορμενίζει κούκ ATHENAEUS Π^C. :]μενείζει

ΙΧΝΕΥΤΑΙ

] μεν [ε] ίζει κούκετι σχολάζεται I
] τοιονδε παιδαθησαυροσ τεγει. τ [] φει 2

κούκ Π^{A.C.} : κάξορμενίζειν ούκ EUST. έπισχολάζεται ATH.

EUST. : έτι σχολάζεται MEINEKE Π 2 τ [ρε] φει Π^{MG.}

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.400, NK²

I

ἐπέυχομαι δὲ νυκτὶ τῆ κατουλάδι ...

FR.400 CITAT PHOTIUS LEX. ρ.150.

ΝΑΥΠΛΙΟΣ

ἐπεύχοντα [

I

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.466, NK²

I

κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου.

FR.466 CITAT SUIDAS. I γνάθοισιν SUIDAS :

ΠΟΙΜΕΝΕΣ

θμοισινεξαμψημερου

I

γνα]θμοισιν Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.5II, NK²

- 4 λεπταῖς ἐπὶ ῥιπίσιν ἔμπολὰς μακρὰς
 ἀεὶ παραρρίπτοντες οἱ πολυφθοροὶ
6 ἢ ἔσωσαν ἀκέρδαναν ἢ διώλεσαν.
-

FR.5II CITAT STOBÆUS FLOR.59,3.

ΣΚΥΡΙΟΙ

...] ακράς	4
] οι πολυφθ[
] αν η διωλεσαν[6

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.532, NK²

- I ἐν φύλον ἀνθρώπων μὲν ἔδειξε πατρός
2 καὶ ματρός ἡμῶν ἀμέρα τοὺς πάντας· οὐδεὶς
-

FR.532 CITAT STOBÆUS FL.86,12. I ἐν φύλων

STOBÆI A M : ἐν φύλων STOBÆI S : ἐν φύλον BERGK

ET (ἐνφυλ[]ν) UT VID. II 2 ματρός STOBÆI A M :

ΤΗΡΕΥΣ

ένφυλ[]νανθρ[]ωνμιεδειξε I
πα . . . καιμητ[]ημασαμερα 2

μητρος STOBÆI S II ήμεας CODD. : ήμας DINDORF II
άμερα CODD. II : άδονά HERWERDEN.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.716 NK²

I

γράμμα κηρύκειον

FR.716 CITANT ETYMOLOGICUM MAG.5II,55, ETYM. GUD.320,24.

ΑΔΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

κρυκεῖον ο [] δάνει πλέον.

I

I κρυκεῖον CODD. : κρυκεῖον II.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.749, NK²

I

τὸ κέρδος ἡδύ, κἀν ἀπὸ ψευδῶν ἴη.

FR.749 CITAT PLUT. DE AUD. POET. IV, 21A.

ΑΔΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

...] κέρδος ἡδύ και σε ...

I || παραδρα .

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.768, NK²

2

ἐρρηξάτην ἐς κύκλα χαλκίων ὄπλων

FR.768 CITAT PLUT. DE COHIB. IRA, X,458E.

ΕΥΡΥΠΙΛΟΣ

] αλκωνοπλων

2

SOPHOCLES

Ajax.

58. In the text of the mss, ἔσθ' ὅτε ... ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, the second temporal adverb ὅτ' is modified by the adverbial phrase, ἄλλοτ' ἄλλον, to produce an unusual, but perfectly understandable construction:- "and at one moment he imagined that it was the two sons of Atreus held fast whom he slew with his hand, at another it was now one, then another of the captains, falling beneath his attack." Since the papyrus text is not accented, it is not possible to establish with certainty, whether τοτ' or τότ' was intended. Although it would be possible to substitute τοτ' for ἔσθ' ὅτ', in practice this would be improbable, where the construction is already complicated by the modifying phrase ἄλλοτ' ἄλλον. It is more probable that the copyist of the papyrus, in common with the corrector of L, misunderstood ἄλλοτ' to be correlative with ἔσθ' ὅτε, and read τότ' ἄλλοτ' in error.

63-5. The inversion of ll. 63-64, and the omission of l. 65 are both due to the double incidence of homoeoteleuton in l. 62 (βοῶν) and l. 64 (ἔχων), and l. 63 (κομίζεται) and l. 65 (αἰκίζεται). The new reading in l. 64., τοὺς δ' ἄνδρας for ὡς ἄνδρας of the mss appears to be a repetition of τοὺς ζῶντας in l. 62, which in the order of the papyrus is the preceding line.

273. The mss preserve the correct form ἠνία. For a further example of the lengthening of ι to ει in the same fragment see l. 298, ἠύχεν]ειζε.

293. The reading of the first hand in the papyrus γυναίκε

confirms the early existence of this variant which previously rested on the sole testimony of Ar. Pol. I260a, 30. The dative singular may well be due to attraction by the preceding vocative singular γύναί. The plural is more commonly employed to denote a class of individuals, and is here supported by all the mss, Stobaeus and the corrector of the papyrus.

295. The papyrus supports the traditional reading τὰς ἐκεῖ μὲν. The variant recorded by Suidas; τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω λέγειν πάθας is totally unacceptable. Tekmessa most certainly can tell what happened inside, and this she immediately proceeds to do.

301. The majority of the mss read ὑπάξας. The papyrus, however, supports the scholiast and the first hand in L with the reading ἀπάξας. The agreement of the three earliest independent witnesses is highly significant.

305. The variant ἐνάξας preserved by the papyrus is a ἄπαξ λεγόμενον, but, if constructed on the analogy of ἐμβαίνω this compound would be very suitable to the context. It may be observed that Morstadt who rejects all the variants in the mss restores εἰσαάξας with the support of only Ar. Nubes 543 for his conjecture. If, nevertheless, ἐνάξας is rejected as an unsupported variant it may be regarded as supporting ἐπάξας to which it is palaeographically similar. The minor variants ἀπάξας and ὑπάξας are errors of assimilation from l.301 of their respective mss.

The marginal symbol γ(ράφεται?) indicates that the copyist may have been aware of, and possibly even recorded, some variant other than ἐνάξας.

699. The text of the papyrus confirms the original reading of Suidas, Μύσια. The complete agreement of the mss with the corrected text of Suidas was formerly considered overwhelmingly conclusive: and Νύσια was then defended on the grounds of the

very superficial connection which was observed to exist between Pan and Bacchus the god of Nysa. Grenfell and Hunt correctly point out, however, in P.Oxy. Vol.XIII p.163, that no sufficient connection has as yet been established between Bacchus or Nysa and the Berecynthian Mother to justify the acceptance of this reading, whereas Mysa in Trojan Ida was the seat of the dancing of the Berecynthian rites.

756. It is clear from the evidence of l.699 that P. Oxy. 1615 preserves at least one reading which is superior to the variant of the mss tradition. Since, therefore, the accusative ἡμέραν μόνην in the papyrus is grammatically in no way inferior to the dative read by the mss, this also must be regarded as a serious presumptive variant.

The papyrus bears indirectly upon a further textual difficulty. Whilst none of the mss contains a reading which is entirely acceptable, two possible variants, τῆδε θῆμέρα and τῆδ' ἔθ' ἡμέρα, are obviously implied. Clearly the accusative excludes crasis in the case of the papyrus, and the lacuna must be restored, τῆδ' ἔθ'] ἡμέραν μόνην. The conjecture by Pearson, τῆδ' ἐφ'] ἡμέραν μόνην may also be entertained; cf. Eur. Medea 355, μέμν' ἐφ' ἡμέραν μέλαν.

759-60. The papyrus reads δυσπραξίαις in support of the mss against δυσπραγίαις in Stobaeus Florilegium, and φύσιν against φύσει in Stobaeus Eclogae.

761. The papyrus supports the reading of the first hand in L and some of the recentiores, ὅστις ... φρονῆ. For the use of the subjunctive without ἄν in general relative clauses see W.W. Goodwin, Moods and Tenses, § 540. The absence of the particle may have been responsible for the conjecture of an indicative φρονεῖ which appears in L after correction and in all the other major mss. The indicative as a variation from

the normal subjunctive with ἄν or optative is more common
in the case of ὅστις than with any other conjunction; v.
Goodwin, Moods and Tenses, § 534.

Electra.

363. The new variant in the papyrus τούμὲ μὴ λυπούμενον is unacceptable, but gives valuable support to Erfurdt's conjecture λυποῦν μόνον. Compare Eur. Medea 513 where B.K.T. 5(2) Nr.243 appears to read μονου]μένοις against μόνη μόνους in the mss.

364. The papyrus adds authority to the reading of the main body of mss, τῆς σῆς δ' οὐκ ἔρω τιμῆς τυχεῖν. The variant λαχεῖν read by some of the recentiores and added supra lineam in L has a parallel in Antigone 699, οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν.

995. The context obviously requires the simple verb βλέπω; and the papyrus is almost certainly correct in supporting Doederlin's Codex Monacensis in the reading ποτέ βλέφασα. The variant ποτ' ἐμβλέφασα read by the great majority of the mss, is given slight support by a similar use of the verb ἐμβλέπω in Plato Ion 535^e; but the substitution of ἐμβλέπω for the simple verb βλέπω is not found elsewhere in tragedy.

996. The papyrus supports the mss reading ὀπλίζῃ against Jebb's introduction of the 2nd person ending in -ει. It will be observed that in l.998 where the mss are in error the papyrus alone preserves the correct tragic form, ἔλασσον.

Oedipus Rex.

181. The attribution of θαναταφώρα to γένεθλα in L^{a.c.} recentiores and the papyrus presents a rather difficult reading, which is nevertheless perfectly apposite in the special context of a plague:- "Unheeded and unwept the people lie upon the ground, spreading their mortal sickness." The dative in agreement with πέδω, read by L^{c.}A and the recentiores, is an inferior variant, and metrically unacceptable.

185. Exact responsion with the strophe may be obtained by accepting the reading of C, ἰκετήρες. There is no other evidence for the existence of this word, but it may possibly be inferred from the survival of ἰκέτης along with its syncopated form ἰκτης. The use of a spondee in responsion with an anapaest, as in the reading of the papyrus and the majority of the mss, is not a serious difficulty: cf. Θήβας l.153 corresponding with Ἄρτεμιν l.161.

375. P.Oxy.22 joins L^{a.c.} and recentiores in error, reading βλέφαι for βλάφαι. Grenfell and Hunt observe the possible influence of the preceding word ὄρα. It should also be observed that the words are addressed to the blind prophet Teiresias.

376. Editors are agreed in rejecting the pronouns με and σοῦ. The support of the papyrus for the mss is not significant, since it seems probable from the evidence of l.375 that L and the papyrus are derived from a common hyparchetype.

378. A new variant τοῦ has been inserted above the line by a second hand in the papyrus, and may also be distinguished as the original reading of the first hand. The short form of the interrogative pronoun is a more difficult reading than the possessive pronoun σοῦ of the mss, and may be confused with the

more common definite article. Grenfell and Hunt point out that τοῦ and σοῦ would hardly be distinguishable in the script of the 3rd Cent. B.C.

417. The mss reading μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρός is explained by Jebb as either a causal genitive modifying ἀμειπλήξ, or a subjective genitive dependent upon ἀρά. The construction of the papyrus reading καὶ ἀπὸ { τοῦ σοῦ } πατρός may be preferred for its greater precision. The early confusion of Σ and Τ especially in σοῦ and τοῦ is demonstrated in 1.378. In the papyrus these words are clearly intended as variants, but presumably at some later date both have become established in the text, the metre being preserved by the removal of the preposition. In the preceding line of the papyrus corresponding exactly in position with καὶ ἀπὸ is the reading καὶ ἐπί; the similarity suggests immediately a possible source of corruption in the papyrus, but the accommodation of ἐπί to ἀπὸ would require conscious interference on the part of the copyist.

433. C.H. Roberts is surely wrong in assuming that the marginal variant ηῖδη in P.Oxy. 2180 implies ἦδη in the text. The more usual method of making such a correction is by the insertion above the line of the appropriate letter: compare P.Oxy. 22 which after correction reads ἦδειν. It is by far more probable that the reading in the text of P.Oxy. 2180 was ἦδειν with the recentiores L suprascript and P.Oxy. 22, or ἦδει with L. Apart from the marginal correction in P.Oxy. 2180 the correct Attic form is preserved in the text of E. It is impossible to discover from the remains of P.Oxy. 22 whether a similar variant was contained in the margin of this fragment also.

433-4. The papyrus after correction supports the reading of the mss and A of Suidas, ἐκαὶ σχολῆ σ' ἄν ... ἐστειλάμην. The remaining mss of Suidas have the variant γ' ἄν. The first hand

in the papyrus appears to have confused both variants in the impossible reading σχολῆ σ' γ' ἄν. Compare however the variants in Eur. I.T. I220, ἐπεὶ σχολῆ P and L (teste Murray) and ἐπὶ σχολῆ L (teste Prinz), where it is generally agreed that, if Prinz has read L correctly, Schafer's emendation ἐπι σχολῆς should be accepted. It seems probable that the copyist of the papyrus may have reversed this process of corruption with the reading, before correction, ἐπὶ] σχολῆς γ' ἄν ... ἐστειλάμην.

439. The papyrus confirms L^C. A and the recentiores in the reading ἄγαν. The addition of τ' in L^{A.C.} and γ' in Triclinius is considered to be an unnecessary interpolation by a copyist ignorant of the metrical quantities of ἄγαν.

510. The mss reading τῷ ἀπ' ἐμᾶς gives an unsatisfactory hiatus. Elmsley conjectures τῷ πρὸς ἐμᾶς and Wolff τῷ παρ' ἐμᾶς. A more satisfactory solution is found in the reading of the papyrus, τῶν, which commonly serves as a conjunction in exactly the same way as τῷ. Grenfell observes that it may alternatively be taken as a causal genitive with κακίαν. It is noted by Van Groningen, Greek Palaeography pp.44-5, that in the papyri and uncial codices, N is repeatedly deformed into a mere horizontal stroke at the end of the line or above the preceding letter. For a similar confusion of τῷ and τῶν compare the variants in the mss and papyrus B.K.T. 5005 of Eur. Hippolytus 302.

525. The papyrus confirms the inversion of preposition and interrogative pronoun τοῦ πρὸς δ', read by L and recentiores, of which τοῦπος δ' in Ib and Γ is an obvious corruption.

528. The papyrus appears to be in agreement with the main tradition of Suidas and some recentiores, reading ἐξ ὀμμά[των] δ' ὀρθῶ[ν] τε. The hyparchetype of L and A disagrees only to the extent of omitting δ'. The reason for exception to the reading, is the unusual postponement of τε, which exceeds the

normal measure of flexibility allowed in verse. The difficulty coincides, however, with the use of the form chiasmus and the repetition of the adjective ὀρθῶν - ὀρθῆς, the effect of which is intensified by the postponement of τε. An alternative reconstruction of the papyrus, without the direct support of the mss, but palaeographically close to L A and Suidas, is ἐ]ξ ὀμμά[των] δ' ὀρθῶ[ν γε καὶ ὀρθῆς φρενός.

695. The papyrus supports Eustathmus and some of the recentiores in the correct reading οὐρισσας. The mss and Suidas read οὐρησας, more probably an error in transcription than a serious variant.

780. Grenfell and Hunt note that an unwanted colon has been placed after οἴνω, which is taken as an indication that the copyist did not fully understand his text. It also appears, that γ has been inserted above the line, and the accent wrongly placed over η, suggesting the reading ὡσε]ί γ' ἦν. The papyrus may not be so far removed from the tradition of the mss as is currently believed. It is apparent from Trachiniae II38, Acharnenses 933 and Plutus 37, that in the papyri a colon may fulfil the function of a comma to distinguish clauses, especially in cases of ambiguity. Compare Trach. II38, where the colon is clearly intended to indicate to the reader that σέθεν should be read with the verb of the succeeding clause ἀπήμπαλχ', and not with στέργημα. Similarly the colon after οἴνω is intended to mark out πλαστός as belonging to the succeeding clause. The colon does not, therefore, support the theory that the copyist failed to understand the text. It is further indicated by Grenfell and Hunt, that the inserted γ may be interpreted alternatively as an unusually large breathing: and this in turn would cause the accent to be slightly misplaced. The accent of ξυμπ]άντες may be evidence of some degree of carelessness in this respect on the part of the copyist.

824. The good quality of the text of P.Oxy.I369 is fully demonstrated by the readings of 11.695, 825 and I306. New variants, or agreement between papyrus and recentiores against the main body of mss, are generally significant. Therefore the new reading μοι φεύγοντι must be considered as a presumptive variant. The use of οἱ φεύγοντες = "the exiles" in Thuc. I,24 and Xen. Agesilaus 7,6 supports the present participle, which is in no way inferior to the aorist. The reading of the mss may reflect the influence of φυγεῖν in the preceding line.

825. The aorist infinitive ἐμβατεῦσαι, read by the papyrus, was obviously known to the scholiast, whose gloss ἐπιβῆναι was subsequently emended to agree with the present infinitive of the mss. The agreement of ἐμβατεῦσαι with the tense of the co-ordinate infinitive ἰδεῖν is strongly in favour of the reading of the papyrus.

827. The principal mss L and A followed by some of the recentiores preserve a strictly chronological order of events, reading ὃς ἐξέφουσε κάξέθρεφέ με. The papyrus supports the remainder of the recentiores, inverting the order and placing κάξέφουσε με in a more emphatic position at the end of the line. The dramatic irony hangs upon Oedipus' ignorance of his parentage and this very significantly forms the climax of his speech. The effect is partly obscured by the word order of L and A. Compare also 1.I017, πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφουσε με;

I306. The papyrus confirms τοῖαν, the reading of the text of the recentiores and a variant in L and A. The reading of the first hand in L and A, ποῖαν, is a natural corruption after the verbs ἀνερέσθαι ... πυθέσθαι ... ἀρῆσαι.

I310. The papyrus appears to confirm Musgrave's conjecture διαπωτᾶται.

Trachiniae.

360. The papyrus P.Oxy.1805 does not reveal close affinity with any particular group of mss. Its support for the optative is therefore valuable, since the mss are almost equally divided, A and Ven.c reading ἔχοι, and L^c and the remainder of the recentiores ἔχη.

383. The papyrus correctly supports the majority of the mss in the reading μή τι. The variant μή τοι read by some of the recentiores is due to assimilation of the ending of οἱ κακοί in the same line.

579. Dindorf's conjecture ἐγκλημένον from the old Attic verb κλήω is confirmed by the papyrus.

744. The original reading of the papyrus appears to have been τοῦ παρ' ἀνθρώπων πάρων by an error of assimilation. The confusion of μαθών and πάρα may partly be due to the influence of 1.370, ὁ τοῦδε τυγχάνω μαθών πάρα.

781. The reading of the mss, κόμης, is most unsatisfactory. The variant of the papyrus, κ]ομη, presumably represents a dative. Since, however, the local dative is rarely found without a preposition, Hunt suggests that the papyrus may simply be evidence of an instrumental dative such as κοπή, the emendation of Hense, to which it is palaeographically similar.

783. The papyrus confirms the form ἀνευφήμησεν, preserved by the scholiast of Eur. Troades, and restored by Brunck from Hesychius.

790. The papyrus has few accents, and it is clear that the copyist wishes to draw special attention to the contraction of -έω in ῥιπτῶν. The mss read the later uncontracted form, ῥίπτων.

793. From the α suprascript of οἶον Hunt infers the full variant οἶαν ... λυμαντίον. The textual reading of the papyrus is in agreement with the mss. Neither λυμαντής nor λυμαντίς is

otherwise attested.

A new variant *καταστήσασαιτο* has, rather surprisingly, been neglected by Hunt and later editors. The transitive forms of *καθίστημι* are found more frequently in conjunction with *τύραννον*, *δικαστάς*, *ἐπιμελητάς* and similar political and constitutional terms: its extended use to include the establishment of a baneful wife in the home is perhaps unusual but by no means impossible. *καταστήσασαιτο* implies an animate object, for which the more strictly accurate feminine *λυμαντίν* would be more appropriate. The conjecture *λυμαντίν* follows almost inevitably upon the reading *καταστήσασαιτο*. The variant of the mss is the more difficult reading since the object of *κατακτῆσασαιτο* is at the same time animate and inanimate, *λυμαντήν* being identified with *γάμον*: for this purpose the masculine form *λυμαντήν* is more suitable.

1071. The papyrus supports A and recentiores in the reading ὥστε.

1136. *μωμένη*, restored by Heath from *μνωμένη* in L A and recentiores, has subsequently been confirmed by Lb, and is claimed by Subkoff to be the reading of L². The agreement of the papyrus, which is on the whole a conservative text, may be considered conclusive. The scholium and gloss in A, *ζητούσα*, may be admitted as further evidence. Pearson is however justified in excluding the evidence of Helladius, *καὶ μώμεναι ἢ μετοχή παρὰ Σοφοκλεῖ* which is no more relevant to *μωμένη* in this context than to *μωμένου* in O.C.836.

1254. Hunt wrongly considers that the accent on *πῦρα* [ν "is a probable indication that *μεθης* was regarded as one word as in L." It will be observed from 1.282, *εἶσι*, 1.375, *εἶμ* [, 1.791, *δυσπάρεινον* and 1.1135, *εἶπε* that the copyist of P.Oxy. 1805 not only precedes an acute accent with a grave, but by

the use of a grave accent alone implies an acute on the following vowel. Therefore, without doubt, the evidence of the papyrus supports A and the recentiores in the correct reading $\pi\rho\acute{\alpha}\nu\ \mu\epsilon\ \theta\grave{\eta}\varsigma$.

Oedipus Coloneus.

I38. The papyrus supports A in omitting ὄρᾶν which appears to have entered the text from l. I41.

I43. Most editors prefer the reading of A, ἀλεξήτωρ, which is the regular vocative form of 3rd declension nouns in -ωρ. The papyrus, however, which shows no particular affinity to either of the two major mss, here supports ἀλεξήτωρ in L, a reading favoured by Turnebus and Wecklein. The weight of mss evidence is slightly in favour of the adjectival vocative ending in -ωρ ; and Ζεὺς Ἀλεξήτωρ would simply be an adaptation to lyric metre of Ζεὺς Ἀλεξητήριος in Aesch. Septem l. 8.

Ichneutae.

Fr.294,I. The papyrus confirms Meineke's conjecture ἔτι
σχολάζεται for the mss reading ἐπισχολάζεται.

Poimenes.

Fr.466,I. The papyrus is most probably correct in reading γνά]σποισιν, a form used only in verse. The reading of Suidas, γνάθουισιν, is possible in verse, but as the regular prose form it is likely to have displaced the reading of the papyrus. Similarly, in Aesch. Agamemnon 23, P.Oxy.2178 supports M and V in preserving the verse form φάος, which in the other mss has been displaced by the regular prose form φῶς.

Tereus.

Fr.532,I-2. The papyrus confirms the conjecture of Bergk,
ἐν φύλον, and of Dindorf, ἡμᾶς.

III
Eurípides

EURIPIDIS TRAGOEDIAE

Alcestis. II59-II63.	P.Hib. I,25.	ca. 280-240 B.C. Hibeh.
Medea. 5-12.	P.Didot. I6-8.	2 nd .Cent. B.C. Memphis.
20-26, 57-63	P.Oxy. II,1370.	5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
507, 513-517, 545- 560.	B.K.T.5,2. Nr.243.	5 th .Cent. A.D. Hermupolis Magna.
710-715.	P.Oxy. 3,450.	3 rd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
719-723.	P.Harris I,38.	2 nd .Cent. A.D.
825-840.	P.Ant. I,23.	5 th .-6 th .Cent. A.D. Antinoopolis.
841-865.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd .Cent. B.C. ?
864-878.	P.Ant. I,23	5 th .-6 th .Cent. A.D. Antinoopolis.
977-981.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd .Cent. B.C. ?
I046-I053.	P.Harris I,38.	2 nd .Cent. A.D.
I057-I062, I086- I092.	C.R. 49.	4 th .-5 th .Cent. A.D. Arsinoe.
I087-III4.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd .Cent. B.C. ?
II49-II63.	P.Oxy. 22,2337.	Later I st .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
II56-II60, II65- II77.	C.Q. 32/ ⁴³⁻⁶ _h	2 nd .Cent. A.D.
II71-II90.	P.Oxy. 22,2337.	Later I st .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
II91-II99.	C.Q. 32/ _h	2 nd .Cent. A.D.

I25I-I29I.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd . Cent. B.C. ?
I279-I328.	P.Harris I,38.	2 nd . Cent. A.D.
I389-I405.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd . Cent. B.C. ?
I4I6-I4I9.	v. Alcestis II60-3.	
I4I7-I4I9.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd . Cent. B.C. ?
Hippolytus.		
243-365, 376-43I.	B.K.T.5,2. P.5005	6 th . Cent. A.D. Arsinoe.
403-423.	B.K.T.5,2. P.9772.	2 nd . Cent. B.C.
456, 458, 492-5I5.	B.K.T.5,2. P.5005.	6 th . Cent. A.D. Arsinoe.
579-604.	P.Oxy. I9,2224.	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
6I6-624.	B.K.T.5,2. O.4758.	2 nd . Cent. B.C. Thebes.
664-668.	B.K.T.5,2. P.9773.	2 nd . Cent. B.C.
II65-II79, II94-I204.	P.Lit.Lond. 73.	Mid. 3 rd . Cent. B.C. Philadelphia.
Andromache.		
5-48.	P.Oxy. 3,449.	Early 3 rd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
205.	P.Par. 2.	3 rd . -2 nd . Cent. B.C. ?
907-9I4.	P.Harris I,39.	Early 3 rd . Cent. A.D.
954-I022.	P.Oxy. 22,2335.	Later 2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
957-959, 988-990.	P.Ross.Georg. I,8.	8 th . Cent. A.D. Sinai ?
II34-II42, II64-II72.	J.J.P. 2,84-87.	5 th . Cent. A.D.
I239-I242, I273-I276.	P.Ross.Georg. I,8.	8 th . Cent. A.D. Sinai ?
I284-I288.	v. Alcestis II60-3.	
Hecuba.		
20-2I.	A.J.P.6I. Pap.F.M.2	I st . -2 nd . Cent. A.D.

254-256.	Sitzb.Berl.Ak. 1918.	3 rd . Cent. B.C.
503-504.	A.J.P.6I. Pap.F.M.2	1 st .-2 nd . Cent. A.D.
700-704, 737-740.	P.Oxy. 6,876.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I252-I280	P.Oxy. 6,877.	3 rd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Supplices. 270.	P.Par. 2.	3 rd .-2 nd . Cent. B.C. ?
Hercules Furens. 57-59.	P.Vat.II. 15,18.	ca. A.D. 215. Marmarica.
I092-I099.	P.Heid. 205.	ca. 250 B.C. Hibeh.
I337-I339.	P.Vat.II. 15,39.	ca. A.D. 215. Marmarica.
Troades. 876-879.	B.K.T.5,2. Nr.I765I.	1 st . Cent. A.D.
886.	P.Oxy. 9,1176.	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Electra. 367-379.	P.Hibeh I,7.	ca. 250-210 B.C. Hibeh.
388-389.	Sitzb.Berl.Ak. 1918.	3 rd . Cent. B.C.
Iphigenia in Tauris. I74-I91, 245-255, 272-286, 581-595 600-629.	P.Hibeh I,24.	ca. 280-240 B.C. Hibeh.
Helen. 630-65I, 658-674.	P.Oxy. 22,2336.	Later 1 st . Cent. B.C. Oxyrhynchus.
I245.	P.Par. 2.	3 rd .-2 nd . Cent. B.C. ?
I688-I692.	v. Alcestis II59-63.	
Phoenissae. 40.	P.Vat.II. I7,37.	ca. A.D. 215. Marmarica.

I06-II8, I28-I40.	C.R. I8.	2 nd . Cent. B.C.
I7I-I84, 220-226.	P.Oxy. 9, II77.	I st . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
307-309, 337-342.	P.Rain. 3, 2I.	6 th . -7 th . Cent. A.D.
363, 367-370, 403, 406.	P.Vat. II.	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
529-534.	Gueraud-Jouguet.	3 rd . Cent. A.D. Fayum.
53I-535, 536, 6I3.	P.Vat. II.	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
646-656.	P.Ryl. 3, 547.	Later 2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
768-789, 793-806.	P.Mert. 2, 54.	Later 2 nd . Cent. A.D.
I0I7-I043.	P.Oxy. 2, 224.	Later 2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I027-I048.	P.S.I. II, II93.	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I064-I07I.	P.Oxy. 2, 224.	Later 2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I079-I095.	J.J.P. 2, 8I-4.	2 nd . Cent. A.D.
I097, I099-II0I, II04, II06, II27- II28, II30, II32- II33, II36.	Raineri M. 5, 74-7.	4 th . -5 th . Cent. A.D.
I500-I58I, I7I0- I736.	Et. de Pap. 3, 5.	3 rd . Cent. B.C.
Orestes.		
53-6I, 89-97.	P.Oxy. I3, I6I6.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
205-224, 226-247.	C.P. 33.	I st . Cent. B.C.
338-344.	New Chapters 2, I48.	ca. 200 B.C. Hermupolis Magna.
445-449, 469-474, 482-486, 508-5I2, 685-690, 723-729.	P.Oxy. II, I370.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.

754-764.	Et. de Pap. I,7.	1 st .-2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
811-817, 851-854, 896-898, 907-910, 934-936, 945-948.	P.Oxy. ^{//} II,1370.	5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I062-I090.	Rev.Phil. I9.	2 nd .-3 rd .Cent. A.D. Fayum.
II55-II56.	P.Ross.Georg. I,9.	2 nd .Cent. B.C.
I246-I265, I297- I306.	P.Oxy. II,1370.	5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I313-I326.	P.Oxy. 9, II78.	Early 1 st .Cent. B.C. Oxyrhynchus.
I334-I345.	P.Oxy. II,1370.	5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I335-I350, I356- I360.	P.Oxy. 9,II78.	Early 1 st .Cent. B.C. Oxyrhynchus.
I370-I371.	P.Oxy. II,1370.	5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Bacchae.		
I.	P.Tebt. 3,90I.	2 nd .Cent. A.D. ? Tebtunis.
459-47I, 496-508.	P.Ant. I,24.	5 th .-6 th .Cent. A.D. Antinoopolis.
642.	P.Lond. 3,885.	2 nd .Cent. A.D.
I070-II36.	P.Oxy. I9,2223.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
II55, II57, II84.	E.R.Dodds (Ed.Alt.)	5 th .-6 th .Cent. A.D. Antinoopolis.
I388-I392.	v. Alcestis II59-63.	
Iphigenia Aulidensis.		
28.	P.Par. 2.	3 rd .-2 nd .Cent. B.C. ?
790-79I.	A.J.P.6I. Pap.F.M.2	1 st .-2 nd .Cent. A.D.
Rhesus.		
48-96.	P.Achmim 4.	4 th .-5 th .Cent. A.D. Panopolis

Aegeus. Fr. II.	Racc. Lombroso Nr. I23II.	3 rd . Cent. B.C. Philadelphia.
Alexander. Fr. 43.	Hermes Einzelschr. 5.	1 st . Cent. B.C.
Fr. 960.	P. Oxy. 9, II76. (Fr. 2, 7-20.)	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Alcmeon. Fr. 86.	P. S. I. I3, I302.	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Antigone. Frr. I57-I58.	P. Vat. II, 2, 39	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
Fr. I58.	P. Vat. II, I7, 4I	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
Antiope. Fr. I98, I-3.	P. Petrie I, 3, I	3 rd . Cent. B.C. Gurob.
Fr. 223.	P. Petrie I, I, c.	3 rd . Cent. B.C. Gurob.
Archelaus. Fr. 245.	P. Oxy. 3, 4I9.	2 nd . - 3 rd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fr. 9II	P. Oxy. 9, II76. (Fr. 39, I7, 30-39.)	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Danae. Fr. 324.	P. Ross. Georg. I, 9.	2 nd . Cent. B.C.
Dictys. Fr. 333, 2	P. Par. 2.	3 rd . - 2 nd . Cent. B.C.
Ino. Fr. 403, 2	P. Petrie 2, 49, d.	3 rd . Cent. B.C. Gurob.
Fr. 403, 3-4.	P. Oxy. 9, II76. (Fr. 39, I7, I-6)	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fr. 420.	Actes P. V, I77	3 rd . Cent. B.C. Fayum.

Melanippe Sapiens. Fr.481.	G.L.P. I, I4.	
Melanippe Desmotis. Fr.492,6. Fr.492,6-7.	B.K.T. 5,2. P.9772. P.Oxy. 9, II76. (Fr. 39, II.)	2 nd . Cent. B.C. 2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fr.494.	B.K.T. 5,2. P.9772.	2 nd . Cent. B.C.
Fr.495.	B.K.T. 5,2. P.55I4.	5 th . Cent. A.D. Arsinoe.
Fr.499.	B.K.T. 5,2. P.9772.	2 nd . Cent. B.C.
Pirithous. Fr.593.	P.Oxy. 9, II76. (Fr. 37, 2, I9-28.)	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Protesilaus. Fr.657.	B.K.T. 5,2. P.9772.	2 nd . Cent. B.C.
Fr.657,2-4.	B.K.T. 5,2. P.9773.	2 nd . Cent. B.C.
Sciron. Fr.678.	P.Amh. 2, I7.	6 th . -7 th . Cent. A.D.
Telephus. Fr.696.	Aegyptus I5.	2 nd . Cent. B.C. Memphis.
Fr.707.	P.Oxy. 6, 856.	3 rd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fr.884.	Aegyptus I5.	2 nd . Cent. B.C. Memphis.
Hypsipyle. Fr.752,2.	Archiv. I4.	3 rd . Cent. A.D.
Fr.757, I-8, 759, 770, 350 Adespota.	P.Oxy. 6, 852.	2 nd . -3 rd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Phaethon. Fr.773, I9-53.	B.K.T. 5,2. P.977I.	3 rd . Cent. B.C. Hermupolis Magna.

Phoenix.
Fr.8I2,8-9.

P.Oxy. 3,4I0.

Late 2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Fr.8I7,3.

P.Par. 2

3rd.-2nd.Cent. B.C.

Fabula Incerta.
Fr.9I3.

P.Oxy. 9,II76.
(Fr.38,I,I6-30.)

2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Fabula Incerta.
Fr.I024.

P.Hibeh I,7.

250-2I0 B.C.
Hibeh.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

II59 Χο. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκίτων πόρον ἤϊρε θεός.

II63 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Cf. ANDR. I284-I288 HEL. I688-I692 BACCH. I388-
I392 MED. I4I5-I4I9 II60 δ' CODD. : τ Π ἀέλπ-
τως CODD. Π : ἀέλπτα MED. I4I6 APUD STOBÆUS III.6.
II6I δοκηθέντ' CODD. : δοκησαντ Π II62 πόρον CODD.
Π : πόρων BACCH. I39I APUD P ἤϊρε CODD. : εὔρε
BACCH. I39I APUD P Π^C. : εὔρεν HEL. I69I APUD P^{SUBSCR.}

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

5 ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας
 Πελία μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμή
 Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας ...
 ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσωνος·
 οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
 10 πατέρα κατώκει τήνδε γῆν Κορινθίαν
 ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὲν
 12 φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα,

20 Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη
 βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς,
 πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται

5 ἀρίστων CODD. Π : ἀριστέων WAKEFIELD τό
 CODD. : δε Π πάγχρυσον CODD. : πανχρυσον Π δέρος
 L Π : δέρας RELL. 6 Πελία CODD. : Πελεια Π^{A.C.} :
 Πελεια Π^{C.} ἂν δέσποιν' ἐμή CODD. : τον δεσπονα εμην Π
 7 Μήδεια CODD. : Μηδία Π ἔπλευσ' CODD. : επλευσε Π
 Ἰωλκίας CODD. : Ειολκίας Π 8 θυμὸν CODD. : θυμω δ Π
 ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσωνος CODD. : εγπλαγισιανοσωνος Π 9 οὐδ'
 ἂν CODD. : οταν Π κτανεῖν CODD. : κτανει Π πείσασα

ΜΗΔΕΙΑ

ανδρωναριστωνοιδεπανχρυσονδερος	5
Πε ^ι λει ^α με ^τ η ^λ θ ^ο ν ^ο υ ^γ αρ ^τ ο ^ν δε ^σ πο ^ν α ^ε μη ^ν	
Μη ^δ ια ^π υ ^ρ γ ^ο υ ^σ γ ^η σ ^η ε ^π λευ ^σ ε ^Ε ι ^ο λ ^κ ια ^ς	
ε ^ρ ω ^τ ι ^θ υ ^μ ω ^δ ε ^γ π ^λ α ^γ ι ^σ ι ^α νο ^σ ο ^ν ο ^ς	
ο ^τ α ^ν κ ^ι τ ^α ν ^ε ι ^π ι ^σ α ^ς Π ^ε λ ^ε ι ^α δ ^α ς ^κ ο ^υ ρ ^α ς	
πα ^τ ε ^ρ α ^κ α ^τ ο ^ι κ ^η τ ^η ν ^δ ε ^γ η ^ν Κ ^ο ρ ^ι ν ^θ ια ^ν	10
συ ^ν αν ^δ ρ ^ι κ ^{αι} τε ^κ νο ^ι σ ^ι ν ^α ν ^δ α ^ν ο ^ι σ ^α με ^ν	
φ ^υ γ ^η πο ^λ ι ^τ ω ^ν α ^φ η ^κ ε ^τ ο ^χ θ ^ο ν ^ο ς	12

Μη ^δ ει ^α δ' η ^δ υσ ^τ η ^ν ο ^ς η ^τ ι ^μ α ^σ μ ^έ νη.	20
βο ^ᾶ ι ^μ ε ^ν ο ^ρ κ ^ο υ ^ς α ^{να} κα ^{λε} ῖ ^δ []ξ ^ι α ^ς	
πί ^σ τι ^ν μ ^ε γ ^ι σ ^τ η ^ν · και ^θ []αρ ^τ υ ^ρ ε ^τ αι.	
CODD. : π ^ι σ ^α ς Π Π ^ε λ ^ι ά ^δ α ^ς CODD. : Π ^ε λ ^ε ι ^α δ ^α ς Π	
κ ^ο ρ ^α ς CODD. : κ ^ο υ ^ρ α ^ς Π 10 κα ^τ ῶ ^μ ε ^ι CODD. : κα ^τ ο ^ι κ ^η	
Π II ξ ^ύ ν CODD. : συ ^ν Π ἀ ^ν δ ^ά νο ^υ σα CODD. : αν ^δ αν-	
ο ^ι σ ^α Π μ ^έ ν CODD. Π : π ^ρ ί ^ν STEUP. POST H.V. PARA-	
GRAPHUM HABET Π 12 φυ ^γ ῆ ^ς πο ^λ ι ^τ ῶ ^ν CODD. Σ Π (SED πο ^λ ί ^τ αι ^ς	
· SUPRASC.) : φυ ^λ ῆ ^ς πο ^λ ι ^τ ῶ ^ν CANTER : φυ ^χ ῆ ^ς πο ^λ ι ^τ ῶ ^ν	
VERRALL ἀ ^φ ή ^κ ε ^τ ο CODD. : α ^φ η ^κ ε ^τ ο Π χ ^θ ό ^ν α CODD. :	
χ ^θ ο ^ν ο ^ς Π VERSUM SECLUSIT KVICĀLA	

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

οΐας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.

κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,

τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον,

26 ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθετ' ἠδικημένη,

57 ὥσθ' ἕμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανῶ
λέξαι μολούσῃ δεῦρο δεσποίνης τύχας.

Πα. οὔπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;

60 Τρ. ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κούδέπω μεσοῖ.

Πα. ὦ μῦρος εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε·

ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.

63 Τρ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνηι φράσαι.

507 ἐχθρὰ καθέστηχ', οὐς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς

513 φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις
καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,

- 57 μ' ὑπῆλθε CODD. Π : μούπηλθε MEINEKE (μοι ἐπ-
ῆλθε b) 58 μολούσῃ A B P V Π : μολοῦσαν L v Μηδείας
V L P Π : δεσποίνης A B V ^{SUPRASC. (MAN^I)} ET Σ AD PHOEN. I
513 μόνη μόνοις CODD. :]μενοις Π : μόνοις μόνη ZONAE

ΜΗΔΕΙΑ

δίας αμοιβῆς[

κεῖται δ ασι[

τον πάντα[

επει []ρ[

26

ωσθ' ἕμερός μ' ὑπῆλθε γῆ^l τε κουρανωι

57

λέξαι μολού[] δ[]υρο Μηδείας τυχας·

ουπω γαρ ἡ τα[]αυεται γών·

ζηλω σ' εν αρχ[]υδεπω μεσοῖ

60

ω μῶρ[

]ων·

]φρασαι·

63

]ως

507

]μενοις

513

]ω

ET CODICES ALIQUOT HERODIANI 514 τῶ ... νυμφίω B :

τῶν ... νυμφίω P :]ω Π : τῶν ... νυμφίων A V ET

(UT CENSET MURRAY) L

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

515 πτωχούς ἀλάσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε.
 ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὅς κίβδηλος ἦ
 517 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,

545 τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
 ἔλεξ'. ἀμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 ἀ δ' ἐς γάμους μοι βασιλικούς ὠνείδισας,
 ἐν τῷδε δεῖξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος
 550 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν — ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος.
 ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἴωλκίᾳς χθονὸς
 πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
 τί τοῦδ' ἀν' εὖρημ' ἠῦρον εὐτυχέστερον
 ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
 555 οὐχ, ἦ σὺ κνίζη, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος,
 καινῆς δὲ νύμφης ἰμέρω πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ἀμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων.
 ἄλις γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι.
 ἀλλ' ὥς, τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῦμεν καλῶς

516 ἦ CODD. Π : ἦν CLEM. ALEX. STROM. VI p.265,

STOB.2,16 547 ἐς CODD. : εἰς Π 552 ἀφέλκων A :

ΜΗΔΕΙΑ

]ε	515
]η	
]αρη	517
<hr/>		
το[545
ελεξ'α[
αδ'εισγα[
εντωδε[
επειτασ[
καιπαισι[550
επειμετε[
πολλαζεφ[
? τιτιφ'α[
ηπαιδα[
ουχωςσ[555
καινησδενυ[
ουδ'εισαμιλλ[
αλισγαροιγεγω[
αλ[]ομεν[

έφέλων REILL. Π 553 τοῦδ' άν εὔρημ' A B L P v : τοῦτ'

εὔρημ' V : τουτ' α Π 555 ἦ CODD. : ως Π

ΕΥΡΗΣΙΑΟΥ

560 καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι

710 γονάτων τε τῶν σῶν ἱκεσία τε γίγνομαι,

οἴκτιρον οἴκτιρόν με τὴν δυσδαίμονα

καὶ μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης,

δέξαι δὲ χώρα καὶ δόμοις ἐφέστιον.

οὕτως ἔρως σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος

715 γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις.

719 Αι. πολλῶν ἔκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν,

γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν,

ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλη γονάς·

ἔς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.

723 οὕτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,

825 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς

χώρας ἀπορρήτου τ' ἀπο, φερβόμενοι

κλεινοτάταν σοφίαν, αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου

710 τῶν A L Π : OM. V B P 711 οἴκτιρον CODD. :
οικτειρον Π 713 χώρα CODD. ET (χώρα) Π^C : χωραν Π^{A.C.}
714-715 HABENT CODD. Π : REIECIT PRINZ-WECKLEIN 715

ΜΗΔΕΙΑ

]ανιζ[560

]των τε των σων ἴκεσ[710

]ειρον οικτειρον με[

]η μ ερημον εκπεσου[

]δε χωρα[ν] και δομο[

]ς ερως σοι προς θεων[

]το πα[]δων και αυτ[715

]ν 719

]μεν θεων·

]γονᾶς·

].

]ς χθόνα 723

ἴερ[825

τ' αποφ[

κλεινο[

αι δια λ[

καὐτός CODD. : και αυτ[Π 825-827]ρο[/ αποτρε[/
]δειναν της /]αναιρεσε(ως) /]ιφονον / υποδεξον(ται)

Π^{MG.} (MAN²)

828 ἀεί A V B L Π : αἰεί l P

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

- 830 βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποθ' ἀγνὰς
 ἔννεα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
 Ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι·
- 835 τοῦ καλλιναίου τ' ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς·
 τὰν Κύπριν κλήζουσιν ἀφουσσαμένην
 χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων·
- 840 ἡδυπνόους αὔρας· αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομένην
-
- 84I χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 τῆ Σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν Ἔρωτας,
- 845 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς·
 πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν
 † ἡ πόλις †; ἡ φίλων
 πόμπιμός σε χώρα
 τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
- 850 τὰν οὐχ ὅσιν μετ' ἄλλων;

83I ἔννεα CODD. : ἔννεα Π Μούσας λέγουσι A V

B L UT VID. Π : λέγουσι Μούσας 1 P 835-840 SUSPECTI

835 ἐπὶ L P √ Π^{C. (MAN^I)} : ἀπό A V B Π^{A.C.} 839 μετρίας

CODD. :]ους [Π 840 ἡδυπνόους αὔρας L P : αὔρας ἡδυ-

ΜΗΔΕΙΑ

βαίνοντες []βρ[830
ένθα ποθ' αγνας [
<u>έννεα</u> Πιερίδας Μο[
Ξανθαν Αρμόνιαν φ[
]υ καλλιναου τ' [[^ε α]]π[835
]ν Κύπριν κλή[
]αν χ[
]ους [
]νδο[840

] * * * * *	84I
<u>δρ[]υ</u> σπεμ[
ταμ ^ι ωνιερ[
τειρ[]νουχ[850

πνούς ν : αῦρας (OMISSO ἡδυπνούς) A V B :]νδο[Π
καταπλεῦσαι μετρίοις ἀνέμων ἡδυπνόοις ὄαροις CONI. VERRALL
846 ἱερῶν ποταμῶν CODD. :]ταμ^ιωνιερ[Π 849-850 παι-
δολέτειραν ἔξει, τὰν οὐχ CODD. :]τειρ[]ν ουχ Π

ΕΥΡΥΠΙΛΟΥ

- σκέψαι φόνον οἶον αἴρη.
 μή, πρὸς γονάτων σε πάντη
 πάντως ἱκετεύομεν,
 855 τέκνα φονεύσης.
 πόθεν θράσος † ἢ φρενος ἢ
 χειρι τέκνων σέθεν
 καρδίᾳ τε λήψῃ †
 δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;
 860 πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα
 τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν
 σχήσεις φόνου; οὐ δυνάση,
 παίδων ἱκετῶν πιτυόντων,
 τέγξαι χέρα φοινίαν
 865 τλάμονι θυμῷ.

- 864 τέγξαι χέρα φοινίαν
 τλάμονι θυμῷ.

Ια. ἦνω κελευσθεῖς· καὶ γὰρ οὔσα δυσμενῆς
 οὐ τᾶν ἀμάρτοις τοῦδέ γ', ἀλλ' ἀκούσομαι

862 φόνου οὐ A V Σ :· φόνον οὐ L P B ET FORT. Σ

ALTER : φονου Π 865 τε Π : OM. CODD. 864

ΜΗΛΕΙΑ

οιον [] ιμ []
ποθεν []
γουςατολμαν × [] 860

ησειζφονουδυν × []
νι τεθυμωι — [] 865

[] 864
[]

]υ[]μενής

]λ' []κουσομαι

φ[]νω χε[] / μολυν(αι) Π^{MG.} 867 άκούσομαι CODD. Π^{C.} :
υκουσομαι Π^{A.C.}

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

τί χρῆμα βούλη καινὸν ἔξ ἐμοῦ, γύναι.

Μη. Ἴᾶσον, αἰτοῦμαι σε τῶν εἰρημένων

870 συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν

εἰκόσ σ', ἐπεὶ νῦν πόλλ' ὑπείργασται φίλα.

ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμεν

κάλοιδόρησα· Σχετλία, τί μαίνομαι

καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευουσιν εὔ,

875 ἐχθρὰ δὲ γάλας κοιράνοις καθίσταμαι

πόσει θ', ὅς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,

γῆμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις·

878 ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι

977 οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἤδη.

δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδεσμῶν

δέξεται δύστανος ἄταν·

Ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμα θήσει τὸν Ἄιδα

981 κόσμον αὐτὰ χεροῖν. λαβοῦσα.

I046 τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς

977 ἐς CODD. : εἰς Π 979 δύστανος ALDINA :

δύστηνος A V B : δυστ[Π : ἄ δύστανος L P 981

ΜΗΔΕΙΑ

]ξ· εμοῦ γύναι

]ειρημένων

]ι τὰς δ'· εμαῖς ὄργας φερε[870

]ν πολλ' ὑπειργασται· φίλα

]δια λόγων ἀφικόμεν

]ετλία τί μάλνομαι

]ω τοισι βουλευούουσ[

]οανοις καθ[875

]α[

]ασιγ[

]πα[878

χουσιγαρεισφο[977

ξεταιδυστ[

αχερ[981

]ε[]α τω[1046

αὐτά L P √ UT VID. Π : αὐτή A V : OM. B 1046 με

B V L P ET UT EX LACUNA VID. Π : OM. A

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

λυποῦσαν αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά;
οὐ δῆτ' ἔγωγε· χαιρέτω βουλευματα.

καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν

I050 ἐχθρούς· μεθεῖσα τοὺς ἐμοὺς ἀζημίους;
τολμητέον τάδ'· ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κἀκῆς,
τὸ καὶ προσέσθαι μαλθακῶς λόγους φρενί.

I053 χωρεῖτε, παῖδες, ἐς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ

I057 ἕασον αὐτούς, ὧ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·
ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες· εὐφρανοῦσί σε.

μὰ τοὺς παρ' Ἄιδῃ νερτέρους ἀλάστορας,

I060 οὔτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι.

I062 πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή,

I086 ἢ προσομιλεῖ σοφίας ἔνεκεν·
πάσαισι μὲν οὐ· παῦρον † δὲ δὴ
γένος ἐν πολλαῖς εὖροις ἀν' ἴσως †
κούη ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.

I048· χαιρέτω βουλευματα CODD. : χαί [Π : γρ.

καὶ παύσομαι βουλευμάτων Σ^B I058 με V : σε REll. Π

ΜΗΔΕΙΑ

]υτην δ[
]ωγε· χαί[
]ασω· β[
]μεθεισα[I050
]έον τάδ[
]σθαι[
]αι[]εσ[I053

]ν·
]σί σε.
]στορας,
]θροῖς ἐγὼ I060
]βρίσαι.
:]έπει δ[I062

σοφ[I086
παῦρον[
εὐροῖς ἄ[
οὐκ ἀπό[

I062-I063 PROSCRIPSIT PIERSON I089 κούμ CODD. : οὐκ

CONI. ELMSLEY II

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- I090 καί φημι βροτῶν οἴτινές εἰσιν
πάμπαν ἄπειροι μηδ' ἐφύτευσαν
- I092 παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
-
- I087 πάσαισι μὲν οὐ· παῦρον † δε δη
γένος ἐν πολλαῖς εὖροις ἂν ἴσως †
κούκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.
- I090 καί φημι βροτῶν οἴτινές εἰσιν
πάμπαν ἄπειροι μηδ' ἐφύτευσαν
παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
τῶν γειναμένων.
οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην
I095 εἶθ' ἠδὲ βροτοῖς εἴτ' ἀνιαρὸν
παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες
πολλῶν μόχθων ἀπέχονται·
οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
γλυκερὸν † βλάστημ', ὁρῶ † μελέτη
II00 κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον,

I087 δὴ A V B Π : τι L P I088 ἐν CODD. : εμ Π

I089 ἴσως CODD. : -ἴσω Π (SED ἴσως APUD Π LEGIT SNELL)

I090 εἰσιν CODD. : εἰσιμ Π I094 μὲν τ' CODD. (τ' IN RAS.

1) : μεγγε Π : μὲν PORSON ἀπειροσύνην P^I Π : ἀπ-

ΜΗΔΕΙΑ

καί φημι [.....] I090
 πάντων [.....]
]δας. πρ[.....] I092

]δηγενοσεμπολλαιρευροιςανισω I087
]ν[]σεισιμπαμπαναπειρομηδεφυτευ
]ενωνοιμεγγεατεκνοιδιαπειροσυνην I094
]ιτυχοντεςπολλωμμοχθωναπεχονται
]τημαεσορωμε[]ετηκατατροχομενους I100

ειροσύναν A B V L P^{SUPRASC.} I096 τυχόντες CODD. Π : μαθ-
 όντες B2(SUPRASC.) : τεκόντες EILMSLEY I097 πολλών CODD. :
 πολλωμ Π I099 βλάστημ' CODD. :]τημα Π όρω A V B Σ :
 έσορω L P v Π γλυκερός βλαστημός, όρω MURRAY

ΕΥΡΠΗΛΟΥ

πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσι καλῶς
 βίοτον θ' ὀπόθεν λείψουσι τέκνοις·
 ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
 εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς
 μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.

II05 ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἦδη
 πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι καιόν·
 καὶ δὴ γὰρ ἄλις βίοτον θ' ἤυρον
 σῶμά τ' ἐς ἦβην ἤλυθε τέκνων
 χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσαι

III0 δαίμων οὕτως, φροῦδος ἐς Ἄιδην
 θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
 πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιαροτάτην
 παίδων ἔνεκεν

III5 θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν;

II01 ὅπως ἄν L P : ὅπως RELL. UT VID. Π θρέψουσι
 CODD. : θρέψουσι BRUNCK Π II02 ADD. SUPRA LINEAM Π ^{MAN}²
 βίον V : βιοτόν A B L P v Π θ' CODD. : τε Π II03
 φαύλοις A γ Π : φλαύροις RELL. II08 σώματ' A P : σῶμά
 τ' RELL. ET (σῶμα τε) Π ἤλυθε A B V : ἤλυθε L P : ἤλυθεν

ΜΗΔΕΙΑ

]ως θρεφουσι καλως β! ετι δεκτουτων ειτε πιφαιλοις
]ον — ενδετο παντων λιοι σθιλιονηδη IIIO5
]υρον σωματεσ ηβηνηληθεν τεκνων χορησ
]αιμω[νος] ουτωσ φρουδις εσ Αιδου θανατον
]ιλυτημ προς τοις αλλοις ανιαροτατην παιδων IIII4

Π IIIIO δαιμων CODD. Π^C :]αιμωνος Π^{A.C.} ούτω
 L : ούτως γρ. √ Π : ούτος A V B P λ ές P λ Π :
 εις RELL. αίδην A V B : αίδαν L P : Αιδου Π :
 "Αιδην ELSLEY IIII OM. WECKLEIN (εί δε κυρήσαι, δαι-
 μων ούτος φρουδος ές "Αιδην LEGENS) θάνατος CODD. :
 θανατον Π III3-III4 λύει πρός τοις άλλοις τήνδ' έτι
 λύτην CODD. :]ιλυτημ προς τοις αλλοις Π

ΕΥΡΥΠΙΛΑΟΥ

- II49 παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
 ὀργάς τ' ἀφήρει καὶ χόλον νεάνιδος
 λέγων τάδ'· Οὐ μὴ δυσμενῆς ἔση φίλοις,
 παύση δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
 φίλους νομίζουσ' οὔσπερ ἂν πόσις σέθεν,
 δέξῃ δὲ δῶρα καὶ παραιτήσῃ πατρὸς
- II55 φυγὰς ἀπειῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμὴν χάριν;
 ἢ δ' ὡς ἐσεῖδε κόσμιον, οὐκ ἠνέσχετο,
 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα, καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπειῖναι πατέρα καὶ παῖδας, [σέθεν]
 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο,
- II60 χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις
 λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἄφυχον εἴκῃ προσγελῶσα σώματος.
- II63 κἄπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται

- II56 ἢ δ' ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα, καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπειῖναι πατέρα καὶ παῖδας, [σέθεν]

II49]σοδους π[οσις δε[SIC Π APUD P.OXY.2337 :
 CORR. TURNER II58 παῖδας σέθεν B P 7 P2337 P32 : τέκνα
 σέθεν A V : σέθεν OM. L ET UT VID. Σ : καὶ τέκν', ἀσμένη

ΜΗΔΕΙΑ

...]σοδους π[]δε[II49
...]νεανιδ[
...]μενης εσ[]ι φιλοις	
...]παλιν στρεφε[]ς καρ[
...]περ αν ποσις σεθ[]ν	
...]η πατρος	
...]μην χαριν.	II55
...]νεσχετο	
...]πριν εκ δομων	
...]αι παιδας σεθεν	
...]υς ημπεσχετο	
...]αμφι βοστρυχοις	II60
...]τιζεται κομην	
...]σα σωματος	
...]νω[]διερχεται	II63

...]νεσχετο	II56
...]ν εκ δομων	
...]ιδας σεθεν	

STADTMUELLER : διπλῆν σποράν VEL κόρων ζυγόν VEL παιδεύματα

MURRAY II59 ἠμπέσχετο A V B L P HAUN^C. Π : ἠμπίσχετο CONI.

ELMSLEY HAUN^{A.C.} II60 βοστρύχους L : βοστρύχοις RELL. Π :

II61 κόμην A B L P v Π : δέμας V

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

II60 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο,
 χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις

II65 δῶροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις
 τένοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σκοπούμενη.
 τούνηένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν·
 χροῖαν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν
 χωρεῖ τρέμουσα κῶλα καὶ μόλις φθάνει
 II70 θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν.

καί τις γεραῖα προσπόλων, δόξασά που
 ἢ Πανὸς ὄργας ἢ τινος θεῶν μολεῖν,
 ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὄρᾳ διὰ στόμα
 χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν, ὀμμάτων τ' ἄπο
 II75 κόρας στρέφουσαν, αἰμά τ' οὐκ ἔνδον χροῖ·
 εἴτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν. εὐθύς δ' ἢ μὲν ἐς πατρὸς δόμους

II66 ὄμμασι CODD. : ομ]μασ[εν UT EX LACUNA VID. Π

II68 λεχρίαν V : λεχρία A B L P Σ UT VID. Π II71 δοξασ[ADD.

IN MARG. Π^{MAN}2 II72 ἢ τινος θεῶν μολεῖν CODD. UT VID. Π³² :

]ς μο[Π²³³⁷ : ἢ θεῶν Μητρος μολεῖν CONI. USENER II73 διὰ

ΜΗΛΕΙΑ

ο
 χ[II60

α[II65

μασ[] κοπούμε[
] ειν[] ν ην θεαμ υδ
] α πάλιν

α και μό[] ς φθάνε[

] μη χαμαι πεσειν II70

] οσπδών δοξασ

] θεων μολεϊν

] κατά στομα

] ον· ομματων τ' άπ[

] αι
] κμα τ' ουκ ενον χρο[II75

] εν ολολυγης μέλος

] εν εις πάτρος δόμο[II77

A V B : κατά L P Π³² Π²³³⁷ (κατά τὸ στόμα προϊόντα Σ) II74

δ' A V B : τ' L P Π από CODD. Π : από HEATH II75 αἷμα

CODD. Π^C :] κμα (FORT. ομμα) Π^{A.C}. τ' CODD. Π³² : δ Π²³³⁷

II76 μέγαν CODD. : μέλος Π II77 ἐς CODD. : εις Π³² Π²³³⁷

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- II71 καί τις γεραιὰ προσπόλων, δοξασά που
 ἡ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν,
 ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὄρᾱ διὰ στόμα
 χωροῦντα λευκὸν ἄφρον, ὀμμάτων τ' ἄπο
 II75 κόρας στρέφουσαν, αἰμά τ' οὐκ ἐνὸν χροῦ·
 εἴτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν. εὐθύς δ' ἡ μὲν ἐς πατρός δόμους
 ὤρμησεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσσουσα νύμφης συμφορὰν· ἅπασα δὲ
 II80 στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
 ἦδη δ' ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμου
 ταχὺς βαδιστῆς τερμόνων ἀν' ἦπτετο,
 ἡ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
 δεινὸν στενάξασ' ἡ ταλαῖν' ἠγείρετο.
 II85 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο·
 χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκιος

- II72 ἡ τινος θεῶν μολεῖν CODD. UT VID. P³² :]ς μο[
 P²³³⁷ : ἡ θεῶν Μητρος μολεῖν USENER II73 διὰ A V B :
 κατὰ L P P³² P²³³⁷ (κατὰ τὸ στόμα προϊόντα Σ) II74 τ' CODD.
 P³² : δ P²³³⁷ II77 ἐς CODD. : εἰς P³² P²³³⁷ II80
 δρομήμασιν CODD. : δραμήμασιν COBET Π II81-II82 DAMNAT G.
 DINDORF II81 ἀνέλκων CODD. Σ UT VID. Π : ἀν' ἔλκων SCHAEFER :

ΜΗΔΕΙΑ

]πο[II71
]ς μο[
]τα στο[
]μμα[
]δ ουκ[II75
 εἶτ' ἀντιμ[]εν ὀλολυγ[
 κωκυτον· εὐ[]εν εἰς πα[
 ὠρμησεν· ἡ δὲ προ[]ον ἀρτιω[
]ασουσα νυμφῆς []μφ[]ρά[]α[]δε
 στεγῆ πυκνοῖσιν εἰ []πε[]δρα[]μασιν II80
 ἤδη δ' ἀνελκων κ[]ν δρομου
 ταχυς βαδίστης []θηπ[]το
 ὅτ' ἐξ ἀναυδου κα[]μματο
 δεινον στενα[]ν ἤγε[]ρετο·
 διπλουν γὰρ []υτη[]επεστρατευετο II85
 χρυσοῦ μὲν []κειμενος πλόκος

ἄν ἔρπων USENER II81 ἔμπλεθρον (ἔκπλεθρον L) CODD. Σ UT
 VID. Π : ἔμπλέθρου REISKE II82 ἀνθήπτετο CODD. Σ Π :
 ἄν ἤπτετο MUSGRAVE II83 ἡ δ' CODD. : ὅτ Π II83 ὄμμ-
 ατος CODD. Π : ὄμματα CHR. PAT. 906 II84 ἠγείρετο A V B
 Π : ἀπώλλυτο L P II86 χρυσοῦς CODD. : χρυσοῦ Π
 κόσμος V : πλόκος RELL. Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

θαυμαστόν ἴει νᾶμα παμφάγου πυρός,
 πέπλοι δὲ λεπτοί, σὺν τέκνων δωρήματα,
 λεπτήν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 II90 φεύγει δ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων πυρουμένη,

II9I σείουσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἄλλ' ἀραρότως
 σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μᾶλλον δις τόσως ἐλάμπετο.

II95 πίτνει δ' ἐς οὐδας συμφορᾷ νικωμένη,
 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν·
 οὔτ' ὀμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις
 οὔτ' εὐφυὲς πρόσωπον, αἶμα δ' ἐξ ἄιρου

II99 ἔσταζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί,

I25I Xo. ἰω Γᾶ τε καὶ παμφαῆς

αἰτίς 'Αελίου, κατῖδεν' ἴδετε τὰν

II88 πέπλοι CODD. : πλεπλων Π δέ L P Π :

τε A V B II89 λευκὴν B HAUN. Π : λεπτήν RELL.

II90 πυρουμένη CODD. :]υρο[]μενος Π II92 ῥῖψαι

ΜΗΛΕΙΑ

θαυμαστον ιει[] φαγου πυρος
 πλεπλων δε λ[] τεκνων δωρηματα
 λευκην εδαπτο[] ης δυσδαιμονος
 φευγει δ ανασ[] ν[] υρο[] μενος II90

σ[] II9I

ρε[]

σ[]

ε[]

πει[] II95

πλη[]

ουτ'[]

ου[]

ε[] II99

]— ιωΓατεκαιωρανεκαιπαμφασηςακτις II25I

CODD. : ρε[Π II95 πιτνεϊ δ' ές A V B : πίπτει

δ' έπ' L P CHR.PAT.I086 : πει[Π I25I τε OM. A

και ωρανε Π : OM. CODD.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

όλομένην γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον·

I255 τεῶς γὰρ ἀπὸ χρουσέας γονᾶς
ἔβλασταν, θεοῦ δ' αἶμά τι πίτνειν
φόβος ὑπ' ἀνέρων.

ἀλλά νιν, ὧ φάος διογενές, κάτειρ-
γε κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων φοινίαν

I260 τάλαινάν τ' Ἐρινυν ὑπ' ἀλαστόρων.
μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων,
ἄρα μάταν γένος φίλιον ἔτεκες, ὧ
κυανεᾶν λιπούσα Συμπληγάδων

I253 πρὸς V : πρὶν A B L P v : πριμ Π φονίαν
Codd. Π : φοινίαν ALDINA I254 τέκνοισι L P : τεκν-
λοισιν Π : τέκνοις RELL. προσβαλεῖν χέρ' Codd. : χερα
προσβα[]ειν Π I256 θεοῦ A V B P ζ : θεῶν B^I ET PROCUL
DUBIO L αἶμα τι A : αἵματι V B : αἶμα L P : τὸ
θεῖον αἶμα REDDIT Σ : αἶμα πέδοι πίτνειν CONI. WECKLEIN
(ET και ζαμενης φόνου φόνος v.I267) :]τετλα[Π I258
κάτειργε V : κάτειργε A B L P v Π I259-I260 SUSPECTI
I259 ἔξελ' Codd. : ἐλε[]ελε Π οἴκων Codd. : οἰκιων
Π φονίαν τάλαινάν Codd. ET UT VID. Π : τάλαιναν φονίαν

ΜΗΔΕΙΑ

]πριμφονιατεκνιοισινηραπροσ-
 βα[]ειν[]ο
]εντετλα[]ος-
 υ[]να[]νιν
]νεςκατειρ[]υσονελε[]ελεοικλωνφο[]αντ[]λ[]ιναν-
 τε[]ρινυποα[]
]ματηναρα[]κωνγενος[]λιονετε[]ε[]κωανεαςλιπουσα-
 Συμπληγαδας

I260

SEIDLER, SCHROEDER I260 τ' έρινύν A : τ' έρινύν
 L P : τ' έρινύν A^I V B : τε[]ρινυν Π . υπ' CODD. :
 υπο Π I261-I262 μάταν μόχθος έρρει τέκνων, άρα (άρα
 OM. L P) μάταν γένος CODD. : ματην αρα[]κων
 γενος Π : άρα μάταν WEIL : μάταν άρα MUSGRAVE
 έτεκες V B L P UT VID. Π : έτεκ' A ω A V B L^{A.C.}
 UT VID. Π : OM. P, DEL. L I263 κωανεάν ... Συμπληγ-
 άδων CODD. : κωανεας ... Συμπληγαδας Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

πετρῶν ἄξενωτάταν ἔσβολάν;

I265 δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρυς
χόλος προσπίτνει καὶ δυσμενῆς
φόνος; ἀμείβεται

χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιά-
σματα * ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταις ξυνω-

I270 δα θεόθεν πίτνοντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη. *

ΠΑΙΔΕΣ ἔνδοθεν· αἰαῖ.

I273 Χο. ἀκούεις βοῶν ἀκούεις τέκνων;

I274 ἰὼ τλαῖμόν; ὧ κακῶτυχές γύναι.

I271 Πα. οἴμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

I272 οὐκ οἶδ', ἄδελφε φίλιτατ'· ὀλλύμεσθα γάρ.

I275 παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνον

I264 πετρῶν ἄξενωτάτων V : πετρῶν ἄξενωτάταν REll.

UT VID. Π δειλαία τί σοι A B P v : δειλέα τί σοι V :

δηλέα τί σοι L : ANTE τι σοι DISYLLABUM ESSE PUTAT WILAMO-

WITZ :]αλδηταδετι Π^{A.C.} :]αλλαδηταδετι FORT. SIC Π^{C.}

(NISI αλδηλαταδετι) προσπίτνει CODD. : πινει Π^{A.C.} :

πιτνει Π^{C.} καί CODD. : δαι Π^{A.C.} : δαιδαι Π^{C.} I267

φόνος ἀμείβεται A V B UT VID. Π : φόνος ἀμοίβεται L : ἀμ-

είβεται φόνος - λ : ἀμείρεται φόνος P . I268 μιάσματα A V B

UT VID. Π : μιάσματ' L P I269 ἐπὶ γαῖαν CODD. Π : ἐπ-

ΜΗΑΕΙΑ

] ξενωτοταν[λα] αλδηταδετι	τ δαι φρενωνβαρυσχολοςπινειδαι- δυσμενης	I265
] μειβεταιιχαλεπα[] βροτοιζου[] μιασμα[] επιγαλαναυτοφ- ονταιςσυνωι	
] πιτνοντεπιδ[] αχεα — ιωιμ[] ειςβ[] ανι[] τλημων- ιωκακοτυχεσγυναι	I270
] πωσπειφυγιμη[] οσχερας — [] τεολλυ- μεσθαγαρ	
] στεκνω[] ιωτλημων[] — παρελθ[] — μους		I275

αγαῖα δ' HEADLAM : παλαια δ' MALUERIT MURRAY ξυνωδά
 LV : ξυνωδά MURRAY : συνωδά A^I P : συνωδά AB :
 συνωι [Π : σύνοιδα B² : ξύνοιδα γρ. v : αύτοφόντ-
 αισιν οἶδα VERRALL. I270 πιτνοῦντ' L.P : πίτνοντ' A
 V B Π ἄχους v : ἄχη RELL. : αχεα Π POST I270
 Παῖδες ἔνδοθεν. αἰῶν. ADD. MURRAY vv. I271-I272 POST
 I274 TRANSP. SCHENKL. I273(A) ιω μ [οι ακου] εις β [ο] αν
 ET I274 SUPRA I271-I274 ADD. Π I274 τλᾶμον, ὦ A V B :
 τλῆμον, ὦ L P : τλημων ιω Π I272 φιλτατ' CODD. :
 τε Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δοκεῖ μοι τέκνοις.

Πα. ναί, πρὸς θεῶν, ἀρήξατ'· ἐν δέοντι γάρ.

ὡς ἐγγυὸς ἦδη γ' ἐσμεν ἀρκύων ξίφους.

Χο. τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-

I280 ρος, ἄτις τέκνων

ὄν ἔτεκες ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς.

μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος

γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις·

'Ἰνώ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὄθ' ἡ Διὸς

I285 δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλη·

πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνω

τέκνων δυσσεβεῖ,

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,

δουῖν τε παῖδοιν συνθανοῦσ' ἀπόλλυται.

I290 τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ᾧ

I275-I276 φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις CODD. : τέκνοις

δοκ]ει μοι φον[ου]ς UT VID. Π I277-I278 OM. Π I281 μοῖρα

CODD. Π³⁸ : τ[]μαι Π⁵ κτενεῖς CODD. : κτανεῖς Π³⁸ :

κτενες Π⁵ I282 μίαν δὴ CODD. ET UT VID. Π⁵ : μίαν δηι

Π³⁸ : μονὰν δι Π³⁸^{MG.} μίαν τῶν CODD. Π³⁸ : τῶν A Π⁵

I283 γυναῖκ' ἐν P ἢ Π³⁸ : γυναικ * * * L : γυναικῶν ἐν A V

B :]ων Π⁵ : γυναικῶν VERRALL φίλοις χεῖρα βαλεῖν

ΜΗΔΕΙΑ

]ειμοίφον[]ς —ταλα[]-]ων	I280
]ναυτοχειριτ[]μαικτενεσμ[]ηκλυωτω[]ων]ων-	
]ςχειραβαλειν[]ωκεκθ[]νοτ[]εξε[]ων-]ων-	I285
]ναεσαμ[]τεκν[]ταν-]ταν-	
	ετιπημα	I290

τέκνοις A V B Π³⁸ : φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις ALDINA :

φίλοις χεῖρα προσβαλεῖν τέκνοις P λ : φίλοις χέρα προσ-

βαλεῖν τέκνοις (PROCUL DUBIO) L :]ς χεῖρα βαλειν Π⁵

I284 Ἴνῳ μανείσαν ἐκ CODD. Π³⁸ :]ως εκ Π⁵ οθ' CODD. :

οτ[Π I285 νιν CODD. Π³⁸ : FORT. OM. Π⁵ ἄλη CODD.

Π^{38C}. (MAN²) : ἀλαις Π^{38A.C} : αλαι Π⁵ I286 τάλαιν'

CODD. :]να Π I288-I289 HABENT CODD. Π³⁸ : OM. Π⁵

I290 δεινόν CODD. Π³⁸ : πημα Π⁵

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

γυναικῶν λέχος

I292 πολύπονον, ὅσα βροτοῖς ἔρεξας ἦδη κακά.

I279 Χο. τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-
 ρος, ἄτις τέκνων
 ὄν ἔτεκες ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς.
 μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος
 γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις.
 Ἴνῳ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς

I285 δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλη·
 πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνω
 τέκνων δυσσεβεῖ,
 ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,

I291-I292 γυναικῶν λέχος πολύπονον A B L P Π^{38C}. UT

VID. Π⁵ : λέχος πολύπονον γυναικῶν V I279 σίδαρος CODD. :
 σίδηρος' Π I281 ὄν CODD. : ὄν CONI. SEIDLER Π μοῖρα
 CODD. Π³⁸ : τ[]μαι Π⁵ κτενεῖς CODD. : κτᾶνεῖς Π³⁸ :
 κτενες Π⁵ I282 μίαν δὴ CODD. ET UT VID. Π⁵ : μίαν δη
 Π³⁸ : μονὰν δι Π^{38MG}. μίαν τῶν REEL. Π³⁸ : τῶν A Π⁵
 I283 γυναῖκ' ἐν P ἢ Π³⁸ : γυναικ*** L : γυναικῶν ἐν A V
 B :]ων Π⁵ : γυναῖκων VERRALL φίλοις χεῖρα βαλεῖν

]ωνλεχ[

I291

τάλαιν' ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος' η σίδη

I279

ρος' ἄτις τέκνων ὄν' έτεκες

/ άροτον' αυτόχειρι μοίραι κτάνεις

μian δηι κλω ^υμίαν τῶν πάρος

γυναῖκ' ἐν φ' [] χείρα' βάλειν τέκνοις

Ἰνώ μανείσαν' ε[] ὅς

δάμαρ νῖν' εξέπ[] ἄλαις ^{ηι}

I285

πίτνει δ' ἄ ταλαι[] ν·ω

τέκνων δυσσεβ[

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντία[] οδα ^{ου}

τέκνοις A V B Π³⁸ : φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις ALDINA :

φίλοις χεῖρα προσβαλεῖν τέκνοις P] : φίλοις χέρα προσ-

βαλεῖν τέκνοις (PROCUL DUBIO) L :]ς χεῖρα βαλεῖν Π⁵

I284 Ἰνώ μανείσαν ἐκ CODD. Π³⁸ : ὡς εκ Π⁵ I285 νιν

CODD. Π³⁸ : FORT. OM. Π⁵ ἄλη CODD. Π^{38C}. (MAN²) :

ἄλαις Π^{38A.C.} : αλαι Π⁵ I286 ἄ A B Π : ἠ L P :

ω V φόνω CODD. :]ν·ω Π I288-I289 OM. Π⁵ I288

ἀκτῆς CODD. : ἀκτῆς Π ὑπερτείνασα CODD. Π^{A.C.} :

ὑπερτείνουσα Π^C.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

δυοῖν τε παῖδοιν συνθανοῦσ' ἀπόλλυται.

I290 τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὦ
γυναικῶν λέχος

πολύπονον, ὅσα βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακῶ.

Iα. γυναῖκες, αἱ τῆσδ' ἐγγύς ἔστατε στέγης,
ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δειν' εἰργασμένη

I295 Μήδεια τοῖσδ' ἔτ', ἢ μεθέστηκεν φυγῆ;

δεῖ γάρ μιν ἦτοι γῆς γε κρυφθῆναι κάτω,

ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,

εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην.

πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονός

I300 ἀθῶος αὐτῇ πῦνδε φεύξεσθαι δόμων;

I289 τε A V B Π. : δέ P : δῆ L συνθανοῦσ'

L Π : συνθανοῦσ' RELL. I290 δῆ ποτ' CODD. : δῆτ'

EIMSLEY Π οὖν CODD. : ου Π δεινόν CODD. Π³⁸ :

πημα Π⁵ I291-I292 λέχος πολύπονον γυναικῶν V : γυν-

αικῶν λέχος πολύπονον RELL. Π^{38C}. ET UT VID. Π⁵ (πολύπον

Π^{38A.C.}) I292 ὅσα δῆ A B L P : ὅσα δῆ V Π : ὅσα

SEIDLER ἤδη CODD. : ἤδη Π]ο) Π^{MG}. I294 τοῖσδέ

γ' A V B : τοῖσιν L P Π : τοῖσί γ' V : τοῖσδ' ἔτ'

HARTUNG : τοῖσιδ' HARRISON I296 δεῖν A B : δεῖ

ΜΗΛΕΙΑ

δυσὶν τε παίδοιν ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται

Π has de with P
copy of JF Powell

τί δητ' οὐ γένοιτ' ἄν ἐτι δεῖνον

I290

ᾧ γυναικῶν λέχος

πολύπον^{ον}· ὅσα δη β[]στοίς

ερεξάς ἤδη κακα

]ων γυναῖκες αἶ τήσδ' εγγυς ἔστανε στεγης

ἄρ' ἐν·δόμοισιν ἢ τὰ δεινα εἰργασμενη·

7 Μήδεια τοῖσιν ἢ μεθέστηκεν φυγη

I295

δει γαρ νῖν ἦτοι γης γε κρυφθῆναι κάτω

ἢ πτήνον αἶραι σωμα εσ α[

ει μη τυράννων δωμασι[

πέποιθ' αποκτεινους^α [

I299

RELL. Π γῆς σφε CODD. ET TUETUR VERRALL : γῆς γε CONTI.

ELMSLEY Π (δει γαρ τανὺν ἢ γῆς σε κρυβῆναι κάτω CHR.PAT.

281) I297 ἄρα A^{A.C.} : ἄρα A^{C.} : ἄραι RELL. : αἶραι Π

σῶμ' CODD. : σωμα Π I298 εἰ μή V L P Π ET (εἰ IN RAS.)

A B : εἰ μή, A^I B² COMMATE ADDITO : ἢ μὴν VIDETUR VOLU-

ISSE I299-1300 SECL. DINDORF ET 1300 OM. Π : HABENT

CODD. I299 ἀποκτείνασα CODD. ET FORT. IDEM ETIAM Π^{C.} (MAN²)

SED POSSIS αποκτανασα : αποκτεινους Π^{A.C.}

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- I301 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὡς τέκνων ἔχω·
 κείνην μὲν οὐς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς,
 ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκώσων βίον,
 μή μοι τι δράσω' οἱ προσθήκοντες γένει,
 I305 μητρῶον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον.
- Χο. ὦ τλήμον, οὐκ οἶσθ' οἱ κακῶν ἐλήλυθας,
 Ἰᾶσον· οὐ γὰρ τοῦσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους·
 Iα. τί δ' ἔστιν; ἦ που κάμ' ἀποκτεῖναι θέλει;
 Χο. παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρῶα σέθεν.
- I310 Iα. οἴμοι τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
 Χο. ὡς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.
 Iα. ποῦ γὰρ νιν ἔκτειν'; ἐντὸς ἢ ἔξωθεν δόμων;
 Χο. πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄφη φόνον.
 Iα. χαλᾶτε κληῖδας ὡς τάχιστα, πρόσπολοι,
 I315 ἐκλύεθ' ἀρμούς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακόν,
 τοὺς μὲν θανόντας — την δε τελῶμαι δίκην.
 Μη. τί τάσδε κινεῖς κάναμοχλεύεις πύλας,
 νεκροὺς ἐρευνῶν κάμε τὴν εἰργασμένην;
 παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,

I304 μή μοι τι δράσω' CODD. II : μή νιν τι δράσ-
 ωσ' ELMSLEY : μή μοι τι δρῶσί σφ' VITELLI I305 DEL.

ΜΗΑΒΙΑ

	αλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' [1301
	κεῖνην μὲν οὐς ἐδρασε [
	εμῶν δὲ παίδων ἦλθ [
	μή μοι τι δρασσοῖ οἱ προσ [
	μητρῶιον εκπράσσοντ [1305
Χ	ω τλημον οὐκ οἴσθ' οὔ κ [
	Ἰᾶσον οὐ γὰρ τοῦσδ' ἄν εφ [
Ἰασων	τι δ' ἐστίν· οὐ πού καμ' α [
	παῖδες τεθνήσσι χεῖρι μη [
	οἶμοι τι λέξεις· ὡς μ' ἀπ [1310
	ὡς οὐκέτ' ὄντων σῶν τε [
	που γὰρ νῖν ἐκτείν' ἐντος [
	πύλ [
I [] ν	χαλ [
	ἐκλυεθ [1315
	τους μ [
Μηδει(α)	τί τᾶσδ [
	νεκρου [
	παυ [

NAUCK 1307 DEL. HOGAN ET 1307-1308 DEL. LENTING 1307

ἡ που CODD. Π^C. : οὐ που BARTHOLD Π^{A.C}. 1314 DEL.

STADTMÜLLER

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- I320 λέγ', εἴ τι βούλῃ, χειρὶ δ' οὐ φαύσεις ποτέ.
 τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἑλίου πατῆρ
 δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολέμιας χερός.
- Iα. ὦ μῦσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
 θεοῖς τε κάμοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
 ἦτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
 ἔτλης τεκοῦσα, κάμ' ἀπαίδ' ἀπώλεσας
 καὶ ταῦτα δράσασ' ἥλιόν τε προσβλέπεις
- I325
- I328 καὶ γαῖαν, ἔργον τλαῖσα δυσσεβέστατον.

-
- I389 Iα. ἀλλά σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων
 φονία τε Δίκη.
- Μη. τίς δὲ κλύει σοῦ θεὸς ἠ' δαίμων,
 τοῦ ψευδόρκου καὶ ξειναπάτου;
- Iα. φεῦ φεῦ, μυσάρᾳ καὶ παιδολέτορ.
- Μη. στεῖχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.
- I395 Iα. στείλω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.
 Μη. οὔτω θρηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.
- Iα. ὦ τέκνα φίλτατα. Μη. μητρὶ γε, σοὶ δ' οὔ.
 Iα. κάπειτ' ἔκανες; Μη. σέ γε πημαίνουσ'.

ΜΗΔΕΙΑ

[...] I320

[...]

[...]

Ιασω[...]μ[...]ς'ω'με[...]

θεοις τε και μοι[...]

ἥτις τέκνοισι σοις[...] I325

ετλης τέκουσα· κα[...]

και ταυτα δρασασ' η[...]

κα[...] I328

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] I389

[...] τει I395

[...] μαι

ΕΥΡΥΠΙΛΟΥ

- Ια. ὦμοι, φίλου χρήζω στόματος
 Ι400 παίδων ὃ τάλας προσπτύξασθαι.
 Μη. νῦν σφε προσουδᾶς, νῦν ἀσπάζη,
 τότε ἄπυσάμενος. Ια. δός μοι πρὸς θεῶν
 μαλακοῦ χρωτὸς φαῦσαι τέκνων.
 Μη. οὐκ ἔστι μάτην ἔπος ἔρριπται.
 Ι405 Ια. Ζεῦ, τὰδ' ἀκούεις ὡς ἀπελαυνόμεθ',

 Ι415 Χο. πολλῶν ταμίαι Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκίμων πόρον ἤϊρε θεός.
 Ι419 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Ι405 ἀπελαυνόμεθ' CODD. :]λαυνω VEL FORT.]λαυνω-

ΜΗΔΕΙΑ

]δαίς 1401

]αυσαί

]λαυνω 1405

]αίτα 1415

]μα 1419

μεθ' Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 243 μαῖα, πάλιν μου κρύφον κεφαλῆν,
αἰδούμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
- 245 κρύπτε· κατ' ὅσων δάκρυ μοι βάλνει,
καὶ ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται.
τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ·
τὸ δὲ μαινόμενον κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ
 μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.
- 250 Τρ. κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν πότε δη θάνατος
 σῶμα καλύψει;
 πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίοςτος.
 χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους
 φίλιας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι
- 255 καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
 εὐλυτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν
 ἀπό τ' ὕσασθαι καὶ ξυντεῖναι.
 τὸ δ' ὑπερ δισσῶν μίαν ὠδίνειν
 ψυχὴν χαλεπὸν βάρος, ὡς κἀγὼ
- 260 τῆσδ' ὑπεραλγῶ.
 βίότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις

254 ἀνακίρνασθαι A B L P V^C : ἀνακρίνασθαι

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

μ[κ[243	
αιδ[
κρ[νε[245	
κα[τα[
τογ[ναι·		
τοδ[ο[κακον[ακρατεῖ
μη[σθ[
ρ[τε[θανατος	250
[]		
		βιοτος	
		σαλλ[ους
		ρι[ασθαι
		νψυχης	255
ε[ρ[
		ξυ[
		ιαν[νειν
		ρος[καγω
		ω	260
[]		

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

φασὶ σφάλλειν πλέον ἢ τέρπειν

τῇ θ' ὑγιείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.

οὕτω τὸ λίκαν ἦσσον ἐπαινῶ

265 τοῦ μηδὲν ἄγαν·

καὶ ξυμφήσουσι σοφοὶ μοι.

Χο. γύναι γεραιά, βασίλιδος πιστῇ τροφῇ

Φαίδρας, ὀρῶμεν τάσδε δυστήνους τύχας,

ἄσημα δ' ἡμῖν ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος·

270 σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν.

Τρ. οὐκ οἶδ' ἐλέγχους· οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει.

Χο. οὐδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφου;

Τρ. ἐς ταύτῃν ἦκεις· πάντα γὰρ σιγαῖ τάδε.

Χο. ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.

275 Τρ. πῶς δ' οὔ, τριτάταν γ' οὔσ' ἄσιτος ἡμέραν;

Χο. πότερον ὑπ' ἄτης ἢ θανεῖν πειρωμένη;

Τρ. θανεῖν; ἄσιτεῖ γ' εἰς ἀπόστασιν βίου.

Χο. θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τὰδ' ἐξαρκεῖ πόσει.

262 σφάλλειν ... τέρπειν CODD. : τέρπειν ...

σφάλλειν UT VID. Π 265 OM. L : ADD. L² 269

ἡμῖν ἐστὶν ἥτις L : ἡμῖν ἥτις ἐστὶν M A B V P Π

271 S₉₉. PRO τροφ. HABET θερά. M (EXCEPTO v. 310 UBI

τροφ.) : τροφ. ETIAM Π 272 πημάτων A V P ET (πη

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

]σφα[
]πο[]ει[
[]
[]
]ιμοι
]τροφε
]υς[
]νην[
σου[]λυειν[]ν 270
TP ουκο[]ρεννε[]λει
X ουδητις[]ν[]πηματς[]φου
— ειςτουτο[]κειπανταγαρ[]ειγ[
— ωσασθ[]ει[
— πως[]υτρ[]αιανγο[]σιτοςημερᾱ 275
— ποτερονυπατ[]η[]νπειρωμενη
— θανεινα[]ει[]ου
— θαυμαστο[]ειπ[]πο[

IN RAS.) B^I : πηματς[Π : δωμάτων Μ : δειμάτων Μ²

273 ές CODD. : είς Π ταυτόν CODD. : τουτον Π

ήκεις A L P : ήκει M V B Σ(UTRUMQUE) Π σιγᾱ CODD. :

]ειγ[Π 274 γ' L P B Π : OM. M A V 277 θανειν

CODD. Π : ούκ οΐδ' WILAMOWITZ

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- Τρ. κρύπτει γὰρ ἦδε πῆμα κοῦ φησιν νοσεῖν.
- 280 Χο. ὁ δ' ἐς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων;
- Τρ. ἔκδημος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
- Χο. σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις, πειρωμένη
νόσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον φρενῶν;
- Τρ. ἐς πάντ' ἀφῆγμαι κούδεν εἴργασμαι πλέον·
- 285 οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὐδε νῦν προθυμίας,
ὡς ἂν παροῦσα καὶ σὺ μοι ξυμμαρτυρῆς
οἷα πέφυκα δυστυχοῦσι δεσπόταις.
- ἄγ', ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων
λαθώμεθ' ἄμφω, καὶ σὺ θ' ἠδίων γενοῦ
290 στυγνὴν ὄφρυν λύσασα καὶ γνώμης ὀδόν,
ἐγὼ θ' ὄπη σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην
μεθεῖσ' ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον.
κεῖ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
γυναῖκες αἶδε συγκαθιστάναι νόσον·
- 295 εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,

279-280 DELEVIT BARTHOLD 280 ἐς CODD. : εις
Π 283 πλάνην A : πλάνον RELL. Π 284 πάντ' A L
P Π : πᾶν M V B (πολλοὺς τρόπους INTERP. Σ) 285
γ' οὐδε νῦν προθυμίας CODD. Π : τὴν ἐμὴν προθυμίαν

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

- κρυπτεϊγαρηδεπη[]ουφησ[]
 — οδ' εϊςπροσωπον[]μαιρετ[] 280
 — εκδημοςω[]γαρτησ[]γχανε[]
 — σιδουκαναγκηνηπροσφερεϊςπε[]ωμ[]
 νοσονπυθεσθαιτησ[]και[]νονφρεν[]
 Τροφ εϊσπαντ' αφιγμαϊκουδενεϊργα[]
 ουμηνανησωγουδε[]προ[] 285
 ωσανπαρουσαϊαι[]αρ[]υρηϊς
]ιαπεφυκαδυστ[]δεσ[]οταιϊς
]ωφιληταιτωνπ[]ογῶ
 λαθωμεθαμφωναι[]
 στυγνηνοφρυλ[] 290
 εγωθοπησοϊμη[]
 μ[]εϊσεπαλλο[]
]εννοσειστιτω[]
 γυναικεσαιδεσ[]^{σζ}θ[]σ[]
 εϊδ' εκφοροσ[]συμφο[] 295

γρ. Σ^B 291 ἐγὼ θ' CODD. Σ Π : ἐγὼγ' BLOOMFIELD

(PUNCTO POST λύσσα, NON POST ὄδον, POSITO) 294

σζ Π^{SUPRASC.}

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

λέγ', ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῆ τόδε.

εἶέν· τί σιγαῖς; οὐκ ἐχρῆν σιγαῖν, τέκνον,
 ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχειν, εἴ τι μὴ καλῶς λέγω,
 ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.

300 φθέγγξαι τι, δεῦρ' ἄθρησον. — ὦ τάλαιν' ἐγώ,
 γυναῖκες, ἄλλως τούσδε μοχθοῦμεν πόρους,
 ἴσον δ' ἄπεσμεν τῷ πρίν· οὔτε γὰρ τότε
 λόγοις ἐτέγγεθ' ἦδε νῦν τ' οὐ πεῖθεται. —

ἀλλ' ἴσθι μέντοι — πρὸς τάδ' ἀυθαδεστέρα
 305 γίγνου θαλάσσης — εἰ θανῆ, προδοῦσα σοῦς
 παῖδας πατρῶν μὴ μεθέξοντας δόμων,
 μὰ τὴν ἄνασσαν ἰπλίαν Ἀμαζόνα,
 ἢ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο
 νόθον φρονοῦντα γνήσι', οἷσθ' ἄ νιν καλῶς,
 Ἴππόλυτον

Φα. οἴμοι.

310 Τρ. θιγγάνει σέθεν τόδε;

296 λέγ' CODD. : λεγε Π ἰατροῖς M A B V P
 L² SUPRASC. Π : ἰατρῶ L 297 ἐχρῆν σε σιγαῖν V :
 χρῆν σε μὴ σιγαῖν ν : ἐχρῆν σιγαῖν REILL. : εχρην σ[
 Π 298 ἦν IN RAS. L² : εἰ REILL. Π 302 τῶν πρίν
 CODD. : τῶν πρίν UT VID. Π (τοῖς πρίν ῥήμασιν, Σ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

λεγεωσιατρο[]πρ[]μ[]
 ειεντισιγαιζουκεχρησ[]
 αλλημ'ελεγχεινειτι[]ηκαλωςλεγω
 ητοισινευλεχθεισισυγχωρε[]νλογοις·
 φθεγξαιτιδευρ'αθηρσονωταλαιν'εγω 300
 γυναικεςαλλωςτουσδεμοχθουμενπονου[]
 ισονδαπεμεντωιπρινουτεγαρτοτ[]
 λογοιςετεγγεθ'ηδενυνδουπειθεται
 αλλισθιμεντοιπροσταδαυθαδεστερα
 γίγνουθαλασσηςειθανηπροδουσασ[]υς 305
 παιδασπατρωνμημεθεξονταςδομῶ
 ματηνανασσανιπιανΑμαζονα
 ησοιςτεκνοισιδεσποτηνεγινατο
 νοθονφρονουνταγνησιολισθανινακως
 Ιππολυτον

οιμοι

θιγγανεισεθεντοδε 310

UNDE τοῖς πρίν b^{SUPRASC.}) 303 ἐθέλγεθ' V L² P B² :
 ἐτέγγεθ' M A B γρ.L² Π : ἐπέθεθ' Σ νῦν δ' M Π
 (DE A INCERTUM) : νῦν τ' RELL. 305 γίγνη L² :
 γίγνου RELL. Π 308 ἐγείνατο CODD. : εγίνατο Π
 310 σέθεν τόδε RELL. Π : τόδ' αὖ σέθεν IN LITURA P

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

Φα. ἀπώλεσάς με, καί σε πρὸς θεῶν
 τοῦδ' ἀνδρὸς αὐθις λίσσομαι σιγᾶν πέρι.
 Τρ. ὄρᾳς; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονοῦσα δ' οὐ θέλεις
 παῖδάς τ' ὀνήσαι καὶ σὸν ἐκοῦσαι βίον.

315 Φα. φιλῶ τέκν'· ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι.
 Τρ. ἀγνάς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φορεῖς;
 Φα. χεῖρες μὲν ἀγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι.
 Τρ. μῶν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;
 Φα. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἐκοῦσαν οὐχ ἐκῶν.

320 Τρ. Θησεύς τιν' ἠμάρτηκεν ἐς σ' ἀμαρτίαν;
 Φα. μὴ δρῶς' ἔγωγ' ἐκεῖνον ὄφθεινεν κακῶς.
 Τρ. τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῦθ' ὃ σ' ἐξάγει θανεῖν;
 Φα. ἔα μ' ἀμαρτεῖν· οὐ γὰρ ἐς σὲ ἀμαρτάνω.
 Τρ. οὐ δῆθ' ἐκοῦσά γ', ἐν δε σοὶ λελεῖψομαι.

325 Φα. τί δρᾳς; βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη;
 Τρ. καὶ σῶν γε γονάτων, κού μεθήσομαι ποτε.

312 τοῦδ' ἀνδρὸς αὐθις M² B V L Π^C. (αὐθι M^{A.C.}
 P Π^{A.C.}) : τοῦδ' αὐθις ἀνδρὸς A 316 αἵματος CODD.
 Π : αἱμάτων CHR.PAT.703 φορεῖς M A Π : φέρεις
 RELL. 319 ἀπόλλυσ' CODD. : απολλυσ[]ν Π οὐχ
 ἐκῶν CODD. : ουκ εκ[Π 320 σ' CODD. : σε Π
 οφ θειην SIC Π 322 τοῦδ' ὃ H : τοῦθ' ὃ RELL. :

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

απωλεσασμεμιακαισεπροσθεων
 τουδανδροςαυθιλιισσομαισιγανπερ[
 οραιςφρονε[]ςμενευφρονουσαδ' ουθελεις
 παιδαστ' ονη[]αικαισονεκωσαιβιον
 φιλωτεκν' αλ[]ηδ' εντυχηχειμαζομαι 315
 αγναςμενωπαιχειραςαιματοςφορεις
 χειρεςμεν[]ναιφρηνδ' εχειμιασματι
 μωνεξεπακτουπημον[]εχθρωντινος
 φ[]ςμ' απολλυσ[]νουχεν[]υσανουκεν[
 θ[]ςτινημαρτημενειςσεαμαρτιᾶ 320
]εγωγεκεινονοφ θειηνακως
]νοντουσεξαιρειθανειν
]τεινουγαρειςσ μαρτανω
 ουδηθεκ[]υσαγεενδεσοιλελιφομαι·
 τιδραιςβιαζηχειροσεξαρτωμ[325
 καισωνγεγονατωνκουμεθησομαιποτε

τουτο Π 323 ἐς CODD. : εις Π 324 γ' CODD. :
 γε Π λελήφομαι V A^{SUPRASC.} : λελείφομαι RELL. :
 λελιφομαι Π 325 ἔξαρτωμένη M A B L P Π : ἔξηρ-
 τημένη V H HAUN. (CORR.v) 326 ὁῶν A V : ὁῶν γε M
 L P Π : τῶν γε B κού M Π : ού A V B L P H

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- Φα. *κάν'*, ὦ τάλαινα, σοὶ τὰδ', εἰ πεύση, *κανά*.
 Τρ. μεῖζον γὰρ ἢ σοῦ μὴ τυχεῖν τί μοι *κακόν*;
 Φα. ὀλεῖς· τὸ μέντοι *πράγμ'* ἐμοὶ τιμὴν φέρει.
 330 Τρ. *κᾶπειτα* κρύπτεις *χρήσθ'* ἰκνουμένης ἐμοῦ;
 Φα. ἐκ τῶν γὰρ *αἰσχροῦν* ἐσθλὰ *μηχανώμεθα*.
 Τρ. οὐκοῦν λέγουσα *τιμιωτέρα* φανῆ.
 Φα. ἄπελθε πρὸς θεῶν *δεξιᾶς* τ' ἐμῆς μέθες.
 Τρ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι δῶρον οὐ δίδως ὀ *χρήν*.
 335 Φα. δῶσω· σέβας γὰρ *χειρὸς* αἰδοῦμαι τὸ σόν.
 Τρ. *σιγῶμ'* ἂν ἦδη· σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος.
 Φα. ὦ *τλήμον*, οἶον, *μητηρ*, ἠράσθης ἔρον,
 Τρ. ὃν ἔσχε *Ταύρου*, τέκνον, ἠ' τί φης τόδε;
 Φα. σύ τ', ὦ *τάλαιν'* ὄμαιμε, *Διονύσου* δάμαρ,
 340 Τρ. τέκνον, τί *πάσχεις*; *συγγόνους* *κακορροθεῖς*;
 Φα. *τρίτη* δ' ἐγὼ *δύστηνος* ὡς *ἀπόλλυμαι*.
 Τρ. ἔκ τοι *πέπληγμαι*· *ποῦ* *προβήσεται* λόγος;

328 μὴ τυχεῖν CODD. : γ' ἀμπλακεῖν HARTUNG

330 *χρήσθ'* CODD. Π : *χρηστά* M (POST *χρηστά* SPATIUM
 VACUUM : SUPPL. M²) 331 ἐσθλῶν *αἰσχροῦ* M A B V P N
 D O Σ Π (*αἰσχροῦ* IN RAS.) L : *αἰσχροῦν* ἐσθλὰ . . IN
 Σ, UNDE M² B² 332 οὐκ ἦν H (VOLUIT ἦν) : οὐκοῦν
 RELL. Π 333 τ' CODD. Π^{SUPRASC.} : δ' Π^{A.C.}

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

]ωταλαινασοιταδειπευσηικ[]α
]ονγαρη[]μητυχειντιμοικακο[
]τομεντοιπραγμενοιτιμνηφε[
]ε[]τακρυπτειςχρησθ'ικνουμενησεμ[330
 εκτων[]εσθλωναισκραμηχανωμεθα
 ουκουνλεγουσατιμιωτεραφανηι
 α[]ελθεπρο[]θεωνδεξιαςδ'εμηςμεθες
 ουδητεπει[]οιδωρονουδιδωσοχη —
 δωσωσεβασγαρχειροςαιδουμαιτοσον 335
]ιγῶμ'ανηδησοςγαρουντευθενλογος
 ω[]λημονοϊονμητερηράσθησερων^ο
 ο[]εχεταυρουτεκνονητιφήςτοδε
 συτω[]α[]α[]ν'ομαιμεΔιονυσουδαμαρ
 τεκνοντιπασχειςσυγγονουςκα[]ορο[340
 τριτηδεγδυστηνοςωςαπολλυμαι
 εκ[]πεπληγμαιποι[]βησεται[

δεξιάν .. ἐμήν B² O NAP. IN SCOLIIS : δεξιᾶς .. ἐμῆς
 RELL. Π 337 ὦ τλήμον, οἶον, μήτερ RELL. Π : ὦ μήτερ
 οἶον τλήμον V HAUN. N ἔρον CODD. Π^S : ἔρων Π^{A.C.}
 338 ἔσχε CODD. Π^S : εχε Π^{A.C.} ταῦρον B² (ταῦρον
 M^{A.C.}) EX Σ, QUI εἰς τὸν ταῦρον INT. : ταῦρου RELL. Π
 (Ταῦρου MURRAY) 339 σὺ δ' M A B : σύ τ' RELL. T /

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Φα. ἐκεῖθεν ἡμεῖς, οὐ νεωσί, δυστυχεῖς.

Τρ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἄ βούλομαι κλύειν.

Φα. φεῦ·

345 πῶς ἂν σύ μοι λέξεις ἀμὲ χρὴ λέγειν;

Τρ. οὐ μάντις εἰμὶ τάφανῃ γνῶναι σαφῶς.

Φα. τί τοῦθ', ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους, ἔραῖν;

Τρ. ἥδιστον, ὦ παῖ, ταύτῳ ἀλγεινόν θ' ἅμα.

Φα. ἡμεῖς ἂν εἴμεν θατέρῳ κεχρημένοι.

350 Τρ. τί φῆς; ἔραῖς, ὦ τέκνον; ἀνθρώπων τίνας;

Φα. ὅστις ποθ' οὗτός ἐσθ', ὃ τῆς Ἀμαζόνος . . .

Τρ. Ἴππόλυτον αὐδᾶς;

Φα. σοῦ τὰδ', οὐκ ἐμοῦ κλύεις.

Τρ. οἴμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας.

γυναῖκες, οὐκ ἀνασχέτ'· οὐκ ἀνέξομαι

355 ζῶσ'· ἐχθρὸν ἦμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος.

ρίψω μεθήσω σῶμ', ἀπαλλαχθήσομαι

βίου θανοῦσα· χαίρετ'· οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.

343 οὐκεῖθεν L^{A.C.} : ἐκεῖθεν RELL. Π ὃ νεωσί

M^I : οἱ νεωσί M² : οὐ νεωσί RELL. Η : καὶ νεωσί

γρ. Σ, UNDE κού νεωσί CONI. WECKLEIN 344 οἶδ' ἄ (ῶν

M^{SUPRASC.}(MAN²)) CODD. :]υ[Π 345 λέξεις

CODD.(SIC ETIAM AR.EQU.I6 APUD CODD.) :]εξίας Π

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

εκειθ[]νημειζουνεω[]στυχεις
]τιμαλ[]υ[]υ[

φεν
]υ[]εξιαςαμεχρηλεγε[

345

ουμαντ[]ιμιταφανηγν[]ναι[

τιτουθοδηλεγουσινανθρωπ[

ηδιστον ωπαιταυτοναλγ[

ημειζανειμενθατερ[

]φησεραςωτεκνονανθρω[

350

οστιςποθουτος[

— Ιππολυτον[]υ[

— σο[]ταδου[]μουκλυεις

— οιμοιτιλεξειστεκνονως[]απωλεσας

γυναικεςουκανασχ[]τουκ[]εξο[

ζωσαεχθρονη[]ρε[

355

ριφωμεθησω[]λλ[]μαι

βιουθανουσα[]ουκ[]εγω

κρή Μ Β V (SIC AR.) : κρήν VEL έχρήν A L P H Π ET FORT.

Σ : κρής BERGK 347 δή OM. H 348 ηδιστον ω SIC Π

349 ήμεν A V N O : είμεν RELL. Π 354 ούκέτ' άνασχετά

V : ούκ άνασχετ' RELL. Π : ούκέτ' άνασχετ' NAUCK

355 ζωσ' CODD. : ζωσα Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

οἱ σὺφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως
 κακῶν ἐρώσι. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἦν θεός,
 360 ἀλλ' εἴ τι μεῖζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ,
 ἢ τήνδε κάμῃ καὶ δόμους ἀπάλεσεν.

Χο. ἄλιες ὦ, ἔκλυες ὦ,

ἀνήμουστα τᾶς

τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένης;

— ὀλοίμαν ἔγωγε, ἴπριν σᾶν φιλίαν

365 κατανύσαι φρενῶν. ἴ ἰώ μοι, φεῦ φεῦ.

376 θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διέφθαρται βίος.

καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν

πράσσειν κάκιον· ἔστι γὰρ τό γ' εὔφρονεῖν

πολλοῖσιν· ἀλλὰ τῆδ' ἀθρητέον τόδε·

380 τὰ χρῆστ' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν,

359 κακῶς B V² N HAUN : κακῶν RELL. Π 364

Προ. PRAEF. V 364-371 PARAGRAPHOS ADD. MURRAY

364-365 φιλίαν φρενῶν HABERE Σ CENSET MURRAY, φλίαν

φρένα ALII (UNDE φλίαν...φρένα B, φιλίαν...φρενῶν B) :

φιλίαν...φρενῶν RELL. (φλίαν l. IN RAS. P) FORT. ETIAM

Π : σᾶν, φλία, ELMSLEY : σαῖν φλίαιν VERRALL

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

οισαφρονες[]εκο[]αλλομωσ
 κακωνερωσι Κυπρις[]νθ[
 αλλει τιμειζοναλλογιγνε[]θεου 360
 ητηνδεκαμεκαιδομο[]ς[]ωλεσεν

αιεσωεκλυεςω

ανηκούστατάς

τυραννουπαθεα[]θρε[

ολοιμανεγωγεπρ[

καταν[]αιφρενων

ιωμοίμοιφ[] 365

θνητ[]ρ[]ηδιεφθαρταιβιος 376

κ[]οιδοκο[]ουκαταγνωμησφυστ[

πρασ[]ινκακιονεστιγαρτογευφρονε[

πολλοισιναλλατηδαθρητεοντοδε

αχρηστεπι[]μεσθακαιγιγνωσκομεν 380

365 κατανύσαι B Σ FORT. Π (-νύσαι) A λ : καταλύσαι L

ET P : καταλύσαι M V Σ RECENS ἰώ μοι M A B : ἰώ

μοι μοι L^{ANTE RAS.} Π (ITA UT ἰώ MONOSYLLABUM SIT, UT IN

COND. SAEPISSIME) : οἴμοι οἴμοι V : ὄμοι ὄμοι H

379 τάδε M P (IN M FORT. REPICTUM) : τόδε RELL. Π

380 ἄ χρήστ' V N HAUN. Π : τὰ χρήστ' RELL.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

οὐκ ἐκπονοῦμεν δ', οἱ μὲν ἀργίας ὑπο,
οἱ δ' ἠδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
ἄλλην τιν'. εἰσὶ δ' ἠδοναὶ πολλαὶ βίου,
μακρὰ τε λέσχει καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν,
385 αἰδώς τε. δισσαὶ δ' εἰσὶν, ἥ μὲν οὐ κακὴ,
ἥ δ' ἄχθος οἴκων. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,
οὐκ ἂν δύ' ἦσθην ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.

ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦσ' ἐγώ,
οὐκ ἔσθ' ὅποῖω φαρμάκῳ διαφθερεῖν
390 ἔμελλον, ὥστε τοῦμπαλιν πεσεῖν φρενῶν.
λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν·
ἐπεὶ μ' ἔρωσ ἔτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως
κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν. ἠρξάμην μὲν οὖν
ἐκ τοῦδε, σιγᾶν τήνδε καὶ κρύπτειν νόσον.
395 γλώσση γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἥ ἄθραϊτα μὲν
φρονήματ' ἀνδρῶν νοθετεῖν ἐπίσταται,

38I κούκ ἐκπονοῦμεν L² Π : οὐκ ἐκπονοῦμεν V
N : οὐκ ἐκπονοῦμεν δ' M A L^I P B ἀργίας CODD. :
αργειας Π 382 προσθέντες M B N : προθέντες A B²
V L P Π (προτιμήσαντες M^{SUPRASC.}) 386 οἴκων CODD. :
οικον Π 387 ἔχοντα A : ἔχοντε RELL. Π πράγ-
ματα A B : γράμματα RELL. : γραματα Π 388

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτηται κακά.
 τὸ δεύτερον δὲ τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν
 τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προουνοησάμην.
 400 τρίτον δ', ἐπειδὴ τοῖσιδ' οὐκ ἐξήνυτον
 Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξέ μοι,
 κράτιστον - οὐδεὶς ἀντερεῖ - βουλευμάτων.
 ἐμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
 μήτ' αἰσχρὰ δρῶση μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
 405 τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε δυσιλεᾶ,
 γυνή τε πρὸς τοῖσιδ' οὔσ' ἐγίγνωσκον καλῶς,
 μίσσημα πᾶσιν. ὡς ὄλοιτο παγκάκως
 ἥτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη
 πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων
 410 τὸδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν.
 ὅταν γὰρ αἰσχρα τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῆ,
 ἢ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς γ' εἶναι καλὰ.

398 τε τὴν M A B : δὲ τὴν REIL, Π 400 τοῖσιν

CODD. Π : τοῖσιδ' VALCKENAER 402 οὐδεὶς M² A B V L

P Π : οὐδεῖ M^I 403 γάρ CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : μέν Π⁹⁷⁷²

405 OM. Π⁹⁷⁷² ἤδη (ἤδη) M A B Π : ἤδειν V B² L P

406 τε L P Π⁹⁷⁷² : δέ M A V Π⁵⁰⁰⁵ 407 ὡς V B² L P :

ὥστ' M A B Π⁵⁰⁰⁵ : ὥστε Π⁹⁷⁷² 407(A) ὅτ' ἔχρος εἶην

ΠΠΟΛΥΤΟΣ

αυτηδουφ' αυτηςπλειιστ[]κεκτηταιλιακα
 τοδευτερονδετηνανοιανευφερε[]ν
 τωισαφρονειννικωσαπρουν[]μη
 τριτονδεπειδητοισινουκεξη[]ν 400
 Κυπρ[]νκρατησαικατθανε[]
]ρατ[]τονουδεισαντερειβ[]
 εμοιγαρε[]ημητελανθανεινκ[]
 μηταισχαδρω[]
 τοδ'εργονηδητ[] 405
 γυνηδεπροστοισ[]
 μιση[]πασινωστολ[]
 ητ[]προσανδρασηρ[]νλεχη
 πρωτηθυραιουσε[]ομων
 τοδηρ[]εθλιαισιγιγνεσ[]ν 410
 οτανγ[]ραισχατοισινεσ[]οκη.
 ηκαρταδοκειτοιςκακ[]ς[]ε[]να[]λα

τοις εμοισι φιλτάτοις Π⁹⁷⁷² 408 λέχη CODD. : λεχη
 Π⁵⁰⁰⁵ : λέχος Π⁹⁷⁷² 409 πρώτη CODD. Π⁵⁰⁰⁵ :
 πρώτους Π⁹⁷⁷² : 410 θηλειαισι CODD. Π⁹⁷⁷² : θηλιαισι
 Π⁵⁰⁰⁵ 4II-2 OM. Π⁹⁷⁷² : 4I2 δόξη (VEL δόξη) M A V
 B : δόξει A² B² : δοκει Π : γ' M V B:UT VID. Π :
 OM. A L P

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

μισῶ δὲ καὶ τὰς σάφρονας μὲν ἐν λόγοις, . . .
 λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κειτημένας.
 415 αἰ πῶς ποτ', ὧ δέσποινα ποντίεα Κύπρι,
 βλέπουσιν ἐς πρόσωπα τῶν Ξυνευενετῶν
 οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν Ξυνεργάτην
 τέραμνά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἀφῆ;
 ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλαι,
 420 ὡς μήποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ἄλλω,
 μὴ παῖδας οὐς ἔτικτον· ἄλλ' ἐλεύθεροι
 παρρησίᾳ θάλλοντες οἰκοῖεν πόλιν
 κλεινῶν Ἀθηῶν, μητρὸς οὐνεκ' εὐκλεεῖς.
 δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, κὰν θρασύσπλαγχνός τις ᾖ,
 425 ὅταν Ξυνειδῆ μητρὸς ἢ πατρὸς κακᾶ.

415 αἰ RELL. : αἰ M : αἰ P⁵⁰⁰⁵ : κα[P⁹⁷⁷²
 ποτ' CODD. P^{5005C} : ποθ' P^{5005A.C.} : ποτέ P⁹⁷⁷² 416
 ἐς CODD. : εἰς P⁵⁰⁰⁵ P⁹⁷⁷² : 417 φρίσσουσι CODD. P⁹⁷⁷² :
 φρίττουσι P⁵⁰⁰⁵ Ξυνεργάτην CODD. P⁵⁰⁰⁵ : -συνεργάτην
 P⁹⁷⁷² : 418 τέραμνα L P⁹⁷⁷² : τέρεμνά RELL. P⁵⁰⁰⁵ τ'
 CODD. P⁵⁰⁰⁵ : τε P⁹⁷⁷² : ποτε CODD. P⁵⁰⁰⁵ : τότε
 P⁹⁷⁷² : 419 τοῦτ' CODD. : τοῦτο P⁵⁰⁰⁵ P⁹⁷⁷² ἀποκτενεῖ
 M B V : ἀποκτείνει A L P. P⁹⁷⁷² : αποκτείνει P⁵⁰⁰⁵

ΠΙΠΟΛΥΤΟΣ

μι αδε και τα σωφρονας [] εν εν λογοις
 λαθραιδε [] ολμας ουκαλας κηκτημενας
 αι πωσποθ' ωδεσποιναπ [] ντιακυ 415
 βλεπουσιν εις προσωπατω [] υνευετω
 ουδε σκοτον φριττουσι τονε [] νεργατη
 τερεμνατοι κωνμηπο [] εφθογγηναφηι
 ημας γα ραυτο του τοαποκτειναι φιλα []
 ως μηποτ' ανδρα τονε μονα ισχυνασα [] 420
 μη παιδα σου σε τι κτοναλλ' ελευθεροι
 παρρησιαι θαλλοντες οι κιοι εν πολιν
 κλειων Αθ [] μητρος ουνε κευ κλειεις
 δουλοι παρ ανδρα κινθρα συσπλαγχνοσ τισηι
 οταν ευνειδη μητροση πατροσ κωια 425

φλαι CODD. Π5005 : γ [υ] ναι Π9772 420 μήποτ' CODD.

Π5005 : μήποτε Π9772 αίσχύνασ' αλώ CODD. : αισχυνασα [

Π5005 : αίσχύνασα αλώ Π9772^C. : αίσχύνασα αλώ Π9772^{A.C}.

422 οίκοθεν πόλιν CODD. Π5005 : οίκωσον πέδον Π9772

423 κλειων CODD. Π9772 : κλειων Π5005 ουνεκ' CODD.

Π5005 : ουνεκα Π9772 424 γάρ CODD. : παρ Π

θρασύσπλαγχνός CODD. Π : θρασύστομός DIOG. LAERT. 4,51.

ΕΥΡΠΠΛΟΥ

μόνον δὲ τοῦτό φασι' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
 γνώμην δίκαιαν κάγαθὴν, ὅτῳ παρῆ.
 κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην', ὅταν τύχη,
 προθεὶς κάτοπτρον ὥστε παρθένω νέα
 χρόνος· παρ' οἷσι μήποτ' ὄφθειν ἐγώ.

431 Κο. φεῦ φεῦ· τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχοῦ καλὸν

403 ἐμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
 μήτ' αἰσχρο δρώση μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.

405 τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ,
 γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὔσ' ἐγίνωσκον καλῶς,
 μίσσημα πᾶσιν. ὡς ὄλοιτο παγιάκως
 ἦτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη
 πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων

410 τὸδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν.

426 δέ CODD. Π : δὲ καὶ L τοῦτό φασι' CODD. Π :
 φασι τοῦθ' STOB.90.II. 427 ὅτῳ CODD. Π : ὅταν STOB.
 430 μήποτ' ὄφθειν CODD. : μη προσοφθειν Π 403 γάρ
 CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : μὲν Π⁹⁷⁷² καλὰ CODD. : κακά Π 405
 OM. Π 406 τε L P Π⁹⁷⁷² : δέ M A V Π⁵⁰⁰⁵ οὔσ' ἐγίνω-
 νωσκον CODD. : οὔσα ἐγίνωσκον Π 407 ὡς V B² L P :

ΠΙΠΟΛΥΤΟΣ

μονονδέτουτόφασ' αμιλλᾶσθαιβιωῖ

]ωμηνδικαιάνκαγαθηνοτωίπαρηι

]ς[]θητωνεξεφηνοταντυχ[

]κατόπτρονωστεπαρθ[

]ρ[]σιμήπρόσφθεινηε[

]σάφρονωςαπανταχ[

431

έμοι μέν εἴη μήτε λανθάνειν κακά

403

μήτ' αἰσχρά δρώσῃ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.

404

γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὔσα ἐγίνωσκον καλῶς

406

μίσημα πᾶσιν· ὥστε ὄλοιο πανκάλως,

ὄτ' ἐχρὸς εἶην τοῖς έμοῖσι φιλτάτοις.

407α

ἦτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατο αἰσχύνειν λέχος

πρώτους θυραλους· έγ δε γενναίων δόμων

τόδ' ἤρξε θηλείαισι γίνεσθαι κακόν.

410

ὥστ' M A B Π⁵⁰⁰⁵ : ὥστε Π⁹⁷⁷² ὄλοιο πανκάλως CODD.:

ὄλοιο πανκάλως Π 407α ADD. Π 408 ἤρξατ' CODD. :

ἤρξατο Π λέχη CODD. : λεχη Π⁵⁰⁰⁵ : λέχος Π⁹⁷⁷²

409 πρώτη CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : πρώτους Π⁹⁷⁷² ἐν CODD. :

έγ Π 410 θηλείαισι CODD. Π⁹⁷⁷² : θηλιαισι Π⁵⁰⁰⁵

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

ὅταν γὰρ αἰσχρα τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῆ,
 ἧ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς γ' εἶναι καλά.
 μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
 λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κερτημένας.
 415 αἰ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι,
 βλέπουσιν ἐς πρόσωπα τῶν ξυνευενετῶν
 οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην
 τέραμνά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἀφῆ;
 ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλαι,
 420 ὡς μήποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνας' ἀλῶ,
 μὴ παῖδας οὐς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλεύθεροι
 παρρησίᾳ θάλλοντες οἰκοῖεν πόλιν
 425 κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς οὐνεκ' εὐκλειεῖς.

411-412 HABENT CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : OM. Π⁹⁷⁷² 415 αἰ
 RELL. : αἰ M : αἰ Π⁵⁰⁰⁵ : κα[Π⁹⁷⁷² ποτ' CODD.
 Π^{5005C} : ποθ' Π^{5005A.C} : ποτέ Π⁹⁷⁷² 416 ἐς CODD. :
 εἰς Π⁵⁰⁰⁵ Π⁹⁷⁷² ξυνευενετῶν CODD. : συνευενετῶν Π
 417 φρίσσουσι CODD. Π⁹⁷⁷² : φριττουσι Π⁵⁰⁰⁵ ξυνεργ-
 άτην CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : συνεργάτην Π⁹⁷⁷² 418 τέραμνά L
 Π⁹⁷⁷² : τέρεμνά RELL. Π⁵⁰⁰⁵ τ' CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : τε
 Π⁹⁷⁷² ποτε CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : τότε Π⁹⁷⁷² 419 τοῦτ'

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

μισῶ δὲ καὶ τὰς σάφρονας μὲν ἐν λόγοις 413
 λαθραῖ δὲ τόλμας οὐ καλὰς κερκτημένας.
 κα[] πῶς ποτὲ ὦ δέσποινα ποντῖα Κύπρι 415
 βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν συνευνετῶν
 οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν συνεργότην
 τέραμνά τε οἴκων, μὴ τότε φθογγὴν ἀφῆι.
 ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἀποκτείνει γ[]ναί.
 ὡς μήποτε ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασα ἄλῳ 420
 μὴ παῖδας οὐς []τικτον, ἀλλ' ἐλεύθεροι
 παρρησίαι θάλλοντες οἴκων πεδον
 κλεινῶν Ἀθηνῶν μητρὸς οὔνεκα ε[]μλεεῖς. 423

CODD. : τοῦτο Π⁵⁰⁰⁵ Π⁹⁷⁷² ἀποκτενεῖ M B V : ἀποκτείνει A
 L P Π⁹⁷⁷² : αποκτείνει Π⁵⁰⁰⁵ φίλαι CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : γ[]ναί
 Π⁹⁷⁷² 420 μήποτ' CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : μήποτε Π⁹⁷⁷² αἰσχύνασ'
 ἄλῳ CODD. : αἰσχύνασα ἄλῳ Π^{9772C}. : αἰσχύνασα ἄλῳ Π^{9772A.C.} :
 αἰσχύνασα[Π⁵⁰⁰⁵ 422 παρρησίαι CODD. Π⁵⁰⁰⁵ Π^{9772C}. (MAN^I) :
 παρουσίαι FORT. SIC PRIMITIVUS Π⁹⁷⁷² 422 οἴκοῦεν πόλιν CODD.
 Π⁵⁰⁰⁵ : οἴκων πεδον Π⁹⁷⁷². 423 κλεινῶν CODD. Π⁹⁷⁷² :
 κλεινῶν Π⁵⁰⁰⁵ οὔνεκ' CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : οὔνεκα Π⁹⁷⁷²

ΕΥΡΠΠΛΟΥ

456 ἔρωτος εἶνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ

458 στέργουσι δ', οἶμαι, ξυφορᾶ νικῶμενοι

492 τὸν εὐθὺν ἐξειπὸντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.
εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ 'πί συμφοραῖς βίος
τοιαῖσδε, σώφρων δ' οὐσ' ἐτύγχανες γυνή,
495 οὐκ ἂν ποτ' εὐνής οὐνεχ' ἠδονῆς τε σῆς
προσῆγον ἂν σε δεῦρο· νῦν δ' ἄγων μέγας
σῶσαι βίον σόν, κούκ ἐπίφθονον τόδε.

Φα. ὦ δεινα λέξασ', οὐχὶ συγκλήσεις στόμα
καὶ μὴ μεθήσεις αὐθις αἰσχίστους λόγους;

500 Τρ. αἴσχρο', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἐστὶ σοι.
κρεῖσσον δὲ τοῦργον, εἴπερ ἐκώσει γέ σε,
ἢ τοῦνομ', ὧ σὺ κατθανῆ γαυρουμένη.

Φα. καὶ μὴ σε προς θεῶν εὔ λέγεις γάρ, αἰσχροὰ δέ
πέρα προβῆς τῶνδ'· ὡς ὑπείργασμαι μὲν εὔ

505 ψυχὴν ἔρωτι, τᾶσχροὰ δ' ἦν λέγῃς καλῶς,

456 οὐνεκ' CODD. : εινεκ Π ξυφορᾶ L P :

ξυμ[Π : συμφορᾶ REILL. : συμφοραῖς CHR. PAT. IO65

495 ἔνεχ' P : οὐνεχ' REILL. Π 497 κούκ CODD. : και

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

ερωτοςεινεκαλλομ[456

]ξυμ[458

]ντας[492

]ηπισ[

]ωνδ' ου[

]ησουνε[495

]ε[]υρονυ[

]καιουκε[]φθονο[

]ουχισυνκλη[]ειστομ[

]εισαυθισαισ[]τουςλογ[

]μεινωτωνκακωνταδεστισ[500

]ουργονειπ[]ρεκωσει[

]θανηιγαυρουμενη[

]θεωνευλεγεισγαραισχυρ[

περαπρο[]υπειργασμαιμε[

φυχηνερωτιτα[]δηνλεγησκαλως 505

ουκ Π 498 συγιλήσεις Α : συνκλη[]εις Π : συγιλεί-

σεις REll. 500 κακῶν M^I V^I UT VID. Π : καλῶν M² V² A B

L P 503 γάρ A B L P Π : OM. M V H (μέν V²)

ΕΥΡΥΠΙΛΔΟΥ

ἔς τοῦθ' ὁ φεύγω νῦν ἀναλωθήσομαι.

Τρ. εἴ τοι δοκεῖ σοι, χρῆν μὲν οὐ σ' ἀμαρτάνειν·

εἰ δ' οὖν, πειθοῦ μοι· δευτέρα γὰρ ἡ χάρις.

ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελητήρια

510 ἔρωτος, ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω,

ἃ σ' οὐτ' ἐπ' αἰσχροῖς οὐτ' ἐπι βλάβῃ φρενῶν

παύσει νόσου τῆσδ', ἦν σὺ μὴ γένη κακῆ.

δεῦ δ' ἐξ ἐκείνου δὴ τι τοῦ ποθομένου

σημεῖον, ἢ λόγον τιν' ἢ πέπλων ἄπο

515 λαβεῖν, συνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν.

579 φάτις δωμάτων.

ἔνεπε δ' ἔνεπέ μοι, τί ποτ' ἔβα κακίον;

Φα. ὁ τῆς φιλίππου παῖς Ἀμαζόνος βοᾷ

Ἴππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακῆ

585 Χο. ἀχάν μὲν κλύω, σαφές δ' οὐκ ἔχω·

γεγωνεῖ δ' ὄπα

506 ἔς CODD. : εἰς Π ἀλωθήσομαι V N : ἀναλω-

θήσομαι REll. Π 507 σ' CODD. : με Π 508 πειθοῦ M :

πειθοῦ REll. Π 510 ἦλθε δ' ἄρτι CODD. : ἀρτι δ ἦλθε Π

511 σ' M^I A B V L P Π : θ' M² 514 λόγον M A B L P Π :

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

εἰς τούθ' ὀφειγῶ [] ὑναναλωθήσομ []
] δοκίσοι χρημένον ἡμεῖσιν []
 εἰδὸν πιθουμοῖδευτε [] ἀρηχ []
] στ [] κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτ []
 ἐρωτος ἀρτιδηλθεμοί [] 510
 ἀσούτε παίσχοιζουτ []
 παυσεῖνοσουτησδ' ἦν []
 δεῖδεξε κείνου δητιτου []
 σημειονηλογον [] νη []
 λαβειν [] ναφαίτεκ [] 515

φατις [] 579

— ἐνεπε []

ο τῆς φιλιππο []

/ ππολυτος αυ []

γ ἰαν με [] 585

γεγω []

λόγων V : AUT λόγον AUT FORT. λόγων Σ : πλόκον REISKE

580 ἔνεπε δ' ἔνεπε CODD. : ἔνεπέ δ' ἔνεπε MURRAY UT VID.

Π 585 ἰαχάν CODD. : ἀχάν EIMSLEY : γρ. ἰωάν Σ, UNDE

ἰάν WEIL Π γ Π^{MG}.

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

διὰ πύλας ἔμολεν ἔμολε σοι βοά.

Φα. καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,

590 τὴν δεσπότην προδοῦσαν ἔξαυδᾶ λέχος.

Χο. ὦμοι ἐγὼ κακῶν· προδέδοσαι, φίλα.

τί σοι μῆσομαι;

τὰ κρυπτὰ γὰρ πέφηνε, διὰ δ' ὄλλυσαι

Φα. αἰαῖ, ἐ ἔ.

595 Χο. πρόδοτος ἐκ φίλων.

Φα. ἀπώλεσέν μ' εἰποῦσα συμφορὰς ἐμάς,

φίλως, καλῶς δ' οὐ τήνδ' ἰωμένη νόσον.

Χο. πῶς οὔν; τί δράσεις, ὦ παθοῦς' ἀμήχανα;

Φα. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· κατθανεῖν ὅσον τάχος,

600 τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄμος μόνον.

Ιπ. ὦ γαῖα μητέρα ἡλίου τ' ἀναπτυχαί,

οἶων λόγων ἄρρητον εἰσήμιουσ' ὄπα.

Τρ. σιγήσον, ὦ παῖ, πρὶν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς.

604 Ιπ. οὐκ ἔστ' ἀκούσας δεῖν' ὅπως σιγήσομαι.

591 Χο. ANTE προδέδοσαι M HAUN. : ANTE ὦμοι RELL. ET
 FORT. Π 592 μῆσομαι L P N D ET. LEMMA Σ Π : μνήσομαι A :
 μητίσομαι M V A^{SUPRASC.} 594 αἰαῖ, ἐ ἔ M A L P : αἰαῖ V :
 ἐ ἔ B Π 597 φίλως, καλῶς δ' οὐ A B P Π^{C. (MAN²)} : φίλως

ΠΙΠΟΛΥΤΟΣ

δια π[
 και μην σαφω[
 την δεσποτου π[590
]* [] οι εγ[
] οι μησ[
 :] ρυπτα[

—/ ^{εε}
 προδοτ[]ς εκ φιλω[595

Φαιδ(ρα) απωλεσεν μ' ειπ[
 φιλωσ καλωσ δ' ου τη[
 X [] πως ουγ τι δρασ[]ς ω π[
ουκ οιδα πλην εν κατθαν[
των νυ[] παροντων πημ[600

ω γαια μ[]τερ ηλιου τ αναπτυ[
οι[] ρρητον εισηκ[
] π[] εν τιν' α[
] ν' οπ' ε[604

καλωσ ου Π^{A.C.} : φίλωσ μὲν καλῶσ δ' ού M V : φίλωσ μὲν
 ού καλῶσ δ' ἰωμένη I² (μὲν ού καλῶσ IN RAS.) 598 πῶσ οὖν
 CODD. II : τί γοῦν CHR. PAT. 610 ET 1830 : τί οὖν KIRCHHOFF
 600 PARAGRAPHUM HABET II : OM. CODD.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

616 Ιπ. ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν
 γυναῖκας ἐς φῶς ἡλίου κατώμισσας;
 εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος,
 οὐκ ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε,
 620 ἀλλ' ἀντιθέοντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοῦς
 ἢ χρυσὸν ἢ σίδηρον ἢ χαλκοῦ βάρος
 παίδων πρίασθαι σπέρμα, τοῦ τιμήματός
 τῆς ἀξίας ἕκαστον, ἐν δὲ δώμασιν
 624 ναίειν ἐλευθέροισι θελειῶν ἄτερ.

664 ὄλοισθε. μισῶν δ' οὔ ποτ' ἐμπλησθήσομαι
 γυναῖκας, οὐδ' εἴ φησί τις μ' αἰεὶ λέγειν.
 αἰεὶ γὰρ οὖν πῶς εἰσι κάκεῖναι κακαί.
 ἢ νῦν τις αὐτὰς σφρονεῖν διδάξάτω,

617 γυναῖκας CODD. : γυνακας Π ἐς CODD. : εις

Π κατώμισσαι P : κατώμισσας REll. : κατοικισσας Π 619

χρῆν CODD. : χρῆ Π τόδε CODD. : τεκνα Π 620 ἀντι-

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

ω Ζευ τι δη κιβδηλον 616

ανθρωποις κακον γυναικας

εις φως ηλιου κατοικισας

ει γαρ βροτειον ηθελες σπει

ραι γενος ουκ εκ γυναικων

χρη παρασχεσθαι τεκνα

αλλ εντιθεντα σοισιν εν 620

ναοις βροτους η χρυσον

η σιδηρον η χαλκου βαρος

παιδων πριασθαι σπερμα

του τιμηματος της αξιας

εκαστον εν δε δωμασιν ναιειν

ελευθεροισι θηλειων ατερ. 624

ὄλοισθε· μισῶν δ' οὔπο[664

γυναῖκας, ουδ' εἰ φησ[ι]ς μ' [

ἀεὶ γὰρ οὖν πῶς εἶσι κἀκεῖναι[

ἢ νῦν τις αὐτὰς σαφρονεῖν δ[

θέντας CODD. : εντιθεντα 621 ἢ χαλκὸν ἢ σίδηρον ἢ χρυσοῦ

L P B STOB.73.30. : ἢ χρυσοῦν ἢ σίδηρον ἢ χαλκοῦ REILL. (χαλκ-

οῦν A²) ET Π 666 οὖν πῶς CODD. Π : οὕτως STOB.73.3

ΕΥΡΗΣΙΑΔΟΥ

668 ἢ κάμ' ἑάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν αἰεί.

II65 ὅτου κατήσχυν ἄλοχον ὡς πατρός βία;

Αγ. οἰκέτος αὐτὸν ὤλεσ' ἀρμάτων ὄχος

ἀραί τε τοῦ σοῦ στόματος, ἄς σὺ σῶ πατρὶ

πόντου κρέοντι παιδὸς ἡράσω πέρι.

Θη. ὦ θεοὶ Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατὴρ

II70 ὀρθῶς, ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων.

πῶς καὶ διώλετ'; εἶπέ· τῷ τρόπῳ Δίκης

ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχύναντ' ἐμέ;

Αγ. ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας

φήμτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας

II75 κλαίοντες· ἦλθε γὰρ τις ἄγγελος λέγων

ὡς οὐκέτ' ἐν γῆ τῆδ' ἀναστρέφοι πόδα

Ἴππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φύγας ἔχων.

ὁ δ' ἦλθε ταῦτ' ὀδύων ἔχων μέλος

II79 ἡμῖν ἐπ' ἀκτῆς· μυρία δ' ὀπισθόπους

II65 ἐκ V P. : ὡς M^I A B L. : ὡς τοῦ M² SUPRASC.

II69 ἦσθ' CODD. : ἦσθα Π. II72 ῥόπτρον. CODD. :]οπρον

Π. αἰσχύναντ' ἐμέ M A : αἰσχύναντά με M² V B L P. :

ἡ κ' αὖ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαί· 668

]ν ὡς πατρός βια[II65

]ρημάτων οχος

]ατος ἄς σὺ σῶι πατρι

]αίδος ἤρασσ περι

]ὡς ἄρ ἠσθα εἰμος πατήρ

]ν ἐμῶν κατευγμάτων II70

]ἵπε τῷ τρόπῳ Δ[]ς

]οπρὸν αἰσχυνάντα[

]ς κυμοδεγμονος πελας

]ων ἐκτενίζομεν τριχας

]ἄρ τις ἀγγελος λέγων II75

]τήιδ' ἀναστρέφοι πόδα

]υ τλήμονας φύγας ἐχ[

]δακρυων εχων με[

]ρια[II79

αισχυναντα[Π II76 ἀναστρέφοι B P D N : ἀναστρέφει

L : ἀναστρέφοι M A V O Π II77 τλήμονος A. : τλήμονας

RELL. II

ΕΥΡΗΣΙΑΟΥ

- II94 κὰν τῷδ' ἐπῆγε κέντρον ἔς χειῖρας λαβῶν
 πάλους ὀμαρτῆ· πρόσπολοι δ' ὑφ' ἄρματος
 πέλας χαλιῶν εἰπόμεσθα δεσπότη
 τὴν εὐθύς Ἄργους κάπιδαυρίας ὁδόν.
 ἐπεὶ δ' ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,
 ἀκτὴ τις ἔστι τούπέκεινα τῆσδε γῆς
 I200 πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν.
 ἔνθεν τις ἠχὼ χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς
 βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φρικῶδη κλύειν·
 ὀρθὸν δὲ κρᾶτ' ἔστησαν οὗς τ' ἔς οὐρανόν
 I204 ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς

II94 ἐπεῖγε P HAUN. : ἐπῆγε M A B V L ρ : υπηγ[
 Π II95 πάλους M V O Π : πάλους REEL. ὀμαρτῆ CODD. :
 αμαρτη Π II96 χαλιῶν CODD. Π : χαλιῶν δ' KIRCHHOFF

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

καν τωιδ υπηγ[II94
πωλους αμαρτηι π[
πελας χαλιων ειπ[
την ευθυς Αργους κα[
επει δ ερημον χωρο[
αιτη τις εστι τουπ[
προς ποντον[I200
ενθ[]ν τις ηχω[
]αρυν βρομ[
]ν δε κρα[
]αρ η[I204

II97 εύθός CODD. PHOT. Π : εύθό τ' HARTUNG II98 χῶραν
 Μ : χώραν A V O : χῶρον B L P ν Π I201 ήχώ CODD. Π :
 ήχη NAUCK.

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- 5 ζηλωτὸς ἔν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχη χρόνῳ,
 νῦν δ', εἴ τις ἄλλη, δυστυχεστάτη γυνή·
 [έμοῦ πέφυκεν ἢ γενήσεται ποτε]
 ἦτις πόσιν μὲν Ἔκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
 θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ' ὄν τίκτω πόσει
- 10 ῥιφθέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων,
 ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἕλληνες πέδον·
 αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων
 οἴκων νομισθεῖσ' Ἑλλάδ' εἰσαφικόμεν
 τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
- 15 δοθεῖσα λείας Τρωικῆς ἐξαίρετον.
 Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
 σύγχορτα ναῖω πεδί', ἔν' ἡ θαλασσία
 Πηλεῖ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων θέτις
 φεύγουσ' ὄμιλον· Θεσσαλὸς δὲ νιν λεῶς
- 20 θετίδειον αὐδᾶ θεᾶς χάριν νυμφευμάτων.

7 VERSUM EIECIT VALCKENAER ET OM. Π (οἱ ὑποκριταὶ

τὸν ἱαμβὸν προσέθηκαν ὑπονοήσαντες εἶναι τὴν γραφὴν " δὴ
 τίς" ... καὶ ἀντὶ τοῦ συγκριτικοῦ τὸ "δυστυχεστάτη" Σ)

9 ἐσεῖδον CODD. Π : ἐπεῖδον NABER τίκτω CODD. :

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

]	η χρονωι	5
ν[[υνη	6
ητις ποσ[]ς	8
θανοντ' εσ[]ωι ποσει	
ριφεντα π[]θιων	10
επει το Τροι[]	Ελλ	
αυτη δ[]	λευθερω[]ατων	
οικων ν[]	Ελλαδ' εισαφεικομην	
τωι νησιω[]	ολεμωι δδρος γερας	
δοθεισα· λε[]	κης εξαιρετον	15
Φθειλας δε[]	πολεωσ Φαρσαλιας	
συγχορτ[]	· ρ ι ν η θαλασσια	
Πηλει ξ[]	νθρωπων θετ[]ς	
φευγ[]	ς δε ν[]ν λεω[
θ[]δ[]	χαρ[]ατ[20

]ωι Π 10 ριφθέντα L P : ριφέντα RELL. Π

I3 είσαφικόμεν CODD. : είσαφεικόμην Π I6

Φθίλας CODD. : Φθειλας Π I7 QUID SCRIPTUM

SIT IN Π NON LIQUET

ΕΥΡΥΠΗΔΟΥ

ἔνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
 Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἑᾶ Φαρσαλίας,
 ζῶντος γέροντος σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.
 καὶ γὰρ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
 25 πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότη γ' ἐμῷ.
 καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὄμως
 ἐλπίς μ' αἰεὶ προσῆγε σωθέντος τέκνου
 ἀλήην τιν' εὐρεῖν κάπικούρησιν κακῶν
 ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ
 30 τοῦμόν παρῶσας δεσπότης δοῦλον λέχος,
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίους ἐλαύνομαι.
 λέγει γὰρ ὡς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
 τίθημ' ἄπαιδα καὶ πόσει μισουμένην,
 αὐτὴ δὲ ναλεῖν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
 35 τόνδ', ἐμβαλοῦσα λέκτρα τάμελνῆς βίᾳ
 ἀγὼ τὸ πρῶτον οὐχ ἔκοῦσ' ἐδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τὰδ' εἰδείη μέγας,
 ὡς οὐχ ἔκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει.
 ἄλλ' οὐ σφε πείθω, βούλεται δέ με κτανεῖν,

23 OM. M 24 ἄρσεν' ἐντίκτω M A V P B AMBR. :

αρσενα εντ[Π : ἄρσενα τίκτω L : ἄρσεν' ἕνα τίκτω

CONI. BARNES EX Σ(ἰδίως ἕνα φησὶ παῖδα γενέσθαι) 27

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ε[. . .]ονδε π[. . .]ε[
 Π[. . .]ιν γης εἴη Φα[. . .]
 ζ[. . .]σκηπτρον[. . .]
]δ' ἄρσενα εντ[. . .]
]παιδι δεσποτ[. . .] 25
]οισι κειμεν[. . .]
]εχθεντ[. . .]
]κουρ[. . .]
 [. . .]
]ς δ[. . .] 30
]λοισ ελ[. . .]
]κοισ κειρ[. . .]
]μεισουμ[. . .]
]αυτης θ[. . .]
]ρα τά κ[. . .] 35
]σ' ε[. . .]
 [. . .]
 [. . .]
 [. . .]
]ε κτ[. . .]

ωθέντος CODD. :]εχθεντ[Π 28 κάπικούρησιν CODD.

Π : κάπικούρησιν ELMSLEY 33 μισουμένην CODD. :

μεισουμ[Π 35 τά κεινης CODD. : τά κεινης Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- 40 πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρᾶ τάδε.
καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔστ', ἀπὸ Σπάρτης μολὼν
ἐπ' αὐτὸ τοῦτο· δειματοῦμένη δ' ἐγὼ
δόμων πάροικον Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
θάσσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἦν με κωλύση θανεῖν.
- 45 Πηλεύς τε γάρ νιν ἔκγονοί τε Πηλέως
σέβουσιν, ἐρμήνευμά Νηρηΐδος γάμων.
ὅς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
48 ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνη φοβουμένη.

205 οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις,

- 907 Ορ. ἄλλην τιν' εὐνήν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;
Ερ. τὴν αἰχμάλωτον Ἐκτορος ξυνευνέτιν.
Ορ. κακὸν γ' ἔλεξας, ἄνδρα δίσσο' ἔχειν λέχη.
910 Ερ. τοιαῦτα ταῦτα. κατ' ἔγωγ' ἠμυνάμην.
Ορ. μῶν εἰς γυναῖκα ἔρραφας οἷα δὴ γυνή;
Ερ. φόνον γ' ἐκέλευ καὶ τέκνω νοθαγενεῖ.
Ορ. κᾄττεινας, ἢ τις συμφορά σ' ἀφείλετο;

41 ἀπὸ Σπάρτης M A V L P AMBR. : ἀπὸ πάτρας B O

47 ὑπεκπέμπω CODD. :]' εκπεμπω Π 908 ξυνευνέτιν
CODD. : συνευ[Π 909 ἄνδρ' ἕνα δίσσο' L : ἄνδρα

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

]υδρα[40
]αρτης μολω[
]η δ' εγω*	
]νακτορον	
]υσηι θανειν	
]Πηλεως*	45
]ρηιδος γαμων	
]' εκπεμπω λαθ[]αι	
]ηι φοβουμενη	48
<hr/>	
Ούκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις	205
<hr/>	
]ς	907
]ς συνευ[
]νδρα δισσα εχειν λεχ[
]ωγ εμνηαμην	910
]δη γυνη	
]νοθαγενεῖ	
]αφειλετο	
δισσ' A : ἔν' ἄνδρα δισσ' RELL. :]νδρα δισσα
Π : δισσ' ἔν' ἄνδρ' ἔχειν GROTIIUS	910 ἡμυν-
ἀμην CODD. :	εμνηαμην Π

ΕΥΡΗΠΠΙΔΟΥ.

914 Ερ. γέρων γε Πηλεύς, τοὺς κακίονας σέβων.

954 Χο. ἄγαν ἐφῆμας γλῶσσαν εἰς τὸ σύμφυτον.
 συγγνωστα μὲν νυν σοὶ τὰδ', ἀλλ' ὅμως χρεῶν
 κοσμεῖν γυναῖκας τας γυναικέας νόσους.

Ορ. σοφὸν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοῦς
 λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.
 ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε συγχυσὶν δόμων

960 ἔριν τε την σην καὶ γυναικος Ἔκτορος,
 φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον, εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς
 εἴτ' ἐκφοβηθεῖς' αἰχμαλωτίδος φόνῳ
 γυναικὸς οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.

ἦλθον δὲ σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολάς,
 965 εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγον,
 πέμπων σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμῆ γὰρ οὔσα πρὶν
 σὺν τῷδε ναεῖς ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κἀκῆ,
 ὃς πρὶν τὰ Τροίας εἰσβάλεῖν ὀρίσματα
 γυναῖκ' ἐμοί σε δούς ὑπέσχεθ' ὕστερον

970 τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέρσοι πόλιν.

956 γυναικέας M A V L : γυναικέους B O P H

UT VID. Π νόσους CODD. Π : φύσεις γρ. B 957 βροτούς

CODD. Π^B Π^{2335C} : QUID IN Π^{2335A.C}. FUERIT NON LIQUET

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

]ας σεβων	914
<hr/>	
]ν	954
]ως χρεων	
]υς νοσους	
]β ^ρ]οτους	
]ρα	
]μων	
]ρος	960
]υτου μενεις	
]θωνω	
]ις	
]	
]ν	965
]ουσα πριν	
]ς κακη	
]ματα	
]υστερον	
]πολιν	970

962 φάβω CODD. Σ :]θωνω Π : φόνω LENTING

963 θέλει CODD. Π^S : θέλει Π^{A.C.}

ΕΥΡΥΠΙΛΟΥ

ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησεν γόνος,
 οἷ μὲν συνέγων πατρί, τὸν δ' ἐλίσσῃμην
 γάμους ἀφεῖναι σοῦς, ἐμὰς λέγων τύχας
 καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὡς φίλων μὲν ἂν
 975 γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥαδίως,
 φεύγων ἀπ' οἴκων ἅς ἐγὼ φεύγω φυγὰς.
 ὁ δ' ἦν ὑβριστῆς εἷς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον
 τάς θ' αἱματωποῦς θεὰς ὄνειδίζων ἐμοί.
 κάγῳ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν
 980 ἤλγουν μὲν ἤλγουν, συμφοραῖς δ' ἠνειχόμεν,
 οἷν δὲ στερηθεὶς ὤχόμεν ἄκων γάμων.
 νῦν οὔν, ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας
 καὶ ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς,
 ἄξι' σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χερί.
 985 τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν, ἔν τε τοῖς κακοῖς
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἰκέλου φίλου.

Ερ. νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς

972 δ' CODD. : δ]ε UT VID. Π 975 ῥαδίον L V²

ῥαδίως RELL. Σ Π 980 συμφοραῖς CODD. Π : συμφοράς
 SCALIGER ἠνειχόμεν CODD. : ηνιχομην Π : ἐνειχόμεν
 DINDORF 981 σοῦ ... ὄγκων γάμων V : οἷν ... ὄγκων

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

]ν γονος

]ε ελίσσομην

]ν τυχας

]ς φίλων μεν αν

]ραδιως 975

]υγας

]τρος φονον

]ων εμοι

]ις οικουθεν

]ις δ ηνιχομην 980

]ειν δομων

]χεις τυχας

και ευμφορ[

αξω σ ες οικ[

το συγγενε[

985

ουκ εστιν[

Ερμιό, νυμφευ[
λ

γάμων ET γρ. ἄνων V² : σῶν ... ἄνων γάμων RELL. :

]ειν δομων Π 984 ἀπ' CODD. : ες Π 985-986

Χορ. PRAEF. HERMANN 985 συγγενες CODD. : συγγενε[

Π 987 Ερμιό, Sc. Ἐρμιόνη λέγει. Π
λ

ΕΥΡΥΠΙΛΔΟΥ

- μέριμναν ἔξει, κούκ ἐμόν κρίνειν τόδε.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων,
 990 μη φθῆ με προσβὰς δῶμα καὶ μολῶν πόσις,
 ἧ̄ πρέσβυς οἴκους μ' ἔξερημοῦσαν μαθὼν
 Πηλεὺς μετέλθῃ παλικοῖς διώγμασιν.
- Ορ. θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως
 μηδὲν φοβηθῆς παῖδ', ὅσ' εἰς ἔμ' ὕβρισε.
 995 τοῖα γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη
 βρόχοις ἀκινήτοισιν ἔστηκεν φόνου
 πρὸς τῆσδε χειρός· ἦν πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ,
 τελουμένων δὲ Δελφὶς εἴσεται πέτρα.
 ὁ μητροφόντης δ', ἦν δορυξένων ἐμῶν
- 1000 μείνωσιν ὄρκοι Πυθικὴν ἀνα χθόνα,
 δεῖξει γαμεῖν σφε μηδέν' ὧν ἐχρῆν ἐμέ.
 πικρῶς δὲ πατρὸς φόνιον αἰτήσῃ δίκην
 ἄνακτα Φοῖβον· οὐδέ νιν μετάστασις
 γνώμης ὀνήσῃ θεῶ διδόντα νῦν δίκας,
- 1005 ἀλλ' ἔκ τ' ἐκείνου διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς
- 990 POST HUNC VERSUM LACUNAM STATUIT PRINZ-
 WECKLEIN 991 ἧ̄ πρέσβυς O D ET APOGRAPHA PAR. 2818
 Π : ἧ̄ παιδός RELL. 995 τοῖα CODD. : τοιη Π
 1000 μείνωσιν CODD. : μινωσιν Π 1001 δεῖξει

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

μερίμνα[

ἀλλ ὡς ταχισ[

μη φθη μ[

990

η πρεσβυ[

Πηλεος μ[

Ορεσ^τ θαρσει γερ[

μηδεν[

τοιη γαρ αυτ[

995

βροχοις ακι[

προς τη[]δ[

τελουμεν[

ο μητροφ[

μινωσιν[

1000

]ξει γαμ[

]κρωσ δε[

]τα[

]μης[

αλ' εκ τ' ε[

1005

CODD. Π : δεξω HERWERDEN 1002 πικρός M P :

πικρῶς RELL. Π : πικρᾶν COBET 1005 ἀλλ'

CODD. : αλ' Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

κακῶς ὀλεῖται· γινώσεται δ' ἔχθραν ἐμήν.
 ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφήν
 δαίμων δίδωσι κούκ' ἔᾶ φρονεῖν μέγα.

Χο. ὦ Φοῖβε πυργώσας τὸν ἐν Ἴλιῳ εὐτειχῆ πάγον

ΙΟΙΟ καὶ πόντιε κυανέαις ἵπποις διφρεύ-

ων ἄλιον πέλαγος,

τίνος οὔνεκ' ἄτιμον ὀργᾶς

ΙΟΙ5 ἂν χέρα τεκτοσύνας Ἐ-

νυαλίῳ δοριμήστορι προσθέν-

τες τάλαιναν τάλαι-

ναν μεθεῖτε Τροίαν;

πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν εὐέλπους

ὄχους

ΙΟ20 ἐξεύξατε καὶ φονίους ἀνδρῶν ἀμίλ-

λας ἔθετ' ἀστεφάνους·

ΙΟ22 ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν

957 Ορ. σοφὸν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτούς

ΙΟ07 ἐχθρῶν INIURIA SUSPECTUM, HABENT CODD. Σ

ET Π ΙΟ09 ἰώ CODD. Σ : ὦ MUSURUS Π ΙΟ14-ΙΟ16

ὀργάναν χέρ' Ἐνυαλίῳ τεκτοσύνας CODD. ET FORT. Π :

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

]	ακως	ολε	[
	εχθρων	γα	[
	δαιμων	δι	[
	^ο X	ω	[
		τε	[
		κ	[1010
		αλ	[
		τι	[
		αλ	[1015
		εν	[
		τα	[
		πλ	[
		ιπ	[
		εζ	[1020
		εθ	[
		απ	[1022

]υ διδαξαντος βροτούς 957

ὄργᾱς ἄν χέρα τεκτοσύνας Ἐνυαλίῳ MURRAY 1020

ἐξευξατε OM. A 957 βροτούς CODD. Π⁸ Π²³³⁵^{C.} :

QUID IN Π²³³⁵^{A.C.} FUERIT NON LIQUET

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.

959 ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων

988 μέριμναν ἔξει, κούκ ἐμόν κρίνειν τόδε.

ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων,

990 μὴ φθῆ με προσβάς δῶμα καὶ μολῶν πόσις,

II34 σφαγῆς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος.

δεινάς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρουρουμένου

βέλεμνα παιδός. ὡς δέ νιν περισταδὸν

κύκλω κατεῖχον οὐ διδόντες ἀμπνοάς,

βωμοῦ κενώσας δεξιμηλον ἐσχάραν,

τὸ Τρωικὸν πῆδημα πηδήσας ποδοῦν

II40 χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ δ' ὅπως πελειάδες

ἰέρακ' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.

II42 πολλοὶ δ' ἔπιπτον μιγάδες ἔκ τε τραυμάτων

959 σύγχυσιν CODD. : σύνχυσιν Π δόμων M A V

L H Π : νόμων P (CORR. .) 988 κούκ CODD. : και οὐκ

Π II34 σφαγῆς τ' HERVAGIANA SECUNDA βουπόροι

CODD. : βουπαροι Π II35 δ' M L P H V² : δε Π :

OM. A V^{A.C.} φρουρουμένου M A V P H Π : φορουμένου L

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ων εναντιων πάρα
δε σύνχυσιν δόμων 959

μέριμναν ἔξει κ[]ι ουκ εμ[988

]λλ ως τ[]τωνδε μ[
μη φθ[]μ[990

σφαγῆς εχω[]ν βουπαροι ποδων[II34

δε[]νας δε αν[]ες πυρριχας φρο[]ρο[

β[]λε[]να πα[]δος ως δε νέν περιστ[

κνη[]κατε[]χον ου διδοντες ανα[

βωμου κενωσας δεξιμηλον εσ[

το Τρωικον πηδημα πηδησας π[

χωρει προς αυτους τοι[]σως πελ[

ιερακ ἴδου[]π[]ην ενωτ[

πολλαι δ[]δε[]εν δε τρο[II42

(SED op IN RAS. SCRIPSIT) II36 ποδός M L O :

παιδός RELL. Π νιν L V² Π :: μιν RELL. II37

ἀναπνοάς L Π : ἀμπνοάς RELL. II40 τοι δ' A V

Π : οἱ δ' M L H V SUPRASC. (MAN²) II42 πολλοὶ

CODD. : πολλαι Π

ΕΥΡΥΠΠΔΟΥ

II64 ἐμνημόνευσε δ', ὥσπερ ἄνθρωπος κακός,
παλαιὰ νεκρή· πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός;

Χο. καὶ μὴν ὄδ' ἄναξ ἦδη φοράδην

Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάζει.

τλήμων ὁ παθῶν, τλήμων δέ, γέρον,

καὶ σύ· δέχη γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖον

II70 σκύμνον ἐς οἴκους οὐχ ὡς σὺ θέλεις·

αὐτός τε κακοῖς [πῆμασι κύρσας]

II72 εἰς ἐν μόρας συνέκυρσας.

I239 τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον

θάφον πορεύσας Πυθικήν πρὸς ἐσχάραν,

Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλη τάφος

I242 φόνον βλαῖον τῆς Ὀρεστείας χερὸς·

I273 Πη. ὦ πότνι', ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,

Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως

II66 ἦδη OM. P Π II68-II69. τλήμων ὁ παθῶν,

τλήμων δέ, γέρον, καὶ σύ CODD. : τλημων δ' ο παθων

τλημων τε συ γερον Π . II70 ἐς CODD. : εις Π

II71 αὐτός τε κακοῖς πῆμασι κύρσας (ἔκυρσας M O) CODD. :

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

]ημονευσε δ' ωσπερ ανθρωπος κακος II64
]αια νεικη πως αν ουν ειη σοφος
 Και μην οδ' αναξ φοραδην
]ελφιδος εκ γης δωμα πελαζει
]ημων δ' ο παθων τλημωνι τε συ
]ρον δεχη γαρ τον Αχιλλειον
]υμνον εις οικον ουχ' ως συ II70
]λεις αυτος[]μασι κυρσας
]ς εν[]ρα[]ας II72

τον μ[]ν[]ν[II239
 θαψον πορευσας Π[
 Δελφοις δνειδος ως[
 φονον βίαιον της Ορεστ[II242

]νκοιμηματα II273
]ρε· και ταδ' αξιως

πήμασι κύρσας DEL. KOERNER : πήμασι Κρίσας VERRALL :
 αύτος[]μασι κυρσας Π II72 OM. O HAUN. : HABUIT
 Σ I272 AD FIN. OM. B I273 συγκοιμήματα CODD. :
]νκοιμηματα Π I274 ταυτα δ' CODD. : και ταδ' Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

σαυτῆς τε ποιεῖς καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.

I276 παύω δὲ λύπην σοῦ κελευούσης, θεά,

I275 ἐκ σέθεν CODD. : εξεθεν Π

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

] εκνων των εξεθεν

] κελευούσης θεα

I276

ΕΥΡΥΠΙΛΔΟΥ

20 τροφαῖσιν ὡς τις πτόρθος ἠΰξομην, τάλας·
21 ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἑκτορός τ' ἀπόλλυται

254 ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους
ζηλοῦτε τιμάς· μηδὲ γινώσκεισθέ μοι,
256 οἳ τούς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,

503 Τα. Ταλθύβιος ἦνω Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,
504 Ἄγαμέμνονος πέμφαντος, ὧ γύναι, μέτα.

700 ἐν φαρμάθῳ λευρᾷ;
Θε. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.
Εκ. ὦμοι, αἰαῖ, ἔμαθον ἔνυπνον ὀμμάτων
704 ἐμῶν ὄψιν· οὐ με παρέβα

737 Ἐκάβη, τί δράσω; πότερα προσέσω γόνυ

254 σπέρμ' CODD. : σπέρμα Π 255 ζηλοῦτε
CODD. : ζητεῖτε Π γινώσκεισθέ μοι CODD. : γιν-
ώσκεισθ' ἔμοι Π 256 φροντίζετε L P Π : γινώσκετε

ΕΚΑΒΗ

]ωστ[20

]θεν[21

αχάριστον ὑμῶν σπέρμα ὅσοι δημηγόρους 254

ζητεῖτε τιμὰς μηδὲ γινώσκουσθ' ἔμοι

οἱ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε 256

]λθυ[503

]μῦν[504

] 700

]ε πελαγιος κλυδω

]]

]μμάτων εμων 704

E []δ[737

M A κάτω Π^{MG.} 504 μῦν Se. μονο Π VERSUM DEL.

JENNE : HABUIT Σ 701 θαλάσσιος L : πελάγιος

RELL. Π 703 ὀμάτων CODD. Π : τ' ADD. B²

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ἄγαμέμνωνος τοῦδ' ἢ φέρω σιγῇ κακά;

Αγ. τί μοι προσώπω νῶτον ἐγκλίνασα σὸν

740 δύρη, τὸ πραχθὲν δ' οὐ λέγεις; — τίς ἔσθ' ὄδε;

I252 Πλ. οἴμοι, γυναικὸς, ὡς ἔοιχ', ἠσώμενος
δούλης ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην.

Αγ. οὐκ οὐν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά;

I255 Πλ. οἴμοι τέκνων τῶνδ' ὀμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας.

Εκ. ἀλαεῖς· τί δ'; ἢ 'μὲ παιδὸς οὐκ ἀλαεῖν δοκεῖς;

Πλ. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἔμ', ὧ πανοῦργε σύ;

Εκ. οὐ γάρ με χαίρειν χρή σε τιμωρουμένην;

Πλ. ἀλλ' οὐ τάχ', ἦνίκ' ἄν σε ποντίεα νοτίς

I260 Εκ. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὄρους Ἑλληνίδος;

Πλ. κρύφῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησιῶν.

Εκ. πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσαν ἀλμάτων;

Πλ. αὐτὴ πρὸς ἰστὸν ναὸς ἀμβήσῃ ποδί.

Εκ. ὑποπτέροις νῶτοισιν ἢ πολὺ τρόπῳ;

I265 Πλ. κύνων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

Εκ. πῶς δ' οἴσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;

740 πραχθὲν M A B² L P REC. : κραθὲν B^A.C. Π

ΕΚΑΒΗ

Αγαμεμνονος τουδ' η[
τι μου προσωπω νω[
]το κραθεν δ' ου λεγ[740

οιμο[I252

δουλη[

ουκου[

οιμο[I255

αλγει[

χαιρε[

ου γαρ μ[

αλλ ου τ[

μων ν[I260

κρ[]φη[

προς τ[

αυτη π[

υποπ[

κυων[I265

πω[

I257 χαίροις A : χαίροις REEL. ET UT VID. Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- Πλ. ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε Διδύκτος τάδε.
 Εκ. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ὧν ἔχεις κακῶν;
 Πλ. οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἶλες ὧδε σὺν δόλῳ.
 I270 Εκ. θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;
 Πλ. θανοῦσα· τὺμβῳ δ' ὄνομα σῶ κεκλήσεται ...
 Εκ. μορφῆς ἐπιδόν, ἢ τί, τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
 Πλ. κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέμμαρ.
 Εκ. οὐδὲν μέλει μοι σοῦ γέ μοι δόντος δίλην.
 I275 Πλ. καὶ σὴν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν.
 Εκ. ἀπέπτυσ'· αὐτῷ ταῦτα σοὶ δίδωμ' ἔχειν.
 Πλ. κτενεῖ νιν ἢ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρος πικρά.
 Εκ. μήπω μανειη Τυνδαρίς τοσόνδε παῖς.
 Πλ. καὐτόν γε τοῦτον, πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω.
 I280 Αγ. οὗτος σύ, μάλινη καὶ κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν;

I270 SUSPECTUS I271 σῶ A B L Π : σόν M V P O
 I272 ἐπιδόν, ἢ τί CODD. : επιδον μ[]τι Π : ἐπόνυμόν
 τι NAUCK I273 κυνὸς ταλαίνης σῆμα CODD. Π : Κυνός,

ΕΚΑΒΗ

ο θρηξ[

σοι δ ο[

ου γα[

[

I270

]σα-τυμβ[]μα σω[

]ς επωδον μ[]τι της εμ[

]ταλαινης σημα ναυτ[

]ελει μοι σου γε μοι δον[

]γ αναγκη παιδα Κασα[

I275

]επτυσ αυται[]διδωμ ε[

]ενει νιν η τουδ αλοχο[

]μανειη τυ[]δαρι[

]γε τ[]υτον[]λε[

]μαιν[

I280

τάλαινα, Σῆμα VERRALL I275 γ' CODD. Π : δ'

KIRCHHOFF I276 ταῦτα CODD. : OM. Π I279 σε

M A B P O F : δε V : γε L ET FORT. Π (LECTIO

INCERTA)

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

270 οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν.

270 οὐδὲν CODD. : οὐθέν Π εὐδαιμονοῦν

ΙΚΕΤΙΑΕΣ

οὐκ ἔστιν οὐθὲν διὰ τέλους εὐδαιμονεῖν.

270

CODD. : εὐδαιμονεῖν Π

ΕΥΡΗΣΙΑΔΟΥ

- 57 τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἢ δυσπραξία·
 ἧς μήποθ' ὅστις καὶ μέσως εὖνους ἐμοὶ
 59 τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀφευδέστατον.

I092 πέπτωκα δεινῶ καὶ πνοὰς θερμὰς πνέω
 μετάρσι', οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.
 ἰδοῦ, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος

I095 νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα,
 πρὸς ἡμιθραύστῃ λαΐνῃ τυκίσματι
 ἦμαι, νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχων;
 περωτά τ' ἔγχη· τόξα δ' ἔσπαρται πέδῳ,

I099 ἂ πρὶν παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίουσιν

57 τοιοῦτον CODD. Π^C : τοιουτοισιν Π^{A.C.} μήποθ'

CODD. : μηποτ Π 58 μέσως L Π : μέσος P I092

δεινῶ CODD. : δεινωσ Π θερμὰς CODD. : δ[VEL FORT.

α[Π I093 πλευμόνων L² : πνευμόνων RELL. Π I094

ὠρμισμένος CODD. : οινισ[VEL ε[, θ[, ο[, Π I096

ΗΡΑΚΛΗΣ

τοιοιυτο [[ισι]] νανθρω 57
 ποισινηδυσπραξιλαησμηποτοστισκαι * [
 σωσεινουςεμοιτυχοιφιλωμε [] χον [
 δεστατον 59

] δεινωσ και πνοασ δ [1092
] βεβαια πνευμον [
] ις ναυσ οινισ [
] ακα και βραχιονα [1095
] υστωι λαιων στο * [
] ισι γειτονας ταμο [
] τε εσπ [
] εμο [1099

πρδσειμι θραυστω CODD. : πρδσ ημιθραυστω ELMSLEY
 ET FORT. Π λαίνω CODD. : λαιων (FORT. ETIAM
 λαίνων) Π τειχίσματι CODD. : τυκίσματι FIX :
 στο * [FORT. χ [VEL υ [, τ [, Π 1097 θάκουσ CODD. :
 ταμο [Π 1098 δ' CODD. : τ' CANTER : τε Π

ΕΥΡΠΠΙΑΟΥ

I337 τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἶ χρεῖτος φίλων.

θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων·

I339 ἄλις γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.

I337 χρεῖτος CODD. : χρεια Π I338-I339 NAUCK

DAMNAT I338 τιμῶσιν CODD. : τιμωσι Π I339 ὅταν

ΗΡΑΚΛΗΣ

νυγαρειχρειαφιλωνθεοιδ'οταν	I337
τιμωσιουδενδειφιλωναλιςγαροθεος	
ωφελωνονανθελη	I339

CODD. : οναν Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- 876 ἔμοι δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μῦρον
Ἑλένης ἑᾶσαι, ναυπόρω δ' ἄγειν πλάτη
Ἑλληνίδ' ἐς γῆν κᾶτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
879 ποινὰς ὅσοις τεθναῖσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
-

- 886 Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν,
-

876 δ' V Π : γ' P 877 ἄγειν CODD. : αἰγειν
QUOD FORT. ἀλαγεῖν INDICAT, Π 878 εἰς CODD. : ἐς Π

ΤΡΩΙΑΔΕΣ

εμοΐδεδοξε 876

τονμενενΤροιαιμ[

Ελενηςεασαι

ναυπορωδαγει[

Ελληνιδεισγην

κατεκειδουναικτ[

ποιναςωωντεθν[

ενΙλιωφιλοι 879

Zeus[

]ταναγκ[

]σειτ[

886

879 ποινας ὄσοι P : πο ἄς ὄσων V : ποιναςωων

(VEL POSSIS ETIAM ποιναςεοσων) Π : ποινας ὄσοις

CANTER

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- 367 οὐκ ἔστ' ἀκριβές οὐδέν εἰς εὐάνδρῳ·
 ἔχουσι γὰρ παραγμὸν αἰ. φύσεις βροτῶν.
 ἦδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρος
- 370 τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστά τ' ἐκ κακῶν τέκνα,
 λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίῳ φρονήματι,
 γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
 πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
 πλούτῳ; πονηρῷ τᾶρα χρήσεται κριτῆ.
- 375 ἦ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
 πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῆ χρεῖα κακόν.
 ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
 μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
- 379 κράτιστον εἰκῆ ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα.

-
- 367 οὐδέν CODD. :]υθεν Π 369 γενναίου CODD.
 Π : γενναίου 'κ DOBREE 370 τ' CODD. Π : δ' STOB.
 87, IO ET ORION. ANTH. 8, 7. 371 λιμόν CODD. : δημόν
 Π : δειμόν KEEN : λοιμόν SCALIGER : ῥύπον NAUCK :
 λῆρον RAUCHENSTEIN : πίνον WILAMOWITZ φρονήματι
 CODD. Π^C : πνηματι (ν EX ο CORRECTUM) Π^{A.C}. 372 τε

ΗΛΕΚΤΡΑ

]υθεν εις ευανδριαν 367
]αγμον αι φυσεις βροτων
 / ν ανδρα γενναιου πατρος
]μ[]τα χρηστα τ εκ καμων τεκνα 370
 δημον τ ε[]νδρος πλουσιου φ[]ο
 πνηματι
 γνωμην τ[]εγαλη[]ν πενητι σωματι
 πως ο[]τις αυτα διορισας ορθως κρινει
 πλουτωι π[]νηρωι ταρα χρησεται κριτηι
 η τοις εχουσ[]μηθεν αλλ εχει νοσον 375
 πενια διδα[]κει δ[]νδρα τηι χρειαι κακο[]
 αλλ[]λα ελθω[]δε προς λογχην[]
 μ[]ς[]ιτ αν[]τιν αγαθος
 κ[]ατιστ[]η[]αφει[]α 379

CODD. Π : δὲ SEIDLER 373-379 UT EX ALIA FABULA

ILLIATOS DAMNAT WILAMOWITZ. 373 διαλαβών CODD. : .

διορισας Π 374 γ' ἄρα L P : ταρα Π 375 μηδέν

CODD. : μηθεν Π ἔχει (ε EX α CORRECTUM) Π

376 δ' L Π : γ' P κακόν CODD. ET UT VID. Π :

κακά HARTUNG

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- 388 ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἴσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ .
389 μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει .
-

386-390 DAMNAT WILAMOWITZ 388 δορὶ CODD. :

δόρυ STOBÆUS II 389 μένει CODD. : φέρει II :

ΗΛΕΚΤΡΑ

οὐδὲ γὰρ δόρυ	388
μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς φέρει.	389

θένει TYRWHITT (δορί ν. 388 SERVATO)

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

174 Ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἶσω.
 τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην
 πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἔνθα δοκήμασι
 κεῖμαι σφαχθεῖσ' ἅ τλάμων.

Χο. ἀντιφάλμους ὠδὰς ὕμνων τ'

180 Ἀσιητᾶν σοι βάρβαρον ἄχᾶν
 δεσκοίνα γ' ἔξαυδάσω,
 τὰν ἐν θρήνοισιν μοῦσαν
 νέκυσι μελομένην, τὰν ἐν μολπαῖς

185 Ἄιδας ὕμνεῖ δίχα παιάνων.
 οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων·
 ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι,
 πατράων οἴκων.

ἦν ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει
 βασιλέων ἀρχά,

191 μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει·

175 τηλόσε L P : τηλο]θεῖ UT VID. Π 177 σφαγ-
 θεῖσα P : σφαχθεῖσα L : σφαχθεῖσ' ἅ MARKLAND, ET
 (]σα α) FORT. IDEM Π 179 ὕμνον τ' Ἀσιήταν L P ET

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

]α*[174

]θι γαρ[

]μας[

]σα α τλ[

]ον τε Α[

]αν δ[180

]ς μου[

]λπαις Α[

]ν οιμ[]τ[

]ως σκηπ[

]ολβων[

]ν δε εγ μ[191

(]ον τε Α) FORT. IDEM Π : ὕμνων τ' Ἀσιητᾶν

BOTHE 182 θρήνοισι L P^{A.C.} : θρήνοις P^{C.} ET

FORT. Π(LECTIO INCERTA) : θρήνοισιν MARKLAND

191 μόχθος δ' ἐν μόχθων L P :]ν δε εγ μ[Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

- 245 οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη.
 Ιφ. ποδαποί; τίνος γῆς σχῆμ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
 Βο. Ἑλληνες· ἐν τοῦτ' οἶδα κού περαιτέρω.
 Ιφ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
 Βο. Πυλάδης ἐιλῆζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.
 250 Ιφ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομι' ἦν;
 Βο. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
 Ιφ. πῶς δ' εἶδεν' αὐτοὺς κἀντυχόντες εἴλετε;
 Βο. ἄκραις ἐπὶ ῥηγιῶσιν ἀξένου πόρου . . .
 Ιφ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;
 255 Βο. βοῦς ἦλθομεν νίφοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ.

-
- 272 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
 ἢ Νηρέως ἀγάλμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
 ἔτικτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν.
 275 ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασύς,
 ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους

246 ὄνομ' L P Π (τίνος γῆς; ὄνομ' VERRALL) :
 σχῆμ' MONK 247 τοῦτ' CODD. :]υθ Π 250 τοῦ
 ξυζύγου CODD. :]υ Π : τῷ συζύγῳ EILMSLEY 252

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

]αν ευτρ[245

]ς γης ονομ[

]υθ οιδα κ[

]ακ υσας[

]ληζε[

]υ δε[250

]αρ[

]ς καν[

]μισιν Ευξε[

]ς βουκολο[

]φοντες εν[255

]ου[]ε[272

η Νηρεως α[

ετικτε πε[

αλλος δε[275

εγελ[]ν ευ[

καὶ τυχόντες CODD. : κἀντυχόντες REISKE Π 253

ἀξένου πόρου L P : Εὐξείνου Πόντου PLUT. DE EXIL.

ρ.602 : Ευξε[Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβω,
 κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
 ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
 280 θηρᾶν τε τῆ θεῶ σφάγια τάπιχώρια.
 κᾶν τῷδε πέτραν ἄτερος λιπῶν ξένοι
 ἔσση κᾶρα τε διειτλίναξ' ἄνω κᾶτω
 κᾶπεστῆναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾶ κυναγὸς ὡς·
 Πυλάδη, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὄραξ
 286 "Αἰδου δράκαιναν, ὡς με βούλεται κτανεῖν

-
- 58I εἰ πᾶσι ταύτὸν πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.
 θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμι σ', ἀγγεῖλαι τί μοι
 πρὸς Ἄργος ἔλθῶν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
 δέλτον τ' ἐνεγεμῖν, ἦν τις οἰκτίρας ἐμὲ
 585 ἔγραφεν αἰχμάλωτος, οὐχι τὴν ἐμὴν
 φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὑπο
 θνήσκειν τὰ τῆς θεοῦ, τάδε δίκαι' ἠγουμένης;
 οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις ἀγγεῖλαι μολῶν

587 γε τῆς CODD. : σφε, τῆς MARKLAND : τα
 του UT VID. Π (SED POSSIS ETIAM γα VEL σα) : τὰ τῆς

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

θ [280
 [εδ [280
 θ [280
 να [280
 εσ [280
 [280
 μ [280
 Π [280
 Α [286

ασ [581
 ις αν [581
 ς Α [581
 το [νε []ιν η [581
 φ []μαλωτ [585
 ζω []χειρα τ [585
 τα τ []υ θεου τ [585
 ειχον οστεις [585

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

590 ἐς Ἄργος αὖθις, τὰς <τ' > ἐμὰς ἐπιστολάς
 πέμπειε σωθεῖς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
 σὺ δ' — εἴ γάρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσμενῆς
 καὶ τὰς Μυκήνας οἴσθα χούς κἀγὼ θέλω
 αὐθητι, καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβών,
 κούφων ἕκατι γραμμάτων σωτηρίαν.
 595 οὔτος δ', ἐπεὶ περ πόλις ἀναγκάζει τάδε,

600 οὔτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
 οὔκουν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
 χάριν τίθεσθαι καὐτὸν ἐκδῦναι κακῶν.
 ἀλλ' ὡς γενέσθω· τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
 πέμπει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
 605 ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων
 αἰσχιστον ὅστις καταβαλὼν ἐς ξυμπορὰς
 αὐτὸς σέσφεται. τυγχάνει δ' ὄδ' ὢν φίλος,
 ὃν οὐδὲν ἦσσον ἢ 'μὲ φῶς ὄρᾶν θέλω.

Iφ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
 610 ὀλίγης πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος.

589 αὖθις L Π : αὐτίς P : οὔδ' ὅς NAUCK
 τὰς L P Π : τὰς τ' ELMSLEY 600 μόχθων CODD. ET

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

]θις τας ε[
]ιε[590
]υ δ[]ι γαρ[]ας ουτ[
]τας M[]ς οιο[
 σωθητι κα[]θ[
 κουφ[]ν ε[
]υτος δ[595

 ου[]θων γαρ[600
 ουκ[]ωι τούδ εμ[
 χα[]εκδύναι κακίων
 αλ[]δελτον διδου
 πε[]α[]ς εχειν
 η[]α τωμ φιλων 605
]εις συμ[
]δ ωμ φ[
]ελω
]νου[]τιν[
]φι[610

FORT. Η (NISI]θωγ) 605 τών L P : τωμ Π 606 ές
 Ξυμφοράς COND. : εις συμ[Π 607 ών L P : ωμ Π

ΕΥΡΥΠΗΔΟΥ

τοιοῦτος εἶη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων

ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ, ξένοι,

ἀνάδελφος εἶμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὀρῶσά νιν.

ἐπεὶ δὲ βούλη ταῦτα, τόνδε πέμφομεν

615 δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανῆ· πολλὴ δέ τις
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.

Ορ. θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;

Ιφ. ἐγὼ· θεᾶς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω.

Ορ. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κούκ εὐδαίμονα.

620 Ιφ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον.

Ορ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας;

Ιφ. οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίβομαι.

Ορ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἱστορεῖν με χρή.

Ιφ. ἔσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.

625 Ορ. τάφος δὲ ποῖος δέξεταιί μ', ὅταν θάνω;

Ιφ. πῦρ ἱερὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπον πέτρας.

613 ὅσ' L P : οσα Π 614 πεμ]φομεν (FORT.

EX πεμ]πομεν CORRECTUM) Π 615 θανῆ L P : θανε[Π

618 τῆσδε προστροπὴν CODD. : τήνδε προστροπὴν CONI.

ΒΟΤΗΕ : τήνδε συμφοραν UT VID. Π 619 και ουκ Π

(UT EX LACUNA VID.) 620 ἀνάγκην L P :]ηγ Π 621

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

]ν ομοσπορων
]ι γαρ ουδ εγω ξενοι
] πλην οσα ουχ[]ρωσα νιν
]υτα τ[]φομεν
]τα συ δε θανε[]λλη δε τ[615
]τουδ εχουσα τυγχανει
]και τα δεινα τλησεται
]τηνδε συμ[]ραν ε[
]νεανι κ[]ευδ[
]ηγ κει[620
]ι κτεινουσα θη[
]χαιτην αμφι ση/
]ις ει τ[]ιστο[]ε[
]ν[]μελ[
]α[]με οταν[625
]ματα ευρω[

Σ/

θύουσα CODD. : θείνουσα MACHLY : κτεινουσα Π

622 ούκουν CODD. : ούκ 1, IDEM FORT. Π (UT EX

LACUNA VID.) 625 μ' L P : με Π 626 χάσμα

τ' εύρωπον CODD. : χασματα ευρω[Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

Ορ. φεῦ·

πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστείλειεν ἂν;

Ιφ. μάταιον εὐχην, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,

629 ἠΰξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναλεῖ χθονός.

628 ΟΜ. II

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

]	δελφης χειρ περι[627
]α[]	βαρβαρου ναιε[629

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

630 Με. κἀγὼ σέ· πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων
οὐκ οἶδ' ὁποίου πρῶτον ἄρξωμαι τὰ νῦν.

Ελ. γέγηθα, κρατὶ δ' ὀρθίους ἐθείρας
ἀνεπτέρωμα καὶ δάκρυ σταλάσσω,
περὶ δὲ γυῖα χέρας ἔβαλον, ἠδονάν,

635 ὧ πόσις, ὡς λάβω.

Με. ὧ φιλτάτη πρόσοφίς, οὐκ ἐμέμψθην·
ἔχω τὰ τῆς Διὸς τε λέκτρα Λήδας θ',
ἀν' ὑπὸ λαμπάδων κόροι λεύκιπποι

640 ζυνομαίμονες ὄλβισαν ὄλβισαν
τὸ πρόσθεν, ἐκ δόμων δὲ νοσφίσας σ' ἐμοῦ

633 ἀνεπτέρωμα L P :]τερωσ[Π 634 χεῖρας
L P : χέρας ELMSLEY Π ἠδονάν L P : ἠδονη Π
635 ὡς λάβω ὧ πόσις L P : ὧ πόσις, ὡς λάβω ELMSLEY,
IDEM FORT. Π (SED HIAT ETIAM APUD 636) 636 HELENÆ
VERBA CONTINUANT L P : MENELAO TRIB. REISIG φιλ-
τάτη L P : φιλτάτα Π 637 τοῦ L P Π : τῆς CONI.

ΕΛΕΝΗ

]ους εχων 630
]α νυν
]θα κρ[]ας
]τερωσ[]δα[]σταλασσω
]δε γυια χερας εβ[]ηδονη
]ε ως λαβω 635
]ω φιλτατα προσοφεις
]μψθη
]ου Διος λεκτρα Αηδας τε
]μπαδων κοροι
]ποι Ξυνομαιμονες
]λβισαν εμε σε τε ματαν 640
]ν
]ν

SCHAEFFER Διὸς λέκτρα Αἴδας τε L P Π : Διὸς τε λέκτρα
 Αἴδας θ' REISIG : τὰ τῆς Αἴδας Διὸς τε λέκτρα WILLAMOWITZ,
 NE IN CATALECTICO ELIDERETUR 640 εμε σε τε ματαν Π :
 OM. CODD. 641 δ' ἐνόσπισαν θεοι L P : δὲ νοσπίσας
 ELMSLEY σ' ὁμοῦ L P : σ' ἑμοῦ PORTUS

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει

θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω.

τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν σε τε κάμῃ συνάγαγε, πόσιν

645 χρόνιον, ἀλλ' ὅμως ὄναίμαν τύχας.

Χο. ὄναιο δῆτα. ταῦτα δὴ ξυνεύχομαι·

δυοῖν γὰρ ὄντοιν οὐχ ὃ μὲν τλήμων, ὃ δ' οὔ.

Ελ. φίλαι φίλαι, τὰ πάρος οὐκέτι

στένομεν οὐδ' ἀλγῶ.

πόσιν ἐμὸν ἔχομεν [ἔχομεν,] ὄν [ἔμενον]

651 ἔμενον ἐκ Τροίας πολυετῆ μολεῖν.

658 Με. κἀγὼ σὲ τὴν δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν

μολεῖν Ἰλίου τε μελέους πύργους.

660 πρὸς θεῶν, δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης;

Ελ. ἔ· ἔ· πικρας ἐς ἀρχὰς βαίνεις,

642 ἄλλαν δ' ἐλαύνει L P : ἄλλαν ἐλαύνει

ELMSLEY :]ν γ ελαυνει Π 644 HELENÆ TRIBUIT

HERMANN 644 συνάγαγε πόσιν L P : συνάγαγε πόσι

HERMANN : συνάγαγεν, ὧ πόσι DINDORF :]ναγαγεν

ποσει Π 646 HELENÆ TRIB. L P : Χο. WILAMOWITZ :

ΕΛΕΝΗ

]	ν γ ελαυνει θεος				
]	κρεισσω			
]	αθον			
]	ναγαγεν ποσει			
]	μωσ ονα]	μαν τυχας	645
]	σαδε ευνευχομα	[
]	ν ουχ ο μεν πλημων	[]	δ ου
]				
]	τι στενομεν ουδ αλγω			
]	χομεν εχομεν ον εμενον			650
]	ιας πολυετη μολειν			
—————					
	η	[658
		[
	π	[660
		[

Με. TYRWHITT ταῦτα δὴ UT VID. L : ταῦτα δὴ P :
 ταῦτὰ δὴ MURRAY :]σαδε Π 650 AUT UNCIS INCLUSA
 DELENDA AUT ἐμὸν CUM SEIDLERO DUPLICANDA ESSE CENSET
 MURRAY 65I Τροίας πολυετῆ L P Π : Τροίας χρόνον
 πολυετῆ BLASS EX BACCH. INTROD. MUS. p.25

ΕΥΡΥΠΙΛΑΟΥ

ἐ' ἔ· πικρὰν δ' ἐρευνηῖς φάτιν.

Με. λέγ'· ὡς ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων.

Ελ. ἀπέπτυσα μὲν λόγον, οἶον οἶον ἐσοίσομαι.

665 Με. ὅμως δε λέξον· ἦδ' υ τοι μόχθων κλύειν.

Ελ. οὐκ ἐπὶ βαρβάρου λέκτρα νεανία

πετομένας κόπας,

πετομένου δ' ἔρωτος ἀδίκων γάμων · ·

Με. τίς <γάρ>σε δαίμων ἢ πότιμος συλᾶ πάτρας;

670 Ελ. ὁ Διὸς ὁ Διὸς, ὦ πόσι, παῖς μ' · · ·

ἐπέλασεν Νεΐλω.

Με. θαυμαστά· τοῦ πέμφαντος; ὦ δεινοὶ λόγοι.

Ελ. κατεδάκρυσα καὶ βλέφαρον ὑγραίνω

674 δάκρυσιν· ἅ Διὸς μ' ἄλοχος ὤλεσεν.

1245 Ελ. οὐχ ὦδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν.

665 ὅμως δε λέξον· L P : δ [Π . 670 παῖς μ'

L P : με παῖς Ἑρμᾶς VEL με παῖς Μαιλας τ' HERMANN :

ΕΛΕΝΗ

[
λεγ[
[
[
δ[665
ο[
π[
[
[
ο Δ[670
μ[
μ[
θα[]α	
κα[
δα[674

Οὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν I245

QUID IN Π SCRIPTUM SIT NON LIQUET.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

40 Ὡ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο.

106 Πα. ἰδοὺ ξύναφον, παρθέν'· ἐς καιρὸν δ' ἔβης·
κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.

Αν. ἰὼ πότνια παῖ

110 Λατοῦς Ἐνάτα, κατάχαλκον ἅπαν
πεδὸν ἀστράπτει.

Πα. οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνεΐκης χθόνα,
πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὄπλοις βρέμων.

Αν. ἄρα πύλαι κληῖθροις — χαλκόμετ' ἄρ' ἔμβολα

115 λαϊνέοισιν Ἀμφίονος ὀργάνοις

40 ξένε M A B V Π : ξένιε UT VID. M^{PRIMITUS} :

ξεῖνε L P 106 ξύναφον CODD. : συναφον Π παρθέν'
CODD. : παρθενον Π ἔς CODD. : εις Π ἔβης CODD. :
εμε Π 107 κινούμενον CODD. : κεινουμενος Π 108
χωρίζουσι δ' CODD. : χωριζουσιν Π λόχους CODD. : λοχος
Π 109-110 ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς M A B V P Π : ἰὼ παῖ
Λατοῦς πότνια L 110 κατάχαλκον CODD. : παταχαλκον Π

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ωξενετυραννοίς

40

εκποδωνμεθιστασο

Ιδου συναφον παρθενον εις καιρον δ' εμε 106

κεινουμενος γαρ τυγχανει Πελασγικον

στρατευμα χωριζουσιν αλληλων λοχος

] ποτνια παι Λατους Εκατα παταχαλιον 110

] ν οπλοισ πεδιον αστραπται [

] ηλθε Πολυνεικη [] να πολλοις

] ις μυριοις σπλ [] ν

αρα πυλαι

] κοτεδαμ [] λαιν

οις Αμφ [115

III οπλοισ. Π : OM. CODD. αστράπτει CODD. : αστραπται

Π (αστραπται] ου γαρ τι SIC Π AFUD C.R. 18 : CORREXI)

113 δ' CODD. : OM. Π 114 χαλκόμετά τ' ἔμβολα CODD. :

] κοτεδαμ [Π : χαλκόμετ' ἄρ' ἔμβολα MURRAY : χαλκόμετ'

ἔμβολά τε SEIDLER 115 λαινέοις CODD. : λαινοίς Π :

λαινέοισιν MURRAY

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

τείχεος ἤρμονται;

Πα. θάρσει· τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.

I18 ἄλλ' εἰσόρα τὸν πρότον, εἰ βούλη μαθεῖν.

I28 γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος
ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος

I30 ἀμερῶ γέννα.

Πα. τὸν δ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὄραξ Δίρκης ὕδωρ;

Αν. ἄλλος ἄλλος ὄδε τευχέων τρόπος.

τίς δ' ἐστὶν οὗτος; Πα. παῖς μὲν Οἰνείως ἔφν

Τυδεύς, Ἄρη δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοισι ἔχει.

I35 Αν. οὗτος ὁ τᾶς Πολυνεϊκέος,

ὦ γέρον, αὐτοκασιγνήτην νύμφας

ὁμόγαμος κυρεῖ;

I16 ἤρμονται CODD. : ὠρμαστ[Π I17 πόλις CODD. :

]ολ Π I28 γίγαντι γηγενέτα CODD. Σ : γεγονοτα γηγενεθλαν Π

I29 ἀστερωπὸς M A B V L Π : ἀστεροπὸς P A^{SUPRASC.} πρόσφορος

CODD. : πρόσπολος Π I31 ἐξαμείβοντ' CODD. : ευξαμειβον Π

ὕδωρ M A V L P : ὕδωρ λοχαγόν B REC. : ὕδωρ λοχαγος Π I32

ἄλλος ἄλλος M A B L P v Π : ἄλλος ἄλλως V ὄδε CODD. : ατε Π

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]ιχεος ωρμαστ[

]

]ολ αλ[

I18

γεγονοτα γηγενεθλαν προσομοιος αστερω

I28

πος εν γραφαισιν ουχι προσπολος αμεριωι

γεννα· τον δ ευξαιμειβον ουχ ορας Διρ

κης υδωρ λοχαγος αλλος αλλος ατε

τευχ[

τροπου τις ουτος εστιν παις μεν Οιν[

εφν Τυδευς Αρης δ Αιτωλος εν[

εχει ουτος ο τας Πολυνεικ[

I35

αυτοκασιγνητα νυμφας ο[

x x x x x

τρόπος CODD. : τροπου Π I33 τις δ' εστιν ουτος

CODD. : τις ουτος εστιν. Π I34 "Αρην V·A L M² :

"Αρη B·P : "Αρης Π Αίτωλῶν M V : Αίτωλόν A B

L P v : Αιτωλος Π I35 OM. B : ADD. B² I36

αυτοκασιγνήτας CODD.-Σ : αυτοκασιγνήτα CONI. REISKE :

αυτοκασιγνητα Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

ὡς ἀλλόχρως ὄπλοισι, μειξοβάρβαρος.

Πα. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοί, τέκνον,
 140 λόγχαις τ' ἀκοντιστήρες εὐστοχώτατοι.

171 ἔνσπονδος. Αν. οὗτος δ', ὦ γεραιέ, τίς κυρεῖ,
 ὃς ἄρμα λευκὸν ἠνιοστροφεῖ βεβώς;

Πα. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὦ δέσποιν', ὄδε·
 σφάγια δ' ἄμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι ῥοαί.

175 Αν. ὦ λιπαροζώνου θυγάτηρ Ἀελίου
 Σελαναία, χρυσεόκυκλον φέγγος,
 ὡς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σάφρονα
 πῶλοισ μεταφέρων ἰθύνει.
 ποῦ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῆδ' ἐφυβρίζει πόλει;

180 Πα. Καπανεύς; ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται

138 δέ Π : OM. CODD. ἀλλόχρως ὄπλοισι M V L : ἀλλό-
 χροος ὄπλοισι B² ET A (SED SUPRASC. ως) : ἀλλόχρους ὄπλοισι P :
 ἀλλωχλοισι Π μειξοβάρβαρος CODD. : : μιχοβ [Π 139 πάντες
 CODD. : παισιν Π 171 τίς πόθεν κυρεῖ CODD. : τίς ποθεν Π :
 τίς κυρεῖ VALCKENAER 173 δέσποιν' CODD. : : δεσπονα Π 174
 φιλαίματοι M A B V Σ Π : φιλαίματου L P (οἱ δὲ γράφουσι γῆς

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]	δ	αλλωχλοισι	μιχοβ[
]	οι	γαρ
			παισιν[
]	εξ[
				I40
]	π[
				θεν
]	νιοστροφει
				βεβ[
]	ω
				δεσπονα
				οδε
]	ης
				φιλαιματοι
				ροαι
]	υγατερ
				Αελιου
				I75
]	υσεων
				κυκλοι
				φεγγος
]	και
				σφρονα
]	ων
				ειθυνει
]	δ
				εφυβριζει
				πολει
]	
]	εις
				τεκμαιρεται
				I80

φιλαιμάτου, οί δὲ τὸ τέλειον φιλαιμάτοιο λέγουσιν Σ) I75

'Αελίου CODD. Σ Π : Λατοῦς BADHAMUM : ἄ Λατοῦς NAUCK

I76 χρυσόκυκλον V : χρυσεόκυκλον REll. :]υσεων κυκλοι Π

I78 ἰθύνει CODD. : ειθυνει Π : ἰθύνει δρόμον WILAMOWITZ

I80 Καπανεύς; H.V. ANTIGONAE CONTINUANT CODD. ET UT VID. Π :

PAEDAGOGO ATTRIB. GEEL

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

πύργων ἄνω τε καὶ κάτω τεύχη μετράων.

Αν. ἰώ,
Νέμεσι καὶ Διὸς βαρύβρομοι βρονταί,
κεραυνῶν τε φῶς αἰθαλόεν, σὺ τοι
184 μεγαλαγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις·

220 ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύ-
κτοῖς Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν·
ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ
περιμένει μὲ κόμας ἐμᾶς
δεῦσαι παρθένιον χλιδὰν
Φοιβεῖασι λατρεῖαις.

226 ἰὼ λάμπούσα πέτρα πυρὸς

307 μαστόν ὠλένασι μητέρος,
παρηίδων τ' ὄρεγμα βο-
στρύχων τε κυανόχρωτα-χαίτας

181 κάτω CODD. : κατωι Π 220 ἀγάλμασι

CODD. : γαμασ[Π 221 Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν M A B V :

Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμην L P : Φοίβῳ λάτρις γενόμην REC. :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]κατωι τειχη μετρων

]ιος βαρυβρομοι

]φως αιθαλο

]ριαν[]ρ

184

γαμασ[

220

βω λατ[

υδωρ[

θενιο[

ω λαμ[

226

]έρ[]ς

307

]τ' ὄρεγμα βοστρύ[

]ρωτα χαίταις πλοκ[

]βω λατ[

Π : Φοίβω γένομαν λατρεις NAUCK

226 ιώ

CODD. : Ω BYZANTINI, WECKLEIN UT VID. Π 308 χαίτας

CODD. : χαίταις Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

309 πλόκαμον, δέραν σκιάζων ἄμάν.

337 σὲ δ', ὦ τέκνον, [καὶ] γάμοισι δὴ

κλύω ζυγέντα παιδοποιὸν ἄδονάν

ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν

340 ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν,

ἄλαστα ματρὶ τῷδε Λα-

342 ῶ τε τῷ παλαιγενεῖ,

363 ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων δι' ἄστεως

367 χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν

γυμνάσιά θ' οἷσιν ἐνετράφην Δίρκης θ' ὕδωρ

ῶν οὐ δικαίως ἀπελαθεῖς ξένην πόλιν

370 ναίω, δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων δακρύροον.

309 σκιάζων δέραν ἄμάν M B : σκιάζων δέραν ἑμάν

RELL. UT VID. Π :: δέραν σκιάζων ἄμάν FRITZSCHE :: δέραν

σκιάζων ἄμάν MURRAY 337 γάμοισι CODD. :]οἷσιν Π 338

ἠδονάν A P : ἄδονάν RELL. Π 339 δόμοις CODD. :]σιν Π

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]δέραν' έμάν 309

]οῖσιν. δη. κλ[337

]ν άδοναν

]σιν έχε[]ν

]μφέπειν

]Δαίω τῷ παλαιγεν[342

ωστεξιληρηχειραεχεινδιστεως 363

θεω[]ισινεν[367

Διρκ[]δω[

θειξε[]νηνπ[

εχωνδακρυ[370

342 τῷ P Π : τε τῷ REll. SUBTER 342 ά]πέχω τῷ

ἴδειν τα τέκνα /]χς Π^{MG.} 363 χεῖρ' CODD. : χεῖρα

Π έχων CODD. : εχειν Π άστεος CODD. : άστεως

MURRAY Π 368 έτράφην L : ένετράφην REll. UT VID. Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

403 Πο. εὖ πρᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἦν τι δυστυχῆς.

406 Ιο. ἡ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς.

529 Ἐτεόβλεες, πρόσεστιν· ἄλλ' ἡμπεριόρα

ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι

Φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύ γ'· ἄδικος ἡ θεός·

πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας

534 ἐσῆλθε κάεῆλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·

403 πρᾶσσε CODD. : πρᾶττε Π δ' ΟΜ.Π. : ADD. Π^C.

ἦν τις δυστυχῆ CODD. (SED ἦν ΕΤ τυχή IN RASURIS λ) Σ Π^C : ἦν

δεις δυστυχη Π^{A.C.} : ἦν τι δυστυχῆς ELMSLEY 406 φίλτατον

CODD. : φίλτατην Π 530 λέξαι CODD. Π : δεῖξαι STOB.FL.II5,I

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ευπραττεταφιλωνουδενηνδιδυστυχη 403

πατριδαηναυτοςφηςφιλατηνηειναι 406
βροτοις

]ι[]ρ[529

]λέ : ξαι :

]νέ : ων : σο : φώ[

]τῆς : κα : κισ : τη[

δαι : μό : νων : έ : φι : ε : σαι

Φι : λο : τι : μί : ασ παῖ : μη : σύ : γε :

ἄ : δι : κος : ἡ θε : ός

πολ : λους : δ' ές οἷ : κους : και

πό : λεις : εύ : δαι : μο : νας :

εί : σῆλ : θε : και : είς : ἦλ : θε :

έ : π' όλέ : θρωι : τῶγ : χρω : μέ : νων : 534

531 έφιεσαι CODD. Π GUÉRAUD : εφιεσαι Π VAT.II 532

φιλοτιμίας CODD.Σ Π (UTERQUE) : πλεονεξίας DIO CHRYS.I7,

ρ.249^B 534 έσῆλθε κάεῆλθ' CODD. : είσῆλθε και είσῆλθε

Π GUÉR. : ε[ισ]ῆλθε Π VAT.II τῶν CODD. Π VAT.II : τῶγ Π GUÉR.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

531 τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
 Φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σὺ γ' ἄδικος ἢ θεός·
 πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 εἴσῃθε καξῆλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
 535 ἐφ' ἣ σὺ μάλινη· κείνο κάλλιον, τέκνον,

536 Ἴσότητα τιμᾶν, ἢ φίλους ἀεὶ φίλοις

613 Πο. ὦ πόλις. Ἐτ. μολῶν ἐς Ἄργος ἀνακάλει Δέρνης ὕδωρ.

646 νοτὶς ἐπέρχεται γύας,
 Δίρκας χλοηφόρους
 καὶ βαθυσπόρους γύας·
 Βρόμιον ἔνθα τέκετο μά-
 650 τηρ Διὸς γάμοισι,
 κισσὸς ὄν περιστεφῆς
 ἔλικος εὐθύς ἔτι βρέφος

531 ἐφίεσαι CODD. Π^{GUÉRAUD} : εφειεσαι Π^{VAT. II} 532
 φιλοτιμίας CODD. Σ Π^(UTERQUE) : πλεονεξίας DIO CHRYS. I7, p. 249^B
 533 δ' CODD. Π^{GUÉR.} : δε Π^{VAT. II} 534 εἴσῃθε καξῆλθ' CODD. :
 εἴσῃθε καὶ εἴσῃθε Π^{GUÉR.} : ε[ισ]ῃθε Π^{VAT. II} 536 ἀεὶ

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

τι τήσκα ιστήσ δαιμονων

531

εφει εσαι φιλοτιμίας παιμησ γεαδικος

ηθεος πολλους δεεσ οικους και πολεισ ευδαι

μονασε [] ηλθεε πολεθρωι των χρωμε

ωνε φη [] μαινη

535

και φιλους αιει φιλους

536

και το δερνησ υδωρ

613

νοτις ε []

646

Διρκασ χ []

και βαθυ []

Βρομιον ε []

ματηρ Διο []

650

κισσον ον []

ελικτος ευ []

CODD. : αιει Π φίλοισ CODD. UT VID. Π^C. : φίλους Π^{A.C.}

649 μήτηρ M^{SUPRASC.} : μάτηρ RELL. Π 651 κισσός CODD. :

κισσον Π 652 έλικτός VEL έλικτός CODD. Π : έλικος

HERMANN έτι βρέφος εύθός A P : εύθός έτι βρέφος RELL. Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

χλοηφόροισιν ἔρνεσιν

κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν,

Βάκχιον χόρευμα παρθένοισι θηβαΐασι

656 καὶ γυναίξιν εὐλοῖς.

768 τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν

Μενοικέα, σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον,

770 λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον·

σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται,

ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμφάμην

ἤδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοὶ μομφὰς ἔχειν.

πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκῆπτω, Κρέον·

775 ἥνπερ κρατήση τάμα, Πολυνείκους νέκυν

μήποτε ταφῆναι τῆδε θηβαία χθονί,

θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾗ.

[σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· προσπόλοις δ' ἑμοῖς λέγω·]

ἐκφέρετε τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,

780 ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκειμένον δορὸς

654 καὶ Π : OM. CODD. 655 Βακχεῖον CODD. UT VID.Π :

Βάκχιον VALCKENAER 773 ἔχειν CODD. : εχε Π 774-7 SUSPECTI

WECKLEINIO 775 Πολυνείκους M A B L P v : Πολυνείκης V : Πολυ-

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

χλοηφόρο[
 και κατασκη[
]σχε[]ν χ[
]σ[656

]σον 768

]μον
]Κρεον 770

]εται

]μφαμην

]φας εχε

]πτω Κρεον

]ερ κρατη[]Πολυνικους νεκυν 775

]ποτε ταφ[]δε θηβαια χθονι

]σκειν δε[]ντα καν φιλοις τις ηι 777

]ερετε τε[]οπλα τ αμφιβληματα 779

]ς αγω[]α τον προκειμενον δορος 780

νικους Π 776 θηβαία Μ Α Β V L P Π : θηβαίων Α ^{SUPRASC.} :

θηβαία MURRAY 777 φίλων τις ἦ Μ Α Β V P : ἦ τις φίλων L :

φιλοις τις ηι Π 778 DEL. KIRCHHOFF ET OM. Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ :

ὀρμώμεθ' ἤδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ.

τῆ δ' Εὐλαβείᾳ, χρησιμωτάτῃ θεῶν,

προσευχόμεσθα τήνδε διασῶσαι πόλιν.

Σο. ὦ πολύμοχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι στρ.

785 καὶ θανάτῳ κατέχη Βρομίλου παράμουςος ἑορταῖς;

οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὥρας

βόστρυχον ἀμπετάσας λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλιτη

μοῦσαν, ἐν ᾧ χάριτες χοροποιοί,

789 ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας

793 ἄρμασι καὶ φαλίων τετραβάμοσι μωνυχοπαίων

ἵππελαῖς ἐπὶ χεύμασι βάλων

Ἴσμηνοῖο θαάζεις, Ἀργείοις ἐπιπνεύσας

781 OM. Π 782 χρησιμωτάτῃ CODD. ET (χρησιμωτατη)

Π^C. : χρημωτατη Π^{A.C.} θεῶν CODD. : θεωι Π 783 προσ-

ευχόμεθα M : προσευξόμεθα V P : προσευξόμεσθα RELL. :

προσευχόμεσθα MURRAY Π διασῶσαι A B V L Π : διασῶζειν

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]Ευλα[]αι χρημωτατη θεωι 782

]ευχ[]σθα τηνδε διασωσαι πολιν

]υμοχθος[]τι ποθ αιματι

]νατωι κ[]μιου παρα" 785

]ρταις

]αλλιφοροι[]νοισι νε"

]ωρας

]ον αιπε[]λωτου κατα

]τα με[

]αις χ[]π[]ι

]οφ[

789

]αιμ[

793

]βαινων

M P 786 καλλιχώροις L : καλλιχωροις A : καλλι-

χώροις REll. : κ]αλλιφοροι[ς Π ώραις CODD. Σ DET. :

ώρας Σ Π 787 πέμπτη M : μέληη REll. γρ. M Π 788

α CODD. : αϊς Π

ΕΥΡΥΠΙΛΟΥ

795

Σπαρτῶν γένναν,

ἀσπιδοφέρμονα θίασον ἐνόπλιον,

ἀντίπαλον κατὰ λαίνα τείχεα

χαλκῷ κοσμήσας.

ἦ δεινά τις Ἔρις θεός, ἃ τάδε

μήσατο πῆματα γᾶς βασιλεῦσιν,

800

Λαβδακίδαις πολυμόχθοις.

ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότα-

ἀντ.

τον νάπος, Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαιρῶν,

μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα. λόχευμ' Ἰοκάστας,

ἄφελος Οἰδιπόδαν θρέψαι, βρεφὸς ἔμβολον οἴκων,

805

χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον·

806

μηδὲ τὸ παρθένιον πτερόν, οὔρειον τέρας, ἐλθεῖν

1017

πατρίδι, κακῶν ἂν αἰ πόλεις ἔλασσόνων

796 ἐνόπλιον CODD. Σ ΥΤ VID. Π : ἐνόπλιον VEL εὐόπλιον

PLERIQUE EDD. 800 OM. Π : 801 πολυθηρότατον CODD. : πο]λυ-

θηρατα [τον Π 803 λόχευμ' CODD. : OM. Π (SED ἴο[χευ]μα IN MARG.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]		795
]νοπλον	
]τειχεα	
]		
]ε	
]λευσιν	799
]λυθηρατα	801
]χιονοτροφον	
]		
]προτεθεντα	λο[] μα
]		
]φαι βρεφος	
]		
]πισαμον	805
]ον ουδει	
]		806

]κατω[]ν α[]λις ελασσων*	1017

ADDIDIT MAN^I) 805 επίσημον P ν : επίσημον REll. Π
 806 ούρεια M : ούρειον REll. γρ. M : ουδει[ον Π
 1017 πάλεις CODD. :]λις Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.

Χο.	ἔβας ἔβας,	στρ.
	ὦ πτεροῦσσα, γᾶς λόχευμα	
I020	νερτέρου τ' Ἐχίδνας,	
	Καδμείων ἀρπαγᾶ,	
	πολύφθορος πολύστονος	
	μειξοπάρθενος,	
	δαίον τέρας,	
	φοιτάσι πτεροῖς	
I025	χαλαῖσι τ' ὠμοσίτοις·	
	Διρκαίων ἅ ποτ' ἐκ	
	τόπων νέους πεδαίρουσ'	
	ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν	
	ὀλομέναν τ' Ἐρινὺν	
I030	ἔφερες ἔφερες ἄγεα πατρίδι	
	φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν	

I018 καὶ τὸ A : τὸ REILL. Π ... I019 πτεροῦσσα Β Π :
 πτεροῦσα REILL. I021 ἀρπαγᾶ CODD. Σ : α[]παγα Π I022
 πολύστονος πολύμοχθος Ρ : πολύφθορος πολύστονος REILL. :]ολυ-
 φθορος πολυστονος Π I023 μειξοπάρθενος CODD. UT VID. Π :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]εναι[]ο λο[]ν ευτυχ[]ιεν αν·

]βας[]ας· ω[]ρουσσα γας λοχευμα·

]ερτ[]ρου τ Ε[]δνας

Ι020

]δμε[]ων α[]παγα·

]ολυφορος πολυστονος

]ξοπαρθεν[]ς.

δαιον τερας·

φοιτασιν πτ[]ροις·

χ[]λαισι τ ωμ[]σιτοις·

Ι025

Διρκαιω[]στ εκ

]οπων νεους πεδαιρου

]αλυρο[]μφι μουσαν

]λομεν[]τ[]υν

]φ[]ε[]πατριδι·

Ι030

]θειων·

μειξοπάρθενος MURRAY I024 φοιτᾶσι CODD. : φοιτασιν Π

Ι027 νέους OM. P πδδ' αἴρους' ἄλυρον L : πεδαίρους'

ἄλυρον RELL. : αλυρον Π^{II93} : πεδαιρου / [σ]αλυρον UT VID.

Π²²⁴ I030-I POST πατρίδι ET θεῶν PUNCTA HABET Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

ὅς τὰδ' ἦν ὁ πράξας.

ἰάλεμοι δὲ ματέρων

ἰάλεμοι δὲ παρθένων

1035 ἑστέναζον οἴκοις

ἰηιήιον βοάν,

ἰηιήιον μέλος,

ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυζε

διαδοχαῖς ἀνά πτόλιν.

βροντᾶ δὲ στεναγμός

1040 ἀχά τ' ἦν ὁμοίος,

ὁπότε πόλεος ἀφανίσειεν

ἂ πτεροῦσσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.

1033 ἰάλεμοι CODD. Π^{II93} : ιαλεδεμοι Π²²⁴ πατέρων

P : ματέρων REll. Π²²⁴ Π^{II93} 1034 ἰάλεμοι CODD. Π^{II93} :

ιαλ[]δε[Π²²⁴ 1035 ἑστέναζον CODD. : εστεναξαν Π²²⁴ Π^{II93}

ἐν οἴκοις L : οἴκοις M A B V P ι Π²²⁴ Π^{II93} 1036 ἰήιον βοάν

CODD. : ἰήιον βοαν βοάν GROTIUS : ιηιηιηιον βοαν Π^{224A.C.} :

ιηιηιον βοαν Π^{224C.(MAN2)} Π^{II93} 1037 ἰήιον μέλος CODD. :

ἰήιον μέλος μέλος GROTIUS : ιη]ιηιηιο [v] μέλος Π^{224 A.C.} :

ιη]ιηιο [v] μέλος Π^{224C.(MAN2)} : ἰηιη μέλος Π^{II93} 1038

ἄλλον CODD. Π²²⁴ Π^{II93} : ἄλλ' BATTIER ἐπωτότυζε B :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]ταδ ην ο[]ξας·
 ιαλεδεμοι δε μ[]τερων·
 ιαλ[]δε[]δε[]θενων·
 εστεναξαν ο[]κο[]ς· I035
 ιηιηι·ηι·ον βοαν·
]ιηι·ηι·ο[]μελος·
]λος αλλον επωτοτυξε·
 διαδοχαις ανα[]ολιν·
 βρονται δε στε[]αγ'μος
 αχαί τ ην ομοι[]ς I040
 οποτε πολεος α[]ανισειεν
 α περούσσα π[]ς τιν αν[

επωτοτυξε Π²²⁴ : εποτο[Π¹¹⁹³ : έπετότυζε M A V
 P B^{SUPRASC.} : έπετίότυζεν L I039 βροντά δέ IN RAS. 7
 δέ OM. M στεναγ'μος SIC Π²²⁴ I040 ίαχᾶ M P ν :
 ίαχά RELL. : αχαί Π²²⁴ : αχα Π¹¹⁹³ : άχά MUSGRAVE
 IO4I όποτε CODD. Π²²⁴ : αποτε Π¹¹⁹³ πόλεως CODD.
 Π¹¹⁹³ : πόλεος FORSON Π²²⁴ άφανίσειεν CODD. Π :
 άφανίσει' MUSGRAVE I042 περούσσα M V L P : περούσσα
 M² A B ET (περούσσα) Π²²⁴ : περοεσσα Π¹¹⁹³

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

χρόνω δ' ἔβα ἀντ.

Ι043 Πυθλαῖς ἀποστολαῖσιν

Ι027 τόπων νέους πεδαίρουσ'
 ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν
 ὀλομένην τ' Ἐρινύν

Ι030 ἔφερεις ἔφερεις ἄχεα πατρίδι
 φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν
 ὅς τάδ' ἦν ὁ πράξας.

ἰάλεμοι δὲ ματέρων,

ἰάλεμοι δὲ παρθένων

Ι035 ἐστέναζον οἴκοις·

ἰηιήλιον βοάν,

ἰηιήλιον μέλος,

ἄλλος ἄλλ' ἐπιπτότιζε

Ι028 ἄλυρον CODD. Π¹¹⁹³ : [σ]αλυρον UT VID. Π²²⁴

Ι033 ἰάλεμοι CODD. Π¹¹⁹³ : ἰαλεδεμοί Π²²⁴ πατέρων P :

ματέρων RELL. Π²²⁴ Π¹¹⁹³ Ι034 ἰάλεμοι CODD. Π¹¹⁹³ : ἰαλ[]δε[

Π²²⁴ Ι035 ἐστέναζον CODD. : εστенаξαν Π²²⁴ Π¹¹⁹³ ἐν οἴκοις

L : οἴκοις M A B V P ζ Π²²⁴ Π¹¹⁹³ Ι036 ἰήλιον βοάν CODD. :

ἰήλιον βοαν βοάν GROTIUS : ιηιηιηιον βοαν Π²²⁴A.C. : ιηιηιηιον

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

χρονωι δ εβα Π [1043

]οπω [1027

αλυρον [

ολομεν [

εφερες [1030

φονιαφ []θε [

οσταδη []αξα [

]αλ []μοιδεματερω [

ιαλεμ []δεπαρθενω [

εστεναξανοιο [1035

ιηιηιονβοαν

ιηιημελος

αλλοαλλονεποτο [

βοαν Π^{224C. (MAN²)} Π¹¹⁹³ 1037 ιηιον μέλος CODD. :

ιηιον μέλος μέλος GROTIUS : ιη]ιηιηιο [ν] μέλος Π^{224A.C.} :

ιη]ιηιο [ν] μέλος Π^{224C. (MAN²)} : ιηιη μέλος Π¹¹⁹³

1038 άλλον CODD. Π²²⁴ Π¹¹⁹³ : άλλ' BATTIER έπωτότυζε

B : επωτοτυζε Π²²⁴ : εποτο [Π¹¹⁹³ : έπετοτύζε M A V

P B^{SUPRASC.} : έπειτότυζεν L

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν,
 βροντᾶ δὲ στεναγμὸς
 ΙΟ40 ἀχά τ' ἦν ὁμοιος,
 ὅποτε πόλεος ἀφανίσειεν
 ἃ̄ πτεροῦσσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.
 χρόνω δ' ἔβα ἀντ.
 Πυθλαῖς ἀποστολαῖσιν
 Οἰδίπους ὁ τλάμων
 ΙΟ45 θηβαίαν τάνδε γᾶν
 τότε' ἀσμένους, πάλιν δ' ἄχη·
 ματρὶ γὰρ γάμους
 ΙΟ48 δυσγάμους τάλας
-
- ΙΟ64 ὀρμήσασ' ἐπ' ἔργον,
 ὄθεν ἐπέσυτο τάνδε γαῖαν
 ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.
- ΙΟ39 βροντᾶ δέ IN RAS. ἢ δέ OM. M στεναγ' μος
 SIC Π²²⁴. ΙΟ40 ἰαχᾶ M P v : ἰαχά RELL. : αχαῖ Π²²⁴ :
 αχα Π¹¹⁹³ : ἀχά MUSGRAVE ΙΟ41 ὅποτε CODD. Π²²⁴ : αποτε
 Π¹¹⁹³ πόλεως CODD. Π¹¹⁹³ : πόλεος PORSON Π²²⁴ ΙΟ42
 πτεροῦσα M V L P : πτεροῦσσα M² A B ET (πτερούσσα) Π²²⁴ :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

διαδοχαισαναπτο []
 βρονταδεστεναγμ []
 αχα [] ομ [] ιος I040

αποτε [] λεωσαφαν []
 απτεροεσσαπαρθεν []
 χρονωδεβαλυθιαις []

Οιδιπουςοτλαμων
 θηβαιαντανδεγαν I045

τοτασμενοιςπα []
 ματριγαρ []
 δυσγα [] I048

ορμη [] I064
 οθε []
 []

πτεροεσσα Π^{II93} I043 Πυθλαις CODD. Π : Πυθλεις

WECKLEIN I044 τλάμων CODD. Π : γρ. ό τάλας M

I046 ἄσμενος P : ἄσμενοις REll. Π I046-I047 πάλιν

..... τάλας OM. L : ADD. λ. I047 μητροί M B V P :

ματροί REll. Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

Αγ. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
 ἀνοίγεται· ἐμπορεύεται Ἰοκάστην δόμων.
 ὦή μάλ' αὖθις· διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως
 ἔξελεθ', ἄκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
 1071 λήξασ' ὄδυρμῶν πενθίμων τε δακρύων.

1079 Αγ. ἐστᾶσ' ἄθραυστοι, κούκ ἀνήρασται πόλις.
 Ιο. ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἄργεου δορός;
 Αγ. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ Καδμεῶν Ἄρης
 κρείσσων κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορός.
 Ιο. ἐν εἰπέ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
 οἶσθ'· ὡς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.
 1085 Αγ. ζῆ σοι ξυνωρὶς ἐς τόδ' ἡμέρας τέκνων.
 Ιο. εὐδαιμονοίης. πῶς γὰρ Ἄργεῶν δόρυ
 πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρούμενοι;
 λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς κατὰ στέγας

1067 ΑΓΓΕΛΟΣ ΝΟΤΑΜ ΟΜ. Α : ΘΕΡΑΠΙΩΝ CONI. WECKLEIN

1070 DEL. BRUHN 1079 κούκ CODD. : καὶ οὐκ Π ἀνήρασται
 CODD. : ἀνηρασται Π 1081 ἀλλ' CODD. : ἀλλ' Π Καδμεῶν CODD.
 Π^C. : κασαδμε[Π^{A.C.} 1082 κρείσσων CODD. (κρείσσων PRIMITUS M) :
 κεισ[Π 1083 εἴ τι CODD. : εἰ τι Π 1084 ΟΜ. P μέλει μου

ΦΘΙΝΙΣΣΑΙ

]ελ(ος) ωη· τ[
]νο[
 ωη μα[
 εξελθ· α[
]ξ[I071

εστα[]στοι και ουκ ανηραστα[I079

ηλ[]ε προς κινδυνον Αργ[

ακη[]υτην αλ' ο [κα]Καδμε[

κεισ[]τεστη του Μυκηνα[

εν ειπ[]π[]εων ετι Πολυνεικο[

οισθα[]λει μοι και τοδ' ει λευσσει[

ζη σο[]υνωρις εις τοδ' ημερας τεκ[I085

ευδα[]ονοιης. πως γαρ Αργειον δο[

πυλω[]απεστησαθε πυργηρουμ[

λεξον γειροντα τυφλον ως κατα στεγας

V : μέλοι μοι A : μέλει μοι REll. Π τοῦδ' V L :

τόδ' REll. Π I085 σο [ι ξ]υνωρις SIC Π APUD J.J.P. II :

CORREXI ές CODD. : είς Π I086 'Αργείων CODD. :

'Αργείον FIX Π I087 έπεστήσαθε L : άπεστήσαθε REll. :

απεστησαθε Π I088 γέροντα CODD. : γειροντα Π

ΕΥΡΩΠΠΑΟΥ

έλθοῦσα τέρψω, τῆσδε γῆς σεωσμένης.

- Ι090 Αγ. ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανὸν
 πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς μελάνδετον ἔλιφος
 λαιμῶν διῆκε τῆδε γῆ αὐτήριον,
 λόχους ἔνειμεν ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας
 πύλας ἐφ' ἑπτὰ, φύλακας Ἀργείου δορός,
 Ι095 σὸς παῖς, ἐφέδρους <δ' > ἱππότας μὲν ἱππόταις

- Ι097 ὡς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορός

- Ι099 λεύκασπιν εἰσοράμεν Ἀργείων στρατὸν
 Τευμησὸν ἐκλιπόντα, καὶ τάφρου πέλας

- Ι101 δρόμῳ ξυνῆψαν ἄστῳ Καδμείας χθονός.

- Ι104 καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηΐταις πύλαις

Ι089 ἐλθοῦσα CODD. : ελθωσα Π σεωσμένης CODD. :
 σεωσμένης Π Ι091 στὰς CODD. : τας Π Ι092 λαιμόν L P ET
 PRIMITUS UT VID. B : πλοίων A : λαιμῶν RELL. : λαιμοι Π
 τῆσδε γῆς P : τῆδε γῆ RELL. Π αὐτήριον CODD. : αὐτηρον Π
 Ι093 ἔνειμεν CODD. : ενειμαν Π Ι095 OM. A, ET σὸς παῖς OM. V
 ἱππότας CODD. : στρατ]ιωτας UT VID. Π Ι097 τῷ CODD. Π^C : το

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ελθωσα τερψω τησδε γης σεσωμενης
 επει κρεοντος παις ο γης υπερθαν [I090

πυργων επι ακρων τας μελανδε [

λαιμωι διηκε [] ηιδε γηι σωτηρον

λοχους ενειμαν επτα και λοχαγετας

πυλας ε [] ε [] φυλακας Αργειου δο [I095
] ωτας μεν [

ω
~~τφ~~ I097

στρατο I099

Τευμησσον

Ξυνηφαν ... Καδμειων I101

Νηϊσταις I104

Π^{A.C.} I099 στρατόν CODD. : στρατο Π I100-I101

DEL. KIRCHHOFF I100 τευμησσόν Μ Σ^B Π : τελμησσόν

Μ² : Τευμησσόν RELL. I101 συνήφεν CODD. : Ξυνήφαν

Σ Π Καδμείας CODD. : Καδμειων Π I104 νηϊσταις

CODD. Σ : Νηϊσταις UNGER Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

II06 ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπαῖος ἔκγονος,

II27 κόρπαχ' ὑπ' αὐτόν, ὥστε μάλινεσθαι δοκεῖν.

II28 ὁ δ' οὐκ ἔλασσον. Ἄρεος ἔς μάχην φρονῶν

II30 σιδηρονῶτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν

II32 φέρων μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βάρων,

II33 ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πέισεται πόλις.

II36 ὕδρας ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίουσιν

I500 δάκρυσι δάκρυσιν, ὦ δόμος, ὦ δόμος
ἀγκαλέσμαι,

II06 γόνος P : ἔκγονος M A B V L : ἔγγονος

ALDINA REC. Π II27 μάλινεσθαι CODD. : μαινεσθα Π II28

"Ἄρεος CODD. Π^C : Ἄρεως Π^{A.C} εἰς FORT. SIC Π, SED

POSSIS ETIAM ες. II30 σιδηρονῶτοις CODD. : σιδηρονωτου

Π τύποις CODD. : κυκλοῖς Π II32 βία VEL βια CODD. :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

εγγονος	II06
<hr/>	
μαινεσθα	II27
Αρεως εις μάχην φρονων	II28
<hr/>	
σιδηρονωτου κυκλοις	II30
<hr/>	
βάθρων	II32
υπονοια υμιν	II33
<hr/>	
υδραν	II36
<hr/>	
ρυσιδ[]σι[]δομοςωδομοςανακαλεσμαι	I500

βάθρων γρ.Μ Π II33 ύπόνοιαν ήμϊν CODD. : υπονοια

υμιν Π II36 SECL. MURRAY ύδρας CODD. : υδραν Π

I500 ω δόμος, δόμος Ρ : ω δόμος, ω δόμος RELL. : ιω]

δομος ιω δομος Π I50I ανακαλέσμαι ν Π : ανακαλέσμαι RELL. :

άγκαλέσμαι MURRAY

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τρισαὶ φέρουσα τὰδ' αἵματα σύγγονα,
 ματέρα καὶ τέκνα, χάσματ' Ἐρινύος;
 ἃ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαν ὤλεσε,

1505

τᾶς ἀγρίας ὅτε
 δυσξυνέτου ξυνετὸν μέλος ἔγνω
 Σφιγγὸς αἰδοῦ σῶμα φονεύσας.

ὦ μοί μοι, πάτερ,

τίς Ἑλλας ἢ βάρβαρος ἢ

1510

τῶν προπάροιθ' εὐγενετῶν

ἕτερος ἔτλα κακῶν τοσῶνδ'

αἵματος ἀμερῖου

τοιᾶδ' ἄγεα φανερά;

τάλαιν', ὡς ἐλελίζει —

1515

τίς ἄρ' ὄρνις, ἢ δρυὸς ἢ

ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἐξομένα,

1503 χάσματ' CODD. : χαρματα Π 1503-1504

Ἐριννύων αἵ L : Ἐρινύος ἄ M A B V P ι Π 1504 οἰδίποδος

B : Οἰδιπόδα (οἰδίποδα A V) RELL. Π 1506 ξυνετὸν CODD. Σ

ET (ξυνετομ) Π : ξυνετός NOVICII QUIDAM 1508 πάτερ DEL.

HERMANN, ET OM. Π 1509 τίς βάρβαρος A : ἢ βάρβαρος RELL. Π

1510 προπάροιθεν A B V P : πάροιθεν L : προπάροιθε M Π :

προπάροιθ' MURRAY εὐγενετῶν L : εὐγενετῶν RELL. Π 1511

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]αυγγοναματερακαι[]εκναχαρματαερινυοςαδομονΟιδιποδα	
]ταςαγριαςοτεδυσξυνετ[]ξυνετομμελοσεγνωσφιγγοςαιιδουσμμα	I505
]οιτιςΕλλασηβαρβαροσητω[]προπαροιθεευγενετανετεροσετλα —	I510
]ντοσωνδαιματοςενθαμεριουτοιαδεαχεαφανεραφανερα —	
]λιζηιτιςαρωνιςδρυοςηελαταςακροκομοιςεμπεταλοιςμουνα —	I515

ἕτερος ἔτλα FORT. BIS Π τσων δι' A B : τοσῶνδ' M B² V L
 P ET (τοσωνδε) Π I512 ἀμερῶν M V ET PRIMITUS A : ἀμερῶν
 RELL. : ενθαμεριου Π I513 τοιαδ' CODD. : τοιαδε Π
 φανερά BIS Π I514 τάλαιν' ὡς ἐλελίξει τις ἄρ' ὄρνις
 ἄ προκλαῶ INTERPUNGIT Σ ET UT VID. Π τάλαιν' ὡς ἐλελίξει
 CODD. : τάλαιν' ὡς ἐλελίξει SCHROEDER Π : ἀλαινουσ' ἐλελιζ-
 ομένα WECKLEIN, H.V. IN v.I517 TRAIECTO. I515 τις τ' ἄρ B :
 τις ἄρ' RELL. Π ἡ δρυός CODD. : δρυός BYZANTINI QUIDAM Π
 I516 κλάδοις M : ἀμφὶ κλάδοις RELL. : ἐμ πεταλοις Π ἐξομένη
 L : ἐξομένα M A V P b : OM. B Π I516-I517 μονομάτερος
 ὄδυρμοις ἀμφὶ κλάδοις ἐξομένα μονομάτερος ὄδυρμοις A

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

μονομάτορσιν ὄδυρμοῖς

έμοῖς ἄχεσι συνωδός;

αἴλινον αἰάγμασιν ἄ

I520

τοῖσδε προκλαίω μονάδ' αἰ-

ῶνα διάξουσα τὸν αἰεὶ χρόνον ἐν

λειβομένοισιν δάκρυσιν [ἰαχῆσῳ].

τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαλ-

I525

τας σπαραγμοῖς ἀπαρχὰς βάλω;

ματρὸς ἐμᾶς ἢ διδύμοι-

σι γάλακτος παρὰ μαστοῖς

ἢ πρὸς ἀδελ-

φῶν οὐλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;

I530

ὄτοτοτοῖ λεῖπε σοῦς

δόμους, ἄλαδὸν ὄμμα φέρων,

I517 μονομάτορος L : μονομάτερος M B V P (PRO

NOMINATIVO HABUIT UNUS Σ) : μονομάτερος ... μονομάτορος A :

μουνα [Π : μονομάτορσιν WILLAMOWITZ ὄδυρμοῖς CODD. :]ρημα

Π I519 αἴλινον CODD. : αἰλίλων b : αἰλίλων v : αἰλινον Π

I520 τοῖσδε CODD. : τουσδε Π I521 διάξουσα CODD. :]αξουσα

Π αἰεὶ CODD. : αει Π I522 δάκρυσιν CODD. : δακρύοισιν

REC. : δακρυοις Π I523 ἰαχῆσῳ CODD. : DEL. BURGESS ET OM. Π

I524 τίν' ἐπὶ CODD. : ε τινα Π I525 ἀπο χαλτας σπαραγμοῖσιν

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]ρημαμοιςαχεσιςυνωιδο[]αλινοαιαγμασινατουςδεπροκλαιω— 1520
]αζωουσατοναιχρονονενλειβομενοιςινδακρυοις— ετιναπρωτον
]γμοναποχαιταςβαλωματροσεμαςενδιδυμοιςγαλακτοςπαραμαστο[1525
]λομενααπεισιματαδισωνοτοτοτοτοτοτολιπεσουςδομουσαλ[1530

ἀπαρχάς M B V L : ἐπὶ χαίτας σπαραγμοῦσιν ἀπαρχάς P :
 ἐπὶ χαίτας A : ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῦς ἀπαρχάς MURRAY :
]γμον απο χαιτας Π 1526 ἐν διδύμοισι CODD. : διδύμοισι
 REC. : εν διδυμοις Π : ἢ διδύμοισι WILAMOWITZ 1527
 μαστοῖσιν CODD. : μαστοῖς REC. : μαστο[Π : παγαῖς
 SCHENKL 1529 οὐλόμεν' CODD. :]λομενα Π αἰκίσματα
 CODD. : απεισιματα Π νεκρῶν RELL. : δισσῶν P Π ET γρ. M
 1530 ὀττοτοῖ SEMEL L, BIS V P : ὀττοτοτοῖ M : ὀττοττοτοῖ
 B : ὀττοτοῖ ὀττοττοτοῖ A : οτοτοτοτοτοῖ Π : ὀτοτοτοῖ
 MURRAY λείπε M B V L A² : λίπε A P Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

πάτερ γεραιέ, δεῖξον,

Οίδιπόδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὅς † ἐπὶ

δώμασιν ἀέριον σκότον ὄμμασι †

I535

σοῖσι βαλὼν ἔλκεις μακρόπνου ζῶαν.

κλύεις, ὦ κατ' αὐλὰν

ἀλαίνων γεραιὸν

πόδ' ἢ δέμνιοῖς δού-

στανὸς ἰαύων;

Οι. τί μ', ὦ παρθένε, βακτρεύμασι τυφλοῦ

I540

ποδὸς ἐξάγαγες ἐς φῶς

λεχήρη σιοτίων ἐκ θαλάμων οἰκ-

τροτάτοισιν δακρύοισιν,

πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον ἦ

νέκυρ ἔνερθεν ἦ

I545

παντὸν ὄνειρον;

Αν. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴση,

πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει

φῶς οὐδ' ἄλοχος, παραβάκτροις

ἅ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει,

I533 σὸν CODD. : ὁσὸν Π μέλεόν ὅς CODD. : μελεα μελε

οσον (VEL μελεα μελος ὄν) Π I533-I534 ὅς ἐν δώμασιν ... σκότον

ἐπ' ὄμμασιν MURRAY I535 μακρόπνου CODD. : μακρόπνοον MURRAY :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

-]αιεδειξονοιδιποδα— οσοναιωναμελεαμελεοσονεπιδω[
]ασισοισιβαλωνελκεισμακροπουνζοαν — κλυειζωκατ[1535
]δυστηνοισιδεμνιοισιαων — τιμ^ε[]πα[]θε[]ακτ[
]σφωλεχηρησκοτιωνεκαλαμωνοικ[]ρ[1540
]νεικυνε[]ερθενηπτανοννε[] — []δυ[]εξ[1545
]χισοιτ[]κναλεσσειφ[]οχο[]παραβακτροισποδασον[

μακρόπουν REC. Π ζόαν V Π : ζών RELL. 1537-1538 δύστανον
 δεμνίους P : δυστηνοισι δεμνιοις Π : δεμνίους δύστανος
 L : δεμνίους δύστανον RELL. 1539 τι μ' ω CODD. : τι μ[ε
 UT VID. Π^{A.C.} : τι εμ[ε UT VID. Π^{C.} 1541 λεχήρη M A B² V
 L P Π : λεχήρει B 1547 ούκέτι CODD. :]χι Π σώ A :
 σοι RELL. Π λεύσσει CODD. : λεσσει Π (VEL λευσσει TESTE
 SNELL) 1548 παρὰ βάκτροις B P : παραβάκτροις O :
 παραβακτροις Π : ἄ παρὰ βάκτροις M A V : ἠ παρὰ βάκτροις
 L 1549 πόδα A Π : ἄ πόδα RELL.

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

I550

< ὦ > πάτερ, ὦμοι.

Οι. ὦμοι ἐμῶν παθέων· πάρα γὰρ στενάχειν τάδ', αὐτεῖν.

τρισσαὶ φυχαί· ποία μοιρα

πῶς ἔλιπον φάος; ὦ τέκνον, αὔδα.

I555

Αν. οὐκ ἐπ' ὄνειδεσιν οὐδ' ἐπιχάρμασιν,

ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ

ξίφεσιν βρίθων.

καὶ πυρὶ καὶ σχετλαῖσι μάχαις ἐπὶ παῖδας ἔβα σούς,

ὦ πάτερ, ὦ μοι.

I560

Οι. αἰαῖ. Αν. τί τάδε καταστένεις,

Οι. τέκνα. Αν. δι' ὀδύνας ἔβας·

εἰ δὲ τέθριππά γ' ἔθ' ἄρματα λεύσσων

ἀελίου τάδε σώματα νεκρῶν

ὄμματος ἀγαῖς σαῖς ἐπενώμας —

I565

Οι. τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερόν καθόν·

ἃ δὲ τάλαιν' ἄλοχος τίνι μοι, τέκνον, ὤλετο μοίρα;

Αν. δάκουρα γοερά

φανερὰ πᾶσι τιθεμένα,

τέκεσι μαστόν ἔφερεν ἔφερεν

I550 ὦ ADD. HERMANN ὦμοι CODD. :]μοι Π I550-

I551 NOTAM Οι. ANTE PRIMUM ὦμοι NON ANTE ALITERUM HABENT L P I551

ὦμοι μοι ἐμῶν M B L : ὦμοι ἐμῶν A P : ὦ μοι ἐγώ γρ. M : DE V

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

<p>]ενεμ[]θειπατε[]μωι — ομωιεμωιπαθεωμπαραγαρ-]σαιφυχαιποιαιμοιραιφωσελιπονταδεμοιτεκνοναυδα —]αδ[]α[</p>	<p>I550</p>
<p>]ασ[]λλοδυναισιλ[]γωσοςαλαστωρειφεσιβριθωνκαιπ[</p>	<p>I555</p>
<p>]σ[]τερομ[] — ετιτοδεκαταστενειςτεκνα — διασ[</p>	<p>I560</p>
<p>]ναελιουφαοσομμα[]οσαυγ[</p>	<p>I565</p>
<p>]ναδεταλαινααλ[</p>	
<p>]γο[]μ[]μας[</p>	

INCERTUM EST : ομωι εμωι (VEL ωμοι εμωι TESTE SNELL) Π
 παθέων CODD. : παθεωμ Π I553 ποία CODD. Π : γρ. μιξ B
 I554 πώς ἔλιπον φάος; ὡ τέκνον, αὐδα CODD. : φως ελιπον
 ταδε μοι τεκνον αυδα Π I556 ὁ σός VEL ὅσος CODD. : σός
 TRICLINIUS Π I557 ξίφειν M : ξίφεισι RELL. Π I559
 ἰώ μοι, ἰώ μοι A : ἰώ μοι RELL. : ὡμοι ἔγω γρ. M : ομ[
 (VEL ωμ[TESTE SNELL) Π I560 αίατ CODD. : ε Π τάδε
 CODD. : τοδε Π I561 δι' CODD. : δια Π I563 τάδε
 σώματα νεκρῶν CODD. : φαος Π I566 τάλαιν' CODD. : ταλαινα Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

ἰκέτις ἰκέτιν ὀρομένα.

I570

ἠὔρε δ' ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα

λωτοτρόφον κατὰ λείμακα λόγχαις,

κοινὸν ἐνούλιον,

μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,

μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν, αἵματος

I575

ἦδη φυχρὰν λοιβὰν φονίαν,

ἄν' ἔλαχ' Ἄιδας, ὥπασε δ' Ἄρης.

χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν παρά φάσγανον εἶσα

σαρκὸς ἔβαφεν, ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέκνοισι.

πάντα δ' ἐν αἵματι τῷδε συνάγαγεν,

ὧ πάτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς ὅς

I58I

τάδε τελευτᾷ.

I710

Ἄν. ἴθ' ἐς φυγὰν τάλαιναν ὄρεγε χέρα φίλαν,

πάτερ γεραιέ, πομπίμαν

ἔχων ἔμ' ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.

I569 ἰκέτην A B L : ἰκέταν V : ἰκέτιν REll. Π

αἰρομένα V B² Σ : αἰρομένα L P γρ. B γρ. M : ὀρομένα γρ. Σ :

ὀρομένα M : ορο[Π : ὀρωμένα A B v I575 λοιβὰν CODD. :

λοιβαμ Π φοινίαν M A B v : φονίαν V L P : φονίον Π I576

ἦν P : ἄν M : ἄν REll. : αν Π ἔλαχ' CODD. : ελαχε Π

ΕΥΡΗΠΠΙΔΟΥ

Οι. < ίδου > ίδού, πορεύομαι.

I715 τέκνον, σύ μοι ποδαγός ἀθλία γενοῦ.

Αν. γενόμεθα γενόμεθ', ἄθλιαί

γε δῆτα θηβαιᾶν μάλιστα παρθένων.

Οι. πόθι γεραίων ἵχνος τίθημι;

βάκτρα πρόσπερ', ὦ τέκνον.

I720 Αν. τᾶδε τᾶδε βᾶθι μοι,

τᾶδε τᾶδε πόδα τιθεῖς,

ᾧσ' ὄνειρον ἰσχύν.

Οι. ἰὼ ἰὼ, δυστυχεστάτας φυγὰς

ἐλαύνων τον γέροντά μ' ἐκ πάτρας.

I725 ἰὼ ἰὼ, δεινὰ δεῖν' ἐγὼ τλάς.

Αν. τί τλάς; τί τλάς; οὐχ ὄρᾳ Δίνα κακοῦς,

οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.

Οι. ὄδ' εἶμι μοῦσαν ὃς ἐπὶ καλ-

λίνικον οὐράνιον ἔβαν

I715 σύ μοι A B FORT.V Π : σύ μου M : σύ L P : ποδηγός

A B² : ποδαγωγός P² : ποδαγός RELL. Π ἀθλίου L (SED α SUPRA

ου SCRIPTO) : ἀθλία RELL. Π I716 γενόμεθα γενόμεθ' M B L :

γενομεθα γενομεθα Π : γενόμεσθα γενόμεσθ' V P, ET COMMENDAT

(Ἄττικῶς μετα τοῦ σ) Σ : γενόμεσθ' ἐγενόμεσθ' A ἄθλιαι CODD.

ἄθλιοι FORSON UT VID.Π I718 πόθι CODD. : πουθῦ Π γεραίων

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]υμοιποδαγοςαθλιαγ[]γενομεθαγενομεθααθλιο[I715
] — []πουθυ[]ρτιθημιιχνοςβακτραποσιφερωτ[
]τιθειω[]ρονισχυν — ιωιδυστυχεστ[I720
]ιωι[]ειναεγωταλας — τιτλαςουχο[]αι[I725
]ας — []μουσανκαλλιινικονουρανον[

ἔχνος τῆθημι (γηραιὸν L) CODD. :]ρ τιθημι ιχνος Π I719
 πρόσφερ', ὦ CODD. : ποσι φερω VEL ποθι φερω UT VID.Π I721
 πόδα τιθει M V UT VID.Π : πόδα τίθει πάτερ A B P : τίθει
 πόδα L : πόδα τιθείς MURRAY I722 ἔχων ἰσχύν A : ἰσχυν
 ἔχων REILL. : ἰσχύν HERMANN EX Σ, ET UT VID.Π I725 δεινὰ
 δεῖν' ἐγὼ τλάς P : δεινὰ δεῖν' ἐγὼ τλάς MURRAY : δεινὰ ἐγὼ
 τλάς M B V : ἐγὼ δεινὰ τλάς A L :]εινα εγω ταλας Π
 I726 τί τλάς; τί τλάς; CODD. : τι τλας Π I727 OM. P
 I728 μοῦσαν ὅς ἐπί CODD. : ὅς ἐπὶ μοῦσαν UT VID.Σ ET FORT.Π
 I729 οὐράνιον A P O : οὐράνιον τ' M A² B V L : ουρανον[Π
 (IN ουρανιον[CORR. MAN² TESTE SNELL)

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

Ι730

<μειξο> παρθένου κόρας

αἴνιγμ' ἀσύνετον εὐρών.

Αν. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος.

ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.

τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα

φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον,

Ι736

ὦ πάτερ, θανεῖν που.

Ι733 εὐτυχήματ' CODD. :]ματα Π αὐδῶν CODD. :

ΦΘΙΝΙΣΣΑΙ

]π[]ματα[]δωταδεσεπεμενεμελε[
]ρ[]

I736

]δω Π I737-I763 SECL. WILAMOWITZ, ET UT EX LACUNA VIDETUR
OM. Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- 53 ἦκει γὰρ ἐς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
 λιμένα δὲ Ναυπλίου ἐκπληρῶν πλάτη
 55 ἀκταῖσιν ὄρμεϊ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
 ἄλαισι πλαγχθεῖς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
 Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μή τις εἰσιδὼν
 μεθ' ἡμέραν στείχουσιν, ὧν ὑπ' Ἰλῶ
 παῖδες τεθναῖσιν, ἐς πέτρων ἔλθη βολάς,
 προύπεμψεν ἐς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω
 61 κλαίουσ' ἀδελφὴν συμφορὰν τε δωμάτων.

-
- 89 Ηλ. ἐξ οὐπερ αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν.
 Ελ. ὦ μέλεος· ἡ τεκοῦσά θ', ὡς διώλετο.
 Ηλ. οὕτως ἔχει τάδ', ὥστ' ἀπέληκεν κακοῖς.
 Ελ. πρὸς θεῶν, πίθοι' ἂν δῆτά μοι τι, παρθένε;
 Ηλ. ὡς ἄσυχλός γε συγγόνου προσεδρῖα.

53 ἐς CODD. :]ις Π 59 ἐς CODD. : εις Π
 πετρῶν M L P : πέτρων B : πέτρων MURRAY : πέτ[
 Π 60 προύπεμψεν CODD. Π^C :]ουπεμψε Π^{A.C.} ἐς
 CODD. : εις Π 61 συμφορὰν CODD. :]μφορας Π

ΟΡΕΣΤΗΣ

] ρ[] ις γ[53
] ενα δε Να[
] κταῖσιν ορμει δαρον εκ[55
] λαισι πλαγχθεις· την δε δ[
Ελενην φυλαξας νυκτα μη[
μεθ' ημεραν στελχουσαν[
πα[] ες τεθναῖσιν εις πέτ[
] ουπεμφε ^ν εις δωμ' ημε[
] δελφ[] μφορας τ[6I
<hr/>	
] ηνυ[89
] ετο·	
] τ απειρημεν κακοις·	
] ι' αν δητα μοι τι παρθενε·	
] νου προσεδρια·	

89 IN TEXTU OMISSUM IN MARG. ADD. M 9I ἀπειρημεν
 Μ Σ ΕΤ (την ΜΑΝ² CORR.) Π : ἀπειρηκ' ἐν Α Β Λ Ρ :
 ἀπειρημα V 92 τι ΟΜ. Α 93 προσεδρία CODD. ΕΤ
 (προσεδρια) Π : προσεδρεῖα V

ΕΥΡΥΠΠΔΟΥ

- Ελ. βούλη τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;
 95 Ηλ. μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν;
 Ελ. κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοὰς φέρουσ' ἐμάς.
 97 Ηλ. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;

205 δάκρυσί τ' ἐννυχίοις, ἄγαμος
 [ἐπι δ'] ἄτεκνος ἄτε βίοτον ἄ
 μέλεος ἐς τὸν αἶεν ἔλκω χρόνον.

Χο. ὄρα παροῦσα, παρθέν' Ἥλέκτρα, πέλας,
 μὴ κατθανῶν σε σύγγονος λέληθ' ὄδε·

210 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.

Ορ. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
 ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε.
 ὦ πότνια Λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφῆ
 καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκτατα θεός.

215 πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμεν;
 ἀμνημονῶ γάρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν.

Ηλ. ὦ φίλταθ', ὡς μ' ἠΰφρανας εἰς ὕπνον πεσῶν.
 βούλη θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;

94 κασιγνήτης M V L P B² Π : κασιγνήτας A B^I

96 φέρουσ' CODD. : φερουσα Π 205 OM. P : ADD. φ

ΟΡΕΣΤΗΣ

] προς κασιγνήτης μολ[]ι[
] της εμης τινος χαρ[95
]ι χσας φερουσα εμας
] τον προς φιλ[]ν στειχ[97

]ος 205

]ς

]

]ς

]ε

]

210

]νοσου

]

]η

]

]κομην 215

]εις ακων

]περων

]ς

211 νόσον Α : νόσου CODD. Σ Π 216 φρενών

CODD. : ακων Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Ορ. λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου
 220 στόματος ἀφρώδη πέλανον ὀμμάτων τ' ἐμῶν.
 Ηλ. ἰδοῦ· τὸ δούλευμ' ἡδύ, κοῦκ ἀνάινομαι
 ἀδελφ' ἀδελφῆ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.
 Ορ. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρά, καύχμῶδη κόμην
 224 ἄφελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσω κόραις.

-
- 226 ὡς ἠγγίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας.
 Ορ. κλιῖνόν μ' ἐς εὐνήν αὔθις· ὅταν ἀνῆ νόσος
 μανίας, ἄναρθρός εἰμι κάσθενῶ μέλη.
 Ηλ. ἰδοῦ. φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον,
 230 ἀνιαρὸν ὄν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως.
 Ορ. αὔθις μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον, ἀνακύκλει δέμας·
 δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὑπο.
 Ηλ. ἦ κἀπὶ γάλας ἀρμόσαι πόδας θέλεις,
 χρόνιον ἔχνος θεῖς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
 235 Ορ. μάλιστα· δόξαν γὰρ τόδ' ὑγιείας ἔχει.

- 224 κόραις CODD. : νόσω γρ.Σ ΕΤ ΥΤ VID. Π
 227 κλινομ Π 228 ἔναρθρος L : ἄναρθρός REll. Π
 τι V : τοι REll. Π 230 ὄν τό M B V L P Π : τό
 A : μὲν τό STOB.FL. IOO,2 : ὄντα HERMANN, δέμνια

ΟΡΕΣΤΗΣ

]ου
]ν τ εμων 220
]μαι
]λη
]δη κομην
]ωι 224

ως ηγριωσαι [226
 κλινομ μ ες ε [
μανιας αναρ [
 ιδου φιλον το [
ανιαρον ον το [230
 αυτ [ις] η μ ες ορθο [
δυσαρεστον [
 η και επι γαιας [
χρονιον ιχνο [
μαλιστα δοξα [235

LEGENS v. STOB.FL. γ Π^{MG.} 231 αυθις CODD. :
 αυτις Π^{A.C.} : αυτη Π^{C.} μ' CODD Π : δ' STOB.
 FL. 233 κἀπὶ CODD. : και επι Π γαιης M V :
 γαιας REll. Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῆ.

Ηλ. ἄκουε δὴ νῦν, ὧ κασίγνητον κἄρα,

ἕως ἑῶσιν εὖ φρονεῖν Ἐρινύες.

Ορ. λέξεις τι καινόν· κεί μὲν εὖ, χάριν φέρεις·

240 εἰ δ' ἐς βλάβην τιν', ἄλις ἔχω τὸ δυστυχεῖν.

Ηλ. Μενέλαος ἦμει, σοῦ κασίγνητος πατρός,

ἐν Ναυπλῖα δὲ σέλμαθ' ὤρμισται νεῶν.

Ορ. πῶς εἶπας; ἦμει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς

ἀνὴρ ὁμογενῆς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;

245 Ηλ. ἦμει τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου

Ἐλένην ἀγόμενος Τρωικῶν ἐκ τειχεῶν.

247 Ορ. εἰ μόνος ἐσῶθη, μᾶλλον ἀν' ζηλωτος ἦν·

—————

338 ματέρος αἷμα σᾶς, ὃ σ' ἀναβακχεύει;

340 ὃ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς·

339 κατολοφύρομαι κατολοφύρομαι.

ἀνὰ δὲ λαῖφος ὧς

236 γάρ L : δέ RELL. Π 238 ἑῶσιν εὖ M :

ἑῶσιν σ' εὖ A : ἑῶσι σ' εὖ RELL. ET (εισι σε ευ) Π :

σ' ἑῶσιν εὖ BRUNK 240 δ' ἐς CODD. : δε Π 242

Ναυπλῖα M A B^I ET (Ναυπλῖα) Π : Ναυπλῖω B² V L P

ΟΡΕΣΤΗΣ

<u>κ</u> ρεισσον δε το δ[
ακουε δη νυν[
εως εωσι σε ευ[
λεξεις τι καινο[
<u>ει</u> δε βλαβην τιν[240
Μενελαος ηκε[
<u>εν</u> Ναυπλια δε σ[
πως ειπας ηκε[
<u>ανηρ</u> ομογενης[
ηκει το πιστον[245
<u>Ε</u> λενην αγομε[
ει μονος εσωθη μα[247

$\begin{array}{l} \overset{\cdot}{\pi} \rho \varsigma \\ \text{υρομαι} \end{array}$	$\overset{\cdot}{\zeta}$	$\rho \cdot \varphi \pi$	[
		ματερος]	338	
$\begin{array}{l} \zeta \\ \text{ακχευει} \end{array}$	$\overset{\cdot}{\zeta}$	$\iota \cdot \zeta \epsilon$	[
		ο μεγας]	340	
$\begin{array}{l} \overset{\cdot}{\pi} \rho \varsigma \\ \text{ς εμ βροτοις} \end{array}$	$\overset{\cdot}{\zeta}$	$\iota \cdot \zeta$	[
		ανα]		

338 ματέρων Α : ματέρος RELL. Π 339 ANTE 338

HABET Π : POST 310 TRAI. KIRCHHOFF 340 εν

CODD. : εμ Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

τις ἀνάτου θοᾶς τινάξας δαίμων
κατέκλυσεν δεινῶν πόνων ὡς πόντου

344 λάβροις ὀλεθροῖσιν ἐν κύμασιν.

445 Με. ἰδίῃα πρὸς ἐχθρῶν ἢ πρὸς Ἀργείας χερσὶς;
Ορ. πάντων πρὸς ἀστῶν, ὡς θάνω· βραχυς λόγος.
Με. ὦ μέλεος, ἦκεις συμφορᾶς ἐς τοῦσχατον.
Ορ. ἐς σε ἐλπίς ἡμῆ καταφυγὰς ἔχει κανῶν.

449 ἀλλ' ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχῆς μολῶν

469 θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;
Τυ. ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν,
Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμῆστρας τάφῳ
χοὰς χεόμενος ἔκλυον ὡς ἐς Ναυπλίαν
ἦνοι σὺν ἀλόχῳ πολυετῆς σεσωσμένος.

474 ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω

344 ὀλεθροῖς A V L P : ὀλεθροῖσιν M B UT

VID. Π 448 ἡμῆ REll. Π : ἦ γ ἦ (SED γ IN RAS.) M

ΟΡΕΣΤΗΣ

$\begin{matrix} \epsilon & \rho & \overset{\cdot}{\pi} & \epsilon & \rho & \overset{\cdot}{\phi} & \epsilon \\ \text{]αματου θοας τινα[} \end{matrix}$
 $\begin{matrix} \pi & \overset{\cdot}{\pi} \\ \text{κατεκλυσεν } \text{ΩΓΩ} & \delta \left[\quad \quad \quad \right] & \text{ΩΓΩ} & \overset{\cdot}{\omega} & \text{ως} & \text{ποντ[} \end{matrix}$
 $\begin{matrix} \epsilon & \rho & \iota \\ \text{]ιν[} \end{matrix}$

344

$\begin{matrix} \text{]ρος[} & \text{]ρ[} \\ \text{]των προ[} \\ \text{]λεος ἦκει[} \\ \text{]λπισ ἦμ[} \\ \text{]λως π[} \end{matrix}$

445

449

$\begin{matrix} \text{]τ[} & \text{]ατ[} \\ \pi \left[\quad \quad \quad \right] & \text{ατρος της εμης } \overset{\cdot}{\iota} \left[\quad \quad \quad \right] \\ \text{M} \left[\quad \quad \quad \right] & \text{επει γαρ τωι Κλυ} \left[\quad \quad \quad \right] \\ \chi \left[\quad \quad \quad \right] & \text{χεομενος· εκλυον ως ἑς} \left[\quad \quad \quad \right] \\ \text{ἦκοι συν αλοχωι πολυετης } \sigma \left[\quad \quad \quad \right] \\ \text{ἀγετέ με προς γαρ δεξ[]αν α[} \end{matrix}$

469

474

471 ἐπί CODD. : επει Π 472 χεόμενος REll. Π :

χεύομενος M 473 ἦκοι REll. Π : ἦκει P

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- 482 Με. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστὶν ἔκγονος.
 Τυ. κείνου γὰρ ὄδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;
 Με. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.
 Τυ. βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.
 486 Με. Ἑλληνικόν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί.

-
- 508 εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
 χῶ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
 510 κᾶπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον
 λύσει, πέρασ δὴ ποῖ κακῶν προβήσεται;
 512 καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλαι·

-
- 685 ξυνεκκομίζειν, δύναμιν ἣν διδῶ θεός,
 θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους·
 τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρήζω τυχεῖν.
 ἦκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
 ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
 690 σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων.

485 ἐν βαρβάροις M A B V L P Π : ἀφ' Ἑλλάδος
 γρ. M v ET APOLLON. TY. EPIST. 34. 508 ἀποκτείνειεν
 ὁμόλεκτρος CODD. :]νιεν σύλλεκτρ[Π 511 πῆ κακῶν

ΟΡΕΣΤΗΣ

]ονος*	482
]ς γεγως*	
]ητέος*	
]βαροις*	
].	486
<hr/>	
]νιεν σύλλεκτρ[508
]ητερ' ανταποκτεν[
]γενομενος φονω φονου[510
]κων [ποι] προβήσεται*	
]τα πατέρες οι παλαι*	512
<hr/>	
]ν δι[685
]ους[]ντι[
]ω τυχ[
]όν δο[
]	
]ων φ[690
<hr/>	

L : ποῖ κων RELL. ET FORT. Π^{C.} :]κων ποι Π^{A.C.}

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

723 ὅποι τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·
οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.

725 ἄλλ' εἴσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
Ἡυλάδην δρόμῳ στελχοντα Φωκέων ἄπο,
ἠδεῖαν ὄφιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνήρ
κρείσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἴσορᾶν.

729 Πυ. θᾶσσον ἧ με χρῆν προβαίνων ἰκόμην δι' ἄστεως,

754 Ορ. οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.

Πυ. ἐν κακοῖς ἄρ' εἶ μεγίστοις· καὶ σ' ἀναγκαῖον θανεῖν;

Ορ. φῆφον ἀμφ' ἡμῶν πόλιτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεῶν.

Πυ. ἠ κρινεῖ τί χρῆμα; λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι.

Ορ. ἠ θανεῖν ἠ ζῆν· ὁ μῦθος οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.

Πυ. φεῦγέ νυν λιπῶν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.

760 Ορ. οὐχ ὄρᾳς; φυλασσόμεσθα φρουρίοισι πανταχῆ.

Πυ. εἶδον ἄστεως ἀγυιάς τεύχεσιν πεπραγμένας.

Ορ. ὡσπερὶ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηρούμεθα.

Πυ. κάμῃ νῦν ἔροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.

755 γάρ M : ἄρ' RELL. Π ἧ P : εἶ RELL. :

εἰ Π 756 ἀμφ' M B P Π : καθ' A V : ὑπερθ' L

757 τί λέξον χρῆμα V : τί χρῆμα; λέξον RELL. Π 761

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

764 Ορ. πρὸς τίνος; τοῦτ' ἂν προσεῖη τοῖς ἑμοῖς κακοῖς κακόν.

811 πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,
 ὅποτε χρυσεῖας ἔρις ἄρνός
 ἦλυθε Τανταλίδαις,
 οἰκτρότατα θοινάματα καὶ
 815 σφάγια γενναίων τεκέων·
 ὄθεν φόνῳ φόνος ἔξαμεί-
 817 βων δι' αἵματος οὐ προλεί-

851 λέξειν τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι.
 Αγ. ὦ τλήμον, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου
 Ἄγαμέμνονος παῖ, πότνι Ἡλέκτρα, λόγους
 854 ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἦνω φέρων.

896 πηδῶσ' ἄει κήρυκες· ὄδε δ' αὐτοῖς φίλος,
 ὅς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἦ.

811 πάλαι CODD. Π : πάλιν HARTUNG 813 ἦλυθε
 CODD. FORT. Π (UT EX LACUNA VID.) : ὑπερ ἦλυθε HERMANN
 814 οἰκτρότατα CODD. :]τρότατα Π : οἰκτρότατ' ἔς

ΟΡΕΣΤΗΣ

]τινος τοῦτ αν προ[764

]αι παλ[811

]τε χρυ[

]θε Ταν[

]τροτάτα[

]φάγια γ[815

]ω^ι φόν[

]α[817

]ρι· 851

]λατου

]τρα λόγο[

]κω φ[854

]φίλο[896

]αισιν ι[

]χην

WEIL 852-854 SUSPECTI VERRALLIO 897 ἀρχαῖσιν ῥ

COOD. Π(ULTIMUM CORRECTUS) : αρχαισιν ην Π(PRIMUM C.) :

αρχη Π^{A.C.}

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

898 ἐπὶ τῷδε δ' ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ.

907 [ὅταν γὰρ ἡδύς τις λόγοις φρονῶν κακῶς
 πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
 ὅσοι δὲ σὺν νῶ χρηστα βουλευούσ' ἀέλ,
 910 κὰν μὴ παραυτικ', αὐθίς εἰσι χρήσιμοι]

934 ὑμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἴσσον ἢ πατρὶ
 ἔκτεινα μητέρ'. εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος
 936 ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν

945 ὃς ἠγόρευσε σύγγονον σέ τε κτανεῖν.
 μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρουμένους θανεῖν
 τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῆ
 948 ὑπέσχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψειν βίον

1062 κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδεῖξω πόλει,

907-913 EURIPIDEOS QUIDEM ESSE SED NON HIC SUAM

SEDEM HABERE STATUIT KIRCHHOFF 909 συν νῶ M² A B V L

P UT VID. Π : συνῶ M^{A.C.} 910 αὐθίς CODD. : αυτι.

ΟΡΕΣΤΗΣ

]ναξ 898

]ς τ[907

]πλῆθο[

]ν νῶ^λ χρηστα[

]ραυτικά αυτι[910

]ουδε[934

]ητέρ[

]αιξ[936

]ανει[945

]τρ[]ενος θ[

]χε[]δε σφα[

]αι[]ειψειν β[948

καγω μὲν ευγε[]ειαν[]ειξω πολει 1062

Π 946 πετρούμενος Μ.Π : πετρουμένους REll. 1062

ἀποδείξω M² A B V L P Π : ἀποδείξει M^{A.C.} πόλει

CODD.Π: : πατρός γρ. Μ Β

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- I063 παίσας πρὸς ἦπαρ φασγάνω· σὲ δ' αὖ χρεων
ὄμοια πράσσειν τοῖς ἔμοῖς τολμήμασιν.
- I065 Πυλάδη, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεύς,
καὶ κατθανόντοιιν εὖ περίστειλον δέμας
θάψον τε κοιῆν πρὸς πατρός τύμβον φέρων.
καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὡς ὄραξ, πορεύομαι.
- Πυ. ἐπίσχεες. ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
- I070 εἰ ζῆν με χρήζειν σοῦ θανόντος ἥλιπιας.
- Ορ. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἔμοῦ μέτα;
- Πυ. ἦρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἐταιρίας ἄτερ;
- Ορ. οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.
- Πυ. σὺν σοί γε κοινῆ· ταῦτά καὶ πάσχειν με δεῖ.
- I075 Ορ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ σύνθησκέ μοι.
σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δῆ,
καὶ δῶμα πατρός καὶ μέγας πλοῦτου λιμῆν.

I064 βουλεύμασιν V Π : τολμήμασιν RELL. I066
κατθανόντος PRIMITUS L : κατθανόντοιιν RELL. Π I067
δέ V : τε RELL. Π I068 χαῖρ' IN RAS. M² πορεύομαι
A B V L P Π ET γρ. M : πορ[]εύομαι M (POTEST FUISSE
πορθμεύομαι) I069 πρῶτον L : πρῶτα RELL. Π I070
(SIC Π APUD REV. PHIL. 19.) FORT. ζ[]ν σοῦ θ[] VULT I072

ΟΡΕΣΤΗΣ

]αισας προς ηπαρ φασγ[]νωι σε δ αυ χρεων
 ομοια πρασσειν τοις ε[]οις βουλευμασιν
 Πυλαδη συ δ ημι[]φονου γενου[]αβευς I065
 και κα[]θανοντοιν ε[]περι[]ειλον[]εμας
 θαφον τε κοινηι προς π[]τρος τυμβ[]ν φερων
 και χαιρ[]π[]ορευομ[]
 επισχες ε[]εν π[]α[]μψη[]
]ζη[]με χ[]ιζ[]ειν σου θ[]ος η[] I070
 τι γαρ προση[]ανει[]σ εμου μ[]
 ηρου[]δη ζην σης εταιρειας ατερ
 ουκ εκτανες[]μητ[]α ως εγω[]αλας
 συν σοι γε κοι[]ταυ[]α και πα[]ειν με δε[]
 αποδος το σ[]μα πατρι μη συν[]ησκε μοι I075
 σοι μ[]τι πολις εμοι δ[]κ ε[]
 και δωμα π[]ς και μεγας πλ[]ο[]μην[]

εΐρου PRIMITUS M δή BRITANNICUS (PORSONII L) Π : δέ
 RELL. έταιρίας M A² B² V L P : έταιρείας A^I B^I Π
 I073 σήν CODD. (σήν HABUIT Σ AD I074) : σύ HERMANN (E COD.
 REC.) ET FORT. Π (UT EX LACUNA VID.) μητέρ' CODD. :
 μητ[]α Π I076 εΐσαι ... ούκ εΐσαι V : εΐσαι ...
 ούκέτι A : εΐσαι ... ούκ εΐσαι RELL. :]τι[...]κ ε[] Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

- γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης,
 ἦν σοι κατηγγύησ' ἑταιρίαν σέβων·
- 1080 σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβών,
 κῆδος δὲ τούμὸν καὶ σὸν οὐκέτ' ἔστι δῆ.
 ἀλλ', ὧ ποθεινὸν ὄμμ' ὀμιλλας ἐμῆς,
 χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοί γε μῆν·
 οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα.
- 1085 Πυ. ἧ πολὺ λέλειφαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
 μῆθ' αἰμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
 μὴ λαμπρὸς αἰθήρ, εἴ σ' ἐγὼ προδοῦς ποτε
 ἐλευθερώσας τούμὸν ἀπολίποιμι σέ.
 καὶ συγκατέκτανον γάρ, οὐκ ἀρνήσομαι,
- 1090 καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας·
-
- 1155 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφῆς,
 1156 οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
-
- 1078 γάμου V : γάμων RELL. Π 1079 κατηγγύησ'
 CODD. : κατη[]σα Π ἑταιρείαν A ET PRIMITUS B Π :
 ἑταιρίαν RELL. 1080 παιδοποίησαι CODD. : παιδοποη[
]ι Π 1081 τε A L P Π : δὲ RELL. ἔσται V :
 ἔστι RELL. Π (UT EX LACUNA VID.) 1082 ὄμμ' V L (ομμα)

ΟΡΕΣΤΗΣ

γαμων δε τη[] εν δυσποτ[]η[]δ εσφαλης
 ην σοι κατη[]σα εταιρειαν[]βω
]υ δ αλλο λεκ[]ρον παιδοποη[]ι λα[]ων I080
 κηδος τε του[]ν και σον ου[]εσ[]δ[]
]λλ ω π[]ομμα ομι[]εμης
 χαιρε ο[]ιν εστι τουτο σο[]γ[]μ[]
]ρ θαν[]ς χαρματων τη[]ω[]
]λ[]ι τ[]ων[] I085

[]
[]

]θερω[]τ[]απ[]
]νκα[]ανον γαρ ουκ[]
]ντ εβουλευσα ων συ νυ[] I090

]ουθεν κρειττον η φιλος σαφης I155

]ς ου τυραννις αλογιστον δε τι I156

Π : ὄνομ' RELL. POST H.V. SPATIUM UNIUS V. VACUUM IN A

I083 χαῖρ' CODD. : χαιρε Π I089 συγκατέκτανον CODD. :

]νκα[]ανον Π I090 ἐβούλευσ' CODD. : εβουλευσα Π

I155 οὐδὲν κρεῖσσον CODD. : ουθεν κρειττον Π ἀντὶ ἀληθῆς

B : καὶ ἀληθῆς γρ. M : ἀληθῆς H : σαφῆς RELL. Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- I246 Ηλ. Μυκηνίδες ὦ φίλοι,
τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων.
Χο. τίνα θροεῖς αὐδάν, πότνια; παραμένει
I250 γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναϊδῶν πόλει.
Ηλ. στῆθ' αἰ' μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον,
αἰ' δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ἐς φρουρὰν δόμων.
Χο. τί δέ με τόδε χρέος ἀπύεις;
ἔνεπε μοι, φίλα.
I255 Ηλ. φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι
σταθεῖς ἐπὶ φοίνιον αἶμα
πήματα πήμασιν ἐξεύρη.
Ημ. χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.
I260 Ημ. καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὅς πρὸς ἐσπέραν φέρει.
Ηλ. δόχημά νυν κόρας διάφερ' ὀμμάτων.
Χο. ἐκεῖθεν ἐνθάδ', εἶτα παλινσκοπιὰν
I265 ἔχομεν, ὡς θροεῖς.
-
- I297 Χο. ἠκούσαθ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.

I246 S_q. PARAGRAPHI IN Π ADD. MAN² I250

π[α]ρ[α]μένει γαρ UT VID. Π : παραμένει APUD I249

ΕΥΡΥΠΗΛΟΥ

— 'Ελένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὡς ἀπειμάσαι.

ΗΛ. ὦ Διός, ὦ Διὸς ἀένανον κράτος,

Ι300 ἔλθ' ἐπίκουρος ἐμοῖς φίλοισι πάντως.

ΕΛ. <ἔνδοθεν> Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρὼν μ' οὐκ
ὠφελεῖς.

ΗΛ. φονεῦετε, καίνετε,

ὄλλυτε, δίπτυχα δίστομα φάσγανα

ἐκ χερὸς ἰέμενοι

τὰν λιποπάτορα λιπόγαμον, ἀ'

Ι306 πλείστους ἔκανεν Ἑλλάνων

Ι313 ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἐς μέσον φόνον

ἦδ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.

Ι315 στείχει γὰρ ἐσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.

καλὸν τὸ θήραμ', ἦν ἄλῳ, γενήσεται.

πάλιν κατάστηθ' ἡσύχῳ μὲν ὄμματι,

χρόα δ' ἀδήλω τῶν δεδραμένων πέρι·

κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας,

Ι320 ὡς δῆθεν οὐκ εἶδυτα τάξειργασμένα.

ὦ παρθέν', ἦκεις τὸν Κλυταιμῆστρας τάφον

στέφασα καὶ σπέλισσα νερτέροις χροάς;

Ερ. ἦνω, λαβοῦσα πρευμένειαν. ἀλλά μοι

Ι315 βρόχους CODD. : }χοις Π Ι320 τάξειργ-

ΟΡΕΣΤΗΣ

]αι.
]
]ντως 1300
]φελει[
]
]
]
]υς 1306

]ονον 1313
]βοην
]χοις 1315
]ται
]ομματι
]νων περι
]εξω κορας
]κακα 1320
]τρας ταφον
]χοας
]μοι

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
 τηλουρὸς οὔσα δωμάτων κλύω βοήν.

I326 ΗΛ. τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.

I334 ΗΛ. τλήμων 'Ορέστης' μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.

Ερ. ἐπ' ἀξιοισί τάρ' ἀνευφημεῖ δόμος.

ΗΛ. περι τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἀν φθέγγεαιτό τις;

ἄλλ' ἔλθε καὶ μετάσχεσ ἰκεσίας φίλοις,
 σῆ μητρὶ προσπεσοῦσα τῆ μέγ' ὀλβία,
 Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.

I340 ἄλλ', ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς,

οἴκτιρον ἡμᾶς κάπικούφισον κακῶν.

ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἠγήσομαι·

σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.

Ερ. ἰδοῦ, διώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα.

σάθηθ' ὅσον γε τούπ' ἐμέ.

I345 ΗΛ. ὦ κατὰ στέγας

I324]ς [UT VID. Π (ἐν δόμοις CODD.) : SED POSSIS
 ETIAM]ε [(ἐνδοθεν HARTUNG) I334 τλήμων Π^{C.} (MAN²)

I335 ἀξιοισι τ' ἄρ' (τάρ' SCR. MURRAY) A ET (]ξιοισι τ αρ)

Π : ἀξιοισιν ἄρ' L B² : ἀξιοις τ' ἄρ' P : ἀξιοισιν

ΟΡΕΣΤΗΣ

]ς[
]
]των I326

[[]] λημων Ορεσ[I334
]ξιοισι τ αρ[
π[]ι του γαρ αλ[
]λθε κα[
ητρ[]π[

Μενελα[
αγ' ω τραφ[I340
οικτειρον η[
ιθ' εις αγω[

σω[
ι[
σ[I345

γάρ Μ Β^I I337 καί ΟΜ. L I340 άλλ' CODD. Π^{II}78 :
 ἄγ' CONI. WEIL Π^I370 I341 οἴκτειρον CODD. : οικτειρον
 Π^{II}78 Π^I370 I342 ἴθ' CODD. Π^I370 (EX ωδ CORR. ^{MAN}2)
 Π^{II}78 (EX ιθι CORR. ^{MAN}1)

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

I335 Ερ. ἐπ' ἀξίλοισι τάρ' ἀνευφημεῖ δόμος.

Ηλ. περι τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγγαιτό τις;

ἄλλ' ἔλθε καὶ μετάσχεσ' ἰκεσίας φίλοις,

σῆ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβία,

Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.

I340 ἄλλ', ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς,

οἴκτιρον ἡμᾶς κἀπικούφισον κακῶν.

ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἠγήσομαι·

σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.

Ερ. ἰδοῦ, διώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα.

I345 σάθηθ' ὅσον γε τοῦπ' ἐμέ. Ηλ. ὦ κατὰ στέγας

φίλοι ξιφῆρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;

Ερ. οἱ ἐγὼ· τίνας τοῦσδ' εἰσορῶ; Ορ. σιγᾶν χρεῶν·

ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοί, σωτηρία.

Ηλ. ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσανον δὲ πρὸς δέρη

I350 βάλλοντες ἠσυχάζεθ', ὡς εἶδη τόδε

I335 δόμους PRIMIVS B ET UT VID. M : δόμος

RELL. : }οις Π I337 καὶ OM. L I340 ἄλλ' CODD.

Π^{II78} : ἄγ' CONI. WEIL Π^{I370} I341 οἴκτιρον CODD. :

οικτειρον Π^{II78} Π^{I370} I342 ἴθ' CODD. Π^{II78}(EX IΘI

ΟΡΕΣΤΗΣ

οις I335

γξαιτο τ

α[]ε και μ[]

ση[]τρι προσπεσο[]

Με[]λαον ημας μη[]

αλ[]ω τραφεισα μ[] I340

οικτειρον ημας καπ[]

ιθ εις αγωνα δευρο εγ[]

αωτηριας γαρ τερμ[]

ιδου διωκω τον εμον[]

αωθη οσογ γε τουτε[] I345

φιλοι ξιφηρεις ο[]χι[]

οι εγω[]νας το[]

η[]

ε[]

βαλον[] I350

CORR. ^{MAN¹}) Π^{I370}(EX ωδ CORR. ^{MAN²}) δεϋρ' CODD. : δευρο

Π I345 αώθηθ' ὅσον CODD. : αωθη οσογ Π γε OM. A

I346 ἄνδρες F : φίλοι CODD. Π I347 οί .. είσορῶ OM.

M : ADD. IN MARG. Op. CODD. : ΗΛ. LACHMANN ET FORT.

Π I350 βάλλοντες M L : βαλόντες A B P Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- I356 βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,
πρὶν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον
καθαιμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,
ἢ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα·
- I360 τὰ μὲν γὰρ οἶδα συμφορᾶς, τὰ δ' οὐ σαφῶς.
-

- I370 βαρβάροις ἐν εὐμάρι-
I371 σιν, κεδρωτὰ παστάδων ὑπερὶ τέραμνα
-

I359 λόγων P : λόγον REILL. Π τοῦ L P ET
(ANTE v.) A : του REILL. : που Π I360 τὰς ...
τὰς PRIMITUS M M² A B L P Π (συμφορᾶς CODD.) : τὰ

ΟΡΕΣΤΗΣ

σηδρ[I356
ριν ετυμωσ ιδ[
αθαιμακτον[
η και λογον που προ[
τας με[]αρ οιδ[I360

ρισιν	I370
τερεμνα	I371

... τά Μ ΕΤ ΙΔΕΜ ΛΕΓΕΡΕ Σ CENSET MURRAY (συμφορᾶς
 WECKLEIN) I370-I371 ειδος υποδηματο[/ η παστας /
 π[]πο[]κιλμενο[/]κος Π^{MG.} I371 τέραμνα Β Μ V :
 τέρεμνα Α Λ Ρ Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

I Ἦκω Διὸς παῖς τήνδε θηβαίων χθόνα

459 τὴν Ἀφροδίτην καλλονῆ θηρώμενος.

πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἶ γένος.

Δι. οὐ κόμπος οὐδεὶς· ῥάδιον δ' εἶπεῦν τόδε.

τὸν ἀνθεμῶδη Τιμῶλον οἴσθα που κλύων.

Πε. οἶδ', ὃς τὸ Σάρδεων ἄστῳ περιβάλλει κύκλῳ.

Δι. ἐντεῦθεν εἶμι, Λυδία δέ μοι πατρὶς.

465 Πε. πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις ἐς Ἑλλάδα;

Δι. Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ', ὁ τοῦ Διός.

Πε. Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὃς νέους τίκτει θεοῦς;

Δι. οὐκ, ἀλλ' ὁ Σεμέλην ἐνθάδε ζεύξας γάμοις.

Πε. πότερα δὲ νύκτωρ σ' ἢ κατ' ὄμμ' ἠνάγκασεν;

Δι. ὄρων ὄρωντα, καὶ δίδωσιν ὄργια.

471 Πε. τὰ δ' ὄργια ἔστι τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;

465 δέ L P : OM. Π 466 ἡμᾶς L P : αὐτοῖς μ

Π εὐσέβησ' L P : εἰσέβησ' ABRESCH Π 468 ἀλλ' ὃ

(ὃς P) Σεμέλης ἐνθάδ' ἔζευξεν γάμοις L P : ἀλλ' ὁ Σεμ-

έλην ἐνθάδε ζεύξας γάμοις STEPHANUS, MUSGRAVE : ἀλλ'

ΒΑΚΧΑΙ

ηνω Διος παϊς τη[

I

]φροδιτη[

459

]ν μεν ουν[

]ς ουδ[

]νθεμωδ[

]ς το Σαρδεω[

]ευθεν ειμ[

]εν τελετας[

465

]νυσος αυτος μ ει[

]ς δ' εστ' εκει τις ος ν[

]αλλα Σεμελην ενθ[

]α δε νυκτωρ η κα[

]ρωντα και δ[

]ι[]στιν τιν' ιδ[

471

ὁ Σεμέλης ἐνθάδε ζευχθεῖς γάμοις KIRCHHOFF : ἀλλὰ Σεμ-

έλην ἐνθάδ' ἔζευξεν γάμοις EIMSLEY ET FORT. Π 469 σ'

P : OM. L Π 471 ὄργι' L P : οργ]ι[α Π ἐστί L

P :]στιν Π

ΕΥΡΥΠΠΔΟΥ

496 Δι. αὐτός μ' ἀφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.

Πε. εἰρηταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάζομεν.

Δι. λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.

Πε. ὅταν γε καλέσης αὐτὸν ἐν βάγκαις σταθεῖς.

500 Δι. καὶ νῦν ἅ πάσῳ πλησίον παρὼν ὄρα.

Πε. καὶ ποῦ 'στιν; οὐ γὰρ φανερὸς ὄμμασιν γ' ἔμοῖς.

Δι. παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβῆς αὐτὸς ὦν οὐκ εἰσορᾷς.

Πε. λάζυσθε· καταφρονεῖ με καὶ θήβας ὄδε.

Δι. αὐδῶ με μὴ δεῖν σωφρονῶν οὐ σώφροσιν.

505 Πε. ἐγὼ δὲ δεῖν γε, κυριώτερος σέθεν·

Δι. οὐκ οἶσθ' ὅ τι ζῆς, οὐδ' ὁ δρᾷς, οὐδ' ὅστις εἷ.

Πε. Πενθεύς, Ἀγαύης παῖς, πατὴρ δ' Ἐχίονος.

508 Δι. ἐνδυστυχῆσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἷ.

642 Πε. πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος

1070 Πενθέα δ' ἰδρύσας ἐλατίνων ὄρων ἐπι,

502 οὐκ L P : οὐδ' Π 503 μου καὶ θήβης L P :

με καὶ θήβας Γ Σ AD AR.RAN.103 Π 506 οὐδ' ὄρας οὐθ' L

P : οὐδ' ὁ δρᾷς οὐδ' REISKE :]θ· ο δρας ουθ' UT VID.

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- ὄρθον μεθείει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
 ἀτρέμα, φυλάσσω μὴ ἀναχαιτίσειέ νιν,
 ὄρθῃ δ' ἐς ὄρθον αἰθέρ' ἐστηρίζετο,
 ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον·
- I075 ὥρθη δὲ μᾶλλον ἢ κατεΐδε μαινάδας.
 ὅσον γὰρ οὐπω δῆλος ἦν θάσσω ἄνω,
 καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἴσορᾶν παρῆν,
 ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὡς μὲν εἰκάσαι
 Διόνυσος, ἀνεβόησεν· ὦ νεάνιδες,
- I080 ἄγω τὸν ὑμᾶς κάμει τάμ' ἔργια
 γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθέ νιν.
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἠγόρευε καὶ πρὸς οὐρανὸν
 καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμνοῦ πυρός.
 σίγησε δ' αἰθήρ, σῖγα δ' ὕλιμος νάπη
- I085 φύλλ' εἶχε, θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.
 αἰ δ' ὡσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμένοι
 ἔστησαν ὄρθαι καὶ διήνεγκαν κόρας.
- I071 μεθείει P : μεθειεις Π I073 αἰθέρ' P :
 αιθερα Π I074 OM. Π I078 φωνή P Π : φωνήν REISKE
 I080 τ' P : τε Π I081 τιμωρεῖσθέ νιν P : τειμωρειτ
 εμοι Π I083 ἐστήριξε P : ἐστήριξε CHR. PATIENS 2259 :

ΒΑΚΧΑΙ

]ρθον μεθιεις δια χερων βλαστημ ανω
]ρεμα φυ[]ασων μη αναχαιτισειε νιν
]ρθη δ ες ορθον αιθερα εστηριζετο I073
]θη δε μαλλον η κατειδε μαιναδας I075
]ν γαρ ουτω δηλος ην θασσων ανω
]ξενον μεν ουκετ εισοραν παρην
]ερος φωνη τις ως μεν εικασαι
]ς ανεβοησεν ω νεανιδες
]μας καμε ταμα τε οργια I080
]θεμενο[]λλα τειμωρειτ εμοι
]αυθ αμ ηγορευ[]και προς ουρανον
]αιαν εστηρι φω[]σεμνον πυρος
]σε δ αιθηρ σ[][[π]ναπη
]λα ειχε θηρων[]κι αν ηκουσας βρομον — I085
]ωσιν ηχην ου σαφως δεδεγμεναι
]ησαν ορθαι[]ι δικηνεγκαν[]αρα

εστηρι Π σεμνοῦ P : σεμνον Π I084 εὔλειμος P :

ὔλιμος CHR. PAT. 2260 ET FORT. Π (UT EX LACUNA VID.) νάπη

P Π^C : πνάπη Π^{A.C.} I085 φύλλ' P :]λα Π I085

βοήν P : βρομον — Π I087 διήνεγκαν P : δικηνεγκαν Π

κόρας P : κάρα CHR. PAT. Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὡς δ' ἐγνώρισαν
 σαφῆ κελευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
 ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες
 ποδῶν τρέχουσαι συντόνοις δραμήμασι.
 μήτηρ Ἀγαυὴ σύγγονοί θ' ὀμόσποροι
 πᾶσαι τε βάκχαι· διὰ δὲ χειμάρρου νάπης
 ἀγμῶν τ' ἐπήδων θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς.
 ὡς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον,
 πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους
 ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν,
 ὄζοισί τ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο.
 ἄλλαι δὲ θύρσους ἴεσαν δι' αἰθέρος·
 Πενθέως, στόχον δύστηνον· ἄλλ' οὐκ ἦνυτον.
 κρεῖσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων
 καθῆσθ' ὁ τλήμων, ἀπορίᾳ λελημμένος.
 τέλος δὲ δρυῖνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους

I090 πελείας P : πελειαις Π οὐχ ἥσσονες P :
 ουκ η []ς Π : οὐχ ἥσσονα HEATH I091-I092 ποδῶν
 ἔχουσαι συντόνοις δραμήμασι, μήτηρ Ἀγαυὴ σύγγονοί θ' ὀμό-
 σποροι P : VV. OM. Π I094 τ' ἐπήδων P : τα πηδων Π
 I096 κραταβόλους P : κραταιβόλους CHR.PAT.667 : κρατι-

ΒΑΚΧΑΙ

]θις επεκελευσεν ως δ εγνωρισαν
]λευσ[]αρχιου Κ[]ου κοραι
]ν πελειαις ωκυτητ ουκ η[]ς 1090
]τε Βακχαι δ[] δε χ[]ς 1093
]ων τα πηδων θ[]ισ[]ν εμφανεις
]ιδον ελατη δεσποτην εφημενον 1095
]τον μεν αυτου χερμαδας κρατιβολους
]τον αντιπ[]γ[]ν επ[]ασαι πετραν
]σι τ ελατινοισιν ημοντιξετο
]δε θυρσους ιεσαν δι αιθερος
]εως στοχον δυστηνον αλλ ουκ ηνυτον 1100
]σον γαρ υψος της προθυμιας εχων
]στο τλημων αποριαι λελημμενος
]ς δε δρυινους συγκεραυνουσαι κλαδους

βολους Π 1098 δ' P : τ' HERMANN Π 1100 τ' ὄχον
 P : στόχον REISKE Π 1102 καθήστο τλήμον P : καθήσθ'
 ὁ τλήμων BRUNCK, MUSURUS :]στο τλημων Π λελησμένος
 P : λελησμένος MUSGRAVE Π 1103 δρυίνους συγκεραυνουῶ-
 σαι κλάδους P Π : δρυίνους συντριαινουῶσαι κλάδοις HARTUNG

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.
 II05 ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον,
 ἔλεξ' Ἀγαύη· Φέρε, περιστᾶσαι κύκλω
 πτόρθου λάβεσθε, μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
 θῆρ' ὡς ἔλωμεν, μηδ' ἀπαγγελίη θεοῦ
 χοροὺς κρυφαίους· αἶ' δὲ μυρίαν χέρα
 III0 προσέθεσαν ἐλάτῃ κάξανέσπασαν χθονός·
 ὑψοῦ δὲ θάσσαν ὑπόθεν χαμαιριφῆς
 πίπτει πρὸς οὐδας μυρίοις οἰμώγμασιν
 Πενθεύς· κακοῦ γὰρ ἐγγύς ὦν ἐμάνθανεν.
 πρώτη δὲ μήτηρ ἦρξεν ἱερέα φόνου
 III5 καὶ προσπίτνει νιν· ὃ δὲ μέτραν κόμης ἄπο
 ἔρριψεν, ὡς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνοι
 τλήμων Ἀγαύη, καὶ λέγει, παρηίδος
 φαύων· Ἐγώ τοι, μήτηρ, εἰμί παῖς σέθεν
 Πενθεύς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
 II20 οἴκτιρε δ' ὦ μήτέρ με, μηδὲ ταῖς ἐμαῖς

II04 ἀνεσπάρασσον P : ἀνεσπάρασσον MURRAY Π

II04α Βασιχαι τα Πενθεως * [] * πλ κτω [(] απι VEL] λπι)

(στω [VEL .ετω [) Π : OM. P II08 θῆρ' P : θηρα Π

ΒΑΚΧΑΙ

νεσπαρασσον ασιδηροις μοχλοις

Βακχαι τα Πενθεως * [] * πι * τω [] II04α

επει δε μοχθων τ [] υκ εξ [] II05

ελεξε Αγαυη φερε [] στασαι κυκ []

πτορθου λαβεσθε μ [] ιναδες τον []

θηρα ως ελωμεν μηδ [] γγειλη []

χορ [] κρ [] φαλους [] δε [] υριαν χε []

προσεθεσαν ελατηι καξανεσπασαν [] III0

υφου δε θασων υφοθ [] χαμα []

πιπτει προς ουδας μυριο [] ωμω []

Πενθευς κακου δ αρ εγγυς ων εμ []

πρωτη δε μη [] ηρ ηξεν ιερεια φο []

και προσπιπτει νιν ο δε μιτραν κο [] III5

ερριφεν ως νιν γνωρισασα μη κταν []

τλημων Αγαυη και λεγει παρηιδος []

φαιων εγω τοι μητερ ειμι παις ο []

Πενθευς ον ετεκες εν δομοις Ε []

ο [] κτε [] ε δ ω μητερ με μηδε ταις εμ [] II20

III2 οϊμώγμασιν P : ωμω [] Π III3 γάρ P : δ αρ Π

III4 ιερεια P Π : ιερέα MURRAY III5 προσπιτνεϊ P :

προσπίτνει MURRAY : προσπιπτει Π III8 σέθεν CODD: :

ο [] σος UT VID. Π II20 οϊκτιρε P : ο [] κτε [] ε Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- ἀμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνης.
 ἢ δ' ἄφρον ἐξεῖτσα καὶ διαστρόφους
 κόρας ἐλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἅ χρῆ φρονεῖν,
 ἐκ Βακχίου κατείχετ', οὐδ' ἔπειθέ νιν.
 II25 λαβοῦσα δ' ὠλένης ἀριστεράν χεῖρα,
 πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος
 ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
 ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπέδίδου χεροῖν.
 Ἴνῳ δὲ τὰπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο,
 II30 ῥηγνύσα σάρκας, αὐτόνδ' ἑ τ' ὄχλος τε πᾶς
 ἐπεῖχε βακχῶν· ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή,
 ὃ μὲν στενάζων ὅσον ἐτύγχαν' ἐμπνέων,
 αἱ δ' ἠλάλαζον. ἔφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην,
 ἢ δ' ἔχνος αὐταῖς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
 II35 πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἠματωμένη
 χεῖρας διεσπαίριζε σάρκα Πενθέως.
-
- II23 ἐλίσσουσ' P :] λίσσουσα Π φρονοῦσ' P :
 φρονουσα Π II24 ἔπειθέ P : επιθε Π II25 ὠλέναις
 P : ὠλένης KIRCHHOFF : ωλεν[]ισι Π (λαβοῦσα χεῖρα δ' ὠλένης
 ἀριστεράν VEL ἀλλ' ὠλένης λαβοῦσα χεῖρ' ἀριστεράν MURRAY)
 II26 πλευραῖσιν P : πλευροισιν Π II31 πᾶσ' ὁμοῦ

ΒΑΚΧΑΙ

α[]σι· παιδα· σον· κατακτανης·
 η[]ν· εξειισα· και· διαστροφους·
 κο[]λισσουσα· ου· φρονουσα· α· χρη· φ[
 εκ[]ιου· κατειχεται· ουδ· επιθε· νιν·
 λαβουσα[]ωλεν[]ισι· αριστεραν· χερα· II25
 πλευροισιν· αντιβασα· του· δυ[
 απεσπαρξεν· ωμον· ουχ· υπο[
 αλλ· ο· θεος· ευμαρειαν· επεδ[
 Ιω· δε· τ· πι· θατερ· εξειργαζε[
 ρηγνυσα· σαρκας· Αυτονη· τ· ο[II30
 επειχε· βασιχων· ην· δε· πας· λοκ[
 ο· μεν· στεναζων· οσον· ετυγχ[
 α· δ· ηλαλοζον· εφερε· δ· η· μεν· ω[
 αι· δ· ιχνος· αυταις· αρβυλαις· γυ[
 πλευραι· σπαραγμοις· πασα· δ[
 χειρας· διεσφαιριζε· σαρκα· Πε[II36

βοή P : πας λοκ[Π II32 στυγνάζων P : στενάζων
 MUSURUS Π II33 αί P : α Π ήλάαζον P : ηλαλοζον
 Π ανέφερε P : έφερε DUPORT Π έλένην P : ώλένην
 MUSURUS Π II34 ή P : αι Π II36 διεσφέρειζε P :
 διεσφαιριζε MURRAY Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

II55 τὰν τοῦ δράκοντος Πενθέος ἔκγενέτα·

II57 νάρθηκά τε, πιστὸν Ἄιδαν,

II84 Αγ. μέτεχέ νυν θοίνης. Κο. τί; μετέχω, τλαῖμον;

II55 ἔκγενέτα Πενθέως P. UT. VID. Π... : Πενθέος ἔκγενέτα

WILAMOWITZ II57 πιστὸν Ἄιδαν P : πιστὸν Ἄιδα UT VID. Π :

ὄπισθιόν Ἄιδα WILAMOWITZ : πίστιν Ἄιδα SCHROEDER : ἐπιστο-

ΒΑΚΧΑΙ

Πενθεως II55

πικροναιδα II57

τλαμον II84

λάδαν HEADLAM II84 τλάμων P : τλάμων WILAMOWITZ II

ACCEDIT FRAGMENTUM CUM P.OXY.2223 INVENTUM QUOD APUD
EURIPIDIS BACCHAS SEDEM HABERE VIDETUR.

xxx [I
ατη [I
ορε [I
ελ [I
οφ [I
x x o [I
x x x [7

ACCEDUNT ETIAM FRAGMENTA QUATTUOR CUM P.ANT.24 INVENTA
QUAE APUD EURIPIDIS BACCHAS SEDEM HABERE VIDENTUR.

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

FR. II(B) VERSO ET FR. II(B) RECTO SECUTUS, HOS VERSUS

'EXEMPLI GRATIA' COMPOSUIT E.R. DODDS.

4 Πενθέως κατηλοκίσαμεν' αἰμόφυρτά τε
 μέλη κομίζων, ἴσθι κηδεῖοις πρόνοις.
 ὁ ταῦτ' ὀπιπῶς ἐκδιδασχθήτω βροτῶν.
 7 Διδόνυσον ὁ Ζεὺς ἐστὶν ὁ σπείρας θεόν.

2

λοῖσθια

οὗ δ' ὠλέναισι τὸν δυσάθλιον νέκυν
 ἔχεις, Ἀγαθή, σαῖς ἐβούλετ' ἀντέχειν.
 μανίαις ὁ Πενθεύς· τοὺς δ' ἄ
 τήν γε δυσσεβείαν
 7 ν εἴργει νόστιμον βλέπειν φάος.

FR. II(B) VERSO 2 εσθαλ [VEL POSSIS ETIAM

εσθαλ [Π 5]ων SIC PRIUS ROBERTS, SED POSTEA]ων AGNOVIT:

ΒΑΚΧΑΙ

<p>] * θ [</p> <p>] εσθ·αλ [</p> <p>] ροσε [</p> <p>] ηλωκ * σμεν [</p> <p>] κων ισθι κη [</p> <p>] πως εκδιδαχ [</p> <p>] ο Ζευς εστιν ο [</p> <p>] τε και τις η τ [</p> <p style="text-align: center;">] σ * [</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/>	<p>I</p> <p>5</p> <p>9</p>	<p>II(B) VERSO</p>
<p>] θ [</p> <p>] ισθια [</p> <p>] ι τον δυ [</p> <p>] η σαις εβουλ [</p> <p>] υς τους δ' α [</p> <p>] ν γε δυσσεβε [</p> <p>] ν ειργει νοστιμ [</p> <p>] * * * [] φ * [</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/>	<p>I</p> <p>5</p> <p>8</p>	<p>II(B) RECTO</p>

QUAM OB REM τάδ' ἄρθρ' ἐνεγκῶν VEL μέλη 'ξενεγκῶν
SUPPLEVIT.

EYPHIIA OY

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....

ΒΑΚΧΑΙ

]φηδ[

I

]οντιλx[

II(C)

]νσοιτ[

VERSO

]λαι[

4

]x x[

I

]οφε[

II(C)

]ομε[

RECTO

]εμ[

4

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

28 Πρ. οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρῶς ἀριστεύς.

790 Τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμου κόμας

791 ῥῦμα δακρυδέεν τανύσας

28 ταῦτ' CODD. STOBÆUS FL. 105,6. CHRYSIPPUS :

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΑΙ

Οὐκ ἄγαμαι ταῦτα ἀνδρὸς ἀριστέως 28

]μου[790

]υοε[79I

ταῦτα CHRYSIPPI Π ἀριστέος L P. : ἀριστέως STOB.

CHRYSIP. ET CHRYSIPPI Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

48 ναυσιπόρος στρατία.
 σοὶ δ', ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
 50 ἦλυθον ἄγγελος, ὡς
 μήποτ' ἐς ἐμέ τινα μέμφιν εἶπης.

Εκ. ἐς καιρὸν ἦκεις, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·

ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ
 λαθόντες ὄμμα τούμον ἀρεῖσθαι φυγὴν
 55 μέλλουσι· σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία.

ῶ·δαῖμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνδόσφισας
 θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
 σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
 εἰ γὰρ φαεννοὶ μη ξυνέσχον ἡλίου
 60 λαμπτήρες, οὐτὰν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,

49 σὺ δ' L P : σοὶ γὰρ IN RAS. ἰ : σο [ι] δ' V

M O Π 51 μήποτέ τινα μέμφιν (μέψιν P) εἰς ἐμ' εἶπης CODD.

Π : μήποτ' ἐς ἐμέ τινα μέμφιν εἶπης BOTHE : μήποτέ τιν'
 ἐς ἐμέ μέμφιν εἶπης LINDEMANN 52 ἐς CODD. : εἰς Π

ἦλθες V L P O HAUN. : ἦκεις CHR. PAT. 1870, 2299, 2390 Π

ἀγγέλλων L : ἀγγέλλων REll. Π 53 τῆσδε CODD. ET (τ EX σ CORR.)

ΦΗΣΟΣ

ναυσι [] ορος στρατια 48

σο [] δ' υπ [] τευων το μελλον

ηλυθον αγγελος· ως μηποτε [] 50

μειψι [] εις εμ' ειπης

ΕΚΤΩΡ

εις κα [] ρον ημεις καιπερ αγγελ []

ανδρες γαρ εκ γης τησδε νυκτερωι πλα []

λαθοντες ομμα τουμον αιρεισθαι φυγη []

]ελλουσι σαινει μ' εννυχος φρυκτωρια 55

ω· δαιμον οστις μ' ευτυχουντ' ενοσφι []

θοι [] ης λεοντα [] ιν τον Αργειων στρα []

]υρδην απαντα τωιδ' αναλωσαι δο []

]αρ φαεννοι μη ξυνεσχον ηλιου

λαμπτηρες ουταν εσχον ευτυχουν [] 60

Π 54 αἴρεσθαι VEL αἴρεσθαι CODD. : αιρεισθαι Π : ἀρεῖσθαι

WECKLEIN 57 Ἄργεῖον P O : Ἄργεῶν RELL. Π 58 σύρσην

V HAUN. : σύρδην RELL. Π 59 ξυνέσχον CODD. Π : 'CORRUPTUM

ABERRANTE LIBRARII OCULO AD ἔσχον V. SEQUENTIS' KIRCHHOFF :

ἐξέλειπον WECKLEIN 60 οὐκ ἂν V O L P : ουταν Π (UNDE

οὐτάν MURRAY)

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

πρὶν ναῦς πυρῶσαι καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν
 κτείνων Ἀχαιούς τῆδε πολυφόνῳ χερσί.
 κάγῳ μὲν ἦ πρόθυμος ἰέναι δόρυ
 ἐν νυκτὶ χρῆσθαι τ' εὐτυχεῖ ῥύμη θεοῦ·
 65 ἀλλ' οἱ σοφοὶ με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες
 μάντις ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος
 κάπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
 οἱ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκῶν
 βουλάς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
 70 ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ
 τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν λήξαι θ' ὕπνου,
 ὡς ἂν τις αὐτῶν καὶ νεὸς θρώσκων ἔπι
 νῶτον χαραχθεὶς κλιμακίας ῥάνη φόνῳ,
 οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελημμένοι
 75 Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γαπονεῖν.

61 ναῦς CODD. Π^C. (MAN²) : ναυσι Π^A.C. πυρῶσαι
 CODD. Π^C. : πυρῶσαι Π^A.C. (πυρῶσαι TESTE WILCKEN) 63 ἦν
 CODD. : η Π 65 με L P Π : μοι V O I^{SUPRASC.} ἰδόντες
 V : εἰδότες RELL. ET UT VID. Π 66 ἔπεισαν L P Π : ἔφησαν
 V O ἡμέρας CODD. : ημεραν Π. εἶναι L P : μεῖναι RELL. Π
 67 μηδέν V O : μηδέν' RELL. Π 69 ὄρφνει V : ὄρφνῃ RELL. Π

ΡΗΣΟΣ

] ναυσ[^{πυ}ι τω]ρωσαι και δια σκηνων[
 κτεινων Αχαιους τηδ[] πολυφο[
 καγω μεν η προθυμος ιεναι δ[
] κτι χρησθαι τ' ευτυχει ρυμη[
] λ[] ι σοφοι με και το θειον ειδ[65
] αντεις επεισαν ημεραυ μεινα[
] απ[] τ' Αχαιων μηδεν' εν χερσω[
] ι δ' ου μενουσι των εμων θυοσκ[
] υλας εν ορφνη δραπετης μεγα[
] λλ[] ς ταχιστα χρη πα[] αγγελε[70
] προχειρα[] μβανειν ληξαι θ' υπνου
] αν ^{κτις} τις αυτων και νεως θρωσκων εστι
] τον χαραχθεις κλιμακας ρανηι φονωι
] εν βροχοισι δεσμοιοι λελημενοι
] γων αρουρας εκμαθωσι γαπο[] ειν γε 75

70 παραγγέλλειν CODD. : πα[ρ]αγγελε[Π 72 κτις Π^{SUPRASC.}
 (κτις TESTE WILCKEN) νεώς L P Π : νεών V O ἔπι CODD. :
 εστι Π 74 δεσμίους O : δέσμοιοι RELL. Π λελημμένοι O :
 λελημενοι Π : λελησμένοι V L P : λελημμένος VEL λελημένος
 CHR. PAT. 235I. 75 γηπονεῖν L P : γαπονεῖν O : γᾶ πονεῖν
 V HAUN. : γαπο[ν]ειν (ET γε IN MARG. SCRIPSIT MAN²). Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- Χο. Ἔκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·
 ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν οὐκ ἴσμεν τορῶς.
- Εκ. τίς γὰρ πύρ' αἴθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;
- Χο. οὐκ οἶδ'· ὑποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμῆ φρενί.
- 80 Εκ. πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴσθι, δειμαίνων τόδε.
- Χο. οὔτω πρὶν ἦσαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.
- Εκ. οὐδ' ὤδέ γ' αἰσχρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.
- Χο. σὺ ταῦτ' ἔπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σῴζει.
- Εκ. ἀπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὀπλίζειν χέρα.
- 85 Χο. καὶ μὴν ὄδ' Αἰνέας καὶ μάλα σπουδῆ ποδός
 στείχει, νέον τι πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.
- ΑΙΝΕΙΑΣ Ἔκτορ, τί χρῆμα νύκτεροί κατα στρατόν
 τὰς σὰς πρὸς εὐνάς φύλακες ἔλθόντες φόβῳ
 νυκτηγοροῦσι καὶ κεκίνηται στρατός;
- 90 Εκ. Αἰνέα, πύμαζε τεύχεσιν δέμας σέθεν.

76 Εκτ]ορ' SIC Π' τὸ δρώμενον CODD. Π^C. (MAN²) :
 πῶρμενον Π^A.C. 77 φεύγουσιν CODD. Π^C. (MAN²) : φευγωσιν
 Π^A.C. τορῶς CODD. : τωρως Π 78 πυράθειν L P O : πῦρ
 αἴθειν V : πυρα αἴθειν L^{SUPRASC}. : πῦρ' αἴθειν MURRAY Π
 82 ὤδ' V : ὤδέ γ' RELL. Π 84 ἐπ' ἐχθροῖς CODD. : επ εχθοις
 Π^A.C. : επ εχθροις Π^C. (MAN²) : ἐπ' ἐχθρούς BASIL. DE IEG. L. G.

ΡΗΣΟΣ

] ορ' ταχυνεις πριν μαθειν ^{το δρ} [[πορ]]ωμενον
] δρες γαρ ει φευγασιν ουκ ἴσμε[] τωρως
] ς γαρ πυρ' αιθειν προφασις Αργει[] ν στρατο[
] κ οιδ' υποπτον δ' εστι καρτ εμη φρενι
] ντ αν φοβηθεις ἴσθι δειμαινων τοδε 80
] πω πριν ησαν πολεμοι τοσονδε φως
] ωδε γ' αισχρωσ επεσον εν τροπη[
] υτ' επραξας και τα λοιπα νυν σκο[
] ους επ εχθοις μυθοις σπλιζειν χερα
] ν οδ Αινεας και μαλα σπουδη ποδος 85
] τειχει νεον τι πραγμ' εχων φιλοις φρασαι
] ρ τι χρημα νυκτεροι κατα στρατον
] σας προς ευνας φυλακες ελθοντες φοβ[
] τηγορ[[ευ]]ουσι και κεκλινηται στρατος
] α πυκαζε τευχεσι δεμας σεθ[90

μῦθος CODD. : μυθοις Π : θυμός BASIL. DE IEG. LIBR. GENT.

85 οὐδ' V : ὄδ' RELL. Π Αίνεας L P : Αἰνέας RELL. Π

σποδῆ P : σπουδῆ RELL. Π 86 ἔχον L P : ἔχων V O ρ Π

89 νυκτηγοροῦσι CODD. Π^C. (MAN²) : νυκτηγορευουσι Π^{A.C}.

90 πυκάζου V O : πύκαζε L P CHR. PAT. 9I Π τεύχεσιν

CODD. : τευχεσι Π σέθεν V O Π : τὸ σὸν L P

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

Αι. τί δ' ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται

δόλος κρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρόνην;

Εκ. φεύγουσιν ἄνδρες κάπιβαίνουσιν νεῶν.

Αι. τί τοῦδ' ἂν εἴποις ἀσφαλές τεκμήριον;

Εκ. αἴθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός·

96 καὶ μοὶ δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἐς αὔριον,

91 πολεμίων CODD. Π^C. (MAN²) : πολεμίων Π^{A.C.}

ἀγγέλλεται CODD. Π^C. (MAN²) : ἀγγέλλεται Π^{A.C.} 93

κάπιβαίνουσιν CODD. : κάπιβαινοῦσι Π 95 πᾶσαν νύκτα

ΦΗΣΟΣ

] εστι μων τις πολεμων ἀγέλλεται
] ρυφαίος εστάναι κατ' ευφρονην
] σιν ἄνδρες κατίβαινουσι νεων
] δ' ἂν εἰποις ἀσφαλές τεκμηριον
] ι. πανός νυκτός λαμπάδα^ς πυρός
] ι. δοκουσιν οὐ μένειν ἐς αὐριον

96

CODD. : πανός νυκτός Π^A.C. : πανας νυκτός Π^C.(MAN²)

λαμπάδας CODD. Π^C.(MAN²) : λαμπάδα Π^A.C. 96 ἑπαύριον

P : ἐς αὐριον V O L ρ Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR. II. NK² I ἔστι καὶ πάλσαντ' ἀρετὰν
2 ἀποδεξασθαι θανάτω.

FR. II CITAT STOB. FL. 7,2. I ἔστι CODD. II : ἔτι

ΑΙΤΕΥΣΕ

"Ἔστι καὶ πταίσαντ' [] ἂν ἀποδε- I
ξασθαι θανάτω 2

TEMPTABAT NAUCK 2 ἀποδεξασθαι CODD. Π : έναπο-
δεξασθαι CONI. COBET.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR.43. NK² I παλαιὰ καινοῖς διακρύοις οὐ χρῆ στένειν:

FR.960. NK² I τιμᾶν τὰν τέτασθε, πλούτῳ δ' ἀρετὰν κατεργά-
2 σασθαι δοκεῖτ',

FR.43 CITAT STOB. FL. 4,56,20. FR.960 CITAT PLUT.

DE AUD. POET. 14,36^C I τιμᾶν τὰν τέτασθε CODD. : τιμᾶν τ'
ἀντέτασθε MUSGRAVE : τιμᾶν πέπασθε TEMPTABAT NAUCK : τι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

FR.86. NK²

- I ὅστις δὲ δούλω φατὶ πιστεύει βροτῶν,
2 πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει.

FR.86 CITAT STOB. 4,19,25:

ΑΛΚΜΕΩΝ

ὅστις δὲ δούλω φω[
πολλὴν παρ' ἧ[

I

2

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR. I57 NK² I Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ.

FR. I58 NK² I εἶτ' ἐγένετ' αὐτῷ ἀθλιώτατος βροτῶν.

FR. I57 CITANT AR. RANAE II82, DIO CHRYS. 64,6, SCHOL.

AD AESCH. SEPTEM 775 I εὐδαίμων AR. : εὐτυχῆς DIO CHRYS.

SCHOL AD AESCH. SEPT. II FR. I58 CITAT AR. RANAE II87

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ηνΟιδιπουςτοπρωτο[
ευτυχηςανηρειτ'εγενεταυθιςαθλιωτατος
βροτων

FR. 157-8.

_____]αθλιωτατοςβροτων

FR. 158.

RESPICIT H. V. CLEARCHUS ATH. XII, ρ. 524C, εἶτα πάλιν ἐγένοντο
πάντων ἀθλιώτατοι βροτῶν. (UNDE εἶτ' αὖθις πάλιν / ἐγένετο
πάντων ἀθλιώτατος βροτῶν TEMPTABAT NAUCK)

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR.198. NK²

I εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
μηδὲν δομοισὶ τῶν καλῶν πειράσεται,
3 ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ,

FR.223. NK²

I Δίκα τοι Δίκα χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦσ'
2 ἔλαθεν, ὅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν.

FR.198 CITAT STOB.FL.I6,4. 2 πειράσεται CODD. :

θηελεε [Π : θηράσεται KOCK : πεπάσεται COBET οὔποτ'
αὐτὸν STOBÆI S : αὐτὸν οὔποτ' STOBÆI M A ET UT VID. Π

FR.223 CITAT STOB.ECL.I,3,25. I ὑποπεσοῦσ' CODD. : ὑπο-

ΑΝΤΙΟΠΗ

] τις και βιον κεκτημενος I

] των καλων θελεκε [

] ον ουπ[] ολβιο[3

Δικ[] χρονιος αλλ ομως επεσεν I

ελαβεν οταν ι[] ηι [] ινα ασεβη βροτων 2

πεσοῦσα < σγ' > USENER : ἐπιπεσοῦσ' F.G. SCHMIDT :

επεσεν Π : EIECIT WILAMOWITZ 3 ἔλαθεν CODD. :

ελαβεν Π ἔχη CODD. : ἴδη MEINEKE Π : ἔλη FIX

τιν' CODD. :] να Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ.

FR.245. NK²

- I ἐν δέ σοι μονὸν προφωνῶ, μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ
2 ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς παρὸν σοὶ καταθανεῖν ἐλευθέρῳ
-

FR.9II. NK²

- I χρύσειαι δὴ μοι πτέρυγες περὶ νῶτω
καὶ τὰ Σειρήνων πτερόεντα πέδιλ' [ἀρμόζεται],
3 βάσσομαι τ' εἰς αἰθέριον πόλον ἀρθεῖς.
-

FR.245 CITAT STOB.FL.7,5. FR.9II CITAT CLEM.ALEX.

STROM.IV,642. 2 ἐρόεντα CODD. : πτερόεντα GROTE Π

ἀρμόζεται CODD. Π (CLEMENTIS ESSE SUSPICABATUR NAUCK)

3 τ' CODD. : δ Π εἰς CODD. : εἰς HERGK : OM. Π

ΑΡΧΕΛΑΟΣ

]νον προφώνω[I

]ελθης παρον-σο[2

χρυσε I

αιδημοιπτε

ρυγεσπερινω

τω[]καιταξει

ρη[]νιπτε

]ταπεδ[]λ

]ζετα[

]μαιδα[

]πουλυ[

]ις[3

αιθερα πολυν αερθεις CODD. : αιθερα πουλυν αερθεις

BERGK Π : αιθερα πολιον αερθεις DOBREE : αιθερ'

απειρον αερθεις HEIMSOETH : αιθεριον πολον αερθεις

GOMPERZ

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR.324, NK²

I ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὡς οὔτε μήτηρ ἠδονας τοιάσδ' ἔχει,
οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ,
οἷας σὺ χοῖ σε δώμασιν κεκτημένοι.
εἰ δ' ἡ Κυπρὶς τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὄρα,
6 οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρῖους αὐτὴν τρέφειν.

FR.324 CITANT STOB.FL.9I,4. ATHENAEUS IV,159, SEXTUS
EMP. 663,23 ET 570,14, ATHENAGORAS LEG.25,II7, DIODORUS (EXCL.
VAT.ρ.135), LUCIANUS TIM.4I,1,153 ET SOMN.14,2,725. SPECTANT
SENECA EPIST.II5, TZETZES EPIST.43,38, GREG.NYSS.EPIST.II,6,614C.
I δεξίωμα TZETZES II : INTER δεξίωμα ET δεξίωμα FLUCTUANT
LIBRI ATHENAEI, LUCIANI, ATHENAG. κτέρας LUC.SOM. : βροτοῖς
RELL. II 2 οὐδέ STOBÆUS : οὔτε RELL. II τοῖας STOBÆI S

ΔΑΝΑΗ

]εξιαμα καλλιστον βρ[I
]τε μητηρ ηδονας τοιασδ εχει	
]ς ανθρωποισι ου φιλος πατηρ	3
]ς τοιουτον οφθαλμοις οραι	5
]τας μυριους αυτην εχε[6

SEXTUS : τοιας STOBÆI M : τοιασδ' STOBÆI A

ATHENÆUS ATHENAG. II ἔχει CODD. II : ἄγει MALIT

F.G. SCHMIDT 3 ἐν δόμοισιν ATHENÆUS : ἀνθρώποισιν

RELL. : ανθρωποισι II : ἀδαίμοισιν F.G. SCHMIDT

4 OM. STOBÆUS ATHENÆUS SENECA II 5 ὀφθαλμοῖσιν

STOBÆI S : ὀφθαλμοῖς RELL. II 6 τρέφειν STOB. :

ἔχειν ATHENÆUS II

ΕΥΡΗΣΙΑΔΟΥ

FR. 333. NK² 2

οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός.

FR. 333,2 CITANT STOB. FL. 90,5, CHRYSIPPUS I5, II.

ΔΙΚΤΥΣ

Οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός.

2

ΕΥΡΥΠΙΛΑΟΥ

FR.403. NK²

- I τὶς ἄρα μήτηρ ἢ πατήρ κριὸν μέγα
βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον;
ποῦ καὶ ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχῶν μέρος;
4 ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα

FR.420. NK²

- I ὄρῳς τυράννους διὰ μακρῶν ηὔξημένους,
ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μὲν ἡμέρα
τὰ μὲν καθείλεν ὑφῶθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω.
ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε,

FR.403 CITAT STOB.FL. 38,8. 3 ποῦ καὶ ποτ' οἰκεῖ

CODD. : οπου ποτ οικει Π : τί δὴ ποτ' οἰκεῖ VALCKENAER :

τί ποτε κατοικεῖ COBET : τί καὶ ποτ' οἰκεῖ VEL ποῦ ποῖον

οἰκεῖ WECKLEIN : ποῦ καὶ τί θακεῖ MEKLAR 4 παρ' CODD. Π :

κατ' HERWERDEN

FR.420 CITANT STOBÆUS FL. 105,1, PLUT.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

5 ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπέρλους ὄρω.

5 ἐξ ἐλπίδων CODD. Π : ἐξ ὀβρίων HERWERDEN :

ἐξ ἀντύγων F.G. SCHMIDT : ἐξάπιν' ἰών WALKER πίπτοντας

INQ

έξ έλπίδων πίπτοντας ύπλους όρῶ.

5

ύπλους CODD. II : πεπαύτας ύπλους θ' WALKER όρῶ

CODD. II : όρῶς VEL όρῶ MEKLAR

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

FR.481. NK²

I Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο,
2 Ἕλλην' ἔτικτεν.

FR.481 CITANT GREG.COR.RHET.7, 1312, SCHOL. AD AR.

RAN.1244, PLUT.AMATOR.13, 756^C. HERMOGENES RHET.3, 434.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΣΟΦΗ

Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο	I
Ἕλλην' ἔτιχθ' ὃς ἐξέφυσεν Αἴολον·	2

2 ἔτικτεν CODD. : ἔτιχθ' II

ΕΥΡΗΠΠΙΔΟΥ

FR.492. NK² 6 οἰκοῦσιν οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
7 ἔσω δόμων σώζουσι.

FR.494. NK² I τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίνεταί
γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
3 πέφυκ' ἄμεινον· διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις.

FR.495 NK² I ἐγὼ μὲν < οὖν > οὐκ οἶδ' ὅτω σκοπεῖν χρεῶν
τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν

FR.492 CITAT ATHENAEUS XIV,613^D 6 οἰκοῦσι δ' CODD. :
οἰκοῦσιν MEINEKE : νεμουσι δ Π^{II}76 6-7 καὶ τὰ ναυστολούμενα
ἔσω δόμων σώζουσι (κομίζουσι C^{A.C.}) CODD. Π^{II}76 Π⁹⁷⁷² : καίγαν'
ὑπολούμενοι ἔσω δόμων ὠζουσιν WALKER FR.494 CITANT STOB.FL.
69,II, PORPHYRIUS APUD EUSEB.FR.EV. X,466^D I οὐδὲν γίνεταί

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΔΕΣΜΟΤΙΣ .

] ναυστολούμενα 6

νε 6

μουσιδοίκους

καιτανασ[

λουμενα[

δομώνσωζου

σιν 7

τη[] μέν κακῆς κά[] ον οὐδὲν γίνεται I

γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐθὲν εἰς ὑπερβολήν

π[]φυκε ἄμεινον· διαφέρουσι δὲ αἰ φύσεις. 3

]οιδ' οτωισκοπεινηρκων I

]υσγαρανδρειουςφυσιν

STOBAEI A : οὐδὲν γίνεται EUSEB. STOBAEI S M : οὐκ ἔνεστ'

ἰδεῖν TEMPTABAT NAUCK 2 οὐδὲν CODD. : οὐθὲν Π 3 πέφυκ'

CODD. : π[έ]φυκε Π δέ Π : δ' CODD. αἰ EUSEB. Π

STOBAEI S A : αὖ STOBAEI M FR.495 CITAT STOB.FL.86,9.

I οἷδ' ὅπως δὴ CODD. : οἷδ' ὅτω NAUCK Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων,

4 καὶ ὡς δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

I μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν φόγος

FR.499. NK²

φάλλει, κενὸν τόξευμα, καὶ κακῶς λέγει·

3 αἰ' δ' εἴς' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω.

3 τέκνων CODD. : κενῶν GESNER II FR.499 CITAT

VITA EURIPIDIS IN WESTERM. Βιογρ.136,73. 2 καὶ κακῶς λέγει

COD. : καὶ λέγει κα[κ]ῶς II : καὶ κακῶς λέγει ENGER :

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΔΕΣΜΩΤΙΣ

]νκενωδοξασματων

]εστερουςλεγω

4

]άνδρῶν φ[

I

]ξευμα και λέγει κα[]ως·

]ά[]ένων. δελε[ω δ' έγ[ω

3

κάδικῶς φέγει F.G. SCHMIDT : κούκ ἐπίσημον WECKLEIN

3 ἐγὼ λέγω COD. :: δελε[ω δ' έγ[ω SIC Π-APUD B.K.T.5,2 :

ἐμῷ λόγῳ FRITZSCHE : ἔγνωκ' ἐγὼ MEKLER : ἔγνω ἐγὼ

VITELLI : ἦ ἐγὼ λέγω NAUCK.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

I σὲ τὸν αὐτοφυᾶ τὸν ἐν αἰθερίῳ
 ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ'
FR.593. NK² ὄν περι μὲν φῶς, περι δ' ὄρφναία
 νύξ αἰολόχρως, ἄκριτός τ' ἄστων
5 ὄχλος ἐνδεδεχῶς ἀμφιχορεύει.

FR.593 CITANT HESYCHIUS, CLEMENS ALEX. STROM. V, p.717,
EUSEBIUS PR. E. p.681^B, EUSTATHMUS, SCHOL. AD EUR. OR. 970 (vv.
I-2) I τὸν ἐν αἰθερίῳ HESYCH., CLEMENS, EUSEB., EUSTATH., II :

ΠΕΡΙΠΙΘΟΥΣ

τονεναιθε [I
ωιρυμβωιπ [I
τωνφυσινε [I
πλεξανταον
περιμενφως
περιδ [I
νυξαι [I
ακ [I
σ [I
x x x 5

πάντων θεῶν αἰθέρα SCHOL. AD AP. RH. 2 ῥύμβω HESYCH.

EUSTATH. Σ AD AP. RH. Π : ῥόμβω EUSEB. Σ AD EUR. OR. :

ὄμβρω CLEMENS ἐμπλέξανθ' CODD. : ε [] πλεξαντα Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR.657. NK²

- I ὅστις δὲ πάσας συντιθεῖς φέγει λόγῳ
γυναῖκας ἑξῆς, σκαιὸς ἐστὶ κού σοφός·
πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν,
4 τὴν δ' ὥσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές.

FR.657 CITAT STOBÆUS FLOR. 69,9 I δέ S M Π : OM. A
φέγει M A S^{C.} (MAN^I) Π : φόγω S^{A.C.} 2 κού CODD. : καὶ οὐ Π⁹⁷⁷²

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ

ὅ[]τις δὲ πάσας συντιθεῖς φέγει λόγῳ I
 γυναῖκας ἐξῆς, σπαιός ἐστι καὶ οὐ σοφός.
 πολλῶν γὰρ οὐσῶν, τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν,
 τὴν δ' ὡσπερ ἧδ[^εη], λῆμα ἔχουσαν εὐγενές. 4

γυναῖκας ἐξ[] 2
 π[]λλῶν γὰρ οὐσ[]
 τὴν δ' ὡσπερ ἧ[] 4

3 πολλῶν CODD. Π⁹⁷⁷² : πολλῶν Π⁹⁷⁷³ 4 αὐτῆ S : αὐτῆ
 M : αὐτὴ VEL αὐτῆ A : αὐτῆ TRICL. : ἠδη Π⁹⁷⁷² A.C. :
 ἧδε UT VID. Π⁹⁷⁷² C. Π⁹⁷⁷³ λῆμ' CODD. : λῆμα Π⁹⁷⁷²

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR.678. NK²

I

ἔστι τοι κάλλον

2

κακούς κολάζειν.

FR.678 CITAT STOB. FL. 46, IO. 2 τοὺς κακοὺς CODD. :

ΣΚΕΙΡΩΝ

I

κακούς κολαζειν.

2

κακούς GROTIUS II

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- I Ὡ γὰρ πατρὶς, ἣν Πέλοφ ὀρίζεται,
 χαῖρ', ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχειμέρον
 < Πάν > ἔμβατεύεις, ἔνθεν εὐχομαι γένος.
 Αὔγη γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ
 τίκτει λαθραίως Ἑραλεῖ· ξύνοιδ' ὄρος
 Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδόνων ἐμὴν
 7 ἔλυσεν Εἰλείθια.

FR.696. NK²

FR.707. NK²

- I καλῶς ἔχοιμι· Τηλέφῳ δ' ἀγὼ φρονῶ.

FR.696 CITAT DIONYSIUS HAL. DE COMP.VERB. 26,5,219.

- I ἣν Πέλοφ ὀρίζεται CODD. : ἡμ Πελωφ ουριζεται Π : ἣν
 Πέλοφ οἰκίζεται TEMPTABAT NAUCK 2 ὅστε CODD. : ὅς τε
 NAUCK : ὡστε Π πέτρον CODD. : πετραν Π δυσχειμέρων
 Ἀρκάδων CODD. : Ἀρκάδων δυσχειμέρων SYLBURG : Ἀρκάδων
 δυσχειμέρον MUSGRAVE : Αρχαδων δυχιμερον Π 3 Πάν
 CONF. MUSGRAVE Π : OM. CODD. ἔμβατεύεις CODD. : εμπατευεις
 Π εὐχομαι γένος CODD. : ευχωμαι γενος Π : εὐχομαι γεγώς

ΤΗΛΕΦΩΣ

ωγα[]ημΠελωψ I
 ουριζεταιαιρειωστεπετραν
 Αρχαδωνδυχιμερον Παν
 εμπατευειζενθενευχω
 μαιγενος ΑυγηγαρΑλευου
 παιςμετονΤυρινθια τικτει
 λαθραιωςΗρακλῆςσυνοιδεορος
 Παρθενιονενθαμητερα
 οδιωννεμην τικτιΙλυθια 7

Τηλεφωι δ αγ[] I

LOBECK 4 αὐτή CODD. : Αὔγη LEOPARDUS Π 'Αλέου
 CODD. : Αλευου Π τῷ Τυρινθίῳ CODD. : τον Τυρινθια
 Π 5 'Ηρακλεῖ CODD. : Ηρακλῆς Π ξύνοιδ' CODD. :
 συνοιδε Π 6 μητέρ' CODD. : μητερα Π ὄδιων
 CODD. : οδιων Π 7 ἔλυσεν Εἰλειθυια CODD. : τικτι
 Ιλυθια Π FR.707 CITAT SCHOL. AD AR. ACHARNENSES
 446.

ΕΥΡΗΤΗΛΑΟΥ

FR.884. NK²

I

τηλοῦ γὰρ οἰκῶν βλοτον ἐξιδρουσάμην

FR.884 CITAT SCHOL. AD AR. NUBES 138 I οἰκῶν

CODD. : οἰκῶν VAGNER : οικων Π : οἰκεῖν F.G. SCHMIDT

ΤΗΛΕΤΙΟΣ

τηλουγαροικωνβιετονηξυδρυσαμην

I

βλοτον εξιδρυσάμην CODD. : βιετον ηξυδρυσαμην II

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR.752, NK² 2 καθαπτὸς ἐν πύλαισι Παρνασσὸν κάτα

I ἄ γ' οὖν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι.

ἔφω μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν,

θάπτει τε τέκνα χᾶτερα κτᾶται νέα,

FR.757, NK²

αὐτὸς τε θνήσκει· καὶ τὰδ' ἄχθονται βροτοί,

εἰς γῆν φέροντες γῆν. ἀναγκαίως δ' ἔχει

βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν,

καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή· τί ταῦτα δεῖ

8 στένειν, ἄπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν;

I πρὸς τὰς φύσεις χρηρῆ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν

FR.759, NK²

καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κάγαθῶν,

πειθῶ δὲ τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν,

FR.752,2 CITANT AR.RANAE I2II, SCHOL. AD AR.RANAE I2I3,

MACROBIUS SAT.I,18,4, ETYM.MAGN.I,38. FR.757,I-8 CITANT

CLEMENS ALEX.STROM.IV,587, PIUT.MOR.IIO^F, STOB.FL.I08,II, MARC.

ANTON.7,40(v.6) ET II,6(v.6). I ἄ γοῦν CODD. : ἄ γ' οὖν

MATH. : ἄ δ αὖ II 3 θάπτειν STOB. II : θάπτει HELL. 4

ΥΨΙΠΥΛΗ

] πτός ἐν πεύ-
]

2

ἀδαυπαράινωτ[

I

έφυμενουδειςο[

θαπτελντετεκ[

αυτοί τεθνησε[

ε⁵ιγῆνφεροντες[

βλονθεριζεινω[

και τον μενει[

στενει ναπε[

8

] ροσταςφυσεις[

I

και τας δαιταςω[

π[] θωδετοιςμε[

αὐτοὺς δέ STOB. : αὐτός τε RELL. : αυτοί τε Π 5 εἰς

CODD. ΠC. : εἰ ΠA.C. 6 βίου M.ANT.II : βίον RELL. Π

7 τό ... τό M.ANT. : τόν ... τόν RELL. Π 8 στέγειν CLEM. :

στένειν RELL.Π FR.759 CITANT ORION FL.7,5,5I,IO, FL.MONAC.

IO4,6,587. I χρήσεις ORION : φύσεις FL.MONAC. Π

ΕΥΡΗΠΙΑΔΟΥ

4 τοῖς μὴ δίκαιοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεῶν.

FR. 770, NK²

I.

νεαρός

FR. 350, NK²
ADESPOT.

I

τί δῆτα θύειν δεῖ σε κατθανούμενον;

2

ἄμεινον οὐδεὶς κάματος εὐσεβεῖν θεούς.

FR. 770 CITAT ANTIAT. ρ. 109, 15 I νεαρός COD. :

νεαρωι II FR. 350 ADESPOT. CITAT PLUT. DE AUD. POET. 4, 20^D

ΥΨΙΠΥΔΗ

το [αλοισ [4

] αιδιπρεπεινεαρωι 1

] ταθουειν [1

] ι x x [2

I ούσιν VEN. : ούσι RELL. : θύειν COBET Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

19 ΧΟΡ στρ. α

. κατὰ γᾶν

. . . α

μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν

ἀηδῶν ἀρμονίαν

25 ὀρθρευομένα γόοις·

"Ἴτυν "Ἴτυν πολύθρηνον·

σύριγγας δ' οὐριβάται ἀντ. α

κινουῦσιν ποιμένας ἔλαται·

ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν

30 Ξανθᾶν πάλων συνζυγαί.

ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοῖ

στείχουσιν θηροφόνου,

πηγαῖσί τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ

FR.775 CITAT CODEX CLAROMONTANUS (PAR.107) 23

δὲ δένδρεσι λεπτάν COD.(TESTIBUS BEKKER ET BLASS) Π^C. : δὲ

δένδρων κλεινὴν APUD COD. LEGIT HASE : δένδρεσι λεπτάν

Π^{A.C.} : δ' ἐν δένδρεσι λεπτάν NAUCK : δ' ἐν δένδρω ἔλεινάν

BURGES 27 οὐριβάται COD. Π^C. : οριβαται Π^{A.C.} 28

ΕΥΡΗΠΛΑΟΥ

μελιβόας κύκνος ἀχεῖ.

35 ἄπιατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας στρ. β :

ἀνέμων τ' εὐαέσιν ῥοθίοις

ἀνά δ' ἰστία

.

.

40

.

σινδῶν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάζει.

τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει. ἀντ. β

κόσμον δ' ὑμέναίων δέσποσύνων

45 ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρωσ

ὑμνεῖν· δμῶσιν γὰρ ἀνάκτων

34 μελιβόας COD.^{C.}(MAN²) UT VID. Π : μελιβυας

COD.^{A.C.} 35-6 ειρεσειουασινοις SIC COD.^{A.C.} : εἰρεσίας

ἀνέμων τ' εὐαέσιν ῥοθίοις COD.^{C.}(MAN²) : εἰρεσίας ἀνέμων

τ' εὐαέσιν ῥοθίοις BOTHE : ειρεσειαις [ευ]ατ[εσσιν ροθιοις]

(TESTE WILAMOWITZ) VEL ειρεσειαις [ανε]μω[ν ροθιοις] (TESTE

SCHUBART) Π 42 μέσον COD. : με]σομ Π 43 ἑταροισι

μέριμνα πέλει COD.^{A.C.} : ἑτέροισι μέριμνα πέλει COD.^{C.}(MAN²) :

ΦΑΕΘΩΝ

]λιβοα[
ταλυπειρεσιαις[]κατ[]-αν[35
<u>αειραμενοια</u> χεουσιν[]τυλιαυρ[
ακυμονιπομπαισιγωντωνανειμων[40
~ <u>τε</u> καιφιλιασαλοχους -σινδωνδεπ[
<u>σομπελα</u> ζει -ταμ[]νουνετερωνετε[
κοσμειν -υμεναι[]νδεαειδεαειδεσποσυνω[
]οναγεικαιερ[]νειν -δμωσι[45

ἑτέρων ἑτέ[ροισι μέλει (SIC RUBENSOHN) Π 44 κόςμειν
 ὑμενάων δὲ δεσποσύνῳ COD. A.C. : κόςμειν ὑμενάων δε
 δεσποσυνῶ (NISI δεσποσυνᾶ VULG) COD. C. (MAN²) : κοσμειν -
 υμεναι[ω]ν δε αει δεσποσυνω[ν] Π : κῶμον δ' ὑμενάων
 δεσποσύνων HERMANN : κόςμον δ' ὑμενάων δεσποσύνων FR.V.
 FRITZSCHE 45 ἑάγει COD. : ἄγει BURGESS Π 46 υμιν
 COD. A.C. : ὕμνειν COD. C. (MAN²) Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

εὐάμεροι προσιοῦσαι

μολπᾶν θράσος αἴρουσ'

ἐπὶ χάσματ'· εἰ δὲ τύχα τι τέκοι,

50

βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπεμφεν οἴκοις.

ὀρίζεται δὲ τόδε φάος γάμων τέλος,

τὸ δὴ ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ

λίσσομένα, προσέβαν

ὑμεναῖον ἀεῖσαι

55

φίλον φίλων δεσποτᾶν.

47 εἰάμεροι COD.^{A.C.} : εὐάμεροι COD.^{C.(MAN²)} :

]υμεροι Π : εὐαμερῖαι M. SCHMIDT 48 μολπαὶ θράσος αἴρουσ'

COD. : μολπαὶ θράσος ἄγουσ' KAIBEL : μολπαὶ θρασ[Π :

μολπᾶν θάσος ἄγουσ' WILAMOWITZ : πολπᾶν θράσος αἴρουσ'

M. SCHMIDT 49 χάσματα COD. : χάσμα]τά τε Π : χάσματ'

ΦΑΕΘΩΝ

[υμεροίπροσι[]υσαιμολπαιθαρσ[
]τατε -ειδετυχατιτεκηι -βα[
]επειμφενοικοις -οριζεταιιδετοδ[50
]ντελει -τοδ[]ποτευχαι[]λιισο[
 [] 55

NAUCK : εί δέ COD. Π : έπει δέ BLASS τύχα COD.^{C.}(MAN²)
 Π : τύχα COD.^{A.C.} τέκηι COD.^{A.C.} Π : τέκοι
 COD.^{C.}(MAN²) 51 τόδε COD.^{C.}(MAN²) Π : τό COD.^{A.C.}
 τέλος COD. : τελει Π 52 εύτυχαις COD.^{A.C.} : εύχαϊς
 COD.^{C.}(MAN²) Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- FR.812 NK² 8 οὐ πάποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι
9 τοιοῦτός ἐστιν οἷσπερ ἦδεται ξωνῶν.
-
- FR.817 NK² 3 οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἦδιον πέδον.
-

FR.812,8-9 CITANT AESCHINES IN TIM., JOH.DAMASC.(POST
STOB.ECL.706,3), DEMOSTH.DE F.LEG.245, SCHOL.AD DEMOSTH.94^a 23,
ANECD.OXON.4,144, TZETZES ANECD.OXON.4,145,2, DIOD.SIC.I2,14,
HERMOGENES RH.I,25, DOXOPATER RH.2,288. 9 ἐστιν οἷσπερ DIOD.,
STOBAEUS, PLINIUS, NONNULLI CODD. AESCHINIS ET DEMOSTHENIS, UT VID.
II : ἐστιν ἕκαστος οἷσπερ RELL.(UNDE τοῖσδ' ἕκαστος οἷσπερ

ΦΟΙΝΙΣ

οὐ 8
πίπτει ἢ []γι-
νώσκων []οῦ-
τός ἐστιν []ἦδε-
ται ξυνώ [] 9

οὐκ ἔστι τοῦ θρέφαντος ἦδ' ἰόν πέδον. 3

NAUCK : τοιοῦτός ἐσθ' οἷσι περ WOLF : εἰκαστός ἐστιν
οἷσι περ F.G. SCHMIDT FR.817,3 CITANT STOBÆUS FL.39,9,
CHRYSIPPUS Περὶ ἀποφ.17,12.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR.913, NK²

I τίς τάδε λεύσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ,
μετεωρολόγων δ' ἑκάς ἔρριψεν
σκολιάς ἀπάτας, ὧν ἀτηρὰ
γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν
5 οὐδὲν γνώμης μετέχουσα;

FR.913 CITAT CLEMENS ALEX.STROM.V,732. I ὅς COD. :

τίς COBET (τίς [ἀτιμ]οθεος [κ]αι [πα]ραδαιμ[ων ὅς] UT VID. II)

λεύσων COD. : λεύσων SYLBURG UT VID. II θεὸν οὐχὶ νοεῖ

COD. : οὐ προιδάσκει φυγὴν αὐτοῦ θεὸν ἡγεῖσθαι II 2 μετεωρο-

ΑΔΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

] τὰδελευσ I
] νουπροδι
] ασκειφυχη
] υτουθεονη I(α)
] σθαιμετε
] ολογωνδε
] σερριφεν
] σαπα
] τολ
] ωσσει
] ει [] κ []
] φα []

5

λόγων COD. Π : μετεωροπόλων MALIT NAUCK δ' COD.

Π : θ' WAGNER 3 άτειρά COD. : άτηρά POTTER :

τολ] μηρά UT VID. Π 4 γλώσσα COD. : γλώσσ' POTTER Π

ΕΥΡΗΣΙΑΔΟΥ

FR.1024, NK²

I

φθεύρουσιν ἥθη χρήσθ' ὁμιλῆαι κακὰ.

FR.1024 CITANT SOCRATES HIST.ECCL.3,16,189^D, PAULUS
EPIST.AD COR.I,15,33, CLEMENS ALEX.PAED.II,198 ET STROM.350,
GREG.NAZ.2,191^B, CYRILL C.JUL.I,3^C, EUSEB.P.E.VI,249^A,
THEODORETUS 2,1343, ISIDORUS FELUS EPIST.4,35, ATHANASIUS I,

ΑΛΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

φθειρουσιν ηθ[

I

914^A, PHOT. AD AMPHIL. CHRYSOSTOM. (IDENTIDEM), MEN. MON.

738, ANECD. OXON. 4, 303, 27, DIOD. SIC. 16, 54, PHOTIUS AD

AMPHILOCH. HIERONYMUS 3, 148^D. LATINE REDDIDIT TERTULLIANUS

EURIPIDES

Medea.

5. The reading of the mss, οὐ τό, is clearly superior to the new variant in the papyrus. The definite article is necessary with πάγχρυσον δέρος, and the natural continuity of the optative construction into the following sentence οὐ γὰρ ἂν ... remains unaffected by the relative clause, where an indicative main verb would cause a harsh if not impossible interruption. A more obvious example of the same error may be observed in 1.8, θυμῷ δ for the mss reading θυμόν.

Of the many types of vowel confusion recognisable in this small fragment there is not one example of confusion between -ος and -ας. The evidence indicates that even in words where corruption of vowels has occurred the termination in -ας is normally preserved; cf. 1.7, Ειολκίας, 1.9, Πελειάδας, πιας, κουρας. The form δέρος must, therefore, be recognised as a presumptive variant existing at least as early as the 2nd Cent. B.C.

12. D.L. Page defends the reading of the mss, φνηῖ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα, as an example of a dative noun attracted into the genitive by the following relative pronoun: only two other examples of this idiom are known, both from Sophocles. Whilst admitting that the absence of more parallel examples is a weakness in his argument, Page feels that the slight amount of evidence available must not be ignored.

Page's list of "verbs of pleasing" used in conjunction with synonyms of πολιταίς should be regarded with caution. Although not adduced as direct evidence, it serves to direct the reader to an interpretation of the text which presupposes

a connection between ἀνδάνουσα and πολιτῶν : yet in not even one of the examples cited is the recipient dative πολίταις to be found. Page, furthermore, feels obliged to support his interpretation of the text by reference to the scholiast of Pindar Ol.XIII,74; we may however allow that a specific reason for Medea's good standing at Corinth is not essential. A more serious objection lies in the undoubted fact that the primary significance of a genitive following φυγῆ is one of separation: cf. Aesch. Supplices 395, Soph. Antigone 364, Eur. Helen 799 and Plato Tim.69D. Canter, Verrall and possibly the corrector of V acknowledging this difficulty have variously emended φυγῆ πολιτῶν.

A fresh solution is indicated by the papyrus, which reads χθόνος in the relative clause to produce at least grammatical consistency with the more obvious meaning of φυγῆ πολιτῶν. The use of πολιτῶν to refer to Medea's home is unparalleled, but not impossible in view of its fuller definition in the relative clause. In support of this interpretation we may compare ll.31-35, where the occurrence of both ἀφιμετο and χθόνος may be observed. A serious difficulty in the reading of the papyrus is the lack of an indirect object for ἀνδάνουσα which must be supplied from the coordinate clause αὐτή τε πάντα ξυμφέρουσ' Ἰάσονι. The separation of participle and indirect object in this way is undeniably harsh.

In Page's interpretation of the mss text reference is made to Medea's popularity at Corinth, the subsequent alienation of which is an important feature of the drama. This reference is lost in the papyrus, where the coordinate clauses simply elaborate on the facts already mentioned, ἀνδάνουσα μὲν referring to Medea's flight from Colchis mentioned in ll.6-7, and αὐτή τε ... ξυμφέρουσ' to her subsequent services to Jason

specified in 11.8-10. This is not inconsistent, however, with the central theme of the opening paragraph, which recounts Medea's love and devotion to Jason, concluding in 11.14-15 with the generalisation:- ἥπερ μέγιστη γίνεται σωτηρία, ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῆ.

57-8. The remains of the papyrus seem to support the majority of the mss in the reading μ' ὑπῆλθε ... μολούση. Page compares Soph. O.T. 350 and Eur. I.A. 491.

513. The new reading of the papyrus]μενοῖς may simply serve to confirm the word-order, μόνη μόνοις, against the inversion found in Zonaeus and some of the mss of Herodianus: cf. Soph. Electra 363, where Erfurdt's conjecture λυποῦν μόνον is corroborated by the indefensible reading λυπούμενον in P.Vat.II,17,30. It is possible, however, that the papyrus concluded the line with a genuine participle in agreement with τέκνοις: the present passive participle μονοῦμένοις would make tolerable Greek, and is palaeographically close to the mss reading μόνη μόνοις. J.D. Denniston, in his note on Eur. Electra 337, cites this passage as "an effective, or at least legitimate use of the figure."

514. The remains of the papyrus are consistent with the readings of both B and P. Page reconstructs the process of corruption as follows:- First ΤΩΝΝΕΩΣΤΙΝΥΜΦΙΩ as in B, then ΤΩΝΝΕΩΣΤΙΝΥΜΦΙΩ as in P, and finally ΤΩΝΝΕΩΣΤΙΝΥΜΦΙΩΝ in the hyparchetype of A V L.

710. τῶν read by A L and the papyrus is required by the metre. Its omission from the text of V B P is due to an error of haplography.

835. C.H. Roberts suggests that the 1st. hand correction επ[ι from an original reading απ[ο is an indication that P.Antinoe 23 was copied from an exemplar in the tradition of

A V B, and corrected by the original copyist against an exemplar in the tradition of L P. It would be dangerous, however, to accept this theory without more conclusive evidence. If ἐπὶ is the correct reading, there is no reason to believe that it was the monopoly of any single group of mss in antiquity. The correction could with equal probability be derived from a [superior] manuscript of the group A V B or from some other group of mss no longer known to us. Even the possibility of an emendation by the copyist himself should not be excluded. In 1.867 of the same fragment of papyrus we find the correction, ^αἄκουσμαι; had the text of 1.835 been preserved in full, a similar correction ^εἐπὶ [ἐκπλοῦσου] might have been revealed. In short, the great variety of alternative inferences which may be drawn from the evidence available, and the special difficulty which Roberts acknowledges in the case of ἠδυσπόους render the suggestion valueless as a basis for critical examination of the text.

839. Adjectives with the ending -ιος are very frequently used in two terminations even in Attic prose; and the existence of a two-termination form of μέτρος -ον is guaranteed by Plato Tim. 59D. It is nevertheless surprising that no support for the variant μετρίους is to be found in any of the mss, although the papyrus is dated as late as the 5th.-6th. Cent. A.D. Absence of confirmation would be even more surprising, if the relationship between mss and papyrus which Roberts seeks to establish were in fact correct. It may be observed that in Eur. Andromache 956 and Aesch. Septem 626, where similar two-termination adjectives are recorded by papyri of the late 2nd. and 5th. Cent. A.D., both variants are supported by a section of the mss. It is possible that μετρίους has assimilated the ending of ἠδυσπόους

with which it is co-ordinate.

846. The inverted word order πο]ταμῶν ἱερ[ῶν in the papyrus does not affect the metre. N. Lewis suggests that the inversion is due to the influence of 1.410, ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χώρουσι παγαί, on which Hesychius has the following note: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γιγνομένων· κέχρηται καὶ Αἴσχυλος καὶ Εὐριπίδης. The word order of the mss is inverted no less than seven times in the Medea fragments of the Strasbourg papyrus. In 11.III3-4 and I275-6 as in 1.846 the inverted order is metrically equal to that of the mss.

862. The papyrus supports A V Σ in the reading φόνου; οὐ. The second οὐ is omitted by haplography in the papyrus.

864. Lewis restores the text of the papyrus, φοινῶ τλάμο]νι τε θυμῶ. Page points out that this reconstruction gives satisfactory response with the mss reading of 1.855, τέκνα μὴ φονεύσης. There is no manuscript support, however, for the proposed dative φοινῶ. The marginal gloss φ[ο]νω χε[ρα] μολυν(αι) in P. Antinoe 23, despite the dative, clearly supports τέγγαι χέρα φοινίαν.

981. The papyrus appears to read αυτ]α with L and P.

1048. The accent on χαί[suggests that the copyist of P. Harris 38 read χαίρετ' ὦ βουλευματα. This may be due to the frequent occurrence throughout the play of the vocative plural τέκνα (and ὦ τέκνα) with verbs in the 2nd. person plural, and especially in the imperative mood: v. 11.89, 894-5, 901-2, 969-72, 1021-3, 1040-1 and 1069-70.

1089. Elmsley's conjecture οὐκ for the mss reading κούκ is confirmed by the papyrus.

1094. For the mss reading οἱ μὲν τ' ἄτεκνοι Reiske proposes μὲν γ' and Porson μὲν. Both emendations are acceptable from the metrical point of view, but that of Reiske is palaeographically

nearer to the reading of the mss, and is now confirmed by the Strasbourg papyrus of the 3rd. Cent. B.C., which reads μέγγε. Page objects that it is doubtful whether the combination μέν γε ever occurs in serious Attic poetry. It is found frequently, however, in serious Attic prose; v. Thucydides I,40, III,39 and VI,86. Compare also μέν γέ που in Plato Resp. 559B and Theaet. I47A. The use of μέν γε by Aristophanes in Ach. I54, τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές, recalls the language of serious dialogue, and lends a tone of mock seriousness. In short, the phrase seems perfectly adapted to introduce a generally agreed or acceptable statement of fact into speech of a didactic or philosophical nature. It is doubtful whether we can deny to Euripides the use of a figure of speech perfectly suited to his needs, especially in view of the direct support of the papyrus and the strong presumptive evidence of the mss.

II01. The papyrus confirms Brunck's emendation ὅπως θρέφουσι.

II08. The new reading ἦλθεν in the papyrus is metrically equal to ἦλυθε in A V B 1.

III3-4. For the inverted order of the papyrus, τήνδ' ἔτ]ι λύπην πρὸς τοῖς ἄλλοις see l.846.

II58. Both the Strasbourg papyrus and P.Oxy. 2337 support B P 1 in the reading παῖδας σέθεν. The discovery of these two fragments considerably weakens the case for Murray's conjectures which were prompted mainly by the absence of σέθεν from L and possibly also from Σ. The evidence of the Strasbourg papyrus was known to Page whose conjecture τέκνω is based on τέκνα the unmetrical reading of A V.

II59. P.Oxy. 2337 confirms the doubly-augmented form ἠμπέσχετο. The doubly-augmented verbs are discussed by Page in his commentary on Medea ll.II56 and II59, and by Schwyzer, Griech. Gramm. I,656c.

II72. The papyrus C.Q. 32 supports the reading of the mss, ἡ τινος θεῶν μολεῖν. The remains of P.Oxy. 2337,]ς μο[are consistent with Usener's conjecture ἡ θεῶν Μητρὸς μολεῖν, but may with equal probability represent an inversion of the mss reading, τινός θεῶν.

II73. The preposition κατά read by L P and the scholiast is strongly supported by both papyri. Editors for the most part prefer the reading of A V B διὰ στόμα, a phrase used frequently by Homer and occurring in Hesiod and the tragedians. On the analogy of these examples it appears that διὰ must be translated "through the mouth." In this respect it is surely inferior to κατά which is more strictly parallel to the idiom "foaming at the mouth": v. Liddle and Scott s. κατά B,2.

II76-7. The reading of the mss, εἶτ' ἀντίμολπον ἦεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτόν, recalls Soph. Ajax 851, ἦσει μέγαν κωκυτόν. The substitution in the papyrus of the substantive μέλος for the adjective μέγαν has two important effects. The smooth structure of the sentence is broken by a pause before κωκυτόν, which becomes an almost redundant synonym of the new substantive to which it is in apposition. The adjective ἀντίμολπον, which is predicative in the text of the mss, is reduced in the papyrus to the role of an attributive adjective.

Little can be said in favour of the new variant, unless perhaps we may detect the figure oxymoron in the phrase ἀντίμολπον ... ὀλολυγῆς μέλος, "a tune discordant with her former shout of joy". Clearly, however, the disadvantages attendant upon the new variant outweigh its one possible merit.

II80. Page makes the following analysis of δρόμημα and δράμημα: "Weight of mss evidence is equally divided. δράμημα: Hdt. VIII,98,2, Aesch. Pers. 247, Soph. O.T. 193, Ichn. 74, Eur. Or. 1005 (in M A B), Ion, Fr. I.I. δρόμημα: Eur. Troades

693, Phoen. I379, Medea II80, Or. I005 (in V L P), Bacch. 872 and I09I." To this must be added the more recent evidence of P.Oxy. 2337 for δραμήμασιν in Medea II80. It should be noted, furthermore, that our only evidence for the text of Bacchae 872 and I09I is P, and of Troades 693 V P. Finally the agreement of the Ichneutae and Medea papyri, both of the 1st.-2nd. Cent. Oxyrhynchus, on the form δράμημα is a valuable indication of the reading of the Alexandrian texts.

II8I-2. The papyrus appears to agree with the mss in the almost certainly corrupt verb ἀνθήπτετο. This fact considerably detracts from the value of the evidence of the papyrus in support of ἐκπλεθρον (or ἔκπλεθρον). Nevertheless, in so far as the papyrus and mss are unanimously agreed upon an intelligible reading, emendation should only be admitted if a distinct improvement in the text is apparent: this is not to be found in the conjecture ἐκπλέθρου to which Page has been won by the arguments of J.U. Powell in C.R. 47, pp.210-I.

Powell begins with a discussion of the ἔκπλεθρος δρόμος, which he shows conclusively to be unsuitable for the required comparison. When he turns to the question of whether to accept ἔκπλεθρον or the entirely unsupported conjecture of Reiske ἐκπλέθρου, Powell proposes a new interpretation of the phrase κῶλον ἐκπλέθρου δρόμου for which there is no adequate evidence, and the choice between text and conjecture is reduced to a matter of personal preference for a period of ten seconds rather than twenty taken by the princess to regain consciousness. The new interpretation hangs upon the assumption that, if a δρόμος of 400 yards is divisible into κῶλα of 200 yards, there is no reason why a δρόμος of 200 yards should not similarly be divided into κῶλα of 100 yards each. The error lies in the ambiguity of δρόμος and the completely unprecedented use of κῶλον.

For the sprint, known as the ἔκπλεθρος δρόμος or στάδιον, must be distinguished from the διαύλος the medium-distance race up and down the course. It is only when δρόμος is synonymous with the latter that it may be said to have κῶλα. v. Aesch. Agamemnon 344, κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. In modern sports terminology "leg" and "lap" are similarly restricted to medium and long distance events. The evidence of Eur. Electra 883-4 adduced by Powell does not in any way support his case. As he points out, ἔκπλεθρον δραμῶν ἀγῶνα indicates the sprint or ἔκπλεθρος δρόμος: there is no mention of "half a sprint", nor of a "half-way stage" in the sprint. Our synonyms for the sprint are now three in number, στάδιον, ἔκπλεθρος δρόμος and ἔκπλεθρος ἀγῶν. In Medea II81 we must surely have a fourth, κῶλον ἔκπλεθρον δρόμου: for the runner is a sprinter, ταχύς βαδιστής, and his distance is "a 200 yard length of the track." Euripides simply pictures the shorter race as a κῶλον of the longer.

II83. The pronoun ἡ δ' is otiose when used in conjunction with ἡ τάλαιν' in the following line, and may be due to the influence of ἡδη δ' in l. II81. The temporal conjunction ὅτ' read by the papyrus makes the point of comparison clearer.

II89. λέπτην read by the majority of the mss is probably derived from the preceding line, which begins, πεπλοὶ δὲ λεπτοί. The phrase is repeated in l. 949 λεπτόν τε πέπλον and l. I214 λεπτοῖσι πέπλοις. With the reading of B Haun. and P. Oxy. 2337 compare l. 923, στρέφασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα and l. II48, λευκὴν τ' ἀπέστρεφ' ἔμπαλιν παρηίδα.

I256. Page suggests that the remains of the papyrus reading]εντετλα[may be evidence of a new variant γενέθλαν. Compare the corruption γηγενεθλαν in the papyrus text of Phoen. I28 of similar date to the Strasbourg papyrus. In both instances γενέθλα appears to have been supplanted by an intrusive gloss.

I26I-2. The papyrus is obviously of little value for establishing the text of these lines. Even the apparent confirmation of Musgrave's conjecture μάταν ἄρα is not conclusive, since the lacuna may suitably be filled by the reading ματην ἀρα [ματην τε]κνων.

I265-6. Although it is seriously corrupt in other respects, the Strasbourg papyrus undoubtedly supports the reading of the mss, φρενῶν βαρὺς χόλος against Seidler's conjecture φρενοβαρῆς χόλος. The evidence of the papyrus constitutes a serious obstacle to the acceptance of Page's proposed text of this line and of the corresponding line I255 in the strophe.

Page wishes to read καὶ τὰδε δυσμενῆς φόνος ἀμείβεται, transposing the hypermetrical reading τὰδε from the preceding line of the papyrus. The transposition furnishes an object for ἀμείβεται, and gives approximate responsion with the proposed new reading of l. I256. The most obvious weakness in Page's conjecture is the doubtful nature of the evidence for τὰδε. The papyrus is grossly corrupt at this point reading ἀλθηταδε^{λα} for δειλα(α): and the decision to transpose τὰδε after καὶ in the following line is purely arbitrary. It is clearly an inconclusive argument that satisfactory responsion is achieved with the emended text of l. I256: the conjecture γενέθλαν is itself most uncertain. Finally it is not universally agreed that ἀμείβεται does require an object; apart from Murray's interpretation which Page rejects, we may read καὶ δυσμενῆς φόνος ἀμείβεται, "and cruel murder comes in its turn."

I270-5. Murray's conjecture Παῖδες ἔνδοθεν: αἰαῖ is partly confirmed by the papyrus which reads ωιμοι. The exclamation is incorporated into the metrical structure of the papyrus text by omitting ἀκούεις τέκνων from l. I273a and the second μίαν from l. I282, the corresponding line in the antistrophe.

The repetition in the papyrus of ll. I273a-4 before l. I27I confirms Schenkl's transposition of these lines.

I275-6. The most probable reconstruction of the papyrus is τέκνοις δοκ]εῖ μοι φόν[ου]ς. The plural φόνους is an inferior variant. Its transposition with τέκνοις may be a deliberate attempt to avoid the undesirable proximity of φόνους and δόμους in one line. For other metrically acceptable inversions of the mss text in the Strasbourg papyrus see l. 846.

I277-8. Lewis considers the omission of these two lines from the text of the papyrus a distinct improvement. The corresponding lines, I288-9, which are also omitted by the papyrus, are inconsistent with the version of the myth in Ovid Metamorphoses IV, 512-530, where Ion is said to have thrown herself into the sea with Melicerta only, the other son Learchus being slain by his father. A later fragment P. Harris 38 of the 2nd. Cent. A. D. contains ll. I288-9.

I28I. Seidler's conjecture ὄν for the mss reading ὤν is confirmed by P. Harris 38.

Lewis restores τ[ολ]μαί in the Strasbourg papyrus. P. Harris 38, reading μοίρα, is once again in agreement with the mss.

I282. Snell points out that the omission of μέαν from the Strasbourg papyrus gives responsion with l. I273a, and is therefore probably the result of deliberate interference with the text. The omission of the same word by the copyist of A is almost certainly not significant, unless we are to believe that A preserves readings independent of the hyparchetype of B V L P and P. Harris 38.

In the margin of P. Harris 38 is a variant μοναν δὲ, which Powell interprets as an abbreviation for μόναν δὲς (or δειπῶς). Snell suggests that δὲ may simply be a misspelling of δῆ, in which he is partly supported by the unusual spelling δη in

the text of this line and ἦδη in l.I292. There is no reason, however, to prefer either interpretation of this variant to the reading of the mss, which is supported by the text of both papyri.

I285. The process of corruption may be traced by arranging the variants in chronological order. The correct reading αλαι is preserved by the Ptolemaic papyrus. The iota adscript may have been mistaken subsequently to represent a nominative plural, and emended by the addition of ς to ἀλαϊς, the reading of the first hand in P.Harris 38. The dative singular is required, however, and has been restored by a second hand in the form ἀληι, which is also the reading of the mss.

P.Harris 38 shares the inconsistency of the mss in the choice of α and η forms in lyric passages, reading σίδηρος in l.I279 and ἄ in l.I286. The use by A and B of ἦ in l.I284 and of ἄ in l.I286 appears to be particularly arbitrary, yet is accepted by both Murray and Page.

I288-9. For the omission of these lines by the Strasbourg papyrus see ll.I277-8.

Powell considers the present participle ὑπερτείνουσα, read by P.Harris 38 and supported by ὑπερτείνουσα in H, in no way inferior to the aorist participle in the other mss.

I290. Elmsley's conjecture τί δῆτ' οὖν for τί δή ποτ' οὖν is partly confirmed by the new variant τί δῆτ' οὐ. The only other extant example of δῆτ' οὖν is cited by Page from Ar. Nubes 423, ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἦδη θεὸν οὐδένα, where R is corrupt and οὐ is read by some recentiores. The evidence in support of δῆτ' οὖν is therefore not entirely conclusive, since in both examples οὐ would be equally acceptable.

I296. The papyrus confirms Elmsley's conjecture γε.

I308. The original reading of the papyrus οὐ που was conjectured

by Barthold. The value of this confirmation is reduced by the correction of a second hand which supports the mss reading ἡ σου. However, at least two other distinctive features of the papyrus, the variant ἄλας in l.1285 and the omission of l.1300, which Page associates with a peculiarity in the text of the scholiast, support the belief that the exemplar belonged to a tradition independent of the mss. If therefore the first and second hands in the papyrus represent two entirely independent sources, οὐ σου and ἡ σου must be considered as presumptive variants.

Hippolytus.

262. The order of the mss, σφάλλιν ... τέπειν appears to have been inverted in B.K.T.5005. The same copyist has a similar inversion of the mss reading ἦλθε δ' ἄρτι at 1.510.

272. Wilamowitz and Schubart do not consider Kirchhoff's reading of the parchment codex B.K.T.5005 to be certain, and prefer to mark the lacuna after the τ of πηματ[ων. The traces of ink, which Kirchhoff deciphered as σ would be consistent with the first stroke of ω. The support of this text for the majority of the mss against M is valuable in view of the close connection between these two sources, which is demonstrated by the distinctive errors ἀνακρίνασθαι in 1.254 and αὔθει in 1.312.

273. The support of B.K.T.5005 for M V B and the two scholiasts adds little to the weight of evidence for ἡμεῖ, if the variant ἡμεῖς in A L P may be dated earlier than the 6th. Cent. The phrase ἐς ταύτὸν ἡμεῖς is used by Agamemnon in Eur. Hecuba 748, to indicate that Hecuba's wishes are in agreement with his own. It is clear, however, that the nurse does not use the phrase in the same way. She has been asked what Phaedra's sickness is, and to this she has replied that she does not know. The chorus now try an easier question: perhaps the nurse might know the cause of her trouble, but she replies, "You have come (It comes) to the same thing." By this the nurse presumably means that she can no more answer the second question than she could the first. Hecuba 748 is therefore unreliable support for the personal form ἡμεῖς in Hipp.273.

The lengthening of ι to ει in σ]ειγ[ῆ is paralleled in 1.381 by the unusual spelling ἀργεῖας.

284. The support of the papyrus for the reading of A L P, πάντ', is once again significant. In the absence of accents, however, the confirmation is of individual letters rather than of the word as a whole. It is possible to divide the papyrus text εἰς πᾶν τ' ἀφίγμαι καὶ ... , and so obtain a closer measure of agreement with M V B. The interpretation of the scholiast, πολλοὺς τρόπους, favours πᾶν, and the idiom εἰς πᾶν ἀφικνεῖσθαι also occurs in Xen. Hellenica 6, I, 12 and Herodotus 7, II 8. The omission of τ' from M V B would be more consistent with the close connection observed to exist between B.K.T. 5005 and M, and has a parallel in the omission of γ' from 1.274 by M V and A.

302. Kirchhoff's reading τῶν is not absolutely certain. In view, however, of the scholiast's note, τοῖς πρὶν ῥήμασιν, the dative may be accepted with a certain measure of confidence. The substitution of a genitive with ἴσον for the more usual dative is pointless, nor are there any special circumstances which demand the use of the plural.

303. The reading of the scholiast ἐπέθεθ' is surely a gloss rather than a serious variant. The mss fall into two main divisions, M A B B.K.T. 5005 and γρ. L² reading ἐτέγγεθ' V L² P and B² reading ἐθέλγεθ'. Both verbs may be used as synonyms of ἐπέθεθ', but θέλω has associations which are unsuitable to this context.

316. The parchment confirms M A in the superior reading φορεῖς. The root verb φέρω is always admissible where the frequentative form φορῶ may be used. The natural tendency is towards simplification by substituting the common verb for the more specialised frequentative form.

322. The reading τοῦτο is probably not intended as a serious variant for the mss. reading τοῦθ' ὅ. Compare 1.319

where the same copyist reads ουκ εκ[ων for οὐχ ἔκων of mss.

323. B.K.T.5005 reading λελιφομαι supports λελείφομαι in M A B L P rather than λελήφομαι in V A². Compare 1.380, εγινατο 1.345, λ]εξιας, 1.410, θηλιαισι and 1.423, κλιων.

326. The superior reading κού preserved by M is confirmed by B.K.T.5005.

344. The remains of B.K.T.5005 do not agree with the mss reading, οἷδ' ἄ. The copyist may possibly have been influenced by the occurrence of τοῦθ' ὄ in 1.322 and even more closely in 1.347 to read, οὐδέν] τι μᾶλ[λον το]ῦ [θ' ὄ βο]ύ[λομαι κλύειν. In a text lacking accents and any form of punctuation ΟΙΔΑ would naturally present some difficulty.

359. The majority of the mss are supported in the reading κακῶν. κακῶς read by B V² N and Haun may be an emendation designed to balance two constructions, οὐχ ἔκοντες, ἀλλ' ὁμῶς κακῶς, both modifying ἐρῶσι. This is, however, a simplification of the true construction, which achieves effect by ellipsis :: οἱ σάφρονες οὐχ ἔκοντες κακῶν ἐρῶσι, ἀλλ' ὁμῶς κακῶν ἐρῶσι. For such a context the neuter plural adjective used substantively is more idiomatic.

364-5. The remains of the papyrus are indistinct, but almost certainly support κατανύσαι. The traces of φρενῶν suggest that the lacuna contained the reading of M A V, πρ[ὶν σὰν φίλαν. The metrical difficulty may be avoided by reading, ὀλοίμαν ἔγωγε, πρ[ὶν σε φίλαν] κατανύσαι φρενῶν.

390. The original reading of B.K.T.5005, γ' ἔμπαλιν, was corrected by the first hand, presumably to agree with the mss reading, τοῦμπαλιν, although only ε of the original reading has been deleted. Compare the correction of Soph. O.T. 434 in P.Oxy. 2180.

393. Final N is indicated in B.K.T.5005 by a horizontal

bar over the preceding vowel. Its omission above the υ of $\acute{\omicron}\upsilon\upsilon$ may be due to the suprascript correction \omicron .

403. The papyrus B.K.T.9772 introduces a new variant $\acute{\mu}\acute{\epsilon}\nu$ for $\acute{\gamma}\acute{\alpha}\rho$, which is read by all the mss and the parchment codex B.K.T.5005. The use of $\acute{\mu}\acute{\epsilon}\nu$ without a corresponding $\delta\acute{\epsilon}$ is common in the Attic dramatists, especially when preceded by a pronoun: cf. Soph. Phil.1218, Ant.634, Eur. Medea 676, II29. B.K.T.9772 is not, however, a fragment of papyrus codex, but simply an anthology of tragic and comic lections which include Hippolytus 11.403-423. Obviously $\acute{\gamma}\acute{\alpha}\rho$ is not a suitable conjunction with which to introduce this short extract, and has been replaced by a more acceptable substitute.

407. Both fragments B.K.T.5005 and 9772 read $\acute{\omega}\sigma\tau'$ in support of M A B. $\acute{\omega}\sigma\tau\epsilon$ is used frequently with the imperative to mark a strong conclusion; and on the analogy of this construction the optative $\acute{\omicron}\lambda\omicron\iota\tau\omicron$ would be intelligible. Normally, however, the association of $\acute{\omega}\sigma\tau\epsilon$ and optative denotes a supposed consequence. In support of $\acute{\omega}\varsigma$ read by V B² L P we may compare Il.18,107, $\acute{\omega}\varsigma$ ἔρις ἀπόλοιο, Od.I,47, $\acute{\omega}\varsigma$ ἀπόλοιο καὶ ἄλλος and Soph. Electra 126, $\acute{\omega}\varsigma$ ὁ τάδε πόρων ὄλοισ' .

The variant $\acute{\omicron}\lambda\omicron\iota\omicron$ in the papyrus is inconsistent with the verb of the relative clause, ἦρξαι' .

408-9. The papyrus B.K.T.9772 contains two new readings against the mss and B.K.T.5005. $\acute{\pi}\acute{\rho}\omega\tau\omicron\upsilon\varsigma$ is certainly an error, the adjective being attracted from the original $\acute{\pi}\acute{\rho}\omega\tau\eta$ by the following noun $\theta\upsilon\rho\alpha\acute{\iota}\omicron\upsilon\varsigma$. The singular $\acute{\lambda}\acute{\epsilon}\chi\omicron\varsigma$, however, seems to be more suitable to the singular subject.

411-2. There is no apparent reason for the rejection of these lines, which are omitted by B.K.T.9772. The same copyist omits 1.405 and inserts a line of markedly inferior quality ^{pl}

after 1.407.

The present indicative, δοκεῖ, read by B.K.T.5005 is an inferior variant, but may be regarded as evidence in support of the future indicative, δόξει, in A² B² against the aorist subjunctive in M A V B.

4I6-8. B.K.T.9772 has the forms συνευετῶν and συνεργάτην against all the mss, which preserve the Attic prefix ξυν-. The papyrus also reads τέραμνα in agreement with L against τέρεμνα in the majority of the mss and B.K.T.5005. The form τέρεμνα is read also by P.Oxy.1370 at Eur. Orestes 1371.

422. Yet another new reading is preserved in B.K.T.9772, οἰκωσονπεδον. B.K.T.5005 supports the reading of the mss, οἰκοῖεν πόλιν. Wilamowitz and Schubart are of the opinion that the exemplar from which the papyrus is derived read, οἴκωσ' ἔνπεδον: but this is scarcely an improvement on the text of the papyrus, since no account is taken of the genitive κλεινῶν Ἀθηνῶν. More probably the exemplar read, οἰκῶσιν πέδον κλεινῶν Ἀθηνῶν, the verb ending -ov being assimilated from the following noun.

424. The variant παρ' read by B.K.T.5005 is palaeographically close to the mss reading γάρ. For the use of παρά with the accusative, meaning, "in comparison with", see Herodotus 7,20, Xen.Comm.I,4,14 and Plato Phaedrus 236D. The loss of γάρ however, is undesirable, and there is the further difficulty that an object for the transitive verb δουλοῖ must be supplied from the following concessive clause.

430. As in 1.424 the new variant, μὴ προσοφθείην, is palaeographically similar to the reading of the mss μήποτ' ὀφθείην. For the use of προσοφῶ as an alternative to the simple verb ὀφῶ see Eur. Bacchae 737. Compare however the variants ποτε βλέφασα

and ποτ' ἐμβλέψασα in Soph. Electra 995.

456. B.K.T.5005 reads εἵνεκ' against all the mss, supporting the view that εἵνεκα rather than οὐνεκα should be read as the correct prepositional form. It should be observed, however, that at l.495 οὐνεχ' is read with the other mss against ἐνεχ' in P.

498. B.K.T.5005 supports A in reading the true Attic form συγκλήσεις.

500. The support of B.K.T.5005 for κακῶν read by M and V before correction must be regarded with suspicion. The same copyist follows the mss into error in l.33I with the reading ἐσθλῶν αἰσχρά, and the forms κακός and καλός are confused in ll.403 and 407 by the copyist of B.K.T.9772. It is probable that κακῶν is a similar error. The following lines, κρεῖσσον δὲ τοῦργον, εἶπερ ἐκασέει γέ σε, ἢ τοῦνομ' favour a contrast between αἰσχρά which will save Phaedra's life and καλά which will preserve her good reputation. It is possible, however, to interpret τῶν κακῶν as "your misfortunes", and understand the line as a reference to a current topic of moral philosophy:- In misfortune, is it better to act shamefully or to suffer nobly? Such a question would certainly be discussed by the sophists, and Euripides gives a definite answer to it in the dénouement of the Hippolytus.

585. The papyrus P.Oxy. 2224 supports H. Weil's emendation ἰάν, which is based on the scholiast's reading ἰών. The marginal sign γ may indicate that some variant was known to the corrector.

592. μνήσομαι read by A is unacceptable in this context, but closely resembles μήσομαι, which is read by L P N D Σ and the papyrus. The variant μητίσομαι in M V and A suprascript has exactly the same meaning as μήσομαι, but must be rejected

for metrical reasons, besides its being otherwise unattested in tragedy.

597. The extent of the erasure in L, a text which is frequently found in agreement with P, indicates that the original reading may have been φίλως, καλῶς δ' οὐ as in A B P and the papyrus. The absence of μέν from the common formula μέν ... δ' οὐ has obviously caused some difficulty in the remaining mss. In M and V μέν has been added hypermetrically, whilst in the reading of L² we may detect a more scholarly attempt to incorporate the same particle.

600. The paragraphus in the papyrus is not required. The role of the chorus in the dialogue is to prompt Phaedra into revealing first her betrayal and finally her resolve to die. The attribution of this line to the chorus would destroy the impersonal mood, and imply the chorus' agreement with Phaedra's intention.

620. The ς of ἐντιθέντας has been lost by an error of haplography. The prefix ἐν- may be due to accommodation with the prepositional phrase ἐν ναοῖς. It is improbable that the rare use of ἀντιτίθημι in the mss should be an early corruption.

II72. The apparent support of P.Lit.Lond. 73 for the variant αἰσχύναντά με is not reliable. This fragment follows the practice, common in the papyri, of retaining elided vowels: cf. l.II69, ἦσα for the mss reading ἦσθ'. The evidence is, therefore, equally consistent with the variant αἰσχύναντα ἐμέ. in M and A.

II76. A future tense, either indicative as in L or optative as in B P D N, is required by the context. The present optative ἀναστρέφοι in the remaining mss and papyrus should be regarded as evidence in support of an original future optative.

II94-5. The reading πῶλους confirms the connection observed

in l.II76 between the papyrus and M V O. The papyrus also introduces a new and interesting variant ὑπῆγε H.J.M. Milne is possibly correct in his interpretation, "to touch up the horses." ὑπάγω indicates slow steady movement, and is in this respect superior to ἐπάγω, which implies a more vigorous action. Translate: "Meanwhile, whip in hand, he kept the horses moving steadily forward together." This agrees well with the messenger's next statement, that the attendants were walking alongside the bridles.

The papyrus wrongly preserves the epic form ἀμαρτή.

Andromache.

7. The omission of this line from the papyrus confirms the statement of the scholiast that it is an interpolation of the actors.

9. The most probable reconstruction of the papyrus is, $\kappa\alpha\tilde{\iota}\delta\alpha\ \theta' \ \delta\acute{\nu}\ \tau\acute{\iota}\kappa\tau\eta\ \omega\iota\ \pi\acute{o}\sigma\epsilon\iota$, the verb ending being attracted to the form of the 2nd. declension dative singular by $\pi\acute{o}\sigma\epsilon\iota$.

10. P.Oxy. 449 supports the majority of the mss in the reading $\rho\acute{\iota}\phi\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha$ against $\rho\acute{\iota}\phi\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha$ in L P. The form $\acute{\epsilon}\rho\acute{\rho}\acute{\iota}\phi\theta\eta\eta$ is found more frequently in tragedy, but $\acute{\epsilon}\rho\acute{\rho}\acute{\iota}\phi\eta\eta$ is read by all the mss of Eur. Hecuba 335 and Fr. 489, quoted by Stephanus of Byzantium.

17. The mss reading $\Phi\alpha\rho\sigma\alpha\lambda\acute{\iota}\alpha\varsigma / \sigma\acute{\upsilon}\gamma\chi\omicron\rho\tau\alpha\ \nu\acute{\alpha}\omega\ \kappa\epsilon\delta\acute{\iota}'$, $\acute{\iota}\nu'$.. has a parallel in Fr. 179, $\text{Οἰνότη} / \sigma\acute{\upsilon}\gamma\chi\omicron\rho\tau\alpha\ \nu\acute{\alpha}\omega\ \kappa\epsilon\delta\acute{\iota}\alpha\ \tau\alpha\acute{\iota}\varsigma\ \tau'$ Ἐλευθεραῖς . Traces of two letters] $\ast\rho$ after an excessively large lacuna are thought to indicate that the first half of the line in the papyrus text diverged seriously from the reading of the mss. In other respects, however, the text is conservative, and it may be observed that a simple reconstruction, $\sigma\acute{\upsilon}\gamma\chi\omicron\rho\tau\alpha\ \nu\acute{\alpha}\omega\ \kappa\epsilon\delta\acute{\iota}\alpha$, $\kappa\rho\acute{\iota}\nu\ \eta\ \theta\alpha\lambda\alpha\sigma\sigma\acute{\iota}\alpha$.., would explain perfectly both the size of the lacuna and the traces of] $\ast\rho\iota\nu$ immediately following. The substitution of $\kappa\rho\acute{\iota}\nu$ for $\acute{\iota}\nu'$, which is used in its less common form as a relative adverb, is an error comparable with that already observed in 1.9.

27. The new variant in the papyrus, $\tau\eta\chi\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\iota\omicron\varsigma$ appears to have assimilated the stem of the following noun $\tau\acute{\epsilon}\kappa\eta\nu\omicron\upsilon$. The passive $\acute{\epsilon}\tau\acute{\epsilon}\chi\theta\eta\eta$ is not found in Attic until prose writers of the 4th. Cent. B.C. The copyist is guilty of a similar error in 1.910, reading $\acute{\epsilon}\mu\eta\nu\acute{\alpha}\mu\eta\eta$ a late form of the verb

μαίνομαι for the mss reading ἡμυνάμην.

34. It is clear from the accent on τά that the copyist misunderstood τά κ[έλνης to be two separate words. The metre requires a long vowel, which is produced in the mss by crasis in τάκελνης. In 1.47 ὑπεκπέμνω is similarly divided υπ[εκπέμνω].

956. P.Oxy. 2335 appears to read γυναικέους with B O P and H. Other examples of the two-termination form γυναικέος -ov occur at Aesch. Septem 626 and Eur. Medea 839.

962. The repetition of ἐκφοβηθεῖσ' .. φόβω in the mss and scholiast is weak. Lenting's emendation φόνω must be understood as "attempted murder", for which there is no satisfactory parallel. The papyrus preserves a distinctly superior variant φ[όνω].

980. The doubly-augmented form ἠνειχόμεν in the mss is supported by the papyrus against Dindorf's conjecture ἐνειχόμεν. See D.L. Page's note on Eur. Medea 1156 and 1159.

981. The ending of this line in the papyrus is not consistent with any of the variants recorded by the mss.

984. The papyrus contains a new and entirely unexpected variant, ἐς οἶκ[ον. C.H. Roberts points out that the text of papyrus may be conveniently translated, " I will take you home ... , " but his suggestion that one might expect τῶνδε in the mss reading is answered in 1.991 by the phrase οἶκος μ' ἐξερημοῦσαν. It is possible, however, that the genitive of separation in the mss may be due to the frequent references to this theme, made both by Orestes and Hermione: cf. 1.963, οἶκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις, 1.966, πέμνων σ' ἀπ' οἶκων τῶνδε, 1.989, τῶνδέ μ' ἔκπεμνον δόμων, 1.991, οἶκος μ' ἐξερημοῦσαν and in 1.981 of the papyrus, ...]εῖν δόμων.

991. The beginning of this line is missing from the text

of M A V L and P. The variant οἴκους τε τούσδ' , added by a 2nd. hand in V is unmetrical; οἴκους τε τούσδε μ' in Hauniensis 4I7 is a later elaboration of the same reading. There remain two superior variants, ἡ παιδος οἴκους, added by a 2nd. hand in P, and ἡ πρόσβυς οἴκους in O D Apograph.Par.28I8 and P.Oxy.2335. For the use of παῖς with reference to a grandchild compare l.II36. A close similarity may be observed between ἡ πρόσβυς (οἴκους) and μὴ...πρόσβας (δῶμα) in the preceding line: a confusion of these two lines might produce μὴ προσβὰς οἴκους or some similar corruption, the detection and removal of which would explain the lacuna in the hyparchetype of M A V L P.

IOO2. The papyrus supports the majority of the mss in the reading πικρῶς against πικρός in M and P.

IOI4-6. The papyrus does not divide words indiscriminately between lines: the only division apparent is in the compound adjectives εὐ-τειχῆ l.IOO9 and εὐ-ίππους l.IOI9. The first word of l.IOI6 must, therefore, be Εὐ[υαλιω], confirming the text of the mss against Bothe's inversion χέρ' 'Ενυαλιω τεκτοσύνας.

The first word of l.IOI5 cannot be restored in the papyrus with certainty. If αλ[] is correctly deciphered, a new reading is indicated; but the unsure Λ may simply be the first two strokes of an original Ν obscured by the lacuna. If the line does in fact begin αν[], in view of the system of line-division noted above, the papyrus must be assumed to support Murray's conjecture ἄν.

II36. The papyrus reads παιδός with the majority of the mss. The variant ποδός in M L O may have been suggested either by ποδῶν πάρος in l.II34 or πυρρίχας in l.II35.

The papyrus also records the correct form νιν with L and V².

The Ionic form $\mu\nu$ is not used by the Attic tragedians.

II42. The masculine plural πολλοί read by the mss is undoubtedly correct. The new variant πολλαί in the papyrus has probably been assimilated in error to the noun in the preceding simile, ὅπως πελειάδες.

II71. G. Manteuffel reconstructs the papyrus, αὐτὸς [δὴ πῆ]μασι κύρσας: but there is no mss evidence in support of δῆ, nor is a paroemiac required. A more probable reconstruction is, αὐτὸς [τε πῆ]μασι κύρσας. The omission of κακοῖς, as of ἤδη l.II66 and καί l.II69, may perhaps be attributed to carelessness rather than explained by metrical analysis.

I274. The papyrus contains a new variant, καὶ τὰδ' for the mss reading, ταῦτα δ'. Compare Hecuba l.I276.

Hecuba.

255. ζητεῖτε read by the ostrakon is an inferior variant for the mss reading ζηλοῦτε.

The ostrakon text is divided, γινώσκοισθ' ἔμοί against the mss reading, γινώσκοισθέ μοι. The form γινώσκω is not found in Attic of the 5th. Cent.

256. L and P are supported in the correct reading φρονιζετε. The variant γινώσκετε in M A is almost certainly to be attributed to the influence of γινώσκοισθε in the previous line. The use of the form γινώσκετε may be evidence of the late origin of this variant.

740. The reading of the first hand in B, κραθέν, occurs also in the papyrus. The existence of this corrupt form of the participle κραθέν is therefore established at least as early as the 5th. Cent. κραθέν read by M A B² L and P is an easier variant, perhaps originally a gloss, which has been introduced into the text after the corruption of the more difficult variant. Euripides also uses τὸ κραθέν in Ion 1.77 and φησὸν τε τὴν κραθεῖσαν in Hecuba 1.219.

I271. The papyrus supports A B L in the superior reading αῶ. The corruption in M V P and O is due to the separation of noun and possessive adjective.

I272. The use of ἐπωδόν in this context is without parallel, and the intrusion of ἦ τι in the reading of the mss is weak. Nauck avoids both difficulties with the emendation ἐπώνυμόν τι. The papyrus supports the mss reading ἐπωδόν, but appears to introduce a new variant μ[ῆ] τι. If sound, this new variant would avoid the unevenness of the mss construction, whilst remaining much nearer to the mss palaeographically than Nauck's emendation. The loss of M from ΕΠΩΔΟΝΜΗΤΙ is virtually an error

of haplography. On the score of interpretation, however, it is doubtful whether μή τι is admissible. μή τι introduces a forceful question implying an anticipated negative reply, and lending a tone of indignation or sarcasm: cf. Aesch. Prometheus 959-960, μή τί σοι δοκῶ ταρβεῖν ὑποπήσσειν τε τοὺς νέους θεούς. It is indeed possible to interpret Hecuba's question in this way, with a suggestion of sarcastic disbelief, but this would not accord with the credulous manner in which she accepts the other prophesies of Polymestor. The question also loses force through the postponement of μή τι to the middle of the sentence. }

I276. The lacuna in the papyrus is sufficient for three letters only. The text most probably reads αυτωι [σοι] διδωμι ε[χειν ταδε.

I279. The traces of ink in the papyrus are consistent with γε, the reading of L. Confirmation is not, however, absolute.

Supplices.

270. The infinitive εὐδαιμονεῖν in the papyrus is most probably due to a misinterpretation of ἔστιν as an alternative form of the impersonal verb ἔξεστιν. Compare, however, Horace Odes II, 27, Nihil est ab omni parte beatum, where the adjective beatum appears to translate the participle εὐδαιμονοῦν. Compare also Eur. Fr. 273, 3 NK², κούδεις διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ, and Eur. Fr. 661, I NK², οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.

The corruption of the neuter present participle in -οῦν to the form of the present infinitive occurs also in Soph. Electra 363, where Erfurdt correctly restores the participle λυποῦν for the mss reading λυπεῖν.

Heracles.

I092. The adverb δεινῶς in the papyrus is inferior to the adjective read by the mss. The point of Heracles' speech is to describe his present condition, not to bewail the dreadful manner in which it has come upon him.

The text of the papyrus continues, πνοᾶς δ[εινᾶς πνέω or possibly even, πνοᾶς δ[εινῶς πνέω.

I094. The papyrus reading οινισ[μενος is a meaningless corruption of ὠρμισμένος. The mss reading is supported by a parody in Ar. Thesm. II05-6:- ἕα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὀρῶ καὶ παρθένον θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὠρμισμένην. See Eur. Fr. I25, I-2 and note.

I096. The papyrus gives valuable support to Elmsley's emendation, πρὸς ἡμιθραύστῳ.

The remainder of the line reads λαίῳ τειχίσματι in the mss, and λαίων στο* [in the papyrus. The genitive λαίων is an improbable reading, especially in view of the support given by the papyrus to ἡμιθραύστῳ. The emendation τυκίσματι by Fix is probably correct; the variants in both papyrus and mss may well be corruptions of this uncommon word. Compare Eur. Fr. I25, 3, ἐξ αὐτομόρφων λαίων τειχισμάτων, where Jacobs conjectures τυκισμάτων. The similarity of structure and vocabulary apparent in these two lines is of particular interest in view of the parody in Ar. Thesm. II05-6, which combines the first two lines of Fr. I25 and Heracles l. I094.

I098. The papyrus confirms Canter's emendation τ' .

I338-9. These lines are rejected by Nauck and Wilamowitz on the grounds of their similarity to Orestes ll. 667-8, and because of the irregular spondaic 5th. foot in l. I338. The

citation by Favorinus, however, establishes their existence in the text by the end of the 1st. Cent. A.D.

The new variant in the papyrus $\delta\upsilon\ \alpha\upsilon$ avoids the repetition of the temporal conjunction $\delta\tau\alpha\upsilon$ in consecutive lines. The temporal clause is supported, however, by the parallel participial phrase $\acute{\omega}\phi\epsilon\lambda\epsilon\iota\upsilon\ \theta\acute{\epsilon}\lambda\omega\upsilon$ in Orestes 668.

Troades.

879. The text of the papyrus is not certain. But whether $\omega\sigma\omega\nu$ or $\epsilon\sigma\omega\nu$ is read, the evidence supports the reading of V, $\acute{\omicron}\sigma\omega\nu$. Editors, however, prefer Canter's emendation $\acute{\omicron}\sigma\omicron\iota\varsigma$ based on $\acute{\omicron}\sigma\omicron\iota$ the reading of P. There is no reason, however, to reject a reading which makes perfectly good sense, and has the support of the two oldest authorities. $\kappa\omicron\iota\nu\eta$ is used frequently with the genitive: cf. Od. 23, 312, Herodotus 2, 134 and 7, 134. Internal accusatives $\kappa\omicron\iota\nu\eta\nu$ and $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\alpha}\varsigma$ followed by the genitive are found in Il. 21, 28-9, $\delta\upsilon\acute{\omega}\delta\epsilon\kappa\alpha$ $\lambda\acute{\epsilon}\xi\alpha\tau\omicron$ $\kappa\omicron\upsilon\acute{\rho}\omicron\upsilon\varsigma$, $\kappa\omicron\iota\nu\eta\nu$ Πατρόκλοιο and Soph. Electra 563-4, $\acute{\epsilon}\rho\omicron\upsilon$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\tau\eta\nu$ $\kappa\upsilon\nu\alpha\gamma\omicron\nu$ "Ἀρτεμιν τίνος $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\alpha}\varsigma$ $\tau\acute{\alpha}$ $\pi\omicron\lambda\lambda\acute{\alpha}$ $\pi\nu\epsilon\upsilon\mu\alpha\tau'$ $\acute{\epsilon}\sigma\chi'$ $\acute{\epsilon}\nu$ Αὐλίδι . We may, therefore, with confidence read, $\acute{\epsilon}\mu\omicron\iota$ δ' $\acute{\epsilon}\delta\omicron\epsilon$... $\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota$ $\delta\omicron\upsilon\nu\alpha\iota$ $\kappa\tau\alpha\nu\epsilon\iota\nu$, $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\alpha}\varsigma$ $\acute{\omicron}\sigma\omega\nu$ $\tau\epsilon\theta\nu\acute{\alpha}\varsigma'$ $\acute{\epsilon}\nu$ Ἰλίῳ $\phi\iota\lambda\omicron\iota$, and translate, "I decided ... to hand her over there to be put to death, in requital for those of our allies who fell at Troy."

Canter's emendation $\acute{\omicron}\sigma\omicron\iota\varsigma$ offers two possible interpretations. The dative may be understood as the recipient of $\delta\omicron\upsilon\nu\alpha\iota$: but the removal of Helen from Troy to Greece surely implies that retribution is to be given to the kinsmen of those who have died. More probably than a rather indefinite dative of advantage is intended, implying satisfaction or some other unspecified benefit to the dead as a result of the retribution exacted by their kin: but such a construction with $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\alpha}\varsigma$ is without parallel, and at the cost of ambiguity adds little that is not already implicit in the genitive.

Electra.

373. The new reading of the papyrus διοπίσας is equal to the mss reading in meaning and metre.

374. The papyrus gives a long syllable by crasis in τᾶρα. The reading of the mss γ' ἄρα is metrically unsuitable.

376. The conjunction δ' read by L and the papyrus is necessary. γ' read in error by P may be due to the position of κενία, first word in the line, and the implied subject of the sentence, although its primary function is that of subject to the preceding sentence.

388-9. The papyrus supports δόρυ read by Stobaeus against διορί in the two mss, L and P.

The mss reading μένει with the special meaning, "to stand and face steadfastly," is more consistent with the reference to εὐφυχία made by Orestes in the following line. He is maintaining that noble birth is no guarantee of superior character, nor is great stature a guarantee of superior courage in the face of the enemy. The variant in the papyrus, δόρυ .. φέρει, and Tyrwhitt's clever emendation of the mss, διορί .. θένει are open to the serious objection that neither describes a real act of εὐφυχία.

Iphigenia in Tauris.

175. The papyrus appears to read τηλό]θι, a variant which may possibly be superior to τηλόσε in L P. Compare τηλόθι πάτρης at Il.I,30 et passim.

177. The papyrus confirms Markland's conjecture σφαχθεῖσ' ἄ
252. Reiske's conjecture κἀντυχόντες is similarly confirmed.

587. In the reading of the papyrus]τα τ[ο]υ θεου τ[the graphic attraction of the article from τῆς to τοῦ is understandable. Hermann's emendation τά appears to be confirmed, but this does not necessarily imply complete support for his proposed reading, τὰ τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἡγούμενος. M. Platnauer rightly expresses doubt as to the possibility of inserting the direct object τάδε into a predicativē phrase. The papyrus is equally consistent with Murray's interpretation of τὰ τῆς θεοῦ, "the victims of the goddess," as subject of the infinitive θνήσκειν.

The remainder of the line is missing from the papyrus. Grenfell and Hunt, however, in P.Hibeh 24 ad loc., suggest the modification of Murray's text with the conjecture ἡγουμένου. If however the mss reading is to be rejected, it may be pointed out that no argument has been advanced in favour of ἡγουμένου, which could not with equal validity support ἡγούμενος, by no means an inferior reading. Platnauer furthermore objects to the use of νομός as subject of the verb ἡγοῦμαι.

618. The papyrus supports Bothe's conjecture τήνδε.

The mss reading προστροπήν is suspect. The new variant of the papyrus συμ[φο]ραν reveals that corruption had taken place in at least one group of mss as early as the 3rd. Cent. B.C. Weil restores πρόσφοράν, which Platnauer rejects on the grounds of the difficulty of interpreting "this offering" as meaning

"the duty of offering this." But the error may lie rather in the literal meaning attributed to προσφοράν. Clearly Iphigenia's function is not "to offer"; she is simply the instrument of sacrifice, and as such she has a "service" for the goddess. The use of προσφορά with the meaning "beneficium" or "munus" is found in Soph. O.C. 581, ποῶ γὰρ ἢ σὴ προσφορά δηλώσεται. Compare also the use of τὰ πρόσφορα with the genitive in Aesch. Choe. 710 and Eur. Hel. 515.

621. It is not necessary to read θείνουσα with Mähly. Platnauer does not do full justice to the reading of the mss, θύουσα, making one solitary comparison with Aesch. Agamemnon 137, "where Aeschylus uses the verb (in the middle voice) of eagles killing hares". Fraenkel points out that θυόμενοισιν is particularly appropriate in that context to prepare our minds for the sacrifice of Iphigenia, the ἑτέρα θυσία of 1.151. In Homer θύειν is restricted to mean "offer by burning", but the natural extension of this basic idea to include "slaying as a sacrifice" is testified by numerous examples: cf. Herodotus I, 216, Pindar Ol. 13,96, Aesch. Ag. 1417 and Soph. Electra 532.

Since Aristarchus commented upon the limited use of θύειν in Homer, it may be that the variant κτείνουσα read by the papyrus is an emendation of the early Ptolemaic period.

what is
logic
around
this?

622. The lacuna in the papyrus allows room for οὐκ only. The mss have the unmetrical reading οὐκουν.

Helen.

633. The perfect indicative ἀνεπτέρωμα in L P may have been attracted by γέγηθα in the preceding line, which is perfect in form rather than meaning. C.H. Roberts points out that the variant of the papyrus, ἀνεπ]τέρωσ[α, may be regarded as co-ordinate with ἔβαλον. Compare the combination of the aorist expressing instantaneous action and the present indicative in 1.673, κατεδάκρυσα καὶ βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν.

634-5. The papyrus confirms Elmsley's conjecture χέρας. Confirmation of Elmsley's transposition of the mss order ὡς λάβω ὦ πόσις is less certain: although the most obvious supplement to 1.635 is ὦ πόσι]ς, the lacuna in 1.636 remains to be accounted for.

The papyrus reading ἦδονη surely represents a dative rather than an accusative, since the omission of iota adscript is a regular feature of papyri of the 1st Cent. B.C. and even earlier. The exemplar may have read ἦδονᾱ / ὦ πόσι σ' ὡς λάβω. In support of the mss reading ἦδονᾶν ... λάβω, compare Soph. Trachiniae 819-20, τὴν δὲ τέρψιν ... τήνδ' αὐτὴ λάβοι, and O.T. 1004, χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις.

636. The papyrus preserves the correct form φιλιτάτα.

637. The papyrus agrees with L and P showing that the corruption is of a very early date. Schaefer's emendation τῆς for τοῦ is almost certainly correct.

Murray's text is obtained with a minimum of interference with the traditional reading, but the elision of τε is an acknowledged weakness. Wilamowitz's conjecture ἔχω τὰ τῆς Αἴδας Διός τε λέκτρα is more radical than necessary, and leaves no clue as to the possible cause of corruption. An identical metrical structure may be obtained by simply inverting the order

of the mss and papyrus to read, ἔχω τὰ τῆς Διὸς Λήδας τε λέκτρα.
 The confusion of ΛΕΚΤΡΑ and ΛΗΔΑΣΤΕ would have a parallel in
 the inversion of ὦ πόσις and ὡς λάβω observed in l.635.

640-3. Roberts' suggestions for the reconstruction of P.Oxy.
 2336 are unsatisfactory. On the purely arbitrary assumption that
 ὦλβισαν may have fallen from the text by haplography it is
 suggested that τὸ πρόσθεν may have been transposed to l.640 and
 that l.641 may begin ἐνόσφισα]ν. The content of the succeeding
 line is left entirely unexplained. The text arrived at by this
 eclectic procedure has little in common with the mss. A less
 radical reconstruction may be made as follows:-

ἄν ὑπὸ λα]μπάδων κόροι
 λεύκιπ]ποι ξυνομαίμονες
 ὦλβισαν, ὦ]λβισαν ἐμέ σέ τε μάταν.
 τὸ πρόσθε]ν
 δ' ἐνόσφισα]ν
 πρὸς ἄλλα]ν γ' ἐλαύνει θεὸς
 συμφορὰν * *] κρείσσω.

The new variant ἐμέ σέ τε μάταν is more probably the direct
 object of the second ὦλβισαν than of ἐνόσφισαν as Roberts implies;
 the analogy of Pindar Nem.6.63, indicated by Roberts is in any
 case false. The omission of θεοί from l.641 is in agreement with
 the opinion of modern editors. The omission of ἐκ δόμων and σ' ὁμοῦ
 (or more probably σ' ἐμοῦ) from the same line is unexpected.

Roberts correctly points out that the restoration of ἐνόσφισα]ν
 implies the support of the papyrus for the co-ordinate construction.
 The variant ἄλλαν γ', however, with equal certainty supports
 Elmsley's suspicions of the conjunction δ'. The papyrus in fact
 appears to represent a transitional stage in the process of
 corruption: the verb has already been attracted into the indicative
 by the preceding verb ὦλβισαν, but the alteration of γ' to δ' has
 not yet taken place. Read:- τὸ πρόσθεν δὲ νοσφίσας, πρὸς ἄλλαν γ' ἐλαύνει
 θεὸς συμφορὰν

644-5. The mss reading πόσιν χρόνιον used in apposition to the second of two closely connected pronouns, σέ τε κἀμέ, is possible, but harsh. It is doubtful, furthermore, whether we may translate, "your long-delayed husband". χρόνιον in its more usual sense "long-lasting", would be more appropriate to, τὸ καιρὸν ἀγαθόν. Hermann therefore proposes to read the vocative πόσι, attributing these lines to Helen. A more sweeping emendation, συνάγαγεν ὦ πόσι, is proposed by Dindorf. Some measure of support is given to this by the new variant of the papyrus συνάγαγεν πόσει, where the vocative rather than the dative is surely intended: cf. Eur. Hippolytus 273.

665. Roberts restores δ]δασκέ με in the papyrus for the mss reading ὅμως δὲ λέξον. Cf. Melanippe Desmotis fr.499,2.

670-I. The papyrus indicates a slightly larger lacuna in the text of the mss than was at first believed. It is now apparent that a line has been lost, possibly by reason of homoeoarchon: cf. ll.66I-2, and 667-8.

Phoenissae.

40. P.Vat. II supports M A B V in the reading ξένε against the variant form ξείνε in L and P.

I28. The ostrakon fragment P.Lit.Lond. 75 which contains twenty six lines of Eur. Phoenissae diverges from the text of the mss in no less than thirty two readings. At first sight, therefore, this fragment would appear to be of slight value to the textual critic; but it should be observed that by far the greater number of errors consist of relatively unimportant corruptions due to assimilation, syncope, or simple confusion of both vowels and consonants. The unusually high proportion of such errors may indicate a school dictation exercise. If we are correct in interpreting the evidence of l.I36 to indicate a superior variant in the text of the ostrakon, it must follow that the differences between mss and ostrakon arise at two distinct levels; by far the greater number must be attributed to a schoolboy who "did not understand much of what he was writing", but one at least indicates an exemplar of independent and not entirely inferior tradition.

The text of the ostrakon at l.I28, γεγονοτα γηγενεθλαν, is of interest. The variant is further removed from the reading of the mss than any other of the acknowledged false variants in the ostrakon; indeed, γεγονοτα bears a closer resemblance to γηγενέτα than to γίγαντι, whilst γηγενεθλαν suggests the possibility of a new variant γενέθλα for γηγενέτα. It is at once apparent that γίγαντι may be an intrusive gloss upon the restored variant γηγενέτα γενέθλα. Furthermore, a chiastic balance may be observed between the phrases γηγενέτα γενέθλα προσόμοιος and ούχι πρόσφορος άμερώ γέννα in ll.I28-I30. The variation of γενέθλα with γέννα has a parallel in Eur. Medea 419-429 in the phrases γυναικείω γένει and άρσένων γέννα which occur in responding lines of strophe

and antistrophe.

The mss reading γίγαντι γηγενέτα finds support in Phoenissae II3I, γίγας ... γηγενής. This parallel within the same play, however, is inconclusive evidence, since the parallel itself may have been used as a source of emendation, especially if, as has been suggested above, the text was already corrupt through the intrusion of a marginal gloss. A further parallel in Soph. Trach. IO58, ὁ γηγενής στρατός Γιγάντων, loses force in that the noun in agreement with γηγενής is στρατός not γίγας, whilst the genitive is added purely by way of clarification: the whole phrase is in no way inconsistent with the restored variant and gloss, γηγενέτα γενέθλα i.e. γίγαντι.

The metre of neither variant is entirely satisfactory. A.M. Dale analyses the mss reading as a blunt inversion of the enoplion which, though extremely rare, occurs in Eur. Medea 206 and possibly in Bacchae II90. The proposed emendation has the following metrical scheme:-

γ̄ῑγ̄ε̄ν̄ε̄τ̄ᾱ γ̄ε̄ν̄ε̄θ̄λ̄ᾱ π̄ρ̄ο̄σ̄ό̄μ̄ο̄ῑο̄ς I28
ἀ̄σ̄τ̄ε̄ρ̄ω̄π̄ὸ̄ς ἑ̄ν γ̄ρ̄ᾱφ̄ᾱῑσ̄ῑν, οὐ̄χ̄ῑ π̄ρ̄ό̄σ̄ο̄φ̄ο̄ρ̄ο̄ς
ἀ̄μ̄ε̄ρ̄ῶ̄ γ̄έ̄ν̄ν̄α. I30

A run of 'lyric' dactyls ending with a trochee, which may possibly be regarded as an extended Versus Adonius, is equally uncommon; but compare Eur. Herc. Furens ll. II99-1201. Nevertheless, a balance in the metrical structure of ll. I28-I29 is here apparent which the text of the mss does not possess.

I36. The reading αυτοκασίγητα preserved by the ostrakon lends support to Reiske's emendation, αὐτοκασίγη_τα. The value of such confirmation is impaired by the occurrence of no less than seven undoubtedly false case endings in ll. IO6, IO7, IO8, I28, I3I, I32 and I34. If, however, a dative singular was genuinely intended, there is reason to suppose that the exemplar upon which this generally inferior text is based may be in certain instances

superior to the mss tradition.

138. From the confused reading of the ostrakon we may restore ὡς δ' ἀλλόχως ὄπλοισι, μιζοβάρβαρος. The insertion of δ' may be correct.

171. For the unmetrical reading τίς πόθεν κυρεῖ of the mss Valckenaer proposed τίς κυρεῖ. The correct reading, τίς πόθεν, was subsequently recovered from P.Oxy. II77. A similar ellipsis of κυρεῖ or ἐστίν occurs in l.180, ποῦ δ' ὅς

179-180. The papyrus must be restored as follows:-

ποῦ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῆ]δ' ἐφουβρίζει πόλει,

Καπανεύς;]

Πα. ἐκεῖνος προσβάσ]εις τεκμαίρεται.

The division of l.180 and the relatively small lacuna of the second half line together support Valckenaer's text.

226. P.Oxy. II77, which is of the early Roman period, preserves the form ὦ read also by the Byzantine texts and strongly favoured by Wecklein.

337-9. The papyrus reads γάμ]οισιν and δόμοι]σιν in error. The dative plural ending in -οισιν has been assimilated from ξένοισιν in l.339.

363. The Attic form ἄστεως restored by Murray is confirmed.

403. P.Vat. II is in complete agreement with the mss and scholiast on the reading ἦν τις δυστυχῆ. Most editors prefer Elmsley's conjecture ἦν τι δυστυχῆς.

534. A new variant εἰσῆλθε καὶ εἰσῆλθε recorded by a school manual of the 3rd. Cent. B.C. is dismissed lightly by Schubart, K.F.W. Schmidt and others. A plausible interpretation is suggested by Gueraud and Jouguet who translate:-"Bien des fois dans des maisons et des villes florissantes on l' a vue entrer et entrer pour la ruine de ceux qui lui ont obei."

A papyrus fragment of later date, P.Vat. II, reads simply

ε[ίσ]ῆλθε, an error which would be more readily understandable if the exemplar read εἰσῆλθε καὶ εἰσῆλθε in agreement with the older papyrus. The root verb -ῆλθε is, however, common to both compounds read by the mss, and homoeoteleuton would constitute sufficient explanation for the error in P.Vat. II.

652. P.Ryl. 547 supports the mss in the reading ἔλικτός, a form which occurs also in Soph. Trach. I2, Eur. Ion 40, Electra I80, and Andr. 448. Hermann's emendation ἔλικος accepted by Murray is purely arbitrary. The form ἔλικος is attested only in Call. Fr. 290 and Epigr. Gr. I028,65. Moreover, there can be no absolute certainty that a catalectic dimeter is required.

777. It is observed by Barns Rees and Bell that the variant φίλοις in the papyrus for φίλων is due to a misunderstanding of κᾶν as a crasis of καὶ ἐν.

778. This line, already suspected by Kirchhoff, is omitted by the papyrus.

781. The omission of this line by the papyrus is undoubtedly wrong. The suggestion that this may be due to partial homoeoteleuton of νικηφόρῳ with δορός in the preceding line is not convincing. A more obvious instance of actual homoeoteleuton exists between νικηφόρῳ and the inferior variant θεῶ in l.782.

783. Murray's restoration of προσευχόμεσθα is confirmed.

786. It is suggested that the variant of the papyrus, καλλιφόροις is due to the association of στεφάνοισι with the στεφανοφορία. Such an explanation supposes a reasonably scholarly copyist. Alternatively we may attribute the error to the attraction of ὄλοφοροις in l.789. In l.I022 for πολύφορος P.Oxy. 224 reads π]ολύφορος.

788. Barns, Rees and Bell are almost certainly correct in attributing the false variant αἰς in P.Mert. 54 to a misunderstanding of the lyric dative singular ᾗ in the exemplar. Compare Eur. Medea I285.

800. The papyrus may be correct in omitting this line to which there is no corresponding line in the antistrophe.

I019. P.Oxy. 224 supports B in the superior reading, *περοῦσα*. The same form is read in l.I042 with the support of other mss.

I021. It is apparent from the evidence of *χρονωι* in l. I043 that the copyist of this fragment employs the iota adscript. It is by no means certain, however, that this practice was followed exclusively; and indeed occasional use only of the adscript is a regular feature of papyri of the Roman period. The evidence of P.Oxy. 224 will, therefore, readily admit interpretation as a vocative singular, *ἀρπαγά*, but is in no way inconsistent with the dative *ἀρπαγῆ* read by the mss and scholiast.

I035. The two papyri, P.Oxy. 224 and P.S.I. II93, are in agreement on the inferior variant *ἐστέναξαν*. P.Oxy. 224 also substitutes *ἐπιτότυξε* for *ἐπιτότυζε* in l.I038 where the text of P.S.I. II93 is fragmentary.

I036-7. The papyri are again found in agreement in the new readings *ἰηήιον βοάν* and *ἰηήιον μέλος* where the mss are defective. The error is seen to lie in haplography of the first syllable of *ἰηήιον* not of *βοάν* and *μέλος* as was formerly believed.

I038. The agreement of both papyri and all the mss upon the unmetrical reading *ἄλλον* indicate corruption in the archetype which must be of a date earlier than the 2nd. Cent. A.D.

I040. Grenfell and Hunt interpret *αχαί* in P.Oxy. 224 as supporting the unsatisfactory dative singular *ἀχῆ* read by the mss. The use of the acute accent by the same copyist in *περούσα* for *περοῦσα* at l.I042 is not strictly parallel. A nominative plural, *ἀχαί*, is more probably indicated, and may even be the correct reading. The plural *ἰαχαῖς* occurs in

Eur. Bacchae I49.

The other papyrus fragment, P.S.I. II93, does not preserve any reliable evidence. The restoration of $\alpha\chi\alpha[\iota\tau\eta\nu]\omicron\mu[\omicron]\iota\omicron\varsigma$ by Norsa and Vitelli may well be correct in view of the many other points of similarity apparent between the two papyri. The lacuna would, however, admit $\alpha\chi\alpha[\tau\eta\nu]\omicron\mu[\omicron]\iota\omicron\varsigma$.

I041. The corruption $\alpha\pi\omicron\tau\epsilon$ in P.S.I. II93 may be due to the influence of the following line which begins, $\alpha\pi\tau\epsilon\rho\omicron\epsilon\sigma\sigma\alpha$.

P.Oxy 224 confirms Porson's emendation $\pi\acute{o}\lambda\epsilon\omicron\varsigma$. Surprisingly P.S.I. II93 agrees with the mss in the unmetrical reading $\pi\acute{o}\lambda\epsilon\omega\varsigma$: this may serve as a warning against an overconfident reconstruction of this papyrus in l. I040.

I042. The correct form $\pi\tau\epsilon\rho\omicron\upsilon\sigma\sigma\alpha$ is found once again in P.Oxy 224 in support of A and B. The double sigma is also attested by P.S.I. in the uncontracted form $\pi\tau\epsilon\rho\omicron\epsilon\sigma\sigma\alpha$.

I047. The lyric form $\mu\alpha\tau\rho\acute{\iota}$ in A and L is supported by P.S.I. II93.

I086. P.Berol. II868 confirms the emendation Ἀργεῖον by Fix.

I092. The dative $\lambda\alpha\iota\mu\omega\iota$ read by the papyrus is unacceptable, but lends support to the more difficult variant $\lambda\alpha\iota\mu\omega\acute{\nu}$ in M V and B^I. Compare Eur. Ion I064-5 where Scaliger is almost certainly correct in reading, $\eta\grave{\nu}\ \theta\eta\eta\kappa\tau\acute{\omicron}\nu\ \xi\acute{\epsilon}\phi\omicron\varsigma\ \eta\grave{\nu}\ \lambda\alpha\iota\mu\omega\acute{\nu}\ \acute{\epsilon}\xi\acute{\alpha}\phi\epsilon\iota\ \beta\rho\delta\chi\omicron\nu\ \acute{\alpha}\mu\phi\acute{\iota}\ \delta\epsilon\iota\rho\eta\nu$. In both cases the use of the plural with the meaning of the singular has given rise to corruption in the mss.

I095. The restoration of $\sigma\tau\rho\alpha\tau\eta\omega\tau\alpha\varsigma$ by G. Manteuffel in P.Berol. II868 is not certain. The proposed variant is unmetrical, and, as the I could well be the second vertical stroke of Π obscured by the lacuna, depends entirely upon the substitution of ω for \omicron . Compare the papyrus reading $\epsilon\lambda\theta\omega\sigma\alpha$ for $\acute{\epsilon}\lambda\theta\omicron\upsilon\sigma\alpha$ in l. I089.

I100. The superior form $\tau\epsilon\upsilon\mu\eta\sigma\sigma\acute{\omicron}\nu$ in M and Σ^B is supported by the text of the wooden tablet, Raineri M. 34.

II01. P.Berol. II868, in agreement with the scholiast, reads ξυνῆσαν, a variant which preserves the old-Attic prefix ξυν-, and employs a 3rd person plural ending, as often, with a collective singular subject implied from the preceding clause.

II04. Unger's conjecture, Νηίσταις πύλαις, is confirmed.

II30. The new variant in the papyrus, ἀσπίδος κύκλοις ἐπῆν, is reminiscent of Aesch. Septem 1.489, ἀσπίδος κύκλον λέγω, and 1.591, σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλω. The adjective σιδηρόνωτος which in the mss is found in agreement with the variant reading τύποις has been attracted into agreement with ἀσπίδος in the papyrus.

II32. The papyrus preserves the superior reading ἐξανασπίας βάθρων which is also recorded as a marginal variant in M. Compare Eur. Supplices II98, ἐξαναστήσας βάθρα.

I501. The Strassburg Papyrus, Et. Pap. 52, supports one of the later correctors of V in reading the deliberative subjunctive, ἀνακαλέσωμαι, from which Murray restores ἀγαλέσωμαι. The main body of mss read the future indicative.

I508. The papyrus omits πάτερ, supporting Hermann's deletion of this word.

I510. The correct reading, προπάροιθ', is restored by Murray from προπάροιθε in M and the papyrus. Retention of the elided vowel is particularly common in the older papyri; cf. l. I503, χαρματα, l. I511, τοσωδε, l. I513, τοιαδε, l. I519, ὄδυ]ρημα, l. I529, ού]λομενα, l. I561, δια, l. I566, ταλαινα, l. I576, ελαχε, l. I716, γενομεθα, l. I725, δ]εινα and l. I733, εὐτυχη]ματα.

I511. The text of the mss at this point is doubtful. It is evident from the size of the lacuna in the papyrus at l. I511 that the reading preserved was greater by approximately eleven letters than that of the mss.

I512. The new variant αἵματος ἔνθ' ἀμερίου gives a more satisfactory metrical structure. The suitability of the adverb

might perhaps be more obvious, if the content of the preceding lacuna were known.

I5I3. A complete trochaic dimeter is obtained in the papyrus by the repetition of φανερά.

I5I4-20. The mss are not entirely satisfactory at this point; and some new variant readings are indicated in the papyrus, especially in l. I5I7 where the possibility of corruption appears to be greatest. N. Lewis restores μονο[μάτωρ * * * * * ὄδυ]ρμά, suggesting that the most probable content of the lacuna may be a participle. Note, however, that μούνα, a perfectly sound lyric form of the adjective μόνος, and occurring at the end of its line in the papyrus, has every appearance of being complete. Moreover, it is probable that τάλαιν' is not simply a gratuitous exclamation, but rather an anticipation of the main clause from which it is separated by the comparative clause, ὡς ἐλελίζη τις ἄρ' ὄρνις If this is so, an indicative main verb would be more acceptable in the lacuna than a participle; ὄδυροῦμαι would be as readily restored from ὄδυ]ρημα as Lewis's proposed ὄδυρμά, and its synonym ἰαχῆσω has been introduced into the text of the mss at the end of l. I522. The remaining lacuna would admit the whole of Lewis's conjecture μονομάτωρ. The papyrus may, therefore, be restored as follows:-

τάλαιν', ὡς ἐλε]λίζη
τις ἄρ' ὄρνις δρυὸς ἢ
ἐλάτας ἀμροκόμοις ἐν πετάλοις,
μούνα [μονομάτωρ ὄδυ]ροῦμαι
έμοῖς ἄχεσι συνψό[ς]
αἴλινον αἰάγμασιν ἄ
τούσδε προκλαίω

Several minor differences exist between the papyrus and mss:-
The subjunctive, ἐλελίζη, was anticipated by Schroeder. The omission

of ἦ before δρυός, as in some Byzantine mss, is metrically defensible, but surely inferior to the completely regular pattern preserved by the main body of mss. The new variant ἐν πετάλοις is equal in every respect to the mss reading ἀμφὶ κλάδοις. The loss of ἐξομένα does not perceptibly affect the sense of the passage, and the omission of this same word from the text of B lends support to the papyrus. The accusative τούσδε as direct object of προκλαίω may well be correct.

I522. The papyrus preserves δακρύοις the reading of Schroeder and Wilamowitz. The papyrus similarly favours the dative plural ending in -οις in l. I526 διδύμοις, wrongly, and l. I527, μαστοῖς.

ἰαχήσω, deleted by Burges, is omitted from the text of the Strassburg papyrus. It has been suggested above that this word may be an intrusive gloss upon ὄδυροῦμαι tentatively restored in l. I517 of the papyrus.

I527. The papyrus supports some of the recentiores in the metrically superior form μαστοῖς. See also l. I522.

I529. The papyrus appears to read ἀδελφῶν οὐ]λόμενα ἀπείσματα δισσοῦν. It is highly probable that the meaningless variant απείσματα is a corruption of παίσματα which may be preferred to the mss reading αἰκίσματα. Note also the cognate noun πῶμα, which occurs in Eur. Orestes II96, 'Ἐλένης Μενέλεως πῶμ' ἰδών, Phoenissae I482, πῶματα νεκρῶν τρισσοῦν and Phoenissae I697, 'Ἐπεικλέους δὲ πῶμα Πολυνείκους τε ποῦ;

The variant δισσοῦν preserved in the text of P and in the margin of M is supported. The other mss read νεκρῶν. Either of these variants may have been suggested by the parallel phrase cited above from l. I482.

I535. The papyrus has an inferior reading, μακρόπουν : agreement with some of the recentiores on this point could well be a matter of coincidence.

The superior variant ζῶαν in V is supported.

I539. N. Lewis restores τὸ ἐμ[έ παρθένε as the reading of the papyrus after correction. The new variant is metrically equivalent to the mss reading, τὸ μ' ὦ παρθένε.

I542-3. Lewis points out that the lacuna would suit perfectly the mss text with the omission of ἀφανές which Hartung and Wilamowitz reject as an intrusive gloss upon πολιόν. A further lacuna, however, following ὄνε[ιρον would be adequately filled by this same word. It seems probable, therefore, that the papyrus may simply contain a variation of the mss word order. No less than seven such variations of the mss word order are found in the Medea fragments of this same papyrus: v. Medea 846.

I548. The papyrus supports the superior variant παραβάκτροις in O. Virtually the same reading is indicated by the minor corruption παρὰ βάκτροις in B and P.

I553-4. The duplication of the interrogative in the forms ποῖα μοῖρα and πῶς appears to have been an early source of difficulty. Evidence of attempted emendation is preserved in the marginal variant of B, μιᾷ μοῖρα. The papyrus reading, ποῖα μοῖρα φῶς ἔλιπον may represent a similar conscious emendation; or it is possible that πῶς corrupted to φῶς may have been mistaken as a genuine variant for φῶς: cf. Aesch. Agamemnon 23.

The metrical structure of the remainder of the line is restored by the reading τάδε μοι, τέκνον, αὔδα.

I556. The papyrus confirms the text of Triclinius in omitting the article before σός.

I569. The papyrus preserves the feminine substantive ἰκέτιν in support of M and P. It is most probable also that the papyrus read ὀρο[μένα a superior variant known to the scholiast, and strongly supported by ὀρομένα in the text of M.

I575. With the mss almost equally divided between the variant forms φονίαν and φονίαν, the papyrus introduces the new

reading φονίον: a further example of the use of φονίος as an adjective of two terminations occurs in Eur. Electra, 1324, φονίοι κατάραι. To preserve the dactylic rhythm we should perhaps restore φονίον.

I578-9. It is of interest that the papyrus shares the corrupt readings of the main mss tradition where P preserves two obviously superior variants ἔβαψεν and συνάγαγεν.

I580. The new variant ἀμετέροισιν ἄχη μελάθροισι is exactly equal in both sense and metre to ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη read by M B and P.

The omission of θεός from the papyrus is due to homoeoteleuton with the relative.

I716. The lyric form γενόμεθα γενόμεθ' in M B and L is supported.

I718-9. N. Lewis restores the papyrus as follows:-

ποῦ, θυ[γάτε]ρ, τίθημ' ἵχνος;

βάκτρα πόθι φέρω, τ[έκνον];

The restored text is metrically superior to the mss in l. I718, and shows an overall improvement in sense. The process of corruption in l. I719 seems to have been ΠΟΘΙ/ΦΕΡΩ/ΤΕΚΝΟΝ to ΠΟΤΙΦΕΡ/Ω/ΤΕΚΝΟΝ and finally ΠΡΟΣΦΕΡ/Ω/ΤΕΚΝΟΝ.

I725. The lacuna in the papyrus indicates the repetition of δεινά as in P.

I728. Lewis points out that the evidence of the papyrus indicates exactly the same reading as that suggested by the scholiast, ὄδ' εἰμ' ὄς ἐπὶ] μουσαν. Note, however, that the rearranged text is nothing more or less than the normal prose word order, which would be natural to the scholiast, and an understandable corruption in the text of the papyrus. The apparent agreement of the two may, therefore, be entirely a matter of coincidence.

I736. A portion of unused papyrus following this line indicates

that the drama, or at least the choral lyric, ended at this point in the text of the Strassburg Papyrus. Wilamowitz and Schroeder both reject ll.I737-I763 as a repetition of ll.I710-I736. It is of interest that the two passages are of exactly identical length.

Orestes.

59. The papyrus confirms Murray's reading πέτρων, which formerly rested on the ambiguous evidence of B which reads πέτρων.

6I. The new variant συ]μφοράς read by the papyrus is no less appropriate than the singular.

9I. It is highly probable that P.Oxy.I6I6 joins M and the scholiast in the correct reading ἀπέσρηκεν κακοῖς, against the reading of the remaining mss, ἀπέσρηκ' ἐν κακοῖς. The papyrus indicates elision of the final vowel in 1.58, μεθ', 1.60, δῶμ' and 1.92, κίθον]ι'. In line 96 the vowel is retained in φέρουσα ἐμάς. The only apparent failure to indicate elision occurs in 1.9I, ωσ]τ' ἀπέσρηκεν, where the letters immediately after the lacuna are uncertain and in view of the similarity of T and E we ought possibly to read ωσ]τ' ἀπέσρηκεν on the analogy of 1.96.

2I6. The papyrus has an inferior variant ἀπολειφθ]εῖς ἄκων. The reading of the mss, τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν, is a more appropriate description of amnesia following upon an attack of madness.

224. The papyrus appears to read νόσ]ω, an inferior variant which is found in the margin of M and known to the scholiast.

23I. The first hand in the papyrus records the variant αὐτις. The same variant occurs in 1.9I0 in the text of P.Oxy. I370, and in P.Oxy. II74, fr. IX, 20 of Soph. Ichneutae. Besides the evidence of the papyri, there are occasional examples of αὐτις in the mss of the tragedians, and it is now generally recognised as a genuine Attic form.

C.W. Keyes is certainly correct in rejecting the emendation of the second hand. αὐτή would be pointless in association with the imperative, and αὐτη would be unusually brusque.

238. The papyrus supports B V L and P in the reading ἐῶσι σ' εὔ.

240. Although Keyes finds the accusative object βλάβην read by the papyrus in accord with Euripidean usage, the adverbial phrase ἐς βλάβην in the mss gives a more satisfactory balance with the adverb εὔ of the co-ordinate conditional clause.

338-340. The transposition by Kirchhoff of 1.339 and 1.340 gives an improvement in both metrical and structural balance between 1.324 and 1.339. The text of the papyrus, which transposes 11.338-9, lacks the balance achieved by Kirchhoff's emendation, and, moreover, disturbs the partial correspondence of the irregular dochmiacs of 11.322 and 338 preserved by the mss.

E.G. Turner, in J.H.S. LXXVI (1956), pp.95-6, defends the reading of the papyrus on the following grounds:- (1) It is now clear that the papyrus is of the Ptolemaic period, and "divergencies from the accepted text that are found in early Ptolemaic 'wild' papyri are in general intelligible Greek, that is, they are at least possible variants". (2) Correspondence between the second dochmiac of 11.322 and 338 is not absolute. (3) Structural balance between 1.324 and 1.339 is not essential. (4) The music, in both pitch and rhythm, should help to fix the text.

Appeal to the authority of Ptolemaic papyri in general is a fallacious argument. The Ptolemaic Strassburg papyrus of Medea has no less than seven examples of inversion, all of which may be regarded as intelligible Greek; of these, four must be rejected on metrical grounds, and it is generally agreed that at least two of the remainder are inferior. Secondly, whilst the correspondence of ἀπάλλεσθ' αἵματος and ὁ σ' ἀναβακχεύει is not absolute, both dochmiacs share the distinctive feature of having one long syllable substituted for a short one. The position is by no

means improved if we attempt to match each of these in turn with a regular dochmiac. Thirdly, whilst it is true that structural balance between 1.324 and 1.339 is not essential, it is nevertheless to be expected, and surely inevitable where the line order is so obviously flexible. Finally, the metrical pattern of the ode is so regular that neither pitch nor rhythm may be regarded as furnishing an absolute guarantee of the line arrangement. Moreover, a certain measure of repetition in the musical theme may be detected at the beginning of ll.340 and 341, and at the end of ll.338 and 339.

It is surely more reasonable to interpret the evidence of the papyrus as simply confirming the opinion of modern scholars that 1.339 has been misplaced in the text of the mss. We may perhaps conjecture that 1.339 was omitted early in the transmission of the play, and subsequently inserted in the margin opposite ll.338-40 without a sufficiently clear indication of its correct position.

344. The papyrus confirms the reading of M and B $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\theta\rho\acute{\iota}\sigma\iota\nu$. The variant $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\theta\rho\acute{\iota}\sigma\iota\varsigma$ in A V L and P is metrically unsuitable, and the omission of ν before $\acute{\epsilon}\nu$ is virtually an error of haplography.

508. $\sigma\acute{\upsilon}\lambda\lambda\epsilon\kappa\tau\rho\varsigma$ and $\acute{\omicron}\mu\acute{\omicron}\lambda\epsilon\kappa\tau\rho\varsigma$ are both Euripidean. The text of the papyrus requires emendation to avoid a spondee in the 4th foot. There is no reason, however, to believe that the papyrus reading $\acute{\alpha}\rho\kappa\tau\epsilon\acute{\iota}\nu\iota\epsilon\nu$ is a slip for $\acute{\alpha}\rho\kappa\tau\epsilon\acute{\iota}\nu\epsilon\iota\epsilon$ as Grenfell and Hunt presume. It appears rather, that the papyrus and mss are in complete agreement in retaining the final ν , and this evidence in support of the mss reading should not be ignored. It is suggested by Grenfell and Hunt that $\acute{\omicron}\mu\acute{\omicron}\lambda\epsilon\kappa\tau\rho\varsigma$ $\gamma\upsilon\eta\acute{\eta}$ is simply a reminiscence of $\acute{\omicron}\mu\acute{\omicron}\lambda\epsilon\kappa\tau\rho\nu$ $\kappa\acute{\alpha}\rho\alpha$ in 1.476.

756. The papyrus Et.Pap.56224 confirms M B P in the reading ἀμφ'. The variant καθ' in A V is unacceptable since the use of κατά = de is not found in Attic until the prose writers of the 4th Cent.

76I. The papyrus supports L in the reading ἄστεως, a form which is confirmed by Attic inscriptions. L joins the other mss in the false reading ἄστεος in l.729.

8I4. Although the papyrus appears to support the mss at this point, it is possible to restore οἴκ]τροτατα [ἐς in agreement with Weil's conjecture.

9I0. For the new variant αυτι[ς see l.23I.

946. The agreement of the papyrus and M on the variant πετρούμενος is unexpected. It is generally held that πετρουμένους in A B V L P is the superior reading, yet there is no other instance of M and the papyrus being in agreement on a manifestly false reading; rather in ll.448,472,909 and I335 the papyrus is found to be in agreement with the other mss, and especially with A, against inferior variants in M.

I064. The papyrus supports V in the variant βουλευμασιν.

I072. The agreement of the papyrus with Porson's ms L in the reading δή is not necessarily significant, and should certainly not be regarded as establishing the value of this ms as being independent of M A B V L P.

I073. The lacuna in the papyrus before μητέρα which would admit not more than two letters, appears to support ού, a reading restored by Hermann from one of the recentiores.

I076-8I. The papyrus is almost certainly in agreement with the majority of the mss against variants read by V in ll.I076, I078 and I08I. The evidence of the papyrus is particularly valuable in view of the agreement between V and the papyrus observed in l.I064.

I082. The papyrus confirms the superior variant ποθεινὸν ὄμμ' read by V and L. The reading of the remaining mss ποθεινὸν ὄνομ' is perhaps due initially to dittography of the ον of ποθεινόν.

II55. The reading of B, ἀντὶ ἀληθείας, and the marginal note in M, καὶ ἀληθείας γρ., indicate that ἀληθείας was originally a marginal gloss (σαφῆς ἀντὶ ἀληθείας), which was subsequently misinterpreted as a variant, and is found as the established reading of H. With the reading of the remaining mss, οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφῆς, compare Menander Dusc. 2, 15, πολλῶ δὲ κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανῆς φίλος.

I315. The papyrus preserves a new and interesting variant, ἐσπεσοῦσα δικτύων βρό]χοις: cf. Eur. Ion II96, ἐσπίπτει δόμοις. Observe, however, the dative plural δό]μοις read by the same copyist in l. I335.

I320. Grenfell and Hunt suggest that the papyrus may have contained an intrusive gloss τὰν δόμοις]κατὰ upon the reading of the mss, τάξειργασμένα.

I335. The traces of this line in P. Oxy. I370 are consistent with the reading adopted by Murray, ἐπ' ἀξίοισι τάρ'.

There is little to commend the reading ἀνεύφημεῖς δό]μοις reconstructed in P. Oxy. II78 by Grenfell and Hunt. The 2nd. person singular has no mss support, and the change of verb ending does not affect the suitability of δόμοις in this context.

I340. P. Oxy. I370, a fragment of the 5th Cent., supports Weil's conjecture ἄγ', whilst P. Oxy. II78 of the early 1st Cent. B.C. reads ἄλλ' in agreement with the mss.

I347-52. The absence of a paragraphus in the papyrus between ll. I348-9 supports the view held by Lachmann that Electra is the speaker from σιγᾶν χρεῶν in l. I347 to the end of l. I352.

I350. The papyrus reads βαλόντες in support of A B and P

against the present participle βάλλοντες in M and L. If ἠουχάζεθ' means "stand fast", the aorist participle is surely superior.

I360. The papyrus appears to read τὰς μὲν [γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' οὐ σαφῶς with the overwhelming majority of the mss, or possibly τὰς μὲν [γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' οὐ σαφῶς. In either interpretation the spondaic 5th foot is unacceptable.

I371. P.Oxy. I370 supports A L P in the reading τέρεμνα. See also Eur. Hippolytus 418.

Bacchae.

466. C.H. Roberts points out that the new variant $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\varsigma \mu'$ has more dramatic force than the mss reading, $\eta\mu\acute{\alpha}\varsigma$. E.R. Dodds observes that if $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\varsigma$ fell out through homoeoteleuton it would be natural to restore the metre by emending μ' to $\eta\mu\acute{\alpha}\varsigma$.

Abresch's conjecture $\epsilon\acute{\iota}\sigma\acute{\epsilon}\beta\eta\sigma'$ is confirmed.

468. The papyrus may be restored $\omicron\upsilon\kappa,$] $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ Σεμέλην ἐνθ[$\acute{\alpha}\delta'$ ἔξευξεν γάμοις in agreement with the emendation of Canter and Elmsley. Dodds considers that $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ may have been the reading of L also, before correction. The relative clause indicated by the mss and the participial phrases conjectured by Stephanus Musgrave and Kirchhoff are alike inferior replies to the question Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὅς ..; and surely imply $\omicron\upsilon\kappa \acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu,$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ ἔστι Ζεὺς τις ὅς The full implication of the papyrus seems to be, $\omicron\upsilon\kappa \acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu,$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ ὁ Ζεὺς Σεμέλην ἐνθάδ' ἔξευξεν γάμοις.

469. The papyrus supports L in omitting σ' .

502. The new variant $\omicron\upsilon\delta'$ in the papyrus is the lectio difficilior: cf. Lysias 99, II, $\tau\omicron\upsilon\tau\omega \mu\acute{\epsilon}\nu \omicron\upsilon\delta\acute{\epsilon} \delta\iota\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\tau\omicron$.

503. The papyrus supports l and the scholiast of Ar. Ranae I03 in the correct reading, $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\rho\nu\epsilon\acute{\iota} \mu\epsilon \kappa\alpha\iota \theta\acute{\eta}\beta\alpha\varsigma \acute{\omicron}\delta\epsilon$. Dodds attributes the genitives in L and P to "a Byzantine copyist who knew a little grammar but no metric".

506. The traces of this line in the papyrus are sufficient to confirm Reiske's emendation $\acute{\omicron}'\delta\rho\acute{\alpha}\varsigma$ of the mss reading $\acute{\omicron}'\rho\acute{\alpha}\varsigma$. Roberts suspects that the papyrus may have been corrected from an original reading $\acute{\omicron}'\rho\acute{\alpha}\varsigma$. The variant $\omicron\upsilon\kappa \dots \omicron\upsilon\theta'$... $\omicron\upsilon\theta'$ had not been anticipated; Dodds, however, citing Soph.Tr. I058 ff, Eur. Medea I354 ff, and Bacchylides fr.2I finds the construction possibly defensible. Perhaps the strongest evidence in favour of the reading $\omicron\upsilon\theta'$... $\omicron\upsilon\theta'$ lies in the probability that the two variants in L P, $\omicron\upsilon\delta'$ and $\acute{\omicron}'\rho\acute{\alpha}\varsigma$, are the result of a single

scribal error, the substitution of οὐδ' ὄραξ for οὐδ' ὄδραξ.

I081. The pronoun ἐμοί read by P.Oxy. 2223 is redundant; the persons for whom vengeance is to be taken are clearly indicated in the line and a half immediately preceding, ἄγω τὸν ὑμᾶς κἀμὲ τάμ' αὖτ' ὄργια γέλων τιθέμενον. The ms preserves the superior reading τιμωρεῖσθ' ἐν.

I083. Dodds considers that Eur.Phoen. II75, τὸ σεμνὸν πῦρ .. Διοσ. tends to support the reading of P and Chr.Pat., φῶς σεμνοῦ πυρός. Compare also Pindar Pyth.I,9, κεραινὸς ἀενάου πυρός. The papyrus reads φῶ[ς] σεμνὸν πυρός.

I084. The lacuna in P.Oxy. 2223 would admit only ὕλιμος, a reading restored from Chr.Pat. 2260.

I085. Dodds, in his commentary ad loc., establishes the superiority of the variant βρόμον in the papyrus.

I087. The error δικηνεγχαν in the papyrus is paralleled by κναπη in l.I084.

The new variant κᾶρα preserved by the papyrus is supported by Chr.Pat. 673. Dodds would attribute the reading of the ms to the influence of κῶραι at the end of l.I089; moreover the repetition of κῶρας...κῶραι with two entirely different meanings at the end of alternate lines is not desirable artistically.

I090. The copyist of the papyrus may have read εἶξα]ν πελείαις ὠκύτητ' in error.

The reading οὐκ η[σσονε]ς is almost certainly not significant. Compare l.II02 and Eur.Hippolytus 3I9.

I091-2. Both these lines are omitted by the papyrus to the general improvement of the text.

I098-II00. The conjectures τ' by Hermann and στόχον by Reiske are both confirmed by P.Oxy. 2223.

II02. The papyrus, reading καθη]στοιτημων, gives some measure

of support to Brunck and Musurus, confirming the emendation τλήμων. The traces of καθῆ]στο are consistent with the reading of the ms, but may also be interpreted καθῆστ' ὀ on the analogy of the unaspirated κ of οὐκ in l. 1090 of the same papyrus. Dodds has established that usage favours the article before τλήμων.

Musgrave's conjecture ληλημένος is also confirmed.

II04. The papyrus supports Murray's emendation ἀνεσπάρασσον.

III3. The more difficult variant δ' ἄρ' read by the papyrus for γάρ in P may be correct.

III8. Roberts considers the most probable reconstruction of the papyrus to be καῖς ὀ [σός. The variant may be due to the influence of l. 1121 which reads καῖδα σόν. In Eur. Rhesus 90 P. Achmim 4 supports V and O in the reading δέμας σέθεν where L and P have the variant δέμας τὸ σόν.

II25. The papyrus, reading ωλεν[α]ισι, lends support to the seriously disputed dative plural ὠλέναις in P. The papyrus does in fact furnish a metrically acceptable line, λαβοῦσα δ' ὠλέναισ' ἄριστεράν χερα which Dodds condemns as a rather artificial device for providing a caesura; he does, however, point out two other instances of Euripides' use of this device. A more satisfactory metrical arrangement may be achieved by a simple inversion of the last two words to read, λαβοῦσα δ' ὠλέναισι χεῖρ' ἄριστεράν: any more radical emendation does not seem justifiable.

A further objection is raised against the reading of the ms and papyrus that it inverts the common usage of χεῖρ = hand and ὠλένη = arm. In defence of the usage ὠλένη = hand Dodds is able to cite Eur. I.T. 966, H.F. 1381-2 and the anonymous fragment G.L.P. I, 32, 7. But such an apology is unnecessary and surely a misrepresentation of this graphic scene in which

Agave is depicted with foot braced against her son's body and forearms locked about his right arm as she exerts the violence of her Bacchic frenzy.

II26. The papyrus reads $\kappa\lambda\epsilon\upsilon\rho\omicron\iota\sigma\iota\nu$ supporting Elmsley's theory that the neuter form only of this word occurs in the plural; v. Elmsley on Heracl. 824 and Porson on Hecuba 826 and Orestes 223. It may be observed that P invariably reads the feminine form, even against the evidence of the other mss. Note, however, that in l.II35 the papyrus reads $\kappa\lambda\epsilon\upsilon\rho\acute{\alpha}\iota$ in agreement with P.

II31. Roberts suggests that the papyrus should be restored $\kappa\alpha\varsigma \lambda\omicron\left[\varsigma \tau\epsilon \kappa\alpha\varsigma \right.$ on the very reasonable assumption that the copyist repeated the end of the previous line. It is evident, however, that the copyist of P.Oxy. 2223 regularly retains elided vowels: cf. l.I073, $\alpha\iota\theta\epsilon\rho\alpha$, I080, $\tau\alpha$, I085, $\phi\upsilon\lambda\left] \lambda\alpha$, II08, $\theta\eta\rho\alpha$, II23, $\epsilon\left] \lambda\iota\sigma\sigma\omicron\upsilon\sigma\alpha$ and $\phi\rho\omicron\nu\omicron\upsilon\sigma\alpha$. We should, therefore, expect the reading $\kappa\acute{\alpha}\sigma\alpha \delta\omicron\mu\omicron\upsilon \beta\omicron\theta\acute{\eta}$. The traces of this line in the papyrus diverge from the reading which might reasonably be expected only in the omission of the horizontal bar from the final A of ΠΑΣΑ. Such a slight error does not entirely warrant the assumption that more serious corruption has taken place, as both Roberts and Dodds believe.

II32-3. The papyrus supports Musurus in the readings $\sigma\tau\epsilon\nu\acute{\alpha}\zeta\omega\nu$ and $\acute{\omega}\lambda\acute{\epsilon}\nu\eta\nu$, and Duport's conjecture $\acute{\epsilon}\phi\epsilon\rho\epsilon$.

II36. Murray's emendation $\delta\iota\epsilon\sigma\phi\alpha\acute{\rho}\iota\zeta\epsilon$ is also confirmed.

II55. Dodds interprets the support given to the word order of the mss by the Antinoe papyrus as an indication of a pre-Byzantine corruption.

II57. J.W.B. Barns considers the most probable reading of the papyrus to have been, $\kappa\iota\lambda\alpha\sigma\omicron\nu\alpha\iota\delta\alpha$. The conjecture $\acute{\alpha}\iota\delta\alpha$ by Wilamowitz is thus confirmed, and a doubtful reading in P

πιστόν is supported, suggesting the probability of another pre-Byzantine corruption.

II84. The papyrus confirms Wilamowitz's emendation τλάμων.

Rhesus.

49. Although the papyrus P.Achmin 4 is of comparatively late date, it shows no evidence of affinity with any single group of mss; v. ll.65-6. Therefore its support for the reading of M V and O, σοὶ δ', is valuable evidence of the text of the archetype.

51-2. The papyrus retains the metrically unsound reading μήποτε τινα μέμφιν εἰς ἔμ' εἴπης in agreement with the mss, but preserves a new and possibly superior variant, ἐς καρπὸν ἡμεῖς. Other new variants occur in ll.60, 63 and 78 of the papyrus.

54. The corrupt form ἀπεισθαῖ lends support to Wecklein's emendation ἀπεῖσθαῖ.

59. The papyrus supports the mss in the reading ξυνέσχοιν. It has been observed in ll.51-2, however, that the papyrus and mss share at least one certainly false reading. Moreover, the explanation of ξυνέσχοιν suggested by Kirchhoff may be applied with equal validity to the confused word order of ll.51-2; (Bothe's emendation, accepted by Murray, implies that the copyist jumped from the ε of μήποτε to the ε of ἔμ.) It is therefore possible that these two examples reveal a characteristic error of the archetype.

60. The papyrus contains a superior variant οὐτάν for the easier reading οὐκ ἄν in the mss.

63. The papyrus retains the old-Attic form of the imperfect, ἦ.

65-6. The papyrus avoids peculiar errors of both main divisions of the mss tradition, reading με ... ἔκεισαν with L P, and μεῖναι with V O.

72. The genitive singular νεώς read by L and P is supported.

75. The reading of the papyrus is almost certainly γαρονεῖν

with O. The marginal note γε may be a corruption of γη(κονεῖν) a variant in L P.

78. The correct reading is preserved by the papyrus, κύρ' αἶθειν, with the support of a suprascript κυρὰ αἶθειν in L. The main body of mss, reading κυράθειν, are possibly influenced by the compound verb γακονεῖν in l.75.

90. The papyrus reads the active imperative πύκαζε with P, L and Christus Patiens 9I. The reading of V O, πικάζου τεύχεσιν δέμας σέθεν, may be a conscious reminiscence of Heraclidae 724-5, ἐν τάξεσιν κόσμῳ πικάζου τῷδ'.

The papyrus supports V and O in the reading σέθεν against τὸ σόν in L P: cf. Eur. Bacchae IIII8.

95. The intended reading of the papyrus appears to have been πάσης νύκτος.

Alexander.

Fr. 960, I-2. The papyrus reveals that the confusion arising over this line is due to an unsuspected corruption of τὶ μάταν in the text of the mss which read τιμᾶν τὰν. Nauck's proposed emendation πέπασθε for τέτασθε is also confirmed.

It is now apparent that Plutarch preserves a very free adaptation of the original text. On the more reliable evidence of the papyrus D.L. Page restores:-

τὶ μάταν βροτοὶ δ[ὲ] πολλ[ὰ]
π]έπασθε, πλο[ύτ]ωι δὲ δοκε[ῖτ']
ἀρετὰν [κατε]ργάσεσθα[ι];

preferring, however, the conjunction δέ of Plutarch to τε the reading of P.Oxy. II76.

Antigone.

Fr. 157, I. The papyrus supports Dio Chrysostom and the scholiast of Aesch. Septem 775 in the reading εὐτυχῆς ἀνήρ. Nauck prefers the evidence of Ar. Ranae II82, reading Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ. Consider, however, the text of the mss of Ranae II83-6, μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει ... πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐτυχῆς ἀνήρ, where Brunck conjectures εὐδαίμων ἀνήρ to obtain agreement with l. II82. In view of the agreement of Dio, the scholiast of Aesch. Septem and the papyrus with the mss reading of Ranae II86, it would appear more reasonable to emend l. II82. The intrusion of εὐδαίμων is very probably due to attraction of the form κακοδαίμων in the following line.

Antiope.

Fr.198,2. The traces in the papyrus, ΘΗΕΑ*Ε [ΤΑΙ, are palaeographically nearest to Kock's conjecture ΘΗΡΑΣΕΤΑΙ.

3. The papyrus supports M and A in the reading αὐτ]ὸν οὔποτε' ὄλβιο[ν καλῶ.

Fr.223,1-2. The papyrus indicates the probable source of corruption. ἔπεσεν a variant reading or gloss has been incorporated with the text. A further stage of corruption is represented in the mss of Stobaeus, where ἔλαβεν has been supplanted by ἔλαθεν, and the inevitable emendation ὑποπεσοῦσ' has been made. The text was restored by Wilamowitz.

Meineke's conjecture ἴδη is supported.

Archelaus.

Fr. 9II, 2. Grote's emendation *περόντα* is confirmed.

3. The papyrus supports Bergk's simple emendation *αἰθέρα
πολὺν ἀερεῖς* against more radical conjectures by Dobree,
Heimsoeth and Gomperz.

Ino.

Fr.403,3. The indirect interrogative adverb ὅπου is rejected by Grenfell and Hunt as an impossible variant. The new variant is acceptable, however, if read in conjunction with Herwerden's conjecture, ὅπου ποτ' οἶκεῖ ... εἴθ' ἦσμεν.

Fr.420,2-4. The papyrus contains two interesting variants, στιγ[μὴ μία for μί' ἡμέρα and π[άλα]ι for ποτέ.

Melanippe Desmotis.

Fr.492,6-7. R.J. Walker, Euripidean Fragments ad loc., especially invites the attention of textual critics to his emendation of this fragment, which, he observes, puts his methods to a singularly crucial test. It is evident, however, that both B.K.T. 9772 and P.Oxy. II76 support Athenaeus XIV, 613 in the reading καὶ τὰ ναυστολούμενα ἔσω δόμων ὄξουσι against Walker's conjecture, καίγαν' ὑπολούμενοι ἔσω δόμων ὄξουσιν.

Fr.495,1-3. The papyrus confirms Nauck's emendation οἶδ' ὄτω, and Gesner's emendation κενῶν.

Fr.499,2-3. The papyrus inverts the word order at the end of 1.2, reading καὶ λέγει κα[κ]ῶς, and avoids the harsh repetition of λέγει ... λέγω at the end of consecutive lines with a new variant δεξε[ω δ' ἐγώ. The correction was partly anticipated by Mekler's conjecture ἔγνωκ' ἐγώ.

Protesilaus.

Fr.657,4. The mss of Stobaeus are confused, but certainly support Triclinius in the reading αὐτῆ. The papyri, B.K.T. 9772 and B.K.T. 9773, both read ἦδε.

Telephus.

Fr. 696, I. The text of Dionysius, ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοψ ὀρίζεται is supported by Aesch. Supplices 256, ὀρίζομαι δὲ τὴν τε Περραιβῶν χθόνα. It is clear also that vowels in the papyrus text are confused and unreliable evidence; observe especially the insertion of υ in Ἀλευου at l. 4. A. Calderini may, therefore, be justified in rejecting the new variant in the papyrus, οὐρίζεται. Nevertheless, compare the reading of Eustathmus, P. Oxy. I369 and some recentiores at Soph. O. T. 694-5, ὅς τ' ἐμὴν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις σαλεύουσιν κατ' ὀρθὸν οὐρίσας.

2-3. The papyrus is surely correct in reading πέτρον. The two-termination adjective δυσχελέμερον may have prompted the substitution of the masculine form πέτρον in the text of Dionysius.

Musgrave's emendation Ἀριάδων δυσχελέμερον Πάν is confirmed. Walker compares Soph. Ichneutae, from which all mention of the Arcadian Pan has been deleted by a Pan devotee of Panopolis, and frequently adjacent words have been disturbed to frustrate emendation. Assumed!

4. The papyrus confirms the emendation of Leopardus, Αὔγη.

Hypsipyle.

Fr.757,I. The papyrus contains a new variant, ἀ δ' αὖ
παραινῶ.

2-5. The papyrus apparently agrees with Stobaeus against the majority of the ancient citations, reading the infinitives θάπτειν ... κτᾶσθαι ... θνήσκειν. For the accusative αὐτούς of Stobaeus the papyrus reads the nominative plural αὐτοί, and retains τε in common with Clemens and Plutarch. The text of the papyrus may be restored as follows:-

ἔφν μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ ποιεῖ βροτῶν.
θάπτειν τε τέκνα, χᾶτερα κτᾶσθαι νέα,
αὐτοί τε θνήσκειν, καὶ τὰδ' ἄχθονται βροτοί,
εἰς γῆν φέροντες γῆν.

Fr. Adesp.350, I-2. Identification of this fragment by Italic rests principally upon the coincidence in l.I of δῆ]τα θυεῖν[with Cobet's conjecture.

It is now apparent that the uncertain I is in fact the final stroke of N in ἄμεινον.

Phaethon.

Fr. 775, 30. The form συζ[υγία] preserved by the papyrus is surely correct.

32. B.K.T. P977I of the 3rd Cent. B.C. wrongly inverts the ms reading στείχουσιν θηροφόνοι. It has been observed in Eur. Medea 846 and Orestes 338-340 that inversion appears to be a characteristic error of Ptolemaic texts of Greek drama.

43-4. The ms and papyrus are agreed on the reading κόσμειν, and the copyist of the papyrus specifically indicates that this word is associated at least grammatically with 1.43. It is also to be observed that the reading of the papyrus, ὕμναίων δ' αἰὲ δεσποσύνων constitutes a complete metrical unit. The omission by the ms of αἰὲ between δέ and δεσποσύνων is an understandable error. The new evidence, therefore, suggests a greater degree of corruption in 1.43 than had formerly been recognised. It seems probable that μέριμνα a reading peculiar to the ms, and ἑτέρων which is peculiar to the papyrus, are both intrusive glosses upon some rather indefinite substantival phrase, i.e. τὰ μὲν. We may regard μέλει - πέλει as common to both texts. Admitting κόσμειν to 1.43 we may reject the conjectures of Hermann and Fritzsche, reading as follows:-

τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέλει κόσμειν.
ὕμναίων δ' αἰὲ δεσποσύνων
ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρωσ
ὑμνεῖν.

The intransitive use of ὑμνεῖν is supported by Thuc. I, 21 and Xen. Agesilaus II, 2. The genitive plural ὕμναίων ... δεσποσύνων to which editors appear to hold particular objection, must surely be causal.

47-9. The papyrus appears to support the conjecture of

Wilamowitz, θάρσ[ος ἄγους' , and preserves an unexpected reading
ἐπιχάρμα]τα τε. Schubart accepts the metrically necessary
emendation εὐαμερίαι, but otherwise follows the evidence of
the papyrus, reading εὐαμερίαι προσιοῦσαι μολπῆ θάρσος ἄγους'
ἐπιχάρματά τ' .

51. The dative of purpose τέλει read by the papyrus is
possibly superior.

Incerta fabula.

Fr.913,I. The relative pronoun ὅς read by Clemens is confirmed by the papyrus. Cobet's conjecture τίς is misplaced.

For the ms reading θεὸν οὐχὶ νοεῖ the papyrus substitutes a new variant οὐ προιδάσκει φύξην αὐτοῦ θεὸν ἡγεῖσθαι.

3. Wilamowitz restores τοῖ]μηρὰ γλῶσσ' in the papyrus. The ms of Clemens has the improbable reading ἀτειρά for which Potter proposed the emendation ἀτηρά.

LV

Aristophanes

ARISTOPHANIS COMOEDIAE

Acharnenses.

345.

P.Oxy. 15, 1801.

1st. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

593-595, 631-633,
747-758, 762-764,
768-780, 791-803,
807-809, 813-825,
904-937, 941-975.

B.K.T. 5, 2. Nr. 231.

5th.-6th. Cent. A.D.
Hermupolis Magna.

Equites.

6-15.

P.Oxy. 11, 1373.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

37-46, 86-95.

Mel. Nicole

4th.-5th. Cent. A.D.
Hermupolis Magna.

529-530.

P.Oxy. 11, 1402.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

655-656.

P.Oxy. 15, 1803.

6th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

1013-1017, 1057-
1062.

P.Oxy. 11, 1373.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Nubes.

I-II, 38-48.

P.Oxy. 11, 1371.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

177-180, 207-209.

B.K.T. 5, 2. Nr. 225

5th. Cent. A.D.

235-237, 265-267.

B.K.T. 5, 2. Nr. 226

5th. Cent. A.D.

577-635.

P.S.I. 10, 1171.

3rd. Cent. A.D.

936-942.

B.K.T. 5, 2. Nr. 226

5th. Cent. A.D.

945-947, 955-988.

B.K.T. 5, 2. Nr. 219

5th.-6th. Cent. A.D.

959-973.

B.K.T. 5, 2. Nr. 226

5th. Cent. A.D.

967.

P.Oxy. 13, 1611.

Early 3rd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

1007-1015.

B.K.T. 5, 2. Nr. 219

5th.-6th. Cent. A.D.

1372-1391, 1407-
1428.

Hermes 35.

5th.-7th. Cent. A.D.

Vespaee.

443-467, 486-513,
558-577, 607-626,
746-760, 790-808,
814-819, 825-830,
863-869, 875-880.

P.Oxy. II, I374.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

I435-I440.

P.S.I. II, I22I.

2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Pax.

72I-747, 749-768,
775-802, 805-827.

P.S.I. 6, 720.

3rd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

I326-I334.

P.Oxy. II, I373.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Aves.

28.

B.K.T. I. Nr. 9780

2nd. Cent. A.D.
Hermupolis Magna.

382-384, 460-46I

C.Q. 46.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

819-829, 860-865.

B.K.T. 5, 2. Nr. 23I.

5th. - 6th. Cent. A.D.
Hermupolis Magna.

882.

P.Flor. 2, II2.

2nd. - 3rd. Cent. A.D.

I057, I063-I066,
I069-I070, I078,
I080, II06-II07,
III0, III2, III8-
II20, II23.

Rev. Phil. 6.

6th. Cent. A.D.
Arsinoe.

Lysistrata.

354.

P.Oxy. I5, I80I.

Ist. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

433-447, 469-484.

Mel. Nicole.

4th. - 5th. Cent. A.D.
Hermupolis Magna.

Thesmophoriazusae.

I39-I44.

S.I.F.C. 27-8, 48.

2nd. Cent. A.D.

I45-I56, 237-245,
273-288.

P.S.I. II, II94.

2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

335-337, 374-375.

P.Oxy. 9, II76

2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

594-596, 804-809

P.S.I. II, II94.

2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Ranae.		
44-50, 85-9I.	P.Oxy. II, I372.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
234-245.	B.K.T. 5,2. Nr.23I.	5 th .-6 th . Cent. A.D. Hermupolis Magna.
237.	B.K.T. I. Nr.9780.	2 nd . Cent. A.D. Hermupolis Magna.
249-263, 273-300, 405-4I2, 607-6II.	B.K.T. 5,2. Nr.23I.	5 th .-6 th . Cent. A.D. Hermupolis Magna.
840-86I, 879-903.	P.Oxy. II, I372.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I2I7.	P.Par. 2.	3 rd .-2 nd . Cent. B.C. ?
Plutus.		
I-25, 32-56.	P.Oxy. I3, I6I7.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Thesmophoriazusae Secundae ?		
Fr.599.	P.Oxy. 2, 2I2.	I st .-2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fabula Incerta.		
Fr.665.	P.Amh. 2, I3.	Early 3 rd . Cent. A.D.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

345 ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.

593 Λα. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὢν;

Δι. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός; Λα. ἀλλὰ τίς γάρ εἷ;

595 Δι. ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης,

631 ὡς κωμῶδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀποκρίνασθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.

633 φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιός ὑμῖν ὁ ποιητής,

747 χήσεῖτε φωνὰν χοιρῶν μυστηρικῶν.

ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιοπόλιν ὅπα·

Δικαιοπόλι, ἧ λῆς πρίασθαι χοίρρα;

750 Δι. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; Με. ἀγορασσοῦντες ἴκομες.

Δι. πῶς ἔχετε; Με. διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ.

Δι. ἀλλ' ἠδύ τοι νῆ τὸν Δι', ἣν αὐλὸς παρῆ.

τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; Με. οἶα δῆ.

633 ἄξιός CODD. Π : αἴτιος BENTLEY 748 ἐγὼν

CODD. : ἐγὼ Π 750 ἴκομεν R : ἤκομεν RELL. :

ΑΧΑΡΝΗΣ

βελος Αριστοφάνη(ς) εν Αχαρ[345

ταυτιλεγειςουτονστρ[] γονπτωχ[593

εγωγαρειμιπτωχο[
]ςπ[]χρησ[595

]τηνπολιν[]ωνκα[]ονδημο[]αθυβριζει 631

]ρος'Αθηναιουςμεταβουλους
]αξι[]νοποιητ[633

χησειτεφ[]ρ[]ων 747

εγωδεκαρ[

Δικαιοσπ[

]εικομες 750

πωσεχετε:[]εσαε[]π[

αλλ'ηδυνητον[]αυλοςπα

τιδ'αλλοπραττ[]γαρης:οια[

ἵκομες ELMSLEY : εἰκομες Π 752 ἡδύ τοι νῆ τὸν Δί',

CODD. : ἡδυ νη τον[Π 753 νῦν CODD. : OM. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ὄνα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμεν,
 755 ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῆ πόλει,
 ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
 Δι. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Με. σά μάν;
 758 Δι. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;

-
- 762 ὄκκ' ἐσβάλητε, τὼς ἀρωραῖοι μῦες
 πάσσακι τὰς ἀγλιθας ἐξορύσσετε.
 764 Δι. τί δαὶ φέρεις; Με. χοίρως ἐγώνγα μυστινάς.

-
- 768 Δι. τί λέγεις σύ; ποδαπή δὴ 'στι χοῖρος; Με. Μεγαρικά.
 ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἄδ'; Δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
 770 Με. οὐ δεινά; θᾶσθε τῶδε τὰς ἀπιστίας·
 οὐ φατι τάνδε χοῖρον εἶμεν. ἀλλὰ μάν,
 αἰ λῆς, περίδου μοι περι θυμιτιδᾶν ἀλῶν,
 αἰ μὴ 'στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.
 Δι. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. Με. ναὶ τὸν Διοκλέα
 775 ἐμά γα. τὸ δέ νιν εἶμεναι τίνος δοκεῖς;

754 ἐγὼν CODD. : εγω Π 757 ἀπαλλάξεσθε CODD.
 ET Π : ἀπηλλάξεσθε COBET 758 τί δ' ἄλλο MEGARENSI
 CONTINUAT ALD. 762 ἀρωραῖοι CODD. :]ρουρα[Π 772

ΑΧΑΡΝΗΣ

οιαμενεγωτη[]ορε[]μα[

ανδρες[]ρ[755

οπωςταχιστανα[

αυτιν'αρ'απαλλαξ[

τιδ'αλ[]γαρ[758

]ρουρα[762

]σεξορυ[

]σεγων[764

]υποδα[768

]εσθ'α[]ινεται

]σ[]απι[]ιας 770

]μεναλλαμαν·

]θυμι[]^{ιναν}τα[]ναλων

]ου[]χοιροςΕλλανωννομω

]νθρωπουγε:ναιτονΔιοκλεα

]τυδενινειμεναιτινοςδοκει[775

θυμιτιδᾶν CODD. ET SUIDAE PLERIQUE (SED θυμιτίτων ET

θυμίτων PRIMITUS SUIDAE NONNULLI) : θυμιταν Π^{A.C.} :

θυμιτιναν FORT. SIC Π^{C.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἢ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; Δι. νῆ τοὺς θεοὺς
 ἔγωγε. Με. φώνει δὴ τὸ ταχέως χοιρίον.
 οὐ χρῆσθα; σιγῆς ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα;
 πάλιν τυ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδιν.

780 Κο. κοὶ κοί.

791 αἶ δ' ἄν παχυνθῆ κἀναχνοιανθῆ τριχί,
 κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτα θύειν.

Δι. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τ'ἀφροδίτη θύεται.

Με. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτα; μόνα γὰ δαιμόνων.

795 καὶ γίνεται γὰ τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
 ἄδιστον ἄν τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.

Δι. ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθλοῖεν ἄν;

Με. ναὶ τὸν Ποτειδᾶν καὶ κ' ἄνις γὰ τῷ πατρὸς.

Δι. τί δ' ἐσθλῆι μάλιστα; Με. πάνθ' ἅ κα διδῶς.

800 αὐτὸς δ' ἐρώτη. Δι. χοῖρε χοῖρε. Κο. κοὶ κοί.

777 σύ CODD. Π^{SUPRASC.} : τύ KUSTER : ται Π^{A.C.}

τὸ χοιρίον R : χοιρίδιον RELL. Π : χοιρίον BENTLEY

778 οὐ χρῆσθα σιγῆς CODD. : οὐ χρῆσθα; σιγῆς AHRENS :

οὐ χρῆσθα σιγῆν GREG. COR. :]γης Π 780 κοὶ κοί

CODD. :]μοι κοῖ []ῖ κοῖ κ [Π 791 ἀλλ' ἄν R Π :

αἶ δ' ἄν RELL. : αἶ κα BLAYDES 794 δαίμονι B :

ΑΧΑΡΝΗΣ

]σαιφθεγγομ[] : νητουςθ[
]ωνειδ^{συ}ηταιταχεωςχοιριδι[
]γησωκακιστ'απολου[]να
]ποισῶναιτονΕρμα[]αδ[
]κοικοῖ[] ἰκοῖκ[780

αλλανπαχυνθη[]ιχι 791
 καλλιστοςεστα[]ν
 αλλ'ουχιχο[
]υχοιροςΑφρ[]ων
 καιγινετα[]ρης 795
 αδισ[]οναντ[
]ευτησμη[]οιεναν.
]δακ'ανε[]ατρος
]αλιστα:π[]ιδιδως:
]χοι[]οῖκοῖ 800

δαιμόνων RELL. UT VID Π 795 γίνεται R Π : γίνεται
 RELL. 796 ἐς Γ Β : ἄν RELL. Π 798 Ποτείδαν Γ
 ALD. : Ποτειδᾶν BERGK : Ποτείδα A FORT. Π : Ποσειδῶ
 R κᾶνευ R : κ'ανε[Π : κᾶν ἄνευ RELL. : καί κ'
 ἄνις BLAYDES 799 καί CODD. UT VID. Π : κα PORSON

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Δι. τρώγοις ἄν ἐρεβίνθους; Κο. κοὶ κοὶ κοῖ.

Δι. τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; Κο. κοὶ κοῖ.

803 Δι. τί δαὶ σύ; τρώγοις ἄν; Κο. κοὶ κοὶ κοῖ.

807 οἶον ῥοθιάζουσ' ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.

809 Με. ἄλλ' οὔτι πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.

813 Με. τὸ μὲν ἄτερον τούτων σκορδῶν τροπαλίδος,
το δ' ἄτερον, αἰ λῆς, χοίνικος μόνας ἀλῶν.

815 Δι. ὠνήσομαί σοι: περίμεν' αὐτοῦ. Με. ταῦτα δή.
'Ερμᾶ 'μπολαῖτε τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν
οὔτω μ' ἀποδόσθαι τὴν τ' ἐμυτῶ ματέρα.

Συ. ὦνθρωπε ποδαπός; Με. χοιροπύλας Μεγαρικός.

Συ. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδί

820 πολέμια καὶ σέ. Με. τοῦτ' ἐκεῖν', ἴκει πάλιν
ὄθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμῖν ἔφυ.

Συ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;

Με. Δικαιόπολι Δικαιόπολι φαντάδομαι.

814 τὸ δ' CODD. : ο θ' Π 816 'Ερμ' ἐμπολαῖτε

CODD. : 'Ερμᾶ 'μπολαῖτε CONI. SCALIGER Π 822

ΑΧΑΡΝΗΣ

[]	
]οἰκοῖ	
]κοῖν[803

]ολυ[807
]ωςΤρα[
]τετρα[809

]ωντρ[813
οθ' ατερον[]μον[
]νησομαιοι[]υτου[815
]ρμαμπολαιετανγ[
]υτωμ' απ δοσθαι·τ[
]θρωπεποδαπος:χοιροπ[
]χοιριδιατοιιννεγφανωτα[
]μιακαισε:τουτ' εκειν' ἴκειπαλ[820
]περαρχατωνκακωναμινεφυ	
]νμεγαρηειςουκαφησειςτον[
]πο[]Δικαιοπολιφανταζομα[

μεγαριεῖς CODD. Σ : μεγαρηεις Π 823 φαντάζομαι

CODD. : φαντάδδομαι VALCKENAEF

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Δι. ὑπὸ τοῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
825 τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;

Δι. ἐγῶδα τοίνυν· συκοφάντην ἔξαγε,
905 ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. Βο. νεὶ τῷ θιῶ
λάβοιμι μέντ' ἀν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολὺ,
ἄπερ πίθαιον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.

Δι. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

Βο. μικρὸς γὰρ μάκος οὗτος. Δι. ἀλλ' ἅπαν κακόν.

910 Νι. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστίν; Βο. τῷδ' ἐμὰ
θεῖβαθεν, ἴττω Δεῦς. Νι. ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα. Βο. τί δὲ κακὸν παθῶν
ὄρναπετρίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;

Νι. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Βο. τί ἀδικεῖμενος;

915 Νι. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν·
ἐν τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδας.

Δι. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδα;

824 σ' CODD. : OM. Π ἀγορανόμοι R A Γ :

ἀγορανόμοι ELMSLEY : αγορ[Π : οἱ δ' ἀγορανόμοι

ALD. : ὦ ἀγορανόμοι B 904 ξε Π^{MG}. 905 νεὶ

CODD. : νι Π σιῶ CODD. Π : θιῶ BLAYDES θη^β

ΑΧΑΡΝΗΣ

]οφαινωεστιναγορ[
]σουθυ[]εξειρ[

825

Δι^κ εγ[]συκοφαντηνεξαγε 904

ως[]ενδησαμενος:νιτωσιω Θ^{ηβ}

λαβ[]ροδ[]γανπολυ

αιπ[]αλ[]λεων:

καιμ[]ικα[]φανω[

μικκ[]κος[]ανκακον:

Νικαρ ταυ[]ι[]ωδ'εμα 910

]ωτοιυνοδι Νικαρ^κ

]ιδεκακονπαθων Θ^{ηβ}

]ωκαιμαχαν: Θ^{ηβ}

]δε:τιλαδικειμενος

εγωφρ[]ιε[]νχα[915

εκτων[]α

Δι^κ επει[]αφ[]α:

Π^{MG.} 906 καὶ CODD. : γ αν Π 911 Νικαρ^κ Π^{MG.}

912 δαί CODD. : δέ Π Θ^{ηβ} Π^{MG.} 913 ἦρα Α Γ :

ἦρω R : ἦρω VEL ἦρω RELL. :]ω Π Θ^{ηβ} Π^{MG.}

916 θρυαλλίδας CODD. : θρυαλλίδα SUID. ET UT VID. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Νι. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.

Δι. νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἴμαι· Δι. τίνοι τρόπῳ;

920 Νι. ἐνθεὶς ἂν ἔς τήφην ἀνὴρ Βοιώτιος

ἄψας ἂν ἐσπέμφειεν ἔς τὸ νεώριον

δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.

κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄπαξ,

σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. Δι. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,

925 σελαγοῖντ' ἂν ὑπο τήφης τε καὶ θρυαλλίδος;

Νι. μαρτύρομαι. Δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·

δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω

ὥσπερ κέραμον ἵνα μὴ καταγῆ φερόμενος.

Χο. ἔνδησον ὦ βέλτιστε τῷ

930 ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολήν

οὕτως ὅπως

ἂν μὴ κατάξῃ.

Δι. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ

τοι καὶ φοφεῖ λάλον τι καὶ

πυροραγῆς

κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.

919 Δι^κ Π^{MG}. 920 Βοιώτιος CODD. :]ουιωτος Π

931 μὴ καὶ ... κατάξει DUO CODICES MOERIDIS : ἂν μὴ ..

ΑΧΑΡΝΗΣ

]	ωρι[]ν	
	ινιτροπω.		Δι ^κ
]	οιωτος	920
]	ωριον	
]	αςμεγαν	
]	υραπαξ	
σελαγο[]	μενε	
σελαγοι[]	δος:	925
μαρτυρ[]	τοστομα	
δοςμο[]	σαςφερω	
ωσπερ[]	φερομενος:	
ο χ ρ ενδη[]	ως	
τη[]εμ[]	αξη:	930
]	ετ:	
]	νεχθρον	⋮

.. κατάξη RELL. ET (]αξη) UT VID. Π 933 POST

φοφ]ετ PUNCT. HABET Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 935 Χο. τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ;
 Δι. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
 937 κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
-

- 941 κατ' οἰκίαν
 τοσόνδ' αἰεὶ φοφῶντι;
 Δι. ἰσχυρόν ἐστιν ἰγάθ', ὥστ'
 οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
 περ ἐκ ποδῶν

- 945 κατωκάρα κρέμαιτο.

Χο. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.

Βο. μέλλω γὰρ τοι θερίδδειν.

Χο. ἄλλ' ὧ ξένων βέλτιστε συν-

θέριζε καὶ τοῦτον λαβῶν

- 950 πρόσβαλλ' ὅποι βούλει φέρων

προς πάντα συκοφάντην.

Δι. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.

αἴρου λαβῶν τὸν κέραμον ὧ Βοιώτιε.

Βο. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰὼν Ἴσμήνιχε.

- 955 Δι. χῶπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.

947 δέ Β : γέ R A Π : γά BIAIDES

ΑΧΑΡΝΗΣ

[]
[]

]ων

937

κατοικίαν

941

τοσονδ' []ειφο []ου []τ []
 ἴσχυρον []ωσ
 τ' ουκ αν []'ει
 περεκπ []

κατωκα []το

945

Δι^κ ηδηκαλωσε []

Θη^β μελλωγετοιθ []

Δι^κ αλλ' ωξενων []

θεριζεκαιτουτ []

προσβαλ []' οπο []

950

]ςπ []

μολ []ς []

]μενον

αιρουλαβ []

Θη^β ὑποκυπτεταν []

χ' ωπωςκατοισ []

955

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως·
 κὰν τοῦτο κερδήνης ἄγων τὸ φορτίον,
 εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὐνεκα.

Θεράπων Λαμάχου

Δικαιοπόλι. Δι. τίς ἔστι; τί με βωστρεῖς;
 960 ἐκέλευε Λάμαχος σε ταυτησὶ δραχμῆς

ἔς τους Κοᾶς αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
 τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἔγχελυν.

Δι. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;

Θε. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
 965 πάλλει κραδαίνων τρισὶ κατάσκιος λόφοις.

Δι. οὐκ ἂν μὰ Δί' εἰ δολίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
 ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω·
 ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον
 970 εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοφίλων.

Χο. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν
 ὑπέρσοφον,

961 ἔς CODD. : εις Π 964 ς SUPRASC. ET POSTEA

ΑΧΑΡΝΗΣ

	παντωςμεν [
	<u>κ</u> αντουτοκερ [
Δι ^κ	ευδαιμονησ [
	Δικαι. [] πολ [] τι [
	εκελευ [] μης	960
	ειστουςχο [] κιχλων	
	τριωνδραχ [] γχελυν	
Δι ^κ	οποιοςουτ [] ν	
Θερ/	<u>ο</u> δεινοςο ^{[[ς]]}] ορα	
	<u>κ</u> αλλει [] λοφοις:	965
Δι ^κ	ο [
	αλλ'επ [
	ηνδ'α [
	εγωδ'ε [
	<u>ει</u> σειμ [970
φ λ ρ	ε [
	πασαπ [
	[

DELETUM (FORT. ὅς VULT) Π : ὁ CODD. Π^{PRIMITUS ET CORR.}

Γοργόνα CODD. :]ορα Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν
ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ
κατεσθίειν.

975

ΑΧΑΡΝΗΣ

σπελσ[

ω[

χ[

975

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

6 Νι. κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων .

αὐταῖς διαβολαῖς. Δη. ὦ κακόδαιμον πῶς ἔχεις;

Νι. κακῶς καθάπερ σύ. Δη. δεῦρο δὴ πρόσσεθ', ἵνα

ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.

10 Δη. καὶ Νι. μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ

Δη. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἔχρην ζητεῖν τινα

σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;

Νι. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; Δη. λέγε σύ. Νι. σὺ μὲν οὖν

μοι λέγε,

ἵνα μὴ μάχωμαι. Δη. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.

16 Νι. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἀμὲ χρη· λέγειν;

15 Δη. ἀλλ' εἶπέθ' ἄρρῶν, εἶτα κάγῳ σοὶ φράσω.

37 Νι. οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,

6 Παφλαγόνων CODD. Π^{C.}(MAN²) :]ον UT VID. Π^{A.C.}

7 αὐταῖς R P ALD. Π : αὐταῖσι V A Γ Θ διαβολαῖς CODD.

Π^{C.}(MAN^I) : διαβολαῖσι Π^{A.C.} 8 δὴ R : νῦν VEL νυν

RELL. Π 9 νόμον CODD. Π^{C.}(MAN²) : νόμῳ EUSTATHIUS :

νόμος Π^{A.C.} II κινυρόμεθ' A Γ Θ : κινυρόμεσθ' R P :

ΙΠΠΗΣ

κακιστα δηθ' ουτος γε πρωτος Παφλα []ων 6
αυταις διαβολαις: ω κακοδαιμον πω []χεις
κακως καθαπερ συ: δευρο νυν προσε []θ' ινα
Ξυναυλιαν κλαυσωμεν Ουλυμπου ν []μο []ς []
μουμου μουμου μουμου μουμου μουμου 10
τι κρηνυρομεθ' αλλως υκ εχρην ζη []ιν τι []α
σωτηριαν νων αλλα μη κλαειν ετι
τι υν γενοιτ' αν λεγε συ: συ μεν ουν μ []
ινα μη μαχωμαι: μα τον Απολλω γω []
ε []πε θα []ων []ι []καγ []ι φ [] 15

[]δ' αυτους [] 37

κρηνυρομεθ' Π ούκ CODD. : υκ Π I2 νωίν V A :
νωίν R : νων REll. Π I3 τες ούν CODD. : τί ούν
BEKKER : τι []υν Π (LECTIO INCERTA) I4 ινα μή
R ALD. Π : ινα σοι μή V A I5 ET I6 TRANSP. SAUPPE
I5 άλλ' OM. R 37 αυτούς CODD. Π (υς VEL CORRECTAE
VEL REPICTAE ESSE VIDENTUR)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
 ἦν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασιν.

- 40 Δη. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῦν γάρ ἐστι δεσπότης
 ἄγροικος ὀργὴν κυαμοτρῶξ ἀκράχολος,
 Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
 ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νομηνίᾳ
 ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέφην Παφλαγόνα,
 πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα.
- 46 οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,

- 86 ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
- Νι. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ πότου γοῦν ἐστὶ σοι;
 πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνὴρ;
- Δη. ἄληθες οὗτος; κρουνοχυτρολήραιον εἶ.
- 90 οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπινοίαν λοιδορεῖν;
 οἴνου γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον;
 ὄρᾳς, ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι τότε

40 νῦν CODD. : νῶν Π (EX νωι CORR.^{MAN²}) 42-44
]ησθιον εν [/]ισι η οτι κυα [/]πολλακις α [Π^{MG.}
 45 πανουργότατόν CODD. Π^{C.}(MAN^I) : πανουργωτα [Π^{A.C.}
 διαβολ] (SIC Π APUD MEL.NIC.) CORREXI 46 οὗτος CODD. :

ΙΠΠΗΣ

]μιν τοις πρ[]ποισ[
]ι χαιρωσ[]οις πρ[
]μ[]η· νών γαρ ε[]σποτη[40
]ικος οργην κυαμοτρω[]κ[
]ημος πυκνίτης δυσκολ[
]ποκωρον· ο[]το[]τη προτ[
 επρίατο δουλο[]ρσοδέψ[
 πανουργότα[]ι δῖαβολ[
]ύτος καταγνο[]του γερον[46

]χρη[]βουλευσαίμ[86
]ατον[]ποτου γ' ούν[
]εθύων[]στῶν τι βουλ[
]υτος κρ[]οχ[]ρο[]υτρολη[
]λμᾶς ει[]πίνοιαν λοιδορ[]ιν 90
]τι πρακτικωτερον.
]ν ἄνθρωποι τότε

]ύτος Π 86-87 TRANSP. MEINEKE 87 γάρ V² : ούν
 R : γ' ούν V^I (VEL γοῦν) REL. ET Π^{MAN²} (V FORT. EX ε
 CORR.) : γ' ου UT VID. Π^{A.C.} 89 κρ[]οχυτρολη[
 Π^{A.C.} 92 ἄνθρωποι CODD. : ἄνθρωποι Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

πλουτοῦσι διαπράττουσι νικῶσιν δίκας
εὐδαιμονοῦσιν ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

95 ἄλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ,

529 ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν ἄωροῖ συκοπέδιλε,

530 καὶ τέκτονες εὐκαλάμων ὕμνων· οὕτως ἦνθησεν ἐκεῖνος.

545 ὅτι σωφρονικῶς κούκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,

546 αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόδιον, παραπέμφατ' ἐφ' ἔνδεκα κώπαις

655 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγεμέναις

656 εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.

1013 ὡς ἐν νεφέλαισιν αἰετὸς γενήσομαι.

Κλ. ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.

1015 φράζευ Ἐρεχθεΐδη λογίων ὀδόν, ἦν σοι Ἀπόλλων

93]υ πραττουσι Π^{MG}. 545-546 κροθια / **
νυν** / την Π^{MG}. 655 εἰσηγγεμέναις REll. Π :

ΙΠΠΗΣ

πλ[ουσι νικῶ[κας	
ευ[ελουσι το[λους	
αλ[αχεως ο[χοᾶ:	95

αι[529
και[530

	υᾶ[ε[545
	δεκα κῶ[546

ως εν Ἰππευσιν επι συμ	655
φοραις αγαθαισιν εισηγ	
γελμεναις ευαγγελεια	
θυειν	656

αιετος[1013
προσεχ[
η λογιω[1015

ἡγγελμέναις R (αι SUPRA α), UNDE ἀγαθαῖσι ταῖς ἡγγελ-
 μέναις COBET 656 εὐαγγέλια CODD. : ευαγγελεια Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἴαχεν ἕξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἑριτίμων.

ΙΟΙ7 σῶζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,

ΙΟ57 ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γάρ, εἰ μαχέσαιτο.

Κλ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφραζεν.

ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο Δη. τί τοῦτο λέγει, πρὸ
Πύλοιο;

Αλ. τὰς πύλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.

Δη. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι;

ΙΟ62 Αλ. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πύλους ἀφήρπασεν.

ΙΟΙ7 ἐκέλευσ' R V : ἐκέλευσεν A Θ : ἐκελευ'

CONI. BLAYDES, UT VID. Π ΙΟ58 φράσαι R Γ² M : φράσσαι

BRUNK :]σαι Π : φράζεν V A Θ ΙΟ60 φησί CODD. :

ΙΠΠΗΣ

]ο δια τριπ[
]υ' ἱερὸν[

IOI7

]αιτο[
.....[

IO57

]σαι πρ[

]ο Πυλοιο[

]ηισιν κ[

]δ αλ[λ]ουτ[

]ρ η[

IO62

φησίν EDD. :]ηισιν Π^{C.}(MAN^I) IO6I ἄλουτος CODD.

Π^{C.}(MAN^I) : αλλουτ[Π^{A.C.} IO62 REIECIT ZACHER

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

I Στ. 'Ιού ίού·

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον·

ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;

καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρούονος ἦκουσ' ἐγώ·

5 οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.

ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὔνεκα,

ὅτ' οὐδε κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.

ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὐτοσί νεανίας

ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται

ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

II ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.

38 Φε. ἕασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.

Στ. σὺ δ' οὖν κάθειδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι

SUPRA I]κ· οἱ[]ς ν[]ν ο[/]αν· κα[]ουσι
 μεν ουν ο[/]γαγεν []να μαλλον αυ[]ς δειξη πασης /
]ιζοντων το βαθεως καθειδειν. Π^{MG.} I ω Ζευ βασιλευ
 ουκ απλως χρη του[]ο νομιζειν ειρηκεναι τον ποιη[]ν
 εχεται γαρ ιστοριας το ω Ζευ βασιλευ τοιαυτης τοις Αθην-
 αιοις πυθοχρηστον εγενετο καταλυσαι μεν τας βασιλειας.

ΝΕΦΕΛΑΙ

]
]ν ὅσον·
]εται
]ήκουσ' εγώ
]ν πρ[]τοῦ 5
]
]
]
]
]ς
]ν[II

Φειδιπ έασον ὦ δαίμονιε κατ[38
 συ δ' οὔν κάθευδε· τα δ[

προστησασθαι δε και σεβειν Δια βασιλεα ωστε το λεχθεν
 της ιστοριας εχεσθαι ταυτης χρη νομιζειν. Π^{MG.} 9
 /ουδεποθ' ημερα γενησεται. τουτο και οργιζομενος και υπο-
 κρινομενος δυναται λεγειν· Π^{MG.} 10 κατακεκαλυμμενος
 Π^{MG.} 39 δ' οὔν R V A G Π : οὔν VEL μὲν οὔν RELL.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 40 ἔς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέφεται.
 φεῦ.
 εἶθ' ὄφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
 ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
 ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βλος
 εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,
 45 βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
 ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
 ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὧν ἐξ ἄστεως,
 48 σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεικοισυρωμένην.

-
- 177 Μα. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
 κάμφας ὀβελίσκον εἶτα διαβήτην λαβὼν
 ἐκ τῆς παλαίστρας θοίματιον ὑφείλετο.
 180 τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν θαλῆν θαυμάζομεν;

-
- 207 αἶδε μὲν Ἀθηναί. Στ. τί σὺ λέγεις; οὐ κείθομαι,

- 40 ἔς R Π : εἰς V 41 ὄφελ' R : ὄφελ' REILL. Π
 ἢ CODD. : ἢ Π καθ' εαυτον λεγει Π^{MG.} 43 ἄγροικος
 ἡδιστος CODD. : ἡδι[Π : ἄγροικος ἡσυχος NABER 44
 ρυπαρος πλ[]θων Π^{MG.} 47 ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὧν CODD.

ΝΕΦΕΛΑΙ

ές την κεφαλὴν ἄπαν[40
φευ· εἴθ' ὄφελ' ἢ προμν[
ἦτις με γῆμ' ἐπῆρ[
εμοι γαρ ἦν ἡδι[
ευρωτιῶν ἀκόρ[
βρύων μελίτ' ταις[45
έπειτ' ἔγημα Με[
$\bar{\beta}$ ἀγροικος $\bar{\alpha}$ ων ἀδ[
σεμνήν τρυφω[48

κατα[177
καμφασοβελ[
]ησπαλαίστρ[
]εἴνοντον[180

]υπιθομαι 207

Π^C.(MAN²) : ἀγροικος ων ἀδ[Π^{A.C.} την θυγατερα
του αδελφου Π^{MG.} 179 τραπέζης R^I : παλαίστρας
RELL.(R² IN RAS.) 207 πέλομαι CODD. : πιθομαι Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὀρῶ καθημένους.

209 Μα. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

235 Στ. τί φῆς;

ἡ φροντὶς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;

237 ἴθι νυν κατὰβηθ' ὧ Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,

265 λαμπρός τ' Αἰθῆρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησι-
κέραυνοι,

ἄρθητε φάνητ' ὧ δέσποιναί τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

267 Στ. μήπω μήπω γε πρὶν ἂν τοῦτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.

577 πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόλαις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἤ τις ἔξοδος

580 μηδενὶ ξὺν νῶ, τότε ἡ βροντῶμεν ἢ φακάζομεν.
εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέφην Παφλαγὸνα
ἠνίχ' ἤρεϊσθε στρατηγόν, τὰς ὄφρῦς συνήγομεν

235 τί CODD. : πως Π 577 ὠφελούσαι R :

ὠφελούσαις RELL. Π 579 αἵτινες CODD. : οἵτινες Π

ΝΕΦΕΛΑΙ

]μενους

]ντοχωρι[

209

πωςφ[

235

ηφροντ[

]νυνκατ[

237

]κεραυνοι 265

]ντιστημετέω[

]ξωμαιμη[267

πλεισταγαρθεωναπαντ[]ελουσαιστηπολιν 577

δαιμονωνημιμονο[]τουδεσπενδετε

οιτινεςτηρουμεν[]γαρητιξεξοδος

μηδενιξυννωι[]τωιμενηφακαζομεν 580

ειτατονθεοισι[]δεφηνΠαφλαγονα

ηνιχηρεισθεσ[]φρουξυνηγομεν

580 βροντῶμεν CODD. :]τωιμεν Π 582 συνήγομεν

CODD. : ξυνηγομεν Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

κάποιοῦμεν δεινά; βροντὴ δ' ἑρράγη δι' ἀστραπῆς·
 ἢ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς, ὁ δ' ἥλιος
 585 τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
 οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
 ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
 τῆδε τῆ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
 ἄττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
 590 ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥαδίως διδάξομεν·
 ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς
 εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
 αὐθις ἐς τάρχατον ὑμῖν, εἴ τι κάξημάρτετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῆ πόλει συνοίσεται.

595 ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ
 Δῆλιε Κυνθίαν ἔχων
 ὑψικέρατα πέτραν,
 ἦ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις

600 οἶκον ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν,
 ἦ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς

586 στρατηγοῖη V (LEMMA SCHOL.) : στρατηγήσει

RELL. : στρατηγησοι Π 592 φιμώσητε CODD. :]ειμωσητε

ΝΕΦΕΛΑΙ

καπ[]λουμεν[]ραγηδιαστρατης
]δουςοδηλιος
]νθρυαλλιδ[]ωςξυνελκυσ[585
]φανεινεφ[]στρατηγησοικλειων
]ομωσει[]φασιγαρδυσβουλιαν
]τηιπ[]ναιταυταμεντοιτουςθεους
]νυμεισεξαμαρτητεπιτοβελτιοντρεπειν
]τουτοξυνοισειραιδιωσιδαξομεν 590
]ωνατονλαρονδωρωνελοντεςκαικλωπης
]ειμωσητετουτουτιξυλιτωναι[]ενα
]σταρχαιονυμινειτικαξημαρτετε
]ελτειοντοπραγματηιπολειξυνοισεται
]μοιαυτεφοιβαναξ 595
 Δηλιεξυν[]χων
 υφικεραταπετραν
 ηεφεσουμακαιραπαν
 χρυσονεχεισοικονενωι
 κοραισελυδωνμεγαλωςσεβουσιν 600
]τεπιχωριοςημετεραθεος

Π 594 βέλτιον CODD. :]ελτειον Π 599 πάγχρυσον

CODD. : πανχρυσον Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

αίγιδος ἡνίοχος πολιοῦχος Ἀθήνα,

Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων

πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ

605

Βάχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,

κωμαστῆς Διόνυσος.

ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,

ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,

πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·

610

εἶτα θυμάλειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι

ἄφελουσ' ὑμᾶς ἅπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐφανῶς.

πρῶτα μὲν τοῦ μηνος ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμὴν,

ᾧστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐσπέρας,

'μὴ πρίη παῖ δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίας καλόν.'

615

ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας

οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν·

ᾧστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε

ἡνίκ' ἂν φευσθῶσι δείπνου κἀπίωσιν οἴκαδε,

604 πεύκαις CODD. : πευκη Π 605 ἐμπρέπων

CODD. : ενπρεπων Π 608 συντυχοῦσ' CODD. : ξυν-

τυχο[Π 609 Ἀθηναίοισι CODD. : Αθηναίους] τε FORT.

SIC Π 612 ἡ CODD. : OM. Π 614 δᾶδ' CODD. : δεδ

ΝΕΦΕΛΑΙ

]δοσηνιοχος
]ουχοςΑθανα
]ανθοςκατεχων
]νπευκησελαγει
]λφισινενπρεπων 605
 κωμαστ[]υσος
 ηνιχημειςδευραφ[]παρεσκευασμεθα
 ησεληνηξυντυχο[]επεστειλενφρασαι
 πρωταμενχαιρειν[]τεκαιτοιςξυμμαχοις
 ειταθυμαινεινεφασκ[]επονθεναι 610
 ωφελουσυμασαπαντ[]μφανως
 πρωταμεντουμηνος[]λαττονδ[]χημην
 ωστεκαιλεγειναπαντας[]περας
 μηπ[]ηπαιδεδεπειδη[]ιασηκαλον
 αλλατευδρανφασινκουκ[]τασημερας 615
]δενορθωσαλλανωτεκα[]ατωκυδοιδοπαν
]σταπειλεινφησιναυτηιτουςθεουςεκαστ[
 ηνικανψευσθωσιδειπνουκαπιωσινοικαδ[

Π 614 σεληναῖον CANT. 2614 : σεληναίας HARL. 5725

Π : σεληναίης RELL. 615 φησιν CODD. : φασιν Π

ὑμᾶς κούκ CODD. : ὑμᾶς δ' ούκ BENTLEY : κουκ [υμας

UT VID. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
 620 κάθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
 πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
 ἦνίκ' ἄν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
 σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελαῖτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ἰπέρβολος
 τῆτες ἱερομνημονεῖν, κάπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
 625 τὸν στέφανον ἀφῆρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
 κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
 Σω. μα τὴν Ἀναπνοην μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἀέρα
 οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
 οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσιμονα·
 630 ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων
 ταῦτ' ἐπιλέλθεται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
 αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
 ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;
 Στ. ἀλλ' οὐκ ἔωσι μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
 635 Σω. ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Στ. ἰδού.

619 μὴ τυχόντες CODD. : μεν εχοντες Π 620
 θύειν δέη CODD. : θυσιαν δειη Π 620 καὶ δικάζετε
 CODD. : καδικ[Π 622 πενθῶμεν CODD. : πενημεν Π

ΝΕΦΕΛΑΙ

τησεορτηςμενεχοντεςκαταλογοντωνη [
 καθοτανθυσιανδειιστρεβλουτεκαδιη [620
 πολλακιςδημωναγοντωντωνθεωναπ [
 ηνικανπενημενητονΜεμνονηΣαρπηδ [
 σπενδεθυμειςκαιγελατανθωνλαχωνΥπ [
 τητεςιερομημονειναπειθυφημωντω []θεων
 τονστεφανοναφηρεθημαλλονγαρ []τωσεισεται 625
 κατασεληνηνωσαγεινχρητουβιουτασημερας
 ματηνΑναπνοηματατοΧαοςματονΑερα
 ουκ []ωσανδραγροικονουδαμου
 ουδ []ορονουδεσκαιονουδεπιλησμονα
 οστιςκαλαθυρματιαυταμικραμανθανων 630
 ταυτεπιλελησταιπρινμαθεινομωσγεμνην
 αυτονκα []θυραζεδευριπροστοφως
 πουστρεφιαδηςεξειτονασκαντην [
 αλλουκεωσιμεξενεγχεινοικο [
 ανυσαστικαταθουκαιπροσεχετ [635

628 ούδαμου V Π : ούδένα REll. 630 σκαλαθυρμάτι'
 ἄττα CODD. : καλαθυρματι αυτα Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

936 ἄττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν
 παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν
 ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾷ.

Δι. δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. Αδ. κᾶγωγ' ἐθέλω.

940 Χο. φέρε δὴ πρότερος λέξει πρότερος;

Αδ. τούτῳ δώσω·.

942 κᾶτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξη

945 τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγρύζη,

τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τῶφθαλμῶ

947 κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν

955 νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,

ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

ἀλλ' ὧ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς

στεφανώσας,

960 ῥῆξον φωνὴν ἦτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

937 ἀκούσας σφῶν CODD. Π^C. (MAN²) : ακουσασφων Π^{A.C.}

938 ἀντιλεγόντοιν CODD. :]οιντοιν Π κρίνας CODD. :

κρεινας Π 940 πρότερος R Π : τίς REll. 947 ἀνθρηνῶν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Δι. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη 'νερό-
μιστο.

πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
965 τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεῖ κριμνωδὴ κατανεῖφοι.
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμ' ἐδίδασκεν τῷ μηρῷ μὴ ξυνέ-
χοντας,

ἢ 'Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν' ἢ 'τηλέπορον τι
βόαμα, '

ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμφειέν τινα καμπήν,
971 οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δελεξίαν ἀπηνές·

964 εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ .CODD. : εἰς κιθαρισ[]ου
ευτακτως Π 965 κεί CODD. Π^C : κε Π^{A.C} κρημνώδη
V Π : κριμνώδη RELL. 968 H.V. POST v.971 PONERE VELINT
HALL-GELDART (λυμηνάμενος PRO ἐντειναμένους VEL ἐντυναμένης
LEGENTES) 969 OM. Π POST HUNC VERSUM BRUNCKIUS IN-

ΝΕΦΕΛΑΙ

]ωςδιε[]ιτο
]ωφροσυν[]νενομιστ[
]ηγγρυξα[]οςμηδενακο[
]σεισκιθαρισ[]ουευτακτως
]υςκεκρημνωδηματανειφ[965
]ντωμηρωμηξυνεχοντας
]ανητηλεπορον[]βοαμα
]ανην[]ιπατερες[]ρεδ[]καν
]υτ[]ταςδυσ[]πτους 971
]^{ως}οςταςΜουσ[
]^{τ ν}ταςομηρονδειπρο[]θαι
]^μενηδενδειξαιαναπ[

TULIT VERSUM AB SUIDA ALLATUM : αὐτὸς δείξας ἔν θ' ἀρμονίαις

χιάζων ἢ σιφνιάζων 972 τυπτόμενος πολλάς CODD. : πολλὰς

τυπτομεν]ος FORT. SIC Π ὡς CODD. Π^C. : OM. Π^{A.C.} 973

τόν CODD. Π^C. : ο Π^{A.C.} ἔδει CODD. : δει Π 974 μη-

δέν CODD. Π^C. : ηδεν Π^{A.C.} δείξειαν CODD. : δειξαιαν Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

975 εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον συμφῆσαι, καὶ προ-
νοεῖσθαι

εἶδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.

ἠλείφατο δ' ἀν' τοῦμπαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ'

ἄν, ὥστε

τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·

οὐδ' ἀν' μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν

ἐραστὴν

980 αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,

οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν καὶ κεφάλαιον ῥαφανῖδος,

οὐδ' ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,

οὐδ' ὀφοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τῷ πῶδ'

ἐναλλάξ.

Αδ. ἀρχαῖά γε καὶ Διιπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεσα

985 καὶ Κηκείδου καὶ βουφονίων. Δι. ἀλλ' οὖν ταῦτ'

ἐστὲν ἐκεῖνα,

ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθνομάχας ἡμῆ παιδευσις ἔθρεφεν.

975 ἀνιστάμενον R V : ἀνισταμένους RELL. Π^{A.C.} :

]οις UT VID. Π^{C.} συμφῆσαι CODD. : συμφησαι Π 977

οὐδεὶς παῖς CODD. : ουδει]ς εἰ παῖς VEL ουδεις] σε παῖς Π

ὑπένερθεν CODD. : υπενερθε Π 980 τοῖς ὀφθαλμοῖς CODD. :

ΝΕΦΕΛΑΙ

] νους^ισυνψησαικ [] ονο [975
] ησηκαταλειπε []
] ζεπαισυπενερθετ []
] νουςωσπερμηλοισινεπ []
] τηνφωνηνηπρος []
] ωντοινοφθαλμοινεβ [980
] τεξηνκεφ [] λ [] ονη [] αφ []
] θοντωνπ []
] φαγεινουδε []
] χαιαγεκαι []
 καιΚη [] [] ιδου [985
 εξωνανδραςΜαρ []

τοιν οφθαλμοιν Π 981 κεφάλαιον τῆς CODD. Π :
 και κεφάλαιον HALL-GELDART 985 Κηκείδου R A Θ Δ
 Π^{A.C.} : Κηδείδου (VEL Κηδίδου) V PHOTIUS Σ Π^{C.} (MAN.²)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι
988 ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίους δέον
αὐτοὺς

959 ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἦθεσι χρηστοῖς στε-
φανώσας,

ῥῆξον φωνὴν ἦτινι χάρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἶπέ.

Δι. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ ἀφροσύνη 'νερό-
μιστο.

πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κηθαριστοῦ

965 τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεῖ κριμνώδη κατανεῖφοι.
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμι' ἐδίδασκεν τὼ μῆρῳ μὴ ξυνέ-
χοντας,

ἢ 'Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν' ἢ 'τηλέπορόν τι
βόαμα,

ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.

966 ἐδίδασκεν CODD. Π²¹⁹ : ἐδίδασκε Π²²⁶

967 δεινὰν CODD. : διναν Π 968 H.V. POST v.971

ΝΕΦΕΛΑΙ

συδετουςνυ[

ωστεμ' απαγγε[

983

✕

α[

959

ρηξ[

λεξωτο[

οτεγωταδικ[

πρωτονμενεδ[

ειταβαδίζεινευτα[

τουςκωμητας[] υμνους

965

] προμαθεινασμεδιδασκετωμ[

] ινδινανητηλεπ[

] ρμονιανη[] ερ[

PONERE VELINT HALL-GELDART (λυμηνάμενος PRO έντειν-
αμένους VEL έντυναμένης LEGENTES)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμφειέν τινα καμπήν,
οὔας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
ἐπετρέβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

973 ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι

967 ἢ 'Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν' ἢ 'τηλέπορον τι
βόαμα,'

1007 μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλο-
βολούσης,
ἦρος ἐν ὄρα χαίρων, ὅποταν πλάτανος πετέλα φιθυρίζη.
ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράζω.

1010 καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν,
ἔξεις αἰεὶ

στῆθος λιπαρόν, χροιάν λαμπράν,
ὦμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.

1015 ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,

969 OM. Π²19 POST HUNC VERSUM BRUNCKIUS IN-

TULIT VERSUM AB SUIDA ALLATUM : αὐτὸς δειξας ἐν θ' ἀρμ-

ΝΕΦΕΛΑΙ

]εύσαιτη[]μψ[]ιεντ[
]αςδύσκολοκαμ[]τους
]υσασαφανίζ-
]σθαι 973

]ριστοφάνης
]οιει λεγων 967
]π[]ρσε[]ο[

]κοςοζωνκα[]πρ[1007

]νωραιχαιρων[

]ταυταποιης[

καιπροστουτο[1010

εξεισαιει

στηθοςλιπαρον[

ωμουςμεγ[

πυγηνημε[]αλην[

η[]α[]εροιινυνεπ[1015

ονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων 972 αφανίζ- S . αφανίζων

Π 1011 ἀεί CODD. : αiei Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- I372 ἀδελφὸς ὤλεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφὴν.
 κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμεν, ἀλλ' εὐθέως ἀράττω
 πολλοῖς κακοῖς καίσχροῖσι· κἄτ' ἐντεῦθεν, οἶον εἰκός,
 I375 ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἴθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
 κἄπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει κἄπνιγε κἀπέθλιβεν.
 Φε. οὐκ οὐν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
 σοφώτατον; Στ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον ὦ — τί σ' εἶπω;
 ἀλλ' αὐθις αὖ τυπτήσομαι. Φε. νῆ τὸν Δί' ἐν δίκη γ' ἄν.
 I380 Στ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὠναίσχυντέ σ' ἐξέθρεφα
 αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοίης.
 εἰ μὲν γε βρῦν εἶποις, ἐγὼ γνοῦς ἄν· πιεῖν ἐπέσχον·
 μαμμᾶν δ' ἄν αἰτήσαντος ἦκόν σοι φέρων ἄν ἄρτον·
 κακῶν δ' ἄν οὐκ ἔφθης φράσας, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
 I385 ἐξέφερον ἄν καὶ προύσχόμεν σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων
 βοῶντα καὶ κερραγὸθ' ὅτι
 χεζητιῶην, οὐκ ἔτλης
 ἔξω ἔξενεγκεῖν ὦ μισρὲ

I373 εὐθέως ἀράττω C : εὐθεως αρράττω Π : εὐθως
 ἐξαράττω REll. ταραττω Π^{MG.} I375 οὗτος CODD. :]υτως Π
 I376 κἀπέθλιβεν V : κἀπέθλιβε R S : κἀπέτριβεν REll. :
 καπέτριβε Π I379 ἐν δίκη γ' ἄν R V REC. : ἐν δίκη γάρ

ΝΕΦΕΛΑΙ

] ρ * αν * * κλην I372

] * κευθεως αρρατω

] υθενοϊονεικός

] υτωςεπαναπηδᾶ I375

] γεκαπέτριβε

] δηνεπαιν *

] * * * * * πω

] η * γαρ

] έθρεφα I380

] τινουόης

] νεπέσχον

] λωνανάρτον

] λαβώνθύραζε

] μενυναπάγχων I385

] * * * * *

] * * * * *

] * * * *

Θ ELB. ET UT VID. Π (NISI γερ) : ένδίκως γάρ Α Φ

BODL.8 δικάως Π^{MG.} I383 φέρων CODD. :

] λων Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος

αὐτοῦ ποίησα κακῶν.

I39I Χο. οἷμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας ἀντ.

I407 ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.

Φε. ἐκεῖσε δ' ὄθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;

I410 Στ. ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. Φε. εἰπέ δὴ μοι,
οὐ κάμει σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως
τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἐστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρή πληγῶν ἀθῶον εἶναι,
τούμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.

I415 κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; ...
φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·
ἐγὼ δέ γ' ἀντεῖποιμ' ἂν ὡς δις παῖδες οἱ γέροντες·
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἦττον δίκαιον αὐτούς.

I407 ἵππων V : ἵππων REILL. Π I409 πρῶτον V :
πρῶτ' REILL. Π I410 ἔγωγέ σ' CODD. Π^{C.} (MAN²) : εγωγε
Π^{A.C.} : ἔγωγ' REC. I411 οὐκ ἂν ἐμέ V : οὐ κάμει REILL.
Π I412 τύπτειν R : τύπτειν δ' V : τύπτειν τ' A AID.

ΝΕΦΕΛΑΙ

] x x x x

] x x x x x

] ας [] αρδιας

I39I

κ πτω [

I407

εκεῖσεδ' ὄθεν [

και πρωτ' ἐρήσομα [

εγω γε^σ εὐνοῶν [

I410

ουκάμεσοιδίκαιονε [

τυπτειντ' ἐπιδηπερ^ε [

πωςγαρτομένσοισῶ^ν [

τουμονδεμη^η καιμ [

κλαίουσιπ [

I415

κῆσεισνο [

κγωδεγ' αντ [

ε κ κόστεμ [

οσωπερεξαμ [

Π : τύπτοντ' REC. ἐπειδήπερ CODD. Π^C : επιδηπερ

Π^{A.C.} I413 σόν CODD. Π^C. (MAN²) : σοι Π^{A.C.} I415

κλαίουσι CODD. : κλαίουσι Π I416 το τυπτεσθαι Π^{MG.}

I418 εἰκός τε R Π : εἰκός δέ V

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- I420 Στ. ἄλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
Φε. οὐκ οὐκ ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὸς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον
ὥσπερ σὺ κἀγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἤττον τι δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
I425 ὅσας δὲ πληγὰς εἶχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
οκέφαι δὲ τοὺς ἀλεκτρούνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
I428 ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν

I42I ὁ CODD. : OM. Π I426 ἀφίμεν CODD. :

ΝΕΦΕΛΑΙ

αλλ' ουδαμουν [I420
ουκουνανηρτον [
ωσπερσκαγωκα [.
ητοντιδητ' ε [.
θειναινομοντο [.
οσαςδεπληγας [I425
αφ x ιμεν· καιδι [.
σx x αιδετου [.
x x x x x ατε [I428

αφ x ιμεν· II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 443 πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν κάξωμίδων, ἄς οὔτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
445 καὶ κυνάς· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,
ᾧστε μὴ ῥιγῶν ἐκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
- Φι. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ' ὧ κάκιστον θηρίον,
οὐδ' ἀναμνηθεῖς ὄθ' εὐρῶν τοὺς βότρυσ κλέπτοντά σε
450 προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
ᾧστε σε ζηλωτον εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
- Χο. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην·
οὐκέτ' ἐς μακρὰν ἔν' εἰδῆσθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
455 ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
- Βδ. παῖτε παῖ' ὧ Ξανθία τοὺς σφήμας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
- Ξα. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῶ τῶ καπνῶ.
- Σω. οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖτε τῶ ξύλω.

444 διφθερῶν CODD. : δε[ι]φθερω[(VEL POSSIS δι[α]φθερω[)

Π 449 οὐτ' R : οὐδ' RELL. Π 452 ἄνες CODD. Π : ἄφες

COBET 453 τούτων CODD. UT VID. Π : τούτω LEGERE VID. Σ

ΣΦΗΚΕΣ

]ος βιαν χειρουσιν[443
δε[]φθερω[
και κυ[445
ωστε μ[
ουδ' εν[
ουκ αφη[
ουδ' ανα[
]ροσαγα[450
]στε σε ζ[
αλλ' ανε[
αλλα τουτω[]μεν[
ουκετ' εις μακρην[
οξυθυμων και δικα[455
παιε παι' ω Ξανθια τ[
αλλα δρ[]τουτ' αλ[
ουχι σ[]θ' ουκ εις[

454 ἐς CODD. : εις Π 456 παῦε R : παῖε RELL. Π

458 ἐς CODD. : εις Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ξα. καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχλνῆν ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
 460 ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.
 Βδ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
 εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
 Χο. ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
 τοῖς πένησιν, ἡ τυραννὶς
 465 † ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με, †
 εἰ σὺ γ' ὦ πόνω πόνηρε καὶ κομηταμυνία
 467 τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπελργεῖς ὧν ἔθημεν ἡ πόλις,

-
- 486 Χο. οὐδέποτε γ', οὐχ ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ᾗ,
 ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὦδ' ἐστάλης.
 Βδ. ὡς ἄπανθ' ὑμῖν τυραννὶς ἐστὶ καὶ ξυνωμόται,
 ἦν τε μεῖζον ἦν τ' ἔλαττον πράγμα τις κατηγορή,
 490 ἧς ἐγὼ οὐκ ἦκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν·
 νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,
 ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
 ἦν μὲν ὠνήται τις ὀρφῶς μεμβράδας δὲ μὴ 'θέλη,
 εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·

ΣΦΗΚΕΣ

και συ[] οσθε[]
αρ' εμ[] λομεν[] 460

αλλα μα Δι' ου ρα[]

ειπ[] τυχον τ[]

βεβ[]

αρα[]

τοις[]

[] 465

ε[]

τ[] 467

[υδ'εποτε γ' ουχ εως[] 486

[τι μου λοιπον ηι

[ν επι τυρ[]' εσταλης

[αι ξυνωμοται

[γμα τις κατηγορη

[ε πεντηκοντ' ετων 490

[ν αξιωτερα

[ν αγοραι κυλινδεται

[βραδας δε μη θελη

[ν τας μεμβραδας

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 495 'οὗτος ὄφωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
 ἦν δὲ γήτειον προσαιτῆ ταῖς ἀφύαις ἠδυσμά τι,
 ἢ λαχανόπωλις παραβλέφασά φησι θατέρω·
 'εἶπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
 ἢ νομίζεις τὰς 'Αθήνας σοὶ φέρειν ἠδύσματα;'
- 500 Εα. κάμέ γ' ἢ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
 ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὄξυθυμηθεῖσά μοι
 ἤρετ' εἰ τὴν 'Ιππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
 Βδ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἤδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
 τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
- 505 ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπύρων τρόπων
 ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
 ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὦν καὶ φρονῶν τυραννικά.
 Φι. νῆ Δί' ἐν δίκῃ γ'. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
 ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὐ με νῦν ἀποστερεῖς·
- 510 οὐδὲ χαίρω βατσίσιν οὐδ' ἐγγέλεσιν, ἀλλ' ἦδιον ἂν
 δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
 Βδ. νῆ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἠδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·

497 παραβλέφασά φησι CODD. : φησι παραβλεφασα UT
 VID. Π 499 φέρειν CODD. : τρεφε[]ν Π (φησιν ὅτι διά
 σε φύουσιν αἱ 'Αθηναὶ ἠδύσματα Σ^V) 506 ἔχων R : ἔχω
 RELL. Π 507 τυραννικά V SUID. Π : τυραννίδα RELL.

ΣΦΗΚΕΣ

]επι τυραννιδι 495

]φυαις ηδυσμα τι

]παραβλεφασα θατερω

]ις ποτερον επι τυραννιδι

]ας σοι τρεφε[]ν ηδυσματα:

]ς εισελθο[]τα της μεσημβριας

]οξ[]υμ[]εισα μοι 501

]ταμ[]τυραννιδα:

]υ[]ι και νυν εγω

]τουτω[]απαλαχθεντα των

]ταλαιπωρων τροπων 505

]ερ Μορυχ[]αιτιαν εχω

]ων και φρ[]ων τυραννικα

]υδεν ορνι[]αλα

]υ με ν[]ερης

]διοπαν 510

]πεπνιγμενον

]αγμασ[]ν

508 οὐδ' ἄν CODD. :]υδεν Π 509 ἀποστερεῖς CODD. :

]ερης Π 510 ἧδιον ἄν CODD. :]διοπαν Π 511

πεπνημένον R : πεπνιγμένον REll. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

513 ἄλλ' ἔάν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγῶ λέγω,

558 ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἦδειν εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν
ἀπόφυξιν.

Bd. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολουμένων ἔστω τὸ μνημόσυνον μοι.

Φι. εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορξαθεὶς

561 ἔνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδεν πεποίημα,
ἄλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφυξιν.
φέρ' ἴδω. τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θύπευμ' ἐνταῦθα
δικαστῆ;

οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν καὶ προστιθέασιν

565 κακὰ πρὸς τοῖς οὔσιν, † ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν
ἐμοῖσιν· †

οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·

οἱ δὲ σιώπτουσ', ἴν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν κατα-

θῶμαι.

ἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθύς ἀνέλκει

τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρός, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·

558 ὡς R : ὃς RELL. : ας Π 560 εἴτ' CODD. :

ει γ' Π 564 ἀποκλάονται B C : ἀποκλαίνονται R V :

αποκλοιοῦν[]αι Π 565 κακὰ γε B ALD. : κακὰ RELL. :

ας εμ [558
τουτι π [] ρ [] ων α [
ει γ' εισελθων αν [560
ενδον τουτων ων [
αλλ' ακρωμαι πασ [
φερ' ιδω τι γαρ ουκ [] α [
οι μεν γ' αποκλοιον [] αι πεν [
κακο προς τοις ουσιν εως α [565
οι δε λεγουσι μυθους ημιν οι δ Αι [
οι δε σκ [] πτους' εν εγω γελασω και [
καν μ [] υτοις αναπειθωμεθα τ [
τας θηλ [] ας και τους υ εις τη [

κακο Π τοῖσιν B ALD. : τοῖς RELL. Π οὔσιν, ἕως
 CODD. Π : οὔσι κακοῖσιν ἕως MEINEKE 566 λέγουσιν R :
 λέγουσι RELL. Π 568 ἀναπειθώμεθα R : ἀναπειθώμεθα
 V B C Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

570 τὰ δὲ συγκύφανθ' ἅμα βληχᾶται· κάπειθ' ὁ πατήρ ὑπὲρ
αὐτῶν

ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολύσαι·

ἔει μὲν χάρεις ἀρνὸς φωνῆ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·

εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χάρω, θυγατρὸς φωνῆ με

πιθέσθαι.

χήμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.

575 ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχρήνη;

Bδ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου κατα-

χρήνην·

577 καὶ τάγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος

ἄρχειν.

607 ἀσπάζωνται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με

ἀπονίζῃ καὶ τὸ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήσῃ

καὶ παπρίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ <τὸ> τριώβολον ἐκκαλαμᾶται,

570 συγκύπτοντ' B C ALD. : συγκύφαντ' R V (συγκύφανθ'

EDD. PLERIQUE) : συ[]κηφαντ' Π ἀποβληχᾶται V UT VID. Π :

ἅμα βληχᾶται B C : ἄμ ἅμα βληχᾶται R : ἀμβληχᾶται BERGK :

ἅμα βρυχᾶται VAN LEEUWEN 571 θεός V : θεὸν RELL. Π 573

χοιρίοις R : χοιριδίοις RELL. Π 575 μεγάλη CODD. :]αλι

ΣΦΗΚΕΣ

τα δε συ[]κηφαντ' αποβληχ[] 570
 ωσπερ θεον αντιβολει με τρ[]
 ει μεν χα[]ρεις α[]ος φωνη[]
 ει δ' αυ το[]χοιρ[]οις χαιρω[]
 χήμε[]τω τ[]της οργης[]
 αρ' ου[]αληι τ[]' εστ' αρχη[] 575
 δευτ[]υτι γραφο[]
]αχ[] 577

]μεν η[]ηρ μεν 607
]σκυφασα φιληση
]τριωβολον^ε κιαλαματα

Π 576 γράφομαι CODD. : γράφομαι CONTI. BRUNCK Π
 607 με CODD. FORT. (PRIMITUS) Π : μεν Π^(MAN^I) 608
 προσκύσασα V : προσκύφασα REEL. Π φιλήση CODD. Π :
 φιλή με RICHTER 609 ένιαλαμάται CODD. : κιαλαματα
 Π^{A.C.} : ενιαλαματα Π^{C.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

610 καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φουστὴν μάζαν προσ-
 ενέγκη,
 κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζη, 'φάγε
 τουτί,
 ἔντραγε τουτί·' τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, κού μή με δεήσῃ
 ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπότε ἄριστον παραθήσει
 καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἦν μή μοι ταχὺ
 μάξῃ,

615 τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρῆν.
 κἂν οἶνόν μοι μὴ ᾿γχις σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἔσκε-
 κόμισμαι
 οἴνου μεστόν, κἄτ' ἐγχείομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηκῶς
 βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέ-
 παρδεν.

620 ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν
 ἐλάττω,
 ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;

612 τοῖσι C : τοῖσιν R B ALD. : τούτοισιν V :

]ν Π καὶ CODD. Π : κεί ELMSLEY : κού DOBREE

δεήσῃ (VEL δεήση) CODD. : δεησης Π : δεήσει ELMSLEY

613 παραθήσει R : παραθήσει V B C R^{SUPRASC.} Π 614

ΣΦΗΚΕΣ

]φυστην μαζαν πρ[]σενεγκη 610
]παρ εμ[]ροσαναγκαζη φαγε τουτι
]ν εγω γα υμαι και μη με δεησης
]αμιαν οποτ' αριστον παραθησει
]ς και τονθορυσας αλλ' ην μη μοι ταχυ μαζηι
]ροβλημα κακων σκευην βε[]εων αλεωρην 615
]ης συ πιειν τον ονον το[]' εσκεκομισμαι
]εομαι κλινας ουτο[]ε κεχηνωσ
]υ δινου μ[]γα και στρ[]τιον κατεπαρδεν
]ρχω και τ[]υ Διους ο[]δεν ελατ' τω 620
]ς ακουω τα[]θ' απερ ο[]υς

άλλ' ἦν Γ Π : ἄλλην RELL. POST H.V. LACUNAM

INDICAT MEINEKE 615-618 REIECIT MEINEKE 620

τοῦ R V Γ Π : τῆς τοῦ B C ALD. Διός CODD. :

Διους Π 621 ὥσπερ R : ὅσπερ C : ἄπερ V B

ALD. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
 πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
 'οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,
 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ.'

626 κὰν ἀστράφω, ποππύζουσιν

746 ἂ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπέθετο.
 νῦν δ' ἴαυς τοῖσι σοῖς λόγοις πείθεται
 καὶ σαρρονεῖ μέντοι μεθι-
 στας ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
 πειθόμενός τέ σοι.

Φι. ἰώ μοί μοι. Βδ. οὔτος τί βοᾷς;

750 Φι. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.
 κέλνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
 ἔν' ὁ κῆρύξ φησι, 'τίς ἀφήφι-
 στος; ἀνιστάσθω.'

623 φησιν R Π : φησι REll. 624 το δικαστήριον
 R V C Π : τὰ δικαστήρια B 746 παρακελεύοντος B ALD. :
 κελεύοντος REll. ET UT EX LACUNA VID. Π 749 πειθόμενός

ΣΦΗΚΤΩΣ

] ουν ημει[] ρυβη[] ωμεν
] τις φησιν[] παρι[] ν[] ων
] ν βρονται τ[] καστ[] ν
] υ βασι[] ευ[
] ν ασ[

626

] ς ουκ' επ[

746

] ι σοις
]
] ντοι μεθι
] ιπον τ[] ν τροπον

] ενος τε σοι
] ι
] ουτος τι βοας

750

] ι τουτων μηδεν υπισχ[
 κεινων εραμαι κειθ[
] εν ο κηρυξ φησις τ[
 στος ανιστασθω[

CODD. FORT. Π (UT EX LACUNA VID.) : πιθόμενος BRUNCK

τί βοᾷς; V Π : τί μοι βοᾷς; R B C 752 φησιν R :

φησι REll. : φησις Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- κάπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
 755 φηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
 σπεῦδ' ὦ φυχή. ποῦ μοι φυχή;
 πάρες ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἑρακλέα
 μή νυν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
 κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
 760 Βδ. ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.

- 790 κάπειτ' ἐνέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων.
 κάγῳ 'νέκαψ'. ὀβολοὺς γὰρ ὥδημν λαβεῖν.
 κάττα βδελυχθεῖς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσσα.
 κάθ' εἴλικον αὐτόν. Βδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ';
 Φι. ὄ τι;
 ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν.
 795 'ταχὺ γοῦν καθέφεις τάργυριον, ' ἦ δ' ὅς λέγων.
 Βδ. ὀρᾶς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς.
 Φι. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποιεῖ.
 Βδ. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δε ταῦθ' ἤξω φέρων.

756 σπεῦδ' R B C Π : σπένδ' V 790 κάπειτ' ἐπ-
 ἐθηκε R ALD. : κάπειθεν ἔθηκε V (UNDE κάπειτ' ἐνέθηκε CONI.
 BERGK) :]ενεθ[Π 795 καθέφεις CODD. : κατέφεις SUID.

ΣΦΗΚΕΣ

καπισταιη[
 φηφιζομ[755
 σπευδ' ω[
 παρες[
 μη νυ[
 κλεπτ[
]ατερ προ[760

]ενεθ[790
]ω νεκαψ οβ[
]α βδελυχθε[
]ειλκον αυτο[
]κτρουνο[]μ[]φ[]κ[
]υ γουν καταφεις γ' αργ[795
]ον και τουτο δητα[]ερ[
]ι μικρον αλλ' οπερ μελλει[
]υν εγω δε ταυθ' ηξω φ[]ρω[

καταπέφεις HIRSCHIG : καταπέττεις VAN LEEUWEN τάργυριον
 CODD. : γ' αργυριον Π : άργύριον BRUNCK 796 ὅσον και
 τουτο δητα R B C : ὅς ὅσον δητα V 798 ταυθ' CODD. Π :
 πάνθ' REISKE

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Φι. ὄρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.

800 ἡκηκόη γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κάν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνήρ
αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὥσπερ Ἐνάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

805 Βδ. ἰδοῦ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω
ὅσαπερ ἔφασκον, κᾶτι πολλῷ πλείονα.
ἀμῖς μὲν, ἣν οὐρητιάσης, αὐτῇ
808 παρά σοι κρεμήσεται ἔγγυς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

814 αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ῥοφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε;

Βδ. ἵνα γ', ἣν καθεύδης ἀπολογουμένου τινός,
ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὔτοσί.

Φι. ἐν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. Βδ. τὸ τί;

819 Φι. θήρῳον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.

801 οἰκίαισι CODD. :]κειαισι Π 802 ἀνοικο-
δομήσει R : ἐνοικοδομήσει V B C ALD. :]κοδομησει Π :
ἐνοικοδομήσοι DOBREE 808 ἐπί CODD. Π : ἐκ RICHTER :

ΣΦΗΚΕΣ

]λογι' ως περαινεται

]θηναιοι ποτε

800

]κειαισι τας δικας[

]κοδομησει π[

]ικρον πανυ

]χου προ των θυρων[

]εγω φερω

805

]ωι πλειονα

]τηι

]πι[

808

]νων[

814

]ον ορ[

]ν καθε[

]νωθε[

]θω τα δ[

]ει πως ε[

819

ἀπό HALBERTSMA 816 ἵνα γ', ἦν CODD. ET UT VID. EX

LACUNA II : ἵν' ἦν COBET

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

825 ἐκάλουν. Φι. κάλει νυν, ὡς κάθημαι ἄγῳ πάλαι.

Bδ. φέρε νυν τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;

τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῷκίῳ;

ἢ θραῖττα προσκαύσασα πρῶην τὴν χύτραν

Φι. ἐπίσχες οὗτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπίλεσας.

830 ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,

863 Xo. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς

καὶ ταῖς εὐχαῖς

865 φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,

ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου

καὶ τοῦ νεύκους ξυνεβήτην.

Bδ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.

869 Xo. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Πύθι' ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ

875 Bδ. ὦ δέσποτ' ἄναξ γεῖτον ἀγυιεῦ τούμοῦ προθύρου

προπύλαιε,

δέξαι τελετὴν καινὴν ὤναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινο-

τομοῦμεν,

825-826 OM. V 867 ξυνέβητον CODD. Π : ξυν-

εβήτην EIMSLEY 875 προθύρου R B C ALD. ET UT VID. Π :

ΣΦΗΚΕΣ

ε[825
φ[
τ[
η[
ε[
α[830

]ταις[863
]	
]μεν υμ[865
]ολεμο[
]νεβητο[
]υπαρχ[
]αθη τ[869

]ρο[875
]νοτομο[

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον
ἦθος,

ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμείξας·

ἦδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις

ἥπιον αὐτόν,

880 τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον

I435 Φι. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατέαξ' ἐχῖνον. Κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

Φι. οὐχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
εἶθ' ἡ Συβαρῆτις εἶπεν, 'εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἔασας ἐν τάχει

I440 ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.'

878 παραμίξας CODD. Π : παραμείξας HALL-GELDART

ΣΦΗΚΕΣ

] πριλινο[

] μιξας

]

]

]

880

A[

I435

γε· εν Συβαρ[

καταξ· εχει[

μαρτυρομαι· ου[

]χων· τιν· επεμαρτυ[

]η· Συβαριτις· ειπεν· ει· ν[

κοραν· ταν· μαρτυριαν· τ[

τη[]· ασας· εν· ταχει· επ[

μον· επρω· νουν· αν· ει[

ονα·

I440

I436· έχτων· CODD. :· εχει[Π

I439· την· CODD. :

ταν· Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

721 Ερ. οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν ἔστι. Τρ. ποῦ γὰρ οἴχεται;

Ερ. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

Τρ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

Ερ. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

725 Τρ. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; Ερ. θάρρει, καλῶς·

τηρὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. δεῦρ' ὧ κόραι

ἔπεσθον ἄμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ

ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένους' ἐστυκότες.

Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες

730 τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σῶζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα

περὶ τὰς σκηναὶς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κωμο-

ποιεῖν.

ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς

ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν ὅσα τε νοῦς ἔχει.

χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμωδοποιητῆς

735 αὐτὸν ἐπῆνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀνα-

παίστοις·

εἰ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος

κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,

729 τάδε τὰ σκεύη παραδόντες CODD. : τάδε σκευη παρα-

ΕΙΡΗΝΗ

]ποι γαρ οἰχέτ[721
]νος ἀστραπή[

]δ' ε[

]κ κ κ κ[

]μαι: θάρρει[]άλως 725

]κ δευ' ὦ κοραι

]ως πο[]πανυ

ποθουν[

]νους' ἐστυκοτες:

]ἴθι χαιρων[

]ταδε σκευη παραδοντες

]ακολουθ[

]ως ειωθασι μαλιστα 730

περι τας σκήν[

]κυπταζειν και κακοποιειν

]α φυλαττε[

]υ τοισι θεαταις

ην εχομεν x [] x x [

]α τε νους εχει

]ν μεν[

]κ κ σ κωμ[]ποιητης

αυ[

]αβας εν τοις αναπαιστοις

ει δ ουν εικο[

]θ[]ατερ Διος οσ[]ις αρι[]το[

κωμωδοδιδα[]λος ανθρωπων και κλεινοτατος γεγενηται

δοντες Π : τήνδε σκευήν ἀποδύντες HAMAKER

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἄξιός εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
 πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατ-
 ἔπαυσεν

740 ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας αἰεὶ καὶ τοῖς φθειροῖν πολε-
 μοῦντας,

τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πεινῶντας
 ἐκεῖνους

743 ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν

742 τοὺς φεύγοντας κάξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,

οὓς ἐξήγον κλάοντας αἰεὶ, καὶ τούτους οὐνεκα τουδί,

ἴν' ὁ σύνδαυλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἴτ' ἀνέροιτο,

'ὦ καιόδαιμον τί τὸ δέριμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβα-

λέν σοι

747 ἐς τὰς πλευρὰς πολλῆ στρατιᾶ κάδενδροτόμησε τὸ κῶτον;'

749 ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κάπύργωσ' οἰκοδομήσας

ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοαῖς καὶ σκώμμασιν οὐκ

ἀγοραίοις,

740 τούς R : τοῖς RELL. Π 742-743 TRANSP. BERGK

743 κατέλυσεν B C ALD. : παρέλυσεν RELL. : * * * * * ε Π

παρα * * * / *ελακκος Π^{MG}. 744 SECL. HAMAKER ἐξήγον

EIPHNH

αξιος ειναι φησ' ευλογιας μεγαλης []ος ημων
 πρωτον μεν γαρ τους αντιπαλους []κατεπαυ [] 739
]α ρακια σ []ωπτοντας αι και τοις φθειρσιν πολεμουοντας
]θ Ηρακλεας τους ματτοντας και τους πεινωντας εκεινο []
]φευγοντας καξα []ατωντας και τυπ []ε []
]λασ' ατιμωσας προ []τος και τους δουλ []ς κ * * * * *
]εξηγαγον κλαοντες αι και τουτους []νεκα []δι
]συνδουλος σκωψας αυτου τας πληγας επ []οιτο 745
]ακοδαιμον τι το δερας επαθε μιν υ []εβαλεν σοι
]τρατιã καδενδροτομη []το κωτον 747

] * * * [] 749
]αις και []

CODD. : εξηγαγον Π 745 επανέροιτο CODD. ET UT VID. Π :
 ειτ' άνέροιτο BENTLEY 746 δέρμ' έπαθες CODD. : δερας
 επαθε Π 747 σ̄τα * * * * * Π^{MG.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναῖκας,
 ἀλλ' Ἑρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπ-
 εχείρει,

διαβὰς βυρσῶν ὀσμάς δεινάς κάπειλάς βορβοροθύμους,
 καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
 755 οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύνης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
 ἑκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχ-
 μῶντο

περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον
 τετοκυίας,

φώκης δ' ὀσμήν, λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ
 καμήλου.

τοιούτον ἰδὼν τερας οὐ κατέδεις', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν
 πολεμίζων

760 ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὦν οὕνεκα νυνὶ
 ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς μνήμονας εἶναι.
 καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας
 περινοστῶν

754 καὶ ... πάντων CODD. Π^C. (πρωτο Π^{A.C.}) : θρασέως

Ξυστὰς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς HAMAKER EX VESP. IO3I 756 κεφαλαί

CODD. Π : γλώτται BENTLEY 757 εἶχεν CODD. : εἶχε Π

EIPHNE

]ς ανθρω[]ους κωμ[]ω[
]εους οργην τι[]ν τοισι με[
]βας βυροῶν ὄσματος[]καπειλα
]τὸ^v μεν μαχομαι παν[]ων [
]ταται μεν απ οφθ[755
]κυκλω κεφαλαι κολακων οιμ[
]ερι την κεφαλην φωνην δ' ειχε χαραδρας[]ον τε[]κυιας
]ωκης δ' ὄσμην λαμιας δ ορχεις απλυτους[]κτον δε καμηλου
]ιουτ ν ἴδων τερας ου κατεδεις' αλλ' υπερ υ[]ων πολεμιζων
]ντειχον αει και των αλλων νησων ων εινεκα νυνη 760
]δουναι την χαριν εικος και μνημονας ειναι
]ρ προτ[]ρον πραξας κατα νουν ουχι

758 Λαμίας CODD. : Λαμιας δ Π 759 ἡμῶν V : ὑμῶν

RELL. Π 760 οὔνεκα CODD. : εινεκα Π 761 μοι

CODD. : OM. Π ὑμᾶς CODD. : OM. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

παῖδας ἐπέειρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν
 παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχων τὰ
 δέοντα.

765 πρὸς ταῦτα χρεῶν εἶναι μετ' ἐμοῦ
 καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
 καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
 768 ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.

775 Μοῦσα σὺ μὲν πολέμους ἀπώσαμένη μετ' ἐμοῦ
 τοῦ φίλου χόρευσον,
 κλειούσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
 780 καὶ θαλάσας μακάρων· σοὶ γὰρ τὰδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
 ἦν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
 ἀντιβολῆ μετὰ τῶν παιδῶν χορεῦσαι,
 785 μὴθ' ὑπάκουε μῆτ' ἔλ-
 θης συνέριθος αὐτοῖς,
 ἀλλὰ νόμιζε πάντας
 ὄρτυγας οἰκογενεῖς γυλιαύχενας ὄρχηστράς

768 ξυσπουδάζειν CODD. : ξυνσπ[Π 785 ὑπακούσης

ΕΙΡΗΝΗ

]επειρων αλλ' αραμενος την σ[
]σας πολλ ευφρανας παντα παρ[
]ρος ταυτα χρεων ειναι μετ εμ[]υ 765
]ι τους ανδρα[]αι τους παιδας
 και τοις φαλακρ[]σι παραινουμεν
 ξυνσπ[768

]ω[]μενη με[775
]χορευσον
 [

ανδρων τε δαι[
 σοι γαρ ταδ εξ αρχη[780
 ην δε σε Κα[] * * * * * [

αντιβολη μ[
 παιδων χ[
 μηθ' υπακουση[785
 ξυνεριθ[
 αλλα νομισον παν[
 ορτυγας οικογενεις[
 γυλιαυχενας ορχης[

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 790 ναννοφυεῖς σφυράδων ἀποκνίσματα μηχανοδίφας.
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ ὃ παρ' ἐλπίδας
- 795 εἶχε τὸ δρᾶμα γαλήν τῆς ἐσπέρας ἀπάγξει.
τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικίδμων
τὸν σοφὸν ποιητὴν
- 800 ὕμνεῖν, ὅταν ἤρινά μὲν φωνῆ χελιδῶν
ἐξομένη κελιδῆ χορὸν δὲ μὴ 'χη Μόρσιμος

-
- 805 πικροτάτην ὅπα γηρύσαντος ἤκουσ'
ἤνλικα τῶν τραγωδῶν
τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
- 810 Γοργόνες ὀφοράγοι βατιδοσκοποὶ Ἄρπυιαι,
γρασοῦνται μιὰροὶ τραγομάσχαλοι ἰχθυολῦμαι.

790 ναννοφυεῖς CODD. : νανοφυεῖς Π 807 * * *

[]απατη * Π^{MG.} 800-802 ἡ εαρινη / φωνη βο[/

ΕΙΡΗΝΗ

να <u>νο</u> φεῖς σφυρα[
μη[]νο <u>δι</u> φας	790
και γαρ εφασχ' ο πα <u>τηρ</u> ο π[]ας	
ειχε το δρα[
τ[]σπερας <u>απαγξαι</u>	795
]δε χρη <u>Χαριτων</u>	
]α <u>ι</u> ματα <u>καλλι</u> κομ[
τον σοφον ποιητην	
υμνειν οταν ηρι <u>να</u> μεν	800
φωνη χελιδων[]* []μενη κελαδη	
χορον δε μ * []Μο[]μος	802

] * * * * [805
]νικα τ[
]ρον ει <u>χον</u> [
]ε και αυτο[]ω[
]ε <u>ς</u> ο <u>φοφ</u> [
]ο <u>σκο</u> ποι Αρ <u>πυ</u> ιαι	810
]ό <u>β</u> αι μι <u>α</u> ροι τρα <u>γο</u> μα <u>σχα</u> λοι	
]υ <u>ο</u> λυμαι	

μη εχη M[]ριμος Π^{MG.} 808-813 ν * * / * φ * * * /
 β̄ᾱ ἰχθυων * * * * * / σο[Π^{MG.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

815 ὧν καταχρεωφάμενη μέγα καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Τρ. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.

820 ἔγωγέ τοι πεπόνημα κομιδῆ τὸ σκέλει.
μικροὶ δ' ὄρᾶν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τούρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
έντευθενὶ δὲ πολὺ τι κακοθέστεροι.

Οι. ὦ δέσποθ' ἦκεις; Τρ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.

825 Οι. τί δ' ἔπαθες; Τρ. ἤλγουν τὸ σκέλει μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς. Οι. ἴθι νυν κάτειπέ μοι Τρ. τὸ τί;

827 Οι. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα

1326 καὶ τάγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν
συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
λῆξαι τ' αἴθωνα σίδηρον.
Τρ. δεῦρ' ὦ γύναι εἰς ἀγρόν,

815 μέγα CODD. : μεγαλα Π 820 σκέλει CODD. :
σκελη Π 821-823 μικροὶ δ' ὄρᾶν ἄνωθεν ἦτ'. ἔμοιγέ τοι
έντευθενὶ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ RUTHERFORD 825

ΕΙΡΗΝΗ

]καταχρεωβιαμενη μεγαλα και πλατ[815
 Μ[]υσα θεα μετ' εμου
 Ξυμπαιζει την εορτην
 Τρυ^Υ ως χαλεπον ελθειν ην αρ' ευθυ των θεων
 εγωγ[] * * νηκα κομιδη τω σκελη 820
]ραν ανωθεν[]σ[]εμοιγε τοι
]νου φαινεσθε κακοηθεις πανυ
]ν^ι δε πολυ τι κακοηθεστεροι
 θ' ηκεις: ως εγω πυθομην τιν[
 ες: ηλγουν τω σ[]ελη μακραν[825
 θως: ῑθι νυν κατ[]πε μοι: το τι
 ον[827

και τ[]παντα οσα απωλεσαμεν 1326
 συλλε[]θαι παλιν εξ αρχης
 ληξαι τ[]θωνα σιδηρον:
 δευρο ω[]υναι εις αγρον
 [[δευρο ω γυναι εις αγρον]]

σκέλει CODD. : σ[]ελη Π 1326 πάνθ' ὅσ' CODD. : παντα

οσα Π ἀπώλεσαμεν CODD. Π^{C.(MAN²)} : απωλεσα Π^{A.C.}

1329 δεῦρ' : δευρο Π δευρο ... αγρον (BIS) Π : CORR.MAN²

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

I330 χῶπως μετ' ἐμοῦ καλῆ
καλῶς κατακεῖσει.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α 'Υμῆν 'Υμέναι' ὦ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β ὦ τρὶς μάκαρ ὡς διναλ-

I334 ως τάγαθα νῦν ἔχεις.

I332 'Υμέναι' ὦ CODD. :]εναιε ω Π (LECTIO INCERTA)
.....

ΕΙΡΗΝΗ

χωπως μετ εμου καλη

I330

κα[]ατακει[]ει:

Υ[]εναιε ω
.....

]κάρ ω δικαι

]νυν ε[]εις

I334

I333 μάναρ CODD. :]κάρ Π ώς CODD. : ω Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

28 ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους

382 χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις κάπο τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

Πι. οὔδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

384 Επ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

460 ἀλλ' ἐφ' ὅτῃπερ πράγματι τὴν σὴν ἤκεις γνώμην ἀνα-
πέσας,

461 λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι παρα-
βῶμεν.

819 χαῦνόν τι πάνυ. Πι. βούλει Νεφελοκοικυγίαν;

Επ. ἰοὺ ἰοῦ·

καλόν γ' ἀτεχνῶς <συ> καὶ μέγ' ἤυρες τοῦνομα.

Ευ. ἄρ' ἐστὶν αὐτηγὶ Νεφελοκοικυγία,

ἵνα καὶ τὰ θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα

461 πρότερον CODD. :]εν Π : πρότεροι HERMANN

ΟΡΝΙΘΕΣ

ΜΟΝΕΥΕΙΔΑΥΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΕΝ

Ορ[]ισινεςκοραμασελθεινη'π'εσκευ 28
]ους

] * θρων σοφόν 382

]ς

]α * * * 384

] γνώμην ανα * * * 460

] εν πα * * * [] * * 461

___ χα[819

___ υο[

κα[

αρ[

ιν[

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τά τ' Αίσχίνου γ' ἅπαντα; Πι. καὶ λῶστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδῖον, ἴν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς

825 ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.

Επ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

Ευ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἔωμεν Πολιάδα;

829 Πι. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,

860 τουτὶ μὰ Δι' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδῶν

οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.

ἱερεῦ σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

Ιε. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στὶν ὁ τὸ καινοῦν ἔχων;

865 εὐχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθειῶ καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἔστι-

882 πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι

1057 θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

1063 κτείνων παμφύλων γένναν

ΟΡΝΙΘΕΣ

ταταισχ[
 τοφλεγ[
 αλαζον[825

λιπαρο[
 πολιου[
 τιδ' ουκ[] ιανε[
 καιπ[] τ[] γενοι[829

]ν 860

]ν

]ν

δρασωτ[] τοκανο[] ν
 ευχ[] ρνιθε[] ωι 865

και εν τοις ὄρνιθιν πελεκαν- 882

τι ελεγεν :

θυς[1057

κτείνωνπαμφυ[1063

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

θηρῶν, ἅ πάντ' ἐν γαίᾳ

ἐκ κάλυκος ἀΰξανόμενον γένυσι παμφάγοις

I066

δένδρεσί τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκειται·

I069

ἐρπετά τε καὶ δάμετα < πάνθ' > ὅσαπερ

I070

ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται.

I078

λήφεται τάλαντον, ἦν δὲ ζῶντά < γ' > ἀγάγη, τέτταρα,

I080

εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δεικνυσι καὶ λυμαίνεται,

II06

γλαῦνες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι λαυρειωτικά·

II07

ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἐν τε τοῖς βαλλαντίοις

IIIO

τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέφομεν πρὸς αἰετόν·

I064 οἶ CODD. Π : ᾗ DOBREE I066 δ' R V A :

τ' B C ALD. : τν (VEL FORT. τε) Π ἐφεζόμενα CODD. :]φιζομεν[

Π : ἐφημένα DOBREE I069 καὶ CODD. : κ Π δάμεθ' CODD. :

δάμετα πάνθ' DISSSEN ET FORT. Π I070 πτέρυγος CODD. Π : φάρυγος

MEINEKE I078 ζῶντ' ἀγάγη CODD. : ζῶντά γ' ἀγάγη BURGESS :

ΟΡΝΙΘΕΣ

θηρωνοι πάντ' εν[.....
 εκκαλυκος αυξομεν[.....
 δένδρεσι τυ[]φιζομεν[..... I066

κδάμετα[..... I069
 εμάστκερυκοκ I070

ἦν δὲ ζῶντ' ἀπαγάγη I078

δείκνυσι καὶ I080

]λιφουσι Δ[]υριωτικα[..... II06

βαλλάντιον II07

ἀετόν III0

ζῶντ' ἀπαγάγη Π I080 δείκνυσι ALD. Π : δείκνυσι
 πᾶσι RELL. II06 ἐπιλειφουσι CODD. : λιφουσι Π
 Δαυρειωτικαί CODD. : Α[]υριωτικ[Π II07 βαλλάντιον
 R Π : βαλλάντιοις RELL. III0 ἀετόν R Π : αἰετόν RELL.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

III2 ὄξυν ἱεραίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.

III8 Πι. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστὶν ὄρνιθες καλὰ·

ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τεύχους πάρεστιν ἄγγελος

II20 οὐδεὶς, ὅτου πευσόμεθα τάκεϊ πράγματα

II23 ποῦ Πισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; Πι. οὐτοσί.

III2 ἐς CODD. : εἰς Π III8 ὄρνιθες R Π :

ὄρνιθες RELL. III9 ὡς CODD. Π : οὐκ DOBREE II20

ΟΡΝΙΘΕΣ

είς III2

ορνιθε[..... III8

ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους

ο
πευσυμεσθα II20

αι
Πεισθετερος II23

πευσόμεθα CODD. : πευσουμεσθα. (VEL POTIUS πευσομεσθα)

Π^C. (MAN²) : πευσυμεσθα Π^{A.C.} II23 Πεισθέταιρος

CODD. Π^C. (MAN²) : Πεισθετερος Π^{A.C.} (SED ALIBI SCR.

Πεισθέταιρος MAN^I) : Πισθέταιρος MEINEKE.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

354 Χο.^{γυ} τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;

433 Πρ. ἄληθες ὦ μιὰρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπλω τῷ χεῖρε δεῖ.

435 Δυ. εἴ τᾶρα νῆ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὢν, κλαύσεται.

Πρ. ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσση
καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δῆσεται;

Γυ.^α εἴ τᾶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνον
440 τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.

Πρ. ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτιῃ καὶ λαλεῖ.

Γυ.^β εἴ τᾶρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.

445 Πρ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.

447 Γυ.^γ εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,

434 ξυλλάμβαν' CODD. : ξυλλαμβαν' Π 436 προσοίσει

CODD. : προσοισ[ε]ις Π 437 ξυναρπάσει CODD. : ξυναρπαζει[ς]

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μας ου τι που πολ[] 354

ες ω μια[] υ που σθ[]ς 433

ξυλλαμβαν' αυτ[]ν κ' ωπισ[]δει:

ει τ'αρα νη την Αρτεμιν τη[]μοι 435

αιραν προσοισ[]ις δημοσιος ων[]σεται:

εδεισας ουτος ου ξυναρπαζει[]μεσιν

και ου μετα τουτου κατανυσαντε δησετον:

ει τ'αρα νη την Πανδροσον ταυτη μονον

την[]ειρ' επιβαλεις επιχεσει πατουμεν[] 440

ιδου γ' επιχεσει που σθ' ετερος τοξοτ[]

ταυτην προ[]εραν ξυν[]η κ[]

ει τ'αρα νη την Φωσφ[]

ταυτη προσ[]σεις κυ[]

τουτι τι[]τ[] 445

παυσω τ[]

[]x * [] 447

Π 437 κ'ανύσαντε CODD. : κατανυσαντε Π 44I 'στιν

CODD. : σθ' Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 469 οὐκ οἴσθα λουτρὸν οἶον αἶδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
 ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
- Χο.^Υ ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
 τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾶς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
 ἐπεὶ θέλω ἄγω σαφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
 λυπούσα μηδέν' ἐνθαδί, κινουῦσα μηδὲ κάρφος,
 475 ἣν μὴ τις ὥσπερ σφηκιᾶν βλίττη με κάρεθίζη.
- Χο.^Υ ὦ Ζεῦ τί ποτε χρῆσόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις; στρ.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
 τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ
 480 ὃ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
 Κραναὴν κατέλαβον, ἐφ' ὃ τί τε
 μεγαλόπετρον ἄβατον ἀιρόπολιν
 ἱερὸν τέμενος.
- 484 ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,

471 τοῖς CODD. : τοῖσι Π 472 ἐὰν δὲ τοῦτο CODD. :

εἰαν τ[ουτο] UT VID. Π 473 ἄγω σαφρόνως CODD. : γ' ὡς σαφρονως

Π 475 σφηκιᾶν CODD. : σφηκιᾶι Π κάρεθίζει R^I : κάρεθίζη

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

]ισθα λουτρον[]ελουσ[469
]ν τοις ἱματιδιο[]ανευ κ[]ιας
 αλλ' ω μελ' ου χρη[]ρειν τοισι π[]ησιοισιν εικη
 την χ[]ρ' εαν τ[]δραις κυλοιδ[]αν αναγκη
 επει θελω γ' ως σω[]ρωνως ωπερ κορη καθησθαι
 λυπ[]σα μηδεν ενθαδι κινουσα μηδε καρφος
]ις ωπερ σφηκιοι βλιττη με[]αρεθιζη 475
 ω Ζευ τι ποτε χρησομεθα
]δε τοις κνωδαλοισ
]ρ α[]εκτα ταδ[]τ' αλλα βασανιστεον
]μετ εμ[
]την Κραναην 480
]τι τε
]
]
]ς ε[484

REll. Π 478. οὐ γὰρ ἔτ' ἀνέκτα τάδε γ' C : οὐ γὰρ
 ἔτ' ἀνεκτὰ ταδ' REll. :]ρ ανεκτα ταδ[]τ' Π 481
 Κραναάν CODD. : Κραναίην Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- I39 τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.
 τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
 τίς δ' αὐτὸς ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
 καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λαπωνικαί;
 ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'· εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
 I44 τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους

- I45 ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι;
 Αγ. ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
 ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην·
 ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμη φορῶ.
 χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
 I50 ἄ δεῖ ποιεῖν πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
 αὐτίκα γυναικεῖ' ἦν ποιῆ τις δράματα,
 μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
 Μν. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῆς;
 Αγ. ἀνδρεῖα δ' ἦν ποιῆ τις, ἐν τῷ σώματι
 I55 ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἂ δ' οὐ κεκτήμεθα,

I4I τίς δ' R : σύ τ' Σ Π I49 ποιητὴν R :

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

]λ[]υθοςκ[I39
 τισδαικατ[
 ουτ' αυτοσωπ[
 και που̣πεος̣π[
 αλλωσγυνηδη[
 τισφιστισιγαλ[I44

]κεπειδ[I45
]υπρεσ[
 ηκουσατηνδ[
 εγωδετηνεσ[
 χρηγαρποη[

αδε̣λιο̣ειν̣πρ[I50
 αυτικαγυναι[
 με̣του̣σιαν̣δε[
 ουκο̣υν̣η̣λη̣τ[
 ανδρειαδαν[

]νεσθ' υ̣πα[]χο[I55

ποη[Π I50 ποιεῖν R : ποειν Π I54 ἦν R : αν Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

156 μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

237 Μν. οἴμοι κακοδαίμων δελφάκιον γενήσομαι.

Ευ. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾶδ' ἢ λύχνον.

ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

240 Μν. ἐμοὶ μελήσει νῆ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι.

οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ ὦ γείτονες,

πρὶν ἀντιλαβέσθαι† πρωκτὸν τῆς φλογός.†

Ευ. θάρρει. Μν. τί θαρρῶ καταπευροπολημένος;

Ευ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμα σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ

245 ἀποπεπόνησας. Μν. φύ ἰοῦ τῆς ἀσβόλου.

273 Μν. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν;

Ευ. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεοὺς.

275 Μν. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,

ἢ γλῶττα δ' οὐκ ὁμώμοκ'· οὐδ' ὤρῳσ' ἐγώ.

Ευ. ἔκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας

239 φυλάττου R : φυλαττού Π. 242 SECL. COBET

πρωκτὸν τῆς φλογός R :]*π[]τερον δ τῆς φλ[Π^{A.C.} :

] *π[]τερον τῆς φλ[Π^{C.} : τοῦ γε πρωκτοῦ τὴν φλόγα CONI.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορείῳ φαίνεται.
 ἐγὼ δ' ἄπειμι. Μιν. δεῦρό νυν ὦ Θραῦτ' ἔπου.
 280 ὦ Θραῦττα θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων
 ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
 ἀλλ' ὦ περικαλλεῖ Θεσμοφόρῳ δέξασθέ με
 ἀγαθῆ τύχῃ καὶ δεῦρο <καὶ> πάλιν οἴκαδε.
 ὦ Θραῦττα τὴν κίστην κάθελε, κᾶτ' ἔξελε
 285 τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω τοῖν θεοῖν.
 δέσποινα πολυτίμητε Δῆμητερ φέλη
 καὶ Φερρέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
 288 θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μάλλα νῦν λαθεῖν.

335 εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
 τῷ τῶν γυναικῶν ἢ 'πικηρυκεύεται
 337 Εὐριπίδῃ Μῆδοις <τ'> ἐπὶ βλάβῃ τινὶ

279 ο κηδ^ε ADD. Π ^{MAN}2 282 PARAGRAPHUM HABUIT Π ^{A.C.}

285 τὸ πόπανον R : τὰ πόπαν' HERMANN FORT. ETIAM Π 336

'πικηρυκεύεται R : επικηρυκευετ[Π 337 Εὐριπίδῃ Μῆδοις

R : Εὐριπίδῃ Μῆδοις τ' SCALIGER : Ευριπιω[]τ[Π

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

σημειόνεντ[
οκηδ ^ε _εγωδ[
ωθραι[280
οσο[
αλλ[
αγαθ[
ωθραι[
ταποπα[285
δεσποιν[
καιΦερρ[
θυεινεχ[288

είτιζεπιβου > 335

λευειτιτωι >

δημωικακον >

τωιτωνγυναι

κωνηπεικη

ρυκευετ[] Ευρι

πιδιω[] *τ

επιβλαβητι

νι· 337

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

374 τῆ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεστάτει,
375 Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·

594 οὐκ οἶομαι 'γωγ' ὧ πολυτιμήτω θεά.
Κλ. ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
596 εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδόντων.

804 Ναυσιμάχης μὲν <γ' > ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ
τάργα.
καὶ μὲν δὴ καὶ Κλέοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλα-
βακχοῦς.
πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην
τὴν Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
ἄλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσιν τις βουλευτῆς ἐστὶν ἀμείνων

374 γυναικῶν R UT VID. Π^C : γυνναικων FORT. SIC

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

]νγυ[.v]

374

]κωνΑρ >

]ειάεπε

]ατειλυσιλ

]γραμμα >

ΤΕΥΕΝΕΙΠΕ

Σωστρατη·

375

ουκοιο[

594

κλεισ ληρει[

ειμηπ[

596

Ναυσιμαχησμ[

804

καιμενδηκαι[

προςΑριστομα[

καιΣτρατονικ[

αλλευβουληστ[

Π^{A.C.}

Τιμόκλει' R : Αρ[]εια Π

595 κλεισ Π^{MAN2}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

309 παραδούς ἑτέρῳ τὴν βουλευίαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε
φήσεις.

]ρxxxxτ[

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

44 Δι. ὦ δαιμόνιε πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.

Ηρ. ἀλλ' οὐχ οἶός τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων
ὄρων λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.

τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηθέτην;
ποῦ γῆς ἀπεδήμεις; Δι. ἐπεβάτευον Κλεισθένει —

Ηρ. κἀναυμαχῆσας; Δι. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς

50 τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρεῖς καὶ δέκα.

85 Ηρ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων; Δι. ἐς Μαιάρων εὐωχίαν.

Ηρ. ὁ δὲ Ξενοκλῆς; Δι. ἐξόλοιτο νῆ Δία.

Ηρ. Πυθάγγελος δέ; Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὐτωςὶ σφόδρα.

Ηρ. οὐκ οὐκ ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μεिरακύλλια
τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,

91 Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.

234 ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.

βρεκεκεκεῖ κοῦῶ κοῦῶ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

]σου·

44

]ησαι τον γελ[

]τῶι κειμ[

]ρόπαλον[

]βατευον κλεισ[

]τεδυσ[]μεν γε[

]· ἢ[]σκαίδ[

50

]ς ο τλημ[

85

]νοκληης[

]· γελος δε π[

]ιβομενου τ[

]υν ετερ' εστ εν[

]ωδίας ποιούν[

]δου[]λειν η[

91

εν[

234

βρε[

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Δι. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
 χῶ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
 κᾶτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ
- Βα. βρεκεκεκὲς κοᾶξ κοᾶξ.
- 240 Δι. ἄλλ' ὦ φιλωδὸν γένος
 παύσασθε. Βα. μᾶλλον μὲν οὖν
 φθεγξόμεσθ', εἰ δὴ ποτ' εὐ-
 ηλίους ἐν ἀμέραισιν
 ἤλάμεσθα διὰ κυπέρου
 καὶ φλέω, χαίροντες ὤδῃς
- 245 πολυκολύμβοισι μέλεσιν,

237 χῶ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,

249 πομφολυγοπαφλάσμασιν.

Δι. βρεκεκεκὲς κοᾶξ κοᾶξ.

238 ἐγκύψας CODD. : εκκί Π 237 ἰδίει CODD. :

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

Διο' εγω[
 χω[]ρωκτο[
 κατ' []τικ'εκη[
 βρεκ[
]ωφιλ[240

παυσασθε
 μαλλονμε[
 φθε[
 ηλιο[
]πειρου
]τεςωδης
]ελεσιν 245

κ'οικω

μικοςΑριστοφανησενΒατραχοιζεπιτου
 κατεπτηκοτ[]ςΔιονουσου·χωπρωκτος 237
 ειδειηπαλαι

πομ[249

βρεκ[251

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

Βα. δεινά τᾶρα πεισόμεσθα.

Δι. δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων

255 εἰ διαρραγήσομαι.

Βα. βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.

Δι. οἰμῶζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.

Βα. ἀλλὰ μὴν κευραξόμεσθ' ἄ γ'

ὅποσον ἢ φάρυξ ἂν ἡμῶν

260 χανδάνη δι' ἡμέρας.

Δι. βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.

τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.

263 Βα. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς οὐ πάντως.

273 Δι. τί ἔστι τάνταυθοῖ; Εα. σότος καὶ βόρβορος.

Δι. κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοῖας αὐτόθι.

275 καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; Εα. σὺ δ' οὐ;

Δι. νῆ τὸν Ποσειδῶ ἄγωγ', καὶ νυνί γ' ὄρω.

ἄγε δὴ τί δρωμέν; Εα. προίεναί βέλτιστα νῶν,

252 Διο^ν ATTRIBUIT Π ET CONTINUANT CODD. 253 τᾶρα

CODD. : γ' αρ Π 258 SIC Π APUD B.K.T. 5,2 ; SCILICET

PER ERROREM. 263 EICIT DINDORF : HABENT CODD. DE Π NON

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

Διοῦ τουτιπ[
δειναγ'αρ[
]τερα[]ν
ειδ[
βρεκεκε[255

Διοῦ οιμωζετ'[
 $\frac{\phi}{\chi}$ $\frac{\rho}{\rho}$ αλλαμην[]α
]ποσονηφαρυξνημων]
χ[]ν[260

Διοῦ β[
του[
ουδ[263

]αιβορβ[]ος 273

]λοιας[]τοθι

]μινσουδ'ου: 275

ν[]υνιγ'ορω

α[]αιβελτι[]τανων:

LIQUET. EXIAT TANTUM ουδ , QUOD ETIAM CUM 264 (ούδὲ μὴν ὑμεῖς
γ' ἐμέ) CONSTAT. 275 σύ γ' οὔ A : συ δ' οὔ RELL. II 276
δ' V : γ' RELL. II 277 POST H.V. PARAGRAPHUM HABENT V A II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὐ τὰ θηρία
τὰ δεῖν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. Δι. ὡς οἰμῶξεται.

280 ἤλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθεῖν ἐγώ,
εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἑρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινὶ
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

285 Εα. νῆ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι φόβου τινός.

Δι. ποῦ ποῦ 'στιν; Εα. ἐξόπισθεν. Δι. ἐξόπισθ' ἴθι.

Εα. ἄλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. Δι. πρόσθε νυν ἴθι.

Εα. καὶ μὴν ὄρῳ νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα.

Δι. ποῖόν τι; Εα. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται

290 τοτὲ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὄρεύς, τοτὲ δ' αὖ γυνή
ὠραιοτάτη τις. Δι. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.

Εα. ἄλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἄλλ' ἤδη κύων.

Δι. Ἐμπουσα τοίνυν ἐστὶ. Εα. πυρὶ γοῦν λάμπεται

ἅπαν τὸ πρόσωπον. Δι. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;

279 τὰ δεῖν' ἔφασκ' ἐκεῖνος CODD. Π : εἶναι τὰ δεῖν'

ἔφασκεν (OM. ἐκεῖνος) HAMAKER 280 ἤλαζονεύεθ' CODD. :

]ευετ' Π 286 ποῦ ποῦ; ἐξόπισθεν. V A. : ποῦ ποῦ 'στιν;

ἐξόπισθεν. R : που που· σ[τιν. ἐξόπισθεν UT VID. Π ἐξ-

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ω[]	ηρι[
]	φασκεμειν[]
		ξεται	
]	ευετ'ιναφο[]
		γω	280
]	μαχιμονο[
ου[
εγ[
λ[
νητονΔι[]	νος
			285
πουπου·σ[]	νιθι
			286
καιμηνο[]	α
			288
ποιοντι·δε[]	ουγγινηται
ποτεμεν[]	στοτ[]υνη
			290
ωραιοτατ[]	ιω
αλλουκετ[]	ηδηκων
εμπουσατ[]	νλαμπεται
απαντοπρ[]	οσχαλκουμε[]ι

όπισθεν ἴθι R : ἐξόπισθεν αὖ ἴθι V : ἐξόπισθε νῦν ἴθι REll. :

]

A² M² 289 γίνεται R V A Π : γίνεται REC. . 290 τότε μὲν R

V : τότε μὲν A M Π τότε δ' R V Π : τότε δ' A M

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 295 Ξα. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον,
 σάφ' ἴσθι. Δι. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; Ξα. ποῖ δ' ἐγώ;
 Δι. ἱερεῦ διαφύλαξόν μ', ἴν' ὦ σοι ξυμπότης.
 Ξα. ἀπολούμεθ' ὦναξ Ἑράκλεις. Δι. οὐ μὴ καλεῖς μ'
 ὠνθραφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα.
 300 Ξα. Διόνυσε τοίνυν. Δι. τοῦτό γ' ἦττον θατέρου.

-
- 405 σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλῳτι.
 κάπ' εὐτελείῃ τόδε τὸ σανδαλίσκον
 καὶ τὸ ῥάκος,
 κάξηῦρες ὥστ' ἀζημίους
 παίζειν τε καὶ χορεύειν.

- 410 Ἴακχε φιλοχορευτα συμπρόπεμπέ με.
 καὶ γὰρ παραβλέφας τι μεираκίσης
 412 νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου

-
- 607 Ξα. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσσιτον. Δι^α. εἶεν, καὶ μάχει;
 ὁ Διτύλας χῶ Σκεβλύας χῶ Παρδόκας
 χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτωῖ.
 610 Δι. εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ

296 δ' ἐγώ CODD. : δ[]γε Π 410 με CODD. : μοι Π

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

	υβατερον	295
σ	ποιδ	γε
ι	ς	
α	λεις	
μ	ουνομα	
	υ	300
<hr/>		
	ιγελωτι	405
	δαλισκον	
	ημιους	
	πεμοι	410
	ισκης	
	ουσιπ	412
<hr/>		
ου		607
οδ		
χω		
ει		610

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

611 κλέπτοντα πρὸς τάλλοτριαι; Αι.^α μάλλ' ὑπερφυᾶ.

840 Αι.^σ ἄληθες ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
 οὐ δὴ με ταῦτ' ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδῃ
 καὶ πτωχοποιῇ καὶ ῥακιοσυρραπτάδῃ;
 ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἔρεῖς. Δι. παῦ' Αἰσχύλε,
 καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνης κότῳ.

845 Αι.^σ οὐ δῆτα πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
 τὸν χλοποιδὸν οἶος ὧν θρασύνεται.

Δι. ἄρν' ἄρνα μέλανα παῖδες ἐξενέγκατε·
 τυφῶς γὰρ ἐμβαίνειν παρασκευάζεται.

Αι.^σ ὦ Κρητικᾶς μὲν συλλέγων μονωδίας.

850 γάμους δ' ἀνοσίλους ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην.

Δι. ἐπίσχεσ οὗτος ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
 ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ' ὦ πόνηρ' Εὐριπίδῃ
 ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
 ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι

855 θενῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον·
 οὐ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν Αἰσχύλ' ἀλλὰ πραδόνως

850 ἐσφέρων ἐς CODD. : εισφερων εις Π 853 ἄναγε

R Π : ἄπαγε REILL. 855 θενῶν R V ALD. FORT. Π : θείνων

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

κ[

611

]

840

]δη

]δη

]χυλε

]ω

]

845

]αι

]πα[]ς ε[]ε
]νειν πα[]αι

]υλλεγων μονωδιας

]εισφερων εις την τεχνη[

850

]τιμη[]' αι[]υλε.

]ω πονηρ' Ευριπιδη

αναγ[]δων ει σωφρονεις

ινα μ[]ον κροταφον σου ρηματι

θενω[]ν Τηλεφ[ω]ν·

855

]πραονως

A ET POSSIS ETIAM θε[λ]νω[ν Π Τηλεφον CODD. Π^C :

Τηλεφον Π^{A.C.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἔλεγχ' ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει

ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἄρτοπάλιδας.

σὺ δ' εὐθύς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοᾷς.

Ευ. ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κούκ ἀναδύομαι,

861 δάκνειν δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,

879 ἔλθ' ἐποφόμεναι δύναμιν

δεινοτάτοι'ν στομάτοι'ν πορίσασθαι

ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.

νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.

885 Δι. εὐχεσθε δὴ καὶ σφῶ τι πρὶν τᾶπη λέγειν.

Δι.^σ Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,

εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ἐπίθες λαβῶν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. Ευ. καλῶς·

ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.

890 Δι. ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν; Ευ. καὶ μάλα.

857 θέμις URBINAS : πρέπει CODD. UT VID. Π 879

ἐπ' ὀφόμεναι R : ἐποφόμεναι REll. : ἐπη[Π 881 ῥήματα

CODD. Π : πρέμνα τε KOCK 887 μυστηρίων. CODD. : μαρτηρι

Π 888 καὶ δὴ σὺ λιβανωτόν λαβῶν R : λαβῶν δὴ καὶ σὺ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

οιδορεισθαι []πει

ωσπερ αρτοπαλιδας·

νος εμ []ρη []θεις β []αις

ωι δοκει.

86I

ελθεται επι []

879

δεινοτατο []

ρηματα κα []

νυν γ []

[]

η και []

885

ητερ η θρ []

ι με των [] μαρτηρι []

ς και συ δη λιβαν [] ν λαβω []

γαρ εισιν οισιν ευχομα []

νες οι κομμα κ [] ινον κ []

890

λιβανωτόν RELL. : και σύ δη λιβανωτόν λαβών SUID. Π :

λιβανωτόν και σύ δη λαβών FRITZSCHE 890 τινές σοι

V A : τινές σοι και M : τινες οι Π : τινές σου R

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Δι. ἴθι δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

Ευ. αἰθὴρ ἐμόν βόσκημα καὶ γλώσσης στρόφιγξ

καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὄσφραντῆριοι,

ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἄπαμαι λόγων.

895 Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν στρ.

παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι

τίνα λόγων ἐμμέλειαν

ἔπιτε δαΐαν ὀδόν.

γλώσσα μὲν γὰρ ἠγρώται,

λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,

οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

900 προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι

τὸν μὲν ἀστεῖον τι λέξειν

καὶ κατερρινημένον,

903 τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοισ

1217 οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.

891 νῦν A ALD. : δὴ RELL. Π τοῖσιν CODD. :

τ[]κτοῖσιν Π 892 ἐμόν CODD. Π C. (MAN²) : αἶμον Π A.C.

893 ξύνεσι R Π : ξύνεσις V U A M 897 ἐμμέλειαν CODD.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

]δη προσευχου τ[]κτοισιν ἰ[
]αιθηρ [αι]^Εμον βοσκημα κ[
 και ξυνεσι και μυκτηρες οσφρ[
 ορθως μ ελεγχειν ων αν απτ[
 και μην η[895
 παρα σοφ[
 εμμ[]λ[]επιε δαι[]ν[
 γλωσσα μεν γαρ ηγριωται[
 λημα δ ουκ ατολμον αμφ[
 προσ[]ικος ε[900
 τον μ[
 τον[903

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνηρ εὐδαιμονεῖ. 1217

Π : OMITTERE VOLUIT DINDORF METRI GRATIA. ἔπιτε

R V U A : ἐπί τε M : επιε Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- I Κα. Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἔστιν ὧ Ζεῦ καὶ θεοὶ
 δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
 ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
 δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεντημένῳ,
 5 μετέχειν ἀνάγκῃ τὸν θεράποντα τῶν καιῶν.
 τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔῤ τὸν κύριον
 κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ,
 ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
 10 μέμφιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
 ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὡς φασιν, σοφὸς
 μελαγχολῶντ' ἀπέπεμφέ μου τὸν δεσπότην,
 ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
 τούναντίον δρᾶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
 15 οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα,
 οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κάμῃ προσβιάζεται,
 καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.

I πρᾶγμ' CODD. Π^C. : πρᾶγμα Π^{A.C}. 4 ταῦτα R V :
 ταῦτα A : ταυτα Π^{MAN^I} : ταυτα Π^{MAN²} I2 μελαγχολῶντ'
 CODD. Π^C. : μελανχολῶντ' Π^{A.C}. ἀπέπεμφέ CODD. : απέπεμφ-

ΠΛΟΥΤΟΣ

ὡς ἀργαλέον πρᾶγμα [α] ἐστὶν ὦ Ζεῦ κ [I
 δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦν [
 ἦν γὰρ τα βέλτισθ' ὁ θεράπων λεξ [
 δοξή^τ δε μὴ δρᾶν ταυτα τῷ^τ κεντ [
 μετεχειν ἀνάγκη τον θεράπωντ [5
 του σώματος γὰρ ουκ εἶ τον κυριον [
 κρατεῖν ο δαιμων ἀλλα τον εων [
 και ταῦτα μεν δη ταυτα τῷ^τ δ []ξ [
 ος θεσπιωδεῖ τρίποδος εκ χρυ [
 μέμφιν δικαιαν μεμφομαι τ [10
 ιατρος ων και μαντις ως φασιν [
 μελανχολῶντ' ἀπέπεμφεν μ [
 οστι [] ολ [] ι κα [] το [] ιν [] ανθ [
 τ [] προσῆκ αυτω [
] τοις τυφλοις ἢ [15
 ο [] αμέ προσβι [
 κ [] * και
] μένου το παρ [

εν Π 13 κατόπιν CODD. Π^C : και τοι τινα UT VID. Π^{A.C.}

17 ἀποκρινομένω R : ἀποκρινομένου V A FORT. Π SED POSSIS

ETIAM]μενοι : ἀποκρινόμενος BENTLEY :]* και Π^{SUPRASC.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
 ἦν μὴ φράσης ὃ τι τῷδ' ἀικλουθοῦμέν ποτὲ
 20 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα.
 οὐ γὰρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.
 Χρ. μὰ Δί' ἄλλ' ἀφελων τὸν στέφανον, ἦν λυπῆς τί με,
 ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. Κα. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
 πρὶν ἂν φράσης μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὗτοςί·
 25 εὔνους γὰρ ὦν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

32 Χρ. ἐπερησόμενος οὖν ὠχόμην ὡς τὸν θεόν,
 τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
 ἦδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
 35 τὸν δ' υἷόν, ὅσπερ ὦν μόνος μοι τυγχάνει,
 πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
 εἶναι πανοῦργον, ἄδικόν, ὑγιᾶς μὴδὲ ἔν,
 ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
 Κα. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

20-21 OM. Π, QUOD ↑ INDICARE VIDETUR. 22 ἀφελών

A V Π : ἀφελών γε R 32 ὡς A V Π : πρὸς R 33 τοῦ

A V Π : OM. R ταλαιπώρου CODD. Π^C : ταλειπωρου Π^{A.C.}

34-35 ἐμβεβλ[]θαι α / λελοιπεναι Π^{MG.} 37 ἄδικον

ΠΙΛΟΥΤΟΣ

εγ[] εσθ οπ[]
 ἴην μη φράσης ο[] 19
 Χρεμ μα Δι' αλλ αφε[]ων τον σ[] 22
 ἵνα μαλλον[] λγη[]· λῆ[]
 πριν αν φράσης μοι τι[]
]σοι[] 25

]μενος ουν ωιχομην ὡς τον θεον 32
]μεν αυτοῦ τοῦ ταλειππου σχεδον
]ζω[] εκτετοξευσθαι βιον·
]ὅσπερ ὦν μονος μοι τυγχάνει· 35
]νος ει χρη μεταβαλόντα του[] τροπους
]ουργον· αδικο[]ν ὑγιες μηδε ἐν
]ω τουτ' αυτο νομίσας συμφερειν·
]ιβος ελάκειν ει τῶν στεμματων·
ΕΙΠΕΝ

CODD. Π^C. : αδικουν Π^{A.C.} POST ἐν PUNCTUM HABERE VIDETUR

Π 38 αὐτῶι (FORT. IN αὐτῶι CORR.) V : αὐτό R A ET (αυτο)

Π συμφέρειν R V Π : συμφέρειν A 39 ἔλακεν CODD. Π :

ειπεν Π ^{SUPRASC.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

40 Χρ. πύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·

ὅτω ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιῶν,

ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι,

πέθειν δ' ἑμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

Κα. καὶ τῷ ξυναντᾶς δῆτα πρώτῳ; Χρ. τουτῷ.

45 Κα. εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ

φράζουσαν ὧ σκαιότατέ σοι σαφέστατα

ἀσκεῖν τὸν υἷὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

Χρ. τῷ τοῦτο κρίνεις; Κα. δῆλον ὅτι ἡ καὶ τυφλῷ

γῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον

50 τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.

Χρ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐς τοῦτο ῥέπει,

ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἦν δ' ἡμῖν φράση

ὅστις ποτ' ἐστὶν οὐτοσί καὶ τοῦ χάριν

καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδί,

55 πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὃ τι νοεῖ.

40 τοδί R A : ταδί V Π 41 ξυναντήσαιμι CODD.

Π^C. :]τησεμι Π^{A.C.} 42 μ' ἔτι CODD. Π^C. : μῆ μ' ἔτι

FORT. SIC Π^{A.C.} 43 ξυνακολουθεῖν R A : συνακολουθεῖν

V 45 ξυνίης A : ξυνίεις R V Π 46 φράζουσαν CODD.

UT VID. Π : φράζοντος COBET 48 τυφλῷ CODD. UT VID. Π :

τυφλός HEMSTERHUYΣ 49-50 SECL. RUTHERFORD 49 τοῦθ'

ΠΛΟΥΤΟΣ

]ως γαρ ὁ θεος εἶπε μοι ταδι· 40
]^{αι}τησεμι πρῶτον ἐξιῶν ...
]υτου μη μεθιεσθαι μ']ημ]] ἔτι·
]εμαυτῶ^λ ξυνακολουθεῖν οικιαδε[
]ανταῖς δητα πρῶτῶ^λ : του[]ω^λ :
]εις την επι[]υ 45
]ν ὧ σκαιοτατ[
]υιον τον επι[
]νεις: δηλ[]ω
]ει^{ταυθ} ως σφοδρ[]ν
]κεῖν υ[]χρόνωι[50
]χρησμος εις τουτο ρεπει
]ττον: ην δ ημιν φράση
]υτοσί και τ[]υ χαριν
]ηλθε μετ[]νων εν[
]ρη[]^{ημων}ο τι[55

CODD. : OM. Π (ταυθ' SUPRA LINEAM ADD. MAN²) 50 χρόνωι

A Π (γρ. γένει καὶ χρόνωι V) : ἔτει V : βίω R 51 ἔς

CODD. : εις Π τουτο R A UT VID. Π : τουτι V φερ

Π^{MG}. 52 ἦν δ'.. CHREMU LI CONTINUANT V A : PARAGRAPHUM

HABET R ET UT VID. Π 55 ημων SUPRA LINEAM ADD. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

56 Κα. ἄγε δὴ σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἶ φράσεις,

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ΠΛΟΥΤΟΣ

]τλ[]φ[

56

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

FR. 599 K. I. ἐνφέρειτε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.

FR. 599 CITAT ATHENAEUS 15,701^B.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ

]τΑγόςω[I

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

FR. 665 K I. νεῖν ἐξ ὑπτίας

FR. 665 CITAT POLLUX VII, 138.

ΑΔΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

]ΕΞ ΥΠΠΛΑΣ·

I

ARISTOPHANES

Acharnenses.

750. The mss, reading ἤκομεν or ἴκομεν, are obviously corrupt at this point. The papyrus has εἴκομες, a reading restored by Ahrens; v. Dial. II, 344. Substitution of the diphthong ει for ι is a not uncommon feature of the papyri; the evidence of the papyrus would, therefore, support the form ἴκομες conjectured by Elmsley.

762. B.K.T. 231 wrongly preserves the Attic form ἀ]ρουρα[ιοι. The Doric form ἀρωραῖοι read by all the mss is required.

791-8. The papyrus shares two inferior variants with R, ἀλλ' ἄν in 1.791 and κᾶνε[υ in 1.798. One superior reading, γίνεται in 1.795 is preserved in common with R against the other mss.

816. Scaliger's conjecture Ἐρμᾶ ἔμπολαῖτε is confirmed.

905. The mss reading σιώ is supported by the papyrus. Hall and Geldart, however, prefer the conjecture of Blaydes θιώ.

906. For the mss reading καί the papyrus has a new variant γ' ἄν from which Schubart conjectures κᾶν.

912. For the metrically unacceptable reading δαί of the mss the papyrus has the correct reading δέ. Liddle and Scott cite the mss reading of Plato Gorg. 474^D and Crat. 404^B, τί δαὶ δῆ, as an obvious example of the substitution of δαί for δέ.

916. The singular θρυαλλίδα read by Suidas and B.K.T. 231 is most probably an error due to the use of the singular in each of the three succeeding lines. The mss are strongly supported in reading the accusative plural by 1.874.

933. For the use of the high stop in papyri to punctuate ambiguous or unusually difficult clauses see Soph. O.T. 780.

Equites.

7. P.Oxy. I373 supports R P and the Aldine edition in the correct reading $\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\tilde{\iota}\varsigma$. The variant $\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\tilde{\iota}\sigma\iota$ read by the other mss may be a reminiscence of 1.3 which begins $\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\tilde{\iota}\sigma\iota$ βουλαῖς.

8. In view of the general agreement apparent between R and the papyrus in the readings of 11.7, I4 and I058, the support of the papyrus for $\delta\epsilon\tilde{\upsilon}\rho\acute{o}$ $\nu\acute{\omega}\nu$ read by the majority of the mss against R is a valuable indication of the reading of the archetype. In 1.II and 1.I5, the only other points where R and the papyrus are at variance, R is undoubtedly in error.

I4. The papyrus confirms R and the Aldine edition in omitting the hypermetrical pronoun $\sigma\iota$.

46. The reading $\omicron\tilde{\iota}\tau\omicron\varsigma$ for $\omicron\tilde{\upsilon}\tau\omicron\varsigma$ is almost certainly not significant. Grenfell and Hunt compare $\nu\acute{\omega}\nu$ in 1.40 where the acute accent is by a 2nd hand.

92. The papyrus preserves a superior variant $\acute{\alpha}\nu\theta\rho\omega\pi\omicron\iota$.

I0I7. Grenfell and Hunt consider the most probable reconstruction of the papyrus to be $\acute{\epsilon}\kappa\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\tilde{\iota}\upsilon'$, a reading already conjectured by Blaydes on the analogy of the imperfect $\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\zeta\epsilon\nu$ in 11.I042, I048 and I058.

I058. The fragmentary evidence of the papyrus is consistent with either $\phi\rho\acute{\alpha}\tilde{\iota}\sigma\alpha\iota$ the reading of R Γ^2 and M, or Brunck's emendation $\phi\rho\acute{\alpha}\sigma\tilde{\iota}\sigma\alpha\iota$.

I060. The final ν of $\phi\eta\sigma\acute{\iota}\nu$ which is omitted by the mss is correctly preserved by the papyrus.

Nubes.

43. The papyrus appears to read ἦδι[στος ἄγροικος, inverting the word order of the mss; cf. 1.47, where the same copyist wrongly inverts ἀδελφιδῆν ἄγροικος.

235. The parchment codex B.K.T. 226 has a new variant
πῶς φ[ῆς;

582. The old-Attic prefix ξυν- is preserved by the parchment codex P.S.I. II7I in the reading ξυνήγομεν: cf. 1.608.

586. For the future indicative of the mss P.S.I. II7I has the future optative στρατήγησοι. The marginal note στρατηγοῖη in V lends support to the optative of the papyrus.

604. The evidence of P.S.I. II7I indicates the dative singular πεύκη, a reading which may well be correct. The variants ΠΕΥΚΗΣΕΕΛΑΓΕΙ (or ΠΕΥΚΗΣΕΕΛΑΓΕΙ) and ΠΕΥΚΑΙΣΣΕΕΛΑΓΕΙ are palaeographically very similar, so that each would derive readily from the other as the result of a simple error of haplography or dittography.

608. The old-Attic prefix ξυν- is again preserved in the reading ξυντυχο[υσ'.

609. Vitelli and Norsa restore 'Αθηναίους] τε καὶ τοῖς ξυμμάχοις in P.S.I. II7I.

614. The superior reading σεληνάας which rested formerly on the evidence of Harl. 5725 is supported by the parchment codex P.S.I. II7I.

622. The reading πενημεν suggests a corrupt form of the verb πεινῆν due to the attraction of ἀπασίαν in the preceding line.

628. P.S.I. II7I supports V in the reading οὐδαμοῦ.

940. The superior variant πότερος in R is supported by the parchment codex B.K.T. 226.

975. B.K.T. 219 before correction supports the majority of

the mss in reading the accusative plural ἀνισταμένους against the singular, which is read by the two oldest mss R and V. The correction ἀνισταμέν]οις may be due to the attraction of the indirect object ἐρασταῖσιν.

980. The dual τοῖν ὀφθαλμοῖν preserved by B.K.T. 219 may be correct: cf. l.983, οὐδ' ἴσχειν τὸ ποδ' ἐναλλάξ.

981. B.K.T. 219 supports the mss reading κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος against the unnecessary emendation proposed by Hall and Geldart.

1373. The superior reading εὐθέως ἀράττω in C is supported by the evidence of the early parchment codex. The marginal note ταράσσω is more probably intended as a gloss than a serious variant.

1376. The new variant κἀπέτριβε supports the majority of the mss which read κἀπέτριβεν. The compound verb ἀποθλίβω is a late Greek usage, but the uncompounded verb is found in Aristophanes: cf. Ranae 5, ὡς θλίβομαι and Vespae 1289, τί θλιβόμενος ἐκβαλῶ; The reading of V, κἀπέθλιβεν, supported by κἀπέθλιβε in R is therefore uncertain, but would present the slightly more difficult reading.

1379. The early parchment codex supports R V and Θ in the superior reading ἐν δόκη, but contains the inferior variant γάρ with the majority of the mss against R and V. This line has a parallel, Ar. Vespae 508, νῆ Δέ' ἐν δόκη γ'.

1412. τύπτειν τ' the reading of A and the Aldine edition is supported.

1418. The support of this fragment for εἰκός τε, the reading of R, is valuable, since the evidence of the variants γάρ and γ' ἄν in l.1379 strongly suggests that these two texts are derived from independent sources. The adjunctive τε is apposite, and may well be the true reading.

Vespae.

497. The papyrus appears to read φησί] παραβλέψασα, wrongly inverting the word order of this line.

499. Grenfell and Hunt cite the scholiast of V in support of the new variant τρέφε[ι]ν in P.Oxy. I374. There are no less than fourteen distinctive features of similarity between V and the extant fragments of this papyrus codex.

570. συ[σ]κήφαντ' the reading of the papyrus is almost certainly corrupt; the context may have suggested some form of the verb σκήπτεσθαι - "to excuse oneself". The acrist participle does, however, lend support to R and V in the more probable reading συγκύφαντ'

The variant ἀποβληῶται in V is supported by the papyrus.

576. Brunck's emendation γράφομαι is confirmed.

612. P.Oxy. I374 reads καὶ μή with the mss against the conjectures of modern scholars.

The second person subjunctive δέησις in the papyrus is a highly improbable reading. There is no evidence to support the use of the accusative and infinitive construction with any but the impersonal forms of the verb δεῖν. Compare the false variant φησις for φησί in l.752.

614. The papyrus confirms the reading of Γ, ἀλλ' ἦν, against the corruption ἄλλην contained by the majority of the mss.

623. The final ν of φησίν preserved by R and the papyrus is required by the metre.

749. The papyrus is once again found in agreement with V, reading τί βοῶς.

790. The traces of this line in the papyrus are consistent with either the corrupt reading of V, κᾶπειθ]εν ἔθ[ημε, or Bergk's emendation, κᾶπειτ'] ἐνέθ[ημε.

867. P.Oxy. I374, reading ξυνέβητον once again supports the

mss against the opinion of modern editors who prefer Elmsley's conjecture $\xi\nu\nu\epsilon\beta\eta\tau\eta\nu$. There does not appear to be any sound reason to reject the 2nd. person dual on which all sources are agreed.

I439. Vitelli and Norsa suggest that the variant $\tau\acute{\alpha}\nu$ in P.S.I. I22I may be due to the influence of the endings $-\alpha\nu$ in $\tau\acute{\alpha}\nu \kappa\acute{\omicron}\rho\alpha\nu$ immediately preceding.

Pax.

743. The marginal gloss παρα *** κελα**ος suggests that the text of the papyrus contained the reading παρέλυσ]ε, thus supporting παρέλυσεν in R V and Γ

745. P.S.I. 720 appears to share with the mss the corrupt reading ἐπανερόιτο. Bentley's emendation εἴτ' ἀνέροιτο is required by the metre.

758. The insertion of δ' after Λαμίας by the copyist of the papyrus may be correct.

760. P.Oxy. I374 supports the view that εἴνεκα should be restored in place of οὔνεκα as the correct prepositional form. Cf. B.K.T. 5005 in Eur. Hippolytus 456.

789-790. Vitelli and Norsa are in doubt as to the purpose of the underlining of νο in νανοφουεῖς and οδ. in μηχανοδοίφας. Almost certainly it is intended to indicate the occurrence of compound adjectives: a similar device is employed by the copyist of P. Harris 38 in Medea I28I, αυτοχειρι, I289, δυσσεβεῖ and I292, πολυπονον.

820. The false reading σκέλη for σκέλει in the papyrus is repeated in l.825.

Aves.

461. The most probable reconstruction of the papyrus is $\pi\rho\acute{o}\sigma\theta\epsilon\eta\epsilon\nu\ \pi\alpha\rho\alpha\beta[\acute{\omega}]\mu\epsilon\nu$. The mss read $\pi\rho\acute{o}\tau\epsilon\rho\omicron\nu\ \pi\alpha\rho\alpha\beta\acute{\omega}\mu\epsilon\nu$. In either case the implication appears to be that the birds invite Peisthetaerus to speak, promising that they will not contravene the truce "beforehand" ; i.e. until Peisthetaerus has outlined his plan to them. Since, however, the truce was agreed only in order that Peisthetaerus might have an opportunity to convince the birds, and its continuance is entirely dependent upon his success, could an attack after this reasonably be considered a contravention of the truce? The difficulty is avoided by Hermann's conjecture $\pi\rho\acute{o}\tau\epsilon\rho\omicron\iota$.

1064. The Arsinoe papyrus, in agreement with the mss, reads $\omicron\iota$: the relative pronoun appears to have been attracted into the masculine plural by the preceding noun $\theta\eta\rho\acute{\omega}\nu$. Dobrée restores $\acute{\alpha}$.

1066. The superior reading $\tau\epsilon$ formerly known only on the evidence of the Aldine edition is supported by the papyrus.

1069. There are traces of a word after $\delta\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\alpha$ in the papyrus which was not contained in the text of the mss. The new evidence is unfortunately indistinct, but a certain measure of support is given to Dissen's conjecture $\delta\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\alpha\ \pi\acute{\alpha}\nu\theta'$. The early text would in all probability be written $\delta\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\alpha\ \pi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\ \acute{\omicron}\sigma\alpha\pi\epsilon\rho$, thus allowing the early omission of $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha$ through homoeoteleuton.

1078. Hall and Geldart accept Burges's emendation $\zeta\acute{\omega}\nu\tau\acute{\alpha}\ \langle\gamma'\rangle$ for the unmetrical reading of the mss, although a perfectly sound variant, $\zeta\acute{\omega}\nu\tau'\ \acute{\alpha}\pi\alpha\gamma\acute{\alpha}\gamma\eta$, is preserved by the papyrus. The legal usage of the verb $\acute{\alpha}\pi\acute{\alpha}\gamma\epsilon\iota\nu$ in Attic meaning "to bring before the magistrates" occurs in Antipho 139,27, Demosthenes 601,26, 630,16 and 736,2. Liddle and Scott define $\acute{\alpha}\pi\alpha\gamma\omega\gamma\acute{\eta}$ as a summary process by which a person caught in the act might be arrested by any citizen and brought before the magistrates. In

some cases such arrest was allowed on grounds of notorious guilt. The latter is obviously relevant to the case of Philocrates.

I080. The papyrus supports the Aldine edition for a second time in omitting $\kappa\tilde{\alpha}\sigma\iota$ which the other mss wrongly insert after $\delta\epsilon\lambda\kappa\nu\sigma\iota$.

III0. The old-Attic form $\tilde{\alpha}\epsilon\tau\omicron\nu$ in R is supported by the papyrus.

II20. H. Weil is surely wrong in interpreting the evidence of the papyrus $\kappa\epsilon\upsilon\sigma\acute{\omicron}\mu\epsilon\sigma\theta\alpha$ to indicate a reading after correction $\kappa\epsilon\upsilon\sigma\acute{\omicron}\mu\epsilon\sigma\theta\alpha$. Correctors of the papyri occasionally insert the correction above the line without deleting the original error from the text: cf. Soph. O.T. 434. The intended reading is, therefore, more probably $\kappa\epsilon\upsilon\sigma\acute{\omicron}\mu\epsilon\sigma\theta\alpha$.

Lysistrata.

437. Grenfell and Hunt point out that the present indicative ξυναρπάξει [ς] in the papyrus is certainly wrong, but suggest that the active ending -εις may be correct. The future middle is supported, however, by Xenarchus Porph.2. Moreover, the papyrus contains an entirely indefensible error -εις for -ει in the preceding line.

44I. The reading of the papyrus, ποῦ 'σθ', is almost certainly a reminiscence of 1.433. The mss preserve the correct reading, ποῦ 'στιν.

478. The text of the papyrus is restored by Grenfell and Hunt, οὐ γὰρ ἀ[ν]εκτὰ τὰδ' [ἔ]τ' ἀλλὰ βασανιστέον, who point out that the transposition of ἔτ' produces an irregularity in the first foot. It is by no means certain, however, that the intended reading is τὰδ' ἔτ'. In no less than thirteen instances the copyist has clearly indicated by use of the high stop the elision of a final vowel, and only once has he failed to do so; an indication that elision has occurred is especially to be expected where there is the possibility of ambiguity. We should, therefore, entertain the possibility of a new variant τὰδε τ' which would lend support to the reading of C, οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τὰδε γ' ἀλλὰ βασανιστέον. Confusion of τ and γ is not uncommon in majuscule script.

48I. The papyrus reads the regular adjectival form, κραναήν. The mss correctly retain the special form Κραναάν which is normally used in reference to Athens; cf. Ar. Acharnenses 75, ὦ Κραναὰ πόλις.

Thesmophoriazusae.

141. The papyrus reads $\sigma\acute{\upsilon}\ \tau'$, a variant known to the scholiast. The reading of R $\tau\acute{\iota}\varsigma\ \delta'$ may be a dittography of the beginning of the preceding line.

242. If the uncertain letter ς of $\tau\eta\varsigma$ has been correctly deciphered, we must presume that the papyrus is in error with the mss, reading $\acute{\alpha}\nu\tau\iota\lambda\alpha\beta\acute{\epsilon}\sigma\theta\alpha\iota\ \pi\rho\omega\kappa\tau\acute{\omicron}\nu\ \dots\ \tau\eta\varsigma\ \phi\lambda\omicron\gamma\acute{\omicron}\varsigma$. It is also clear that something has fallen from the text of the mss, and here the papyrus is of value in preserving traces of eight letters $\pi\kappa\tau\epsilon\rho\omicron\nu$ before the genitive $\tau\eta\varsigma\ \phi\lambda[\omicron\gamma\acute{\omicron}\varsigma]$. The most probable reconstruction of the papyrus is, therefore, $\pi\rho\acute{\iota}\nu\ \acute{\alpha}\nu\tau\iota\lambda\alpha\beta\acute{\epsilon}\sigma\theta\alpha\iota\ \pi\rho\omega\kappa\tau\acute{\omicron}\nu]$ $\pi\rho\acute{\omicron}\tau\epsilon\rho\omicron\nu\ \tau\eta\varsigma\ \phi\lambda\omicron\gamma\acute{\omicron}\varsigma$. Accepting Dindorf's necessary emendation we may read, $\acute{\upsilon}\delta\omega\rho\ \acute{\upsilon}\delta\omega\rho,\ \acute{\omega}\ \gamma\epsilon\acute{\iota}\tau\omicron\nu\epsilon\varsigma,\ \pi\rho\acute{\iota}\nu\ \acute{\alpha}\nu\tau\iota\lambda\alpha\beta\acute{\epsilon}\sigma\theta\alpha\iota\ \pi\rho\omega\kappa\tau\acute{\omicron}\nu\ \pi\rho\acute{\omicron}\tau\epsilon\rho\omicron\nu\ \tau\eta\varsigma\ \phi\lambda\omicron\gamma\acute{\omicron}\varsigma$. The evidence of the papyrus enables us to trace the sequence of errors. First the case endings of $\pi\rho\omega\kappa\tau\acute{\omicron}\nu$ and $\tau\eta\varsigma\ \phi\lambda\omicron\gamma\acute{\omicron}\varsigma$ were exchanged, partly, it may be, by assimilation of the ending $-\omicron\nu$ from $\pi\rho\acute{\omicron}\tau\epsilon\rho\omicron\nu$ to $\pi\rho\omega\kappa\tau\acute{\omicron}\nu$, and partly because the comparative degree is frequently followed by a genitive. The second stage of corruption is peculiar to the mss tradition: in the consecutive words $\pi\rho\omega\kappa\tau\acute{\omicron}\nu$ and $\pi\rho\acute{\omicron}\tau\epsilon\rho\omicron\nu$ there occurs homoeoarchon and, by an earlier error of assimilation, homoeoteleuton which has resulted in the omission of the second of these two words. $\pi\rho\acute{\omicron}\tau\epsilon\rho\omicron\nu$ is moreover grammatically redundant, having been introduced simply to add to the comic effect.

285. Hermann's emendation $\tau\acute{\alpha}\ \pi\acute{\omicron}\pi\alpha\nu'$ is confirmed.

337. The papyrus appears to read $\text{Εὐριπιδῶ} [\text{Μῆδῶ}] \tau'$, a more difficult reading than that of the mss, and confirming Scaliger's emendation τ' . For the use of a dactyl in the 2nd foot see ll. 340, 342, 346, 348 and 349.

374. For the mss reading Τιμόκλεια Grenfell and Hunt supplement the text of the papyrus with the name Ἀρχίκλεια .

Ranae.

50. The papyrus appears to read τρεῖ]σκαίδ[εκα as one word.

238. The papyrus, B.K.T. 23I, preserves the superior reading ἐκκύβας against the variant ἐγκύβας in the mss. Compare Ar. Thesm. 790, where Reiske correctly restores ἐκκύβασαν for the mss reading, ἐγκύβασαν.

286-7. The high stop before σ in the text of the papyrus undoubtedly indicates prodelision of ε in ἐστίν. The reading of R is, therefore, fully supported by B.K.T. 23I which must read, ποῦ ποῦ 'σ[τιν; ἐξόπισθεν.

The papyrus most probably shares the error of A and M, ending 1.286 ἐξόπισθε νῦν ἴθι and omitting the following line through homoeoteleuton. Otherwise it must be assumed that the copyist strayed from ἐξόπισθεν in the middle of 1.286 to conclude with πρόθε νῦν ἴθι from 1.287.

289. The papyrus is in error with all the major mss, reading γίνεται. The true Attic form γίγνεται is found in some of the recentiores.

290. The reading of the papyrus, ποτὲ μὲν ... τότε δέ, is not satisfactory; the error may lie in the repetition of π which is the initial letter of the preceding line. The variant ποτὲ μὲν ... ποτὲ δέ in A M would then represent a subsequent attempt at emendation. Similarity between A M and the papyrus has already been detected in the corruption of ll.286-7.

853. P.Oxy. I372 supports R in the more appropriate reading ἀνάγε σεαυτόν. The verb ἀνάγω is chosen to suggest skilful strategic evasion on the part of Euripides. Cf. Aves 383.

888. The significance of the unmetrical reading of P.Oxy. I372 lies in its one point of difference from R. The positioning of δὴ after σὺ in the papyrus and after καί in R suggests that copyists

were embarrassed by this particle after the participle λαβών
had been displaced to the end of its sentence.

893. The papyrus and R. correctly preserve the vocative
ξύνεσι.

Plutus.

4. ταύτᾱ the variant read by A and the corrector of P.Oxy. I6I7 may be traced to the association of ὁ αὐτός with the dative. R and V accent correctly, ταῦτα.

38. The papyrus retains the old-Attic form of the prefix ξυν- in ξυμφέρειν: cf. 1.43.

39. The suprascript εἶπεν in P.Oxy. I6I7 is a gloss upon the uncommon verb ἔλακεν rather than a serious variant. Traces of ink above the participle ἀποκρινο]μένου in 1.17 appear to serve a similar purpose.

40. The papyrus supports V in reading the plural τοδί against τοδί in R and A. Compare the variants in 1.49.

42. Grenfell and Hunt decipher the papyrus reading before correction as μημετι. As a possible alternative μημέτι suggests itself. The mss and papyrus after correction have the correct reading, μ' ἔτι.

43. Once again the papyrus retains the old-Attic form of the prefix in the compound verb ξυνακολουθεῖν supporting the two mss R and A.

49. There is little to commend the variant ταῦθ' in P.Oxy. I6I7. Nevertheless, Grenfell and Hunt observe the possibility that the mss reading τοῦθ' may have been attracted into the singular by συμφέρον.

50. The papyrus supports A and U in the reading χρόνω which is also recorded as one of two marginal variants in V.

Appendix.

The following list contains all readings of the papyri not represented in the mediaeval manuscript tradition which are worthy of consideration as presumptive variants. The period to which each of the texts belongs is indicated by the letter P = Ptolemaic, R = Roman, or B = Byzantine.

Aeschylus. Septem. 163-4, μάχα [σὺ τε (conj. Hermann) R. 634, κάπιγαυρωθεὶς ? R. 652, πᾶ[τραν R. Agamemnon. 30, πέ[πτωκεν R. Myrmidones. 131,3-4, οὐς οὐ προ[οπίνων θάσσεις εἶσω κλισίᾳ]ς (supports Blomfield and Dindorf) R. Niobe. 157,1, ἐφημένη (supports Musurus) R. 157,1-2, τάφον [τέκν]οις ἐπιμάζουσα R. Xantriai 168, Νύμφαι ναμερτεῖς κ[υδραὶ θεά]ί αἴσιν R.

Sophocles. Ajax. 305, ἐνάξας R. 756, τήνδ' ἔθ']ἡμέραν μόνην B. Electra. 363, λυποῦν μόνον (conj. Erfurdt) R. Oedipus Rex. 378, τοῦ B. 417, ἀπὸ τοῦ - ἀπὸ σοῦ R. 510, τῶν R. 824, φεύγοντι B. 825, ἐμβατεῦσαι (known to Σ) B. 1310, διαπυτᾶται? (conj. Musgrave) B. Trachiniae. 579, ἐγκέκλημένον (conj. Dindorf) R. 783, ἀνευφήμησεν (conj. Brunck) R. 790, ῥιπτῶν R. 793, οἶαν καταστήσαιτο λυμ[αντίν R. Ichneutae. 294,1, ἔτι σχολάζεται (conj. Meineke) R. Poimenes. 466,1, γνά]θμοισιν R. Tereus. 532,1, ἐν φύλον (conj. Bergk) R. 532,2, ἡμᾶς (conj. Dindorf) R.

Euripides. Medea. 12, χθόνος P. 513, μονου]μένοις B. 839, μετρίους B. 846, πο]ταμῶν ἱερ[ῶν P. 864, φοινίῳ τλάμ]νί τε θυμῶ P. 1089, οὐκ (conj. Elmsley) B. 1094, μὲν γ' (conj. Reiske) P. 1101, ὅπως θρέφουσι (conj. Brunck) P. 1108, ἦλθεν P. 1113-4, τήνδ' ἔτ]ι λύπην πρὸς τοῖς ἄλλοις P. 1176, μέλος R. 1183, ὄτ' R. 1256, γενέθλαν P. 1261-2, μάτην ἄρα (supports Musgrave) P. 1270, ἴω μοι (supports Murray) P. 1273a-4. Supports Schenkl's transposition. P. 1277-8 & 1288-9 Omitted. P. 1281, ὄν (conj. Seidler) R. 1281, τ[όλ]μα P. 1285, ἄλα P. 1290, τί δῆτ' οὐ (supports Elmsley) R.

1296, γε (conj. Elmsley) R. 1308, οὐ που (conj. Barthold) R.
 Hippolytus. 302, τῷ B. 408, λέχος P. 422, οἰκῶσιν πέδον P.
 430, μὴ προσοφθείην B. 456, εἶνεκ' B. 585, ἰάν (conj. Weil) R.
 1194, ὑπῆγε P. Andromache. 7 Omitted (condemned by Σ) R.
 962, φ]θόνω R. 984, ἐς οἴκ[ον R. 1274, καὶ τάδ' B. Hecuba.
 255, ζητεῖτε P. 1272, μ[ή]τι R. Heracles. 1096, πρὸς
 ἡμιθραύστῳ (conj. Elmsley) P. 1098, τ' (conj. Canter) P. 1339,
 ὄν ἄν R. Electra. 373, διορίσας P. 374, τᾶρα P. I.T. 175,
 τηλό]θι P. 177, σφαχθεῖς' ἄ (conj. Markland) P. 252, κἀντυχόντες
 (conj. Reiske) P. 587, τά (conj. Hermann) P. 618, τήνδε (conj.
 Bothe) P. 618, συμ[φο]ράν (unde προσφοράν Weil) P. 621, κτείνουσα
 P. 622, οὐκ P. Helen. 633, ἀνεπ]τέρωσ[α P. 634, χέρας (conj.
 Elmsley) P. 634, ἠδονῆ P. 635, Supports Elmsley's transposition.
 P. 636, φιλιτάτα P. 640, ὦ]λβισαν ἐμέ σέ τε μάταν P. 642, γ' P.
 644, συ]νάγαγεν πόσει (supports Dindorf) P. 665, δ[ί]δασκέ με P.
 Phoenissae. 128, γηγενέτα γενέθλα P. 136, αὐτοκασιγνήτα (conj. Reiske)
 P. 138, δ' P. 171, τίς πόθεν R. 180, Omits ἔπτα (deleted by
 Valckenaer) R. 363, ἄστεως (conj. Murray) R. 534, εἰσῆλθε P.
 778, Omitted. (suspected by Kirchhoff) R. 783, προσευχόμεσθα
 (conj. Murray) R. 800, Omitted. R. 1021, ἀρπαγά R. 1036,
 ἰηιήιον βοάν RR. 1037, ἰηιήιον μέλος RR. 1040, ἀχαί R. 1041,
 πόλεος (conj. Porson) R. 1086, Ἀργεῖον (conj. Fix) R. 1104,
 Νηίσταις (conj. Unger) B. 1130, κύκλοις B. 1508, Omits πάτερ
 (deleted by Hermann) P. 1512, αἵματος ἐνθ' ἀμερίου P. 1513, φανερά
 P. 1514, ἐλελίζη (conj. Schroeder) P. 1516, ἐν πετάλοις P. 1517,
 μούνα [μονομάτωρ ὄδυ]ροῦμαι P. 1520, τοῦσδε P. 1522, δακρύοις (conj.
 Wilamowitz) P. 1522, Omits ἰαχῆσω (deleted by Burges) P. 1529,
 παίσματα P. 1539, τί ἐμ[έ P. 1575, φοινίον ? P. 1580, ἀμετέροισιν
 ἄχη μελάθροις P. 1718, ποῦ, θυ[γάτε]ρ, τίθημ' ἔχνος P. 1719, πόθι
 φέρω P. 1736, Lacuna indicates end of tragedy. (conj. Wilamowitz)
 P. Orestes. 59, πέτρων (conj. Murray) B. 61, συ]μφοράς B. 231,

αὐτίς P. 240, Omits ἐς P. 338-340, Supports Kirchhoff's
 transposition. P. 508, σύλλεκτρος B. 910, αὐτίς B. 1315,
 ἐσπεσοῦσα δικτύων βρό]χοις P. 1335, ἐπ' ἀξίοισι τᾶρ' (conj.
 Murray) B. 1340, ἄγ' (conj. Weil) B. 1347-52, Supports
 Lachmann's assignment of parts. P. Bacchae. 466, αὐτός μ'
 B. 466, εἰσέβησ' (conj. Abresch) B. 468, ἀλλὰ Σεμέλην
 (supports Canter) B. 502, οὐδ' B. 506, οὐθ' ὀδρᾶς (supports
 Reiske) B. 1083, σεμνὸν R. 1085, βρόμον R. 1087, κᾶρα R.
 1091-2, Omitted. R. 1098, τ' (conj. Hermann) R. 1100, στόχον
 (conj. Reiske) R. 1102, τλήμων (conj. Musurus) R. 1102,
 λελημμένος (conj. Musgrave) R. 1104, ἀνεσπᾶρασσον (conj. Murray)
 R. 1113, δ' ἄρ' R. 1118, ὁ [σός R. 1125, ὠλεναῖσι R. 1126,
 πλευροῖσιν (conj. Elmsley) R. 1132, στενάζων (conj. Musurus) R.
 1133, ἔφερε (conj. Duport) R. 1133, ὠλένην (conj. Musurus) R.
 1136, διεσφαίριζε (conj. Murray) R. 1157, Ἄιδα (conj. Wilamowitz)
 B. 1184, τλαῖμον (conj. Wilamowitz) B. Rhesus. 52, ἐς καιρὸν
 ἦμεις B. 54, ἀρεῖσθαι (supports Wecklein) B. 60, οὐτᾶν B.
 63, ἦ B. 95, πάσης νύκτος ? B. Alexander. 960, I, τί μάταν R.
 960, I, π]έπασθε (conj. Nauck) R. 960, 2, τε R. Antigone. 157, I,
 εὐτυχῆς R. Antiope. 223, I-2, ἔλαβεν P. 223, 2, ἴδη (conj.
 Meineke) P. Archelaus. 911, 2, πτερόεντα (conj. Grote) R.
 911, 3, αἰθέρα πουλὺν ἀερθεῖς (conj. Bergk) R. Ino. 403, 3, ὅπου
 R. 420, 2, στιγ[μῆ]μία P. 420, 4, π[άλα]ι P. Melanippe Desmotis.
 495, I, ὅτῳ (conj. Nauck) B. 495, 3, κενῶν (conj. Gesner) B.
 499, 2, καὶ λέγει κα[κ]ῶς P. 499, 3, δεῖξ[ω δ' ἐγώ P. Protesilaus.
 657, 4, ἦδε PP. Telephus. 696, I, οὐρίζεται P. 696, 2, πέτραν P.
 696, 2-3, Ἀρκάδων δυσχείμερον Πάν (conj. Musgrave) P. 696, 4, Αὔγη
 (conj. Leopardus) P. Hypsipyle. 757, I, ἃ δ' αὖ παραινῶ R.
 757, 4, αὐτοί R. 350(adesp.), I, δῆ]τα θύειν (conj. Cobet) R.
 Phaethon. 775, 30, συζ[υγίαι P. 775, 43, μέλει P. 775, 44, αἶε P.
 775, 48, θάρσ[ος ἄγουσ' (supports Wilamowitz) P. 775, 49, ἐπιχάρμα]τά τ'

P. 775, 5I, τέλει P. Incerta Fabula. 9I3, 3, τολ]μηρά R.
Aristophanes. Acharnenses. 750, εἴκομες (conj. Ahrens) B.
8I6, Ἐρμᾶ ἔμπολατε (conj. Scaliger) B. 906, γ' ἄν (unde κᾶν
Schubart) B. 9I2, δέ B. Equites. 92, ἄνθρωποι B. IOI7,
ἐκέλε]υ' (supports Blaydes) B. IO60, φησίν B. Nubes. 235,
πῶς φ[ῆς B. 582, ξυνήγομεν R. 586, στρατήγησοι R. 604, πεύκη R.
608, ξυντυχο[ῦσ' R. 609, Ἀθηναίους] τε R. 980, τοῖν ὀφθαλμοῖν B.
Vespae. 499, τρέφε[ι]ν (supported by Σ^V) B. 576, γράφομαι (conj.
Brunck) B. 790, κᾶπειτ'] ἐνέθ[ηκε (supports Bergk) B. Pax. 758,
δ' R. 760, εἶνεκα R. Aves. 46I, πρόσθ]εν B. IO69, δάκετα
πάνθ' ? (supports Dissen) B. IO78, ζῶντ' ἀπαγάγη B. Thesmo-
phoriazusae. I4I, σύ τ' (known to Σ) R. 242, πρότερον R. 285,
τὰ πόπαν' (conj. Hermann) R. 337, Εὐριπιδίω [Μήδω R. 337, τ'
(conj. Scaliger) R. 374, Ἀρ[χιλευία R. Ranae. 50, τρει]σκαίδ[εκα
B. 238, ἐκκ[ύφας B. Plutus. 38, συμφέρειν B. 49, ταῦθ' B.

An analysis of the frequency of new variant readings
in selected plays.

A. Plays with wide representation in mediaeval mss.

	Ptolemaic.	Roman.	Byzantine.	
Aeschylus.		89		Lines of text.
Septem, Agamemnon.	/	4	/	No. of variants.
		4		Frequency per 100 ll.
Sophocles.		373	143	Lines of text.
Ajax, Electra, O.T.,	/	9	5	No. of variants.
Ant., Trach., O.C.		2½	3½	Frequency per 100 ll.
Euripides.	419	509	349	Lines of text.
Medea, Hippolytus,	43	24	14	No. of variants.
Andromache, Hecuba,	10	4½	4	Frequency per 100 ll.
Phoenissae, Orestes.				
Aristophanes.		179	738	Lines of text.
Acharn., Equites,	/	6	19	No. of variants.
Nubes, Vespae, Pax,		3½	2½	Frequency per 100 ll.
Aves, Lysistrata,				
Ranae, Plutus.				

B. Plays with irregular mss representation.

	Ptolemaic.	Roman.	Byzantine.	
Euripides.	161			Lines of text.
H.F., Electra,	21	/	/	No. of variants.
I.T., Helen.	13			Frequency per 100 ll.
(In L or L & P)				
Euripides.			49	Lines of text.
Rhesus.	/	/	5	No. of variants.
(In V L & P)			10	Frequency per 100 ll.
Euripides.		69	29	Lines of text.
Bacchae.	/	17	7	No. of variants.
(In L & P)		25	25	Frequency per 100 ll.
Aristophanes.		47		Lines of text.
Thesmophoriazusae.	/	6	/	No. of variants.
(In R & A)		13		Frequency per 100 ll.

Index

- Actes Pap. V, p.177. Eur. Iono fr.420. A fragment of same papyrus containing Eur. Phoenissae 529-534 published in Gueraud-Jouguet.
- Aegyptus 15, pp.239-45. Eur. Telephus frr.696 & 884.
- A.J.P. 61, pp.209-10. Soph. Antigone 689-690, Eur. Hecuba 20-21, 503-504, I.A. 790-791.
- Archiv 14, pp.24-29. Eur. Hypsipyle fr.752,2.
- B.G.U. 7, 1688. Soph. Fabula Incerta fr.749 (Parodied)
- B.K.T. 1, Nr.9780. Ar. Aves 28, Ranae 237.
- B.K.T. 5(2) Nr.219. Ar. Nubes 945-947, 955-988, 1007-1015.
- B.K.T. 5(2) Nr.225. Ar. Nubes 177-180, 207-209. From same parchment codex as B.K.T. 5(2) Nr.226.
- B.K.T. 5(2) Nr.226. Ar. Nubes 235-237, 265-267, 936-942, 959-973. V. nr.225.
- B.K.T. 5(2) Nr.231. Ar. Acharnenses 593-595, 631-633, 747-758, 762-764, 768-780, 791-803, 807-809, 813-825, 904-937, 941-975. Aves 819-829, 860-865. Ranae 234-245, 249-263, 273-300, 405-412, 607-611.
- B.K.T. 5(2) Nr.243. Eur. Medea 507, 513-517, 545-560.
- B.K.T. 5(2) Ostr.4758. Eur. Hippolytus 616-624.
- B.K.T. 5(2) P.5005. Eur. Hippolytus 243-365, 376-431, 456, 458, 492-515.
- B.K.T. 5(2) P.5514. Eur. Melanippe Desmotis fr.495.
- B.K.T. 5(2) P.9771. Eur. Phaethon fr.773,19-53.
- B.K.T. 5(2) P.9772. Eur. Hippolytus 403-423, Melanippe Desmotis frr.492,6-7, 494, 499, Protesilaus fr.658.
- B.K.T. 5(2) P.9773. Eur. Hippolytus 664-668, Protesilaus fr.658,2-4.

- B.K.T. 5(2) Nr. I765I
 C.P. 33, pp.4II-4I3.
 C.Q. 32, pp.45-46.
- C.R. I8, p.2.
 C.R. 49, p.I4.
 E.R. Dodds (Ed. Bacchae)
 Et. de Pap. I, 7.
 Et. de Pap. 3, 5.
- G.L.P. I, I4.
 Gueraud-Jouguet
- Hermes 35, pp.602-4.
 Hermes 68, p.25I
 Hermes Einzelschr. 5,I.
 J.J.P. 2, pp.8I-84.
 J.J.P. 2, pp.84-87.
 Mel. Nicole pp.2I2-7.
 Mel. Nicole pp.2I7-220.
- New Ch. 2, I48-I49.
 P. Achmim 4
 P. Amherst 2, I3.
 P. Amherst 2, I7.
 P. Antinoe I. 23.
- Eur. Troades 876-879.
 Eur. Orestes 205-224, 226-247.
 Eur. Medea II56-II60, II65-II77, II9I-II99. Other fragments of same papyrus containing Medea 7I9-723, I046-I053, I279-I328 published in P. Harris 38.
 Eur. Phoenissae I06-II8, I28-I40.
 Eur. Medea I057-I062, I086-I092.
 Eur. Bacchae II55, II57, II84.
 Eur. Orestes 754-764.
 Eur. Medea 84I-865, 977-98I, I087-III4, I25I-I29I, I389-I405, I4I7-I4I9. Phoenissae I500-I58I, I7I0-I736.
 Eur. Melanippe Sapiens fr.48I.
 Eur. Phoenissae 529-534. A fragment of the same papyrus containing Eur. Ino fr.420 published in Actes Pap. V.
 Ar. Nubes I372-I39I, I407-I428.
 Aesch. Niobe frr.I56 & I57.
 Eur. Alexander fr.43.
 Eur. Phoenissae I079-I095.
 Eur. Andromache II34-II42, II64-II72.
 Ar. Equites 37-46, 86-95. From same box of papyri as Mel. Nicole 2I7-220.
 Ar. Lysistrata 433-447, 469-484. V. Mel. Nicole 2I2-7.
 Eur. Orestes 338-344.
 Eur. Rhesus 48-96.
 Ar. Incerta Fabula fr.665.
 Eur. Sciron fr.678.
 Eur. Medea 825-840, 864-878.

- P. Antinoe I, 24. Eur. Bacchae 459-471, 496-508.
- P. Cairo Zen. 4, 5965I Aesch. Mysi fr.143.
- P. Didot pp.16-18. Eur. Medea 5-12
- P. Flor. 2, II2. Ar. Aves 882.
- P. Harris 38. Eur. Medea 719-723, 1046-1053, 1279-1328.
Other fragments of same papyrus containing
Medea II56-II60, II65-II77, II91-II99 are
published in C.Q. 32, pp.45-6.
- P. Harris 39. Eur. Andromache 907-914.
- P. Heid. 205. Eur. Heracles 1092-1099.
- P. Hibeh I, 7. Eur. Electra 367-379, Incerta fabula
fr.1024.
- P. Hibeh I, 24. Eur. I.T. 174-191, 245-255, 272-286, 581-
595, 600-629.
- P. Hibeh I, 25. Eur. Alcestis II59-II63.
- P. Lit. Lond. 73. Eur. Hippolytus II65-II79, II94-I204.
- P. Lond. 3, 885. Eur. Bacchae 642.
- P. Mert. 2, 54. Eur. Phoenissae 768-789, 793-806.
- P. Mich. 3, 140. Soph. O.C. 136-146.
- P. Oxy. I, 22. Soph. O.T. 375-385, 429-441.
- P. Oxy. 2, 212. Ar. Thesmophoriazusae Secundae ? fr.599.
- P. Oxy.2, 224. Eur. Phoenissae 1017-1043, 1064-1071.
A fragment of the same papyrus containing
Phoenissae 646-655 published in P.Ryl.547.
- P.Oxy. 3, 410. Eur. Phoenix fr.812,8-9.
- P. Oxy. 3, 419. Eur. Archelaus fr.245.
- P. Oxy. 3, 449. Eur. Andromache 5-48.
- P. Oxy. 3, 450. Eur. Medea 710-715.
- P. Oxy. 4, 693. Soph. Electra 993-1007.
- P. Oxy. 6, 852. Eur. Hypsipyle frr.757,1-8, 759, 770, 350
adespota. (Identified by Italie ed. Hysp.)
- P. Oxy. 6, 856. Eur. Telephus fr.707.

- P. Oxy. 6, 875
 P. Oxy. 6, 876.
 P. Oxy. 6, 877.
 P. Oxy. 9, II74.
 P. Oxy. 9, II75.
 P. Oxy. 9, II76.
 P. Oxy. 9, II77.
 P. Oxy. 9, II78.
 P. Oxy. II, I369.
 P. Oxy. II, I370.
 P. Oxy. II, I371.
 P. Oxy. II, I372.
 P. Oxy. II, I373.
 P. Oxy. II, I374.
- Soph. Antigone 242-246.
 Eur. Hecuba 700-704, 737-740.
 Eur. Hecuba I252-I280.
 Soph. Ichneutae fr.294. A companion volume to P.Oxy. II75.
 Soph. Euryplus fr.768. A companion volume to P.Oxy. II74.
 Eur. Troades 886, Alexander fr.960, Archelaus fr.9II, Ino fr.403,3-4, Melanippe Desmotis fr.492,6-7, Pirithous fr.593, Fabula Incerta fr.9I3. Ar. Thesmophoriazusae 335-337, 374-375.
 Eur. Phoenissae I7I-I84, 220-226.
 Eur. Orestes I3I3-I326, I335-I350, I356-I360.
 Soph. O.T. 688-696, 708-710, 73I-740, 75I-753, 775-784, 8I9-827, I304-I310, I350-8. From same find as P.Oxy. I370-4 & I40I-2.
 Eur. Medea 20-26, 57-63, Orestes 445-449, 469-474, 482-486, 508-5I2, 685-690, 723-729, 8II-8I7, 85I-854, 896-898, 907-9I0, 934-936, 945-948, I246-I265, I297-I306, I334-I345, I370-I37I. V. P.Oxy. I369.
 Ar. Nubes I-II, 38-48. V. P.Oxy. I369.
 Ar. Ranae 44-50, 85-9I, 840-86I, 879-903. V. P.Oxy. I369.
 Ar. Equites 6-I5, IOI3-IOI7, IO57-IO62, Pax I326-I334. V. P.Oxy. I369.
 Ar. Vespae 443-467, 486-5I3, 558-577, 607-626, 746-760, 790-808, 8I4-8I9, 825-830, 863-869, 875-880. V. P.Oxy. I369.

- P. Oxy. II, I40I. Ar. Aves 382-384, 460-46I. Identified by E. Fraenkel C.Q. 46. V. P.Oxy. I369.
- P. Oxy. II, I402. Ar. Equites 529-530. V. P.Oxy. I369.
- P. Oxy. I3, I6II. Ar. Nubes 967.
- P. Oxy. I3, I6I5. Soph. Ajax 694-705, 753-764.
- P. Oxy. I3, I6I6. Eur. Orestes 53-6I, 89-97.
- P. Oxy. I3, I6I7. Ar. Plutus I-25, 32-56.
- P. Oxy. I5, I80I. Ar. Acharnenses 345, Lysistrata 354. Identified by O.Weinreich, Sitzb.Wein. Ak. I942, Abh. 4, I23-38.
- P. Oxy. I5, I803. Ar. Equites 655-656.
- P. Oxy. I5, I805. Soph. Trachiniae I2-2I, 37-39, 275-283, 289-292, 30I-303, 360-365, 370-387, 532-535, 576-58I, 602-606, 744, 763-764, 78I-797, 850-854, 873-878, I064-I073, II3I-II47, I253-I257, I274-I276.
- P. Oxy. I7, 2077. Soph. Nauplius fr.400, Scyrii fr.5II,4-6.
- P. Oxy. I7, 2093. Soph. Ajax 5I-67, 266-276, 29I-307.
- P. Oxy. I8, 2I59. Aesch. Glaucus Marinus fr.30. In same hand as P.Oxy. 2I6I, 2I63-4, 2I78-9, 2255 and P.S.I. I2IO.
- P. Oxy. I8, 2I6I. Aesch. Dictyulci fr.48-9. V. P.Oxy.2I59.
- P. Oxy. I8, 2I63. Aesch. Septem I63-I64, Myrmidons fr.I3I, 2-3. V. P.Oxy. 2I59.
- P. Oxy. I8, 2I64. Aesch. Xantriae fr. I68. V. P.Oxy. 2I59.
- P. Oxy. I8, 2I78. Aesch. Agamemnon 7-I7, 20-30. V. P.Oxy. 2I59.
- P. Oxy. I8, 2I79. Aesch. Septem I55-I58. V. P.Oxy. 2I59.
- P. Oxy. I8, 2I80. Soph. O.T. IO2-I2I, 292-294, 297-299, 397-404, 4II-467, 474-475, 480-484, 503-532, 574-587, 97I-974. May be from same papyrus roll as P.S.I. II,II92.

- P. Oxy. 19, 222I. Soph. Poimenes fr.466.
P. Oxy. 19, 2223. Eur. Bacchae I070-II36.
P. Oxy. 19, 2224. Eur. Hippolytus 579-604.
P. Oxy. 20, 2255. Aesch. Danaides fr.44,I-5. V. P.Oxy. 2I59.
P. Oxy. 20, 2256. Aesch. Myrmidones fr.I36, Philoctetes fr.
250, Fabula Incerta fr.377.
P. Oxy.22, 2333. Aesch. Septem 62I-638, 644-656.
P. Oxy. 22, 2334. Aesch. Septem 498-503, 529-552.
P. Oxy. 22, 2335. Eur. Andromache 954-I022.
P. Oxy. 22, 2336. Eur. Helen 630-65I, 658-674.
P. Oxy. 22, 2337. Eur. Medea II49-II63, II7I-II90.
P. Par. 2. Eur. Andromache 205, Helena I245, Supplices
270, I.A. 28, Dictys fr.333,2, Phoenix fr.
8I7,3. Ar. Ranae I2I7.
P. Petrie I, I, c. Eur. Antiope fr.223.
P. Petrie I, 3, i. Eur. Antiope fr.I98,I-3.
P. Petrie 2, 49, d. Eur. Ino fr.403,2. Identified by C.Haeberlin
in Woch. Phil. I3, 988-9.
P. Rain. 3, 2I. Eur. Phoenissae 307-309, 337-342.
P. Ross. Georg. I, 8. Eur. Andromache 957-959, 988-990, I239-I242,
I273-I276.
P. Ross. Georg. I, 9. Eur. Orestes II55-II56, Danae fr.324.
P. Ryl. 3, 482. Soph. Assembly of the Achaeans fr.7I6.
Identified by T.B.L. Webster, Bull.Ryl.Lib.
22,543-9.
P. Ryl. 3, 547. Eur. Phoenissae 646-656. Other fragments
of same papyrus containing Phoenissae IOI7-
IO43, IO64-I07I published in P.Oxy. 2, 224.
P.S.I. 6,720. Ar. Pax 72I-747, 750-768, 775-802, 805-827.
P.S.I. IO, II7I. Ar. Nubes 577-635.
P.S.I. II, II92. Soph. O.T. I78-I90, I97-200. May be from
the same papyrus roll as P.Oxy. I8, 2I80.

- P.S.I. II, II93. Eur. Phoenissae I027-I048.
- P.S.I. II, II94. Ar. Thesmophoriazusae I45-I56, 237-245, 273-288, 594-596, 804-809.
- P.S.I. II, I2I0. Aesch. Glaucus Pontieus fr.36. V. P.Oxy. I8, 2I59.
- P.S.I. II, I2I3. Soph. Antigone 7I2-7I5. (Parodied)
- P.S.I. II, I22I. Ar. Vespae I435-I440.
- P.S.I. I3, I302. Eur. Alcmeon fr.86. Identified by Schadewaldt in Hermes 80,46.
- P. Tebt. 3, 90I. Eur. Bacchae I
- P. Vat. II. Aesch. Choephoroe 50. Soph. Electra 363-364, O.C. 562-564, 797-799, Tereus fr. 532,I-2. Eur. Heracles 57-59, I337-I339, Phoenissae 40, 363, 367-370, 403, 406, 53I-535, 536, 6I3, Antigone frr.I57-8.
- Racc. Lombroso pp.255-7. Eur. Aegaeus fr.II.
- Raineri M 5. Eur. Phoenissae I097, I099-II0I, II04, II06, II27-II28, II30, II32-II33, II36.
- Rev. Phil. 6, I79-I85. Ar. Aves I057, I063-I066, I069-I070, I078, I080, II06-II07, III0, III2, III8-II20, II23.
- Rev. Phil. I9, I05-I08. Eur. Orestes I062-I090.
- Sitz. Berl. Ak. I9I8 Eur. Electra 388-389, Hecuba 254-256.
- S.I.F.C. 27, p.48. Ar. Thesmophoriazusae I39-I44.